

С В І Т Л О

Змістове спостереження фактів,
будучих у здійсненню

О Д К Р И Т Т Я ,
котре Бог дав Ісусу Христу,
щоби його звістити своїм слугам.

У двох томах

коментарій Й. Ф. Рутерфорда

автора книг:

«СОТВОРЕНІЯ», «АРФА БОЖА»,
«ПРИМИРЕННЯ», «ВИЗВОЛЕННЯ»,
«ПРАВИТЕЛЬСТВО», «ПРОРОЦТВО»,
«ЖИТТЯ» і ін.

Видано 1930 р. Й. Ф. Рутерфорд.

Т О М — І.

Publishers

Watch Tower Bible and Tract Society
International Bible Students Association
Brooklyn, New York, U. S. A.

Перевід з польської, книги «SWIA, TLO» — «СВІТЛО»

Богу Єгові

джерелу

Світла і життя

ця книга є посвячена
пошли твоє світло та правду
Твою: вони мене будуть
провадити вони запровадять
мене до Твоїї святої гори та
до місця пробування твого

псалма 43:3

ПЕРЕДМОВА.

В назначенім часі Єгова об'являє Свої заміри Своїм послухним сотворінням.

Згідно з Його волею Його олюблений Син прийшов на землю і поніс смерть. Але Бог збудив Ісуса зі смерті і підніс Його на найвище становисько у Всесвіті. Ісус, уповноважений в усяку силу і власть виконавця вироку Єгови знав, що Царство знищить сатану і його організацію, погубить зло і повністю усправедливить Слово і ім'я Його Отця. Без сумніву мав Він велике бажання як найскоріше приступити до виконання так прекрасного діла, але Єгова сказав до нього: «Жди, аж прийде призначений час через мене на положення неприятелів твоїх підніжком ніг твоїх». Ісус зрозумів, що інші вірні сотворіння, котрі мали бути вибрані з людей і зрівняні з Ним, зістануть з Ним з'єднані і що вони разом з Ним становити будуть «вибраного слугу» Божого.

Будучи на землі, Ісус підкреслив важність Царства Божого. Оповів Він Своїм вірним послідувачам, що відходить, щоби наготовити їм місце, що назад поверне і їх забере до Себе. В небі Бог дав Господеві нашому Ісусові Христові Одкриття; Ісус післав опісля Своїх ангелів і доручив Йоанові описати Одкриття в мові образовій. Жадний чоловік не розумів в той час

Одкриття, була це однак виразна воля Божа, щоби його в назначений час зрозуміли його слуги. Одкриття мало показати слугам Божим речі, котрі незабаром повинні виповнитися, і усі, котрі почують післаництво цього Одкриття і послухають його, мали бути дуже благословенні.

Хто любить Бога і Його олюбленого Сина і Царство, той з бажанням хоче зрозуміти Одкриття. Дослідники Слова Божого з пильністю і молитвою старалися зрозуміти його значіння. Перед 1930 роком не оголошено жодного задовільняючого коментаря до Одкриття, а іменно з тої явної причини, що не настав був ще час Божий, щоби уділити своїм слугам того виrozumіння. Св. Письмо переважно було написане на пожиток, утіху і заохочення вірних, котрі при кінці світа будуть жити на землі, для цього отожд належало сподіватися, що останнім членам тіла Христового, в часі, коли ті члени є ще в тілі буде дане значіння Одкриття.

На підставі Св. Письма і згідно з підтверджуючими доводами обставин ясно присутньо є для народа Божого річчю, що Ісус Христос в 1918 році прийшов до своєї святині і що тоді почав обраховуватись зі своїми слугами, що виявив Своє признание тим, котрих знайшов вірними, і що їх вчинив частю «слуги». Ті члени, названі слуги, є остатком, котрому було довірено свідоцтво Ісуса Христа. Від цього часу Господь дав Свому народові ключ до зрозуміння Одкриття. Певна річ, що ось тепер, настав час від Бога назначений, коли Його слуги мають зрозуміти оце чудове пророцтво, котре так довго було закрито таємницею. Отож прийшов щасливий час для усіх, котрі читають, розуміють і запам'ятовують ті слова.

З вдячністю взглядом Бога оголошуємо цю книжку «СВІТЛО», в котрій є представлений зміст Одкриття, за коротке об'явлення подій, котрі доводять виконання тих прекрасних пророцтв. Для вигоди «СВІТЛО» є видане у двох томах. За це, що в них є оголошено, не належить честь або заслуга жадному чоловікові. Одкриття є власністю Бога, котрий дав його своєму олюбленому Синові на користь своїх слуг, а прислав його їм через своїх ангелів. Усі, котрі охочо кормляться тим харчем правди, з користю для себе будуть читати ті книжки і з радістю вручать їх іншим людям, щоби і вони були благословенні і прилучилися до співу на хвалу ім'я Єгови, Великого Автора.

ВИДАВЦІ.

С В І Т Λ Ο

ΤΟΜ—Ι

СВІТЛО.

Розділ—I

ОДКРИТТЯ

(Одкриття, 1, 2, 3 голова)

Єгова Бог є світлом. Він є джерело світла і життя. Сотворив Він небеса і землю і дав духа життя усьому, що рухається і дихає.

Сотворив гори, важив їх на Своїй вазі і поставив їх на погляд Своїх земських сотворінь, котрі Його люблять, яко вічні пам'ятники свого визначного багатства.

Сотворив сонце, яко світло для землі вдень, місяць і звізди, щоби світили вночі.

День по дню і аж на віки проміння Його світла падають на поверхи гір, розтягуються по небі і свідчать в той спосіб о Його неограниченій силі і Його безмірного світла. Жоден звук не колочує того прекрасного і глибокого мовчання, що товаришує в зорінню дня. Звірята польові та птиці, що в повітрі є тихі, а навіть вітри здержують політ їх.

Всемогучий Творець є невидимий; но в ділах Своїх відкритий. Простір, оточений тими розложеними небесами світил, є його наметом. Ми не можемо бачити вітру, а оскільки менше очі людські можуть бачити Бога, котрий переходжується

по крилах вітру; однак можемо спостерегти його присутність. Хмари його є ніби потужні вози, що пересуваються понад горами і випромінюють його світлу красоту. Надхненні через Бога слова приємного співака пахнуть тихою глибокою честю і привязанням взглядом найвищого: «Благослови, душе моя! Господа. Господи Боже мій! Велико Ти є Всесильний; хвалою і красою ти одягнувсь. Ти зодягнувсь світлом як шатою: розтягнув небеса яко твердь, Ти заклепив на водах палати Свої; і уживаєш хмари замість возів і ходиш на крилах вітрових». — *Псальма 104: 1—3.*

Перед давним часом Бог Вічний післав Свого олюбленого Сина на світ темряви і був Він світлом світа. Його кров — життя зістала пролята, щоби люди бачили світло і могли жити, і щоби ім'я Його Отця було прославлене. Воскресший Він став з мертвих і виніс на світло життя і безсмертність. Єгова дав Своє Слово, що Його олюблений Син поверне в силі і світлі, та встановить своє Царство і усім людям дасть спосібність побачити світло і бути поверненими до життя на землі, і що тоді має бути усправедливлене ім'я і Слово Боже. Час цей надійшов. Христос вивисшений зістав на Свій престіл і ще й до цього прийшов у Свій Храм, в ясності свого світла з сіяючим як сонячним лицем, бо ж є сонцем справедливості. Ясність його ніколи не буде затемнена. В певнім часі світло то має освітити усіх живущих і земля буде наповнена знанням слави Єгови, як вони наповнять глибини морські. Благословенні і розумні, котрі дожили теперішнього часу дня. Коли тривати будуть у мудрості, зрозуміють вони і будуть радуватися.

Остання книга Св. Письма називається Одркриття. Є то частина Слова Божого і прорцтва. Належитьсѧ сподіватися, що деякі помазанці Божі підчас, коли ще є на землі привілейовані, дістануть вирозуміння Одркриття. Зрозуміння Одркриття треба завдячити тим обставинам, що Єгова засилає Своє світло на Голову класу Храму, а саме на користь тих, котрі люблять Його і Його прихід до Храму.

«Одркриття» означає дослівно «ВІДСЛО-НЕННЯ». Є це відслонення річей, котрі уже виповнилися, котрі однак перед тим не могли бути зрозумілі згідно з Св. Письмом; далше відслонення річей, котрі є в ході виповнення і котрих значіння тепер об'являється покірним дітям Божим; і також котрі скоро мають сповнитися, і котрі з ласки Божої можуть бути зрозумілими. (Ісаія 42: 9.) Єгова Бог довірив післаництво Свому олюбленому Синові Ісусу Христу, щоби Він в назначеному часі об'явив Його клясі його слуги. Ісус Христос післав Свого вірного Ангела або посла і доручив Свому слугі Йоанові описати те післаництво в таємничім Письмі або в символах. Прийшов час до зрозуміння цього післаництва і Господь чинить його зрозумілим через Свого представителя тим, котрі представлені були через Йоана.

Слуга і Апостол Йоан був чоловіком в дуже похилім віку, коли написав цю книгу символів. Був він останнім живим з тих усіх, котрі писали під Божим надхненням. Більше чим котрий інший писатель нового завіту вживав він вислів «свідчити», «освідчувати» і «свідцтво». Оголошення свідцтва було його найголовнішою темою і най-

головнішою працею. З ласки Божої Йоан в образі представляє вірний останок, котрий остався до приходу Господа до свого храму і котрі очікували Господа. Тим Бог об'явив Свою велику «милість і милосердя», що показано є через значіння імені Йоан.

Коли Йоан писав, знаходився він на вигнанню на острові Патмос, за це, що свідкував о Слові Божім. Останок подібно знаходиться на вигнанню, через свій непорушний послух до Бога і Його свідоцтва о Імені Божім і є зневажений через усіх людей. Йоан находився «в дусі Господнім» в дню, коли одержав це післаництво, щоби його написати. «Оце ж то день, котрий вчинив Господь» і останок на землі радується в дусі, бо ж Дух Господень є вилятий на всяке тіло, на усіх, хто є послушний Господеві. Члени останка можуть тепер мати «видіння» тобто дане їм розуміння річей, котрі до цього часу були незрозумілі. Головним благословенством, котре випало на останок є розшифрування таємничого Письма книги Одкриття; рівно ж інші люблять справедливість, котрі чують, а що почули, стережуть і будуть благословенні. Ті, котрі ненавидять карання і що відкинули позад себе Слово Господнє, і котрі віднімають Від Слова Божого Одкриття, або до нього додають — через додаток знаків як о піраміді в Гізер — не одержують виrozumіння. «Усі безбожні не зрозуміють, але мудрі зрозуміють». — *Пс. 50: 17. Даниїла 12: 10. Одкриття 22: 19.*

Період часу, в котрім виконується пророцтво Одкриття починається з 1879 року і тривати буде до часу повного приходу в життя Царства Божого. Було це менш-більш в 1879 році, коли почато розуміти другу присутність Господню і коли ті і інші правди почали об'являтися у «Вартовій

Башті», відтоді те письмо було осередком до доступлення правди тим, котрі люблять Господа; усі котрі люблять Бога понад все, вірять, що «Вартова Башта» в цей час почала показуватися в силі і з ласки Господа так далше буде видана. Час зрозуміння пророцтва книги Одкриття силою річей, мусить припадати на час приходу Господа до Свого Храму. Хто розуміє значіння Одкриття, той переконається, як Великий і Благословенний є привілей, щоби свідкувати і бути свідком для Господа і Його імені, і Його діла.

Річчю великої ваги, котра присутньо представлена для сплджених з духа на землі є в Одкриттю велика і висока правда, що Головний Урядник Єгови, Князь і Правовладний Володар землі, Христос Ісус тепер є присутній у святині Божій і що виконує суд в ім'я Свого Отця. Цар і Суддя представлений є яко наповнений радістю царства і запросив Він признаних, щоби увійшли до Його радості. Чисте його, без жадного миття волосся і його прекрасний одяг вказують на його вивиснення і на Його прихід в силі і славі Отця. (*Маттея 16: 27.*). В очах його палають справедливі судові поступки у всіх напрямках. Товаришать Йому, Його «сім ангелів» або багато ангелів, котрим довірено виконувати Його накази. (*Маттея 25: 31*). «А мудрі (*вірні слуги*), котрі приводять багатьох до справедливості» є представлені яко ті світила або свічники, котрим даний є привілей піднести Слово Боже і котрим є довірені діла Царства на землі — *Даниїла 12: 3. Маттея 13: 43.*

Прекрасний цей огляд наповняє представлену через Йоана клясу великою честю і впадає вона в покірний стан перед Богом Єговою. Господь підсилає і заохочує ту клясу і говорить до неї:

«Ідіть і голосіть ті речі, котрі бачите і говоріть людям, що станеться незабаром! » Для заощадження місця, текст Біблійний не є тут прочитаний. Читач є дуже прошений, поки буде читати даліше, повинен наперед прочитати старанно три голови книги Одкриття.

ЗБОРИ (ЦЕРКВИ).

Друга і третя голова Одкриття говорить о зборах Божих. «Йоан сімом зборам, котрі є в Азії» післане є це післанство «від того, котрий є і котрий був, і котрий прийти має (*то є від Бога Єгови Вічного*) і від семи духів (*образ повноти, святий дух Єгови*), котрі є перед лицем столиці його; і від Ісуса Христа, котрий є тим вірним свідком», котрого кров очищає нас з наших гріхів.

Вислів «Азія» не відноситься до Азіатського континенту, але до Азії — Меншої, головнo до частини на західнім березу, котра за днів Йоана була провінцією (*територією*) римською. Острів Патмос віддалений приблизно 30 км. від берега тої території. Ім'я «Азія» означає «багнисто», що влучно ілюструє або зображає положення зборів Божих в часі, коли «темрява вкриває землю, а затьміння народи», в котрім то часі Єгова говорить до Свого народу: «Встань, об'яснися! Прийшло бо світло твоє, а слава Господня зійшла над тобою». — *Ісаія 60: 1.*

Існує багато причин, для котрих ті «сім зборів» не можуть відноситися до періоду часів зборів від Апостолів до часу теперішнього. В тих післаннях Ісус Христос посилає остереження зборові ефеському, пергамському, тиятирському, і зборові в Сардах, що поскільки не очистяться і не поправлять свого стану Він на них прийде і буде

їх судити. Суд Господень мусить початися, коли Господь приходить до Своєї святині, а не раніше. Ті збори в Азії Меншій існували втім самим часі. Без сумніву описані звязки дійсно панували в семи зборах в Азії Меншій; щоб тоді була за ціль, щоб остерегти ці збори перед приходом судді, коли би вони зображували період часу, обіймаючи цілий час існування Храму Божого, від Зелених Свят до Царства? Ті сім зборів в Азії Меншій перестали існувати задовго перед приходом Господа чинити суд. Рівнож від Зелених Свят до часу теперішнього більшість церков чи зборів перестали існувати, занім Господь прийшов до своєї святині, щоби виконати суд. Історія укажує, що церква номинальна, або «збір Христовий» ніколи не очистився, а ні не усунув закинутих йому. незадовільняючих стосунків, але що такі незадовільняючі стосунки знайдені були навіть в правдивій церкві, коли Господь прийшов до Своєї святині.

Остереження звучить: «Ото іду скоро! » Коли церкви або збори мають мати користь з поданого їм через Йоанове післаництво, тоді коли мусять вони існувати в однім часі, а іменно в часі, коли присутньо є зображений через Йоана останок. Дальше, коли Господь відслонює значіння цього післаництва до зборів по приході до своєї святині і по вилляттю свого духа, тоді цих «сім зборів», що-небудь вони зображали, мусять існувати в тім самим часі, коли кляса слуги Єгови, а іменно в «день його озброєння» до битви остаточної, котра знищить організацію сатанську. Ісус засвідкував, що дозволить кукільові або фальшивій пшениці разом рости з пшеницею до кінця світа, по чім прийде на суд або до розлучення. Тому не було поводу до

керування післання Одриття до зборів, котрі багато сот років перед кінцем світа перестали існувати, і для того нема причини до припущення, щоби те післаництво відносилось до збору Божого в часі минувшої довгої епохи.

Коли Йоан представляв клясу слуги при кінці світа, *(а це є фактом, що не підлягає жадному сумніву)*, тоді виходить, що тих «сім зборів» не обіймають часу середньовіччя або темного століття, чи часу перед «післанням Ангела, що приготує дорогу перед лицем Твоїм». — *Малахії 3: 1.*

В часі коли Йоан писав Одриття, було в Азії Меншій більше чим сім зборів, чи то церков. Число сім є символічне і вказує на совершенність в річах духових; ці «сім зборів» мусять отожд представляти усі в цей час існуючі збори, в котрих безсумніву переважали описані стосунки. Незаперечний отожд з цього висновок, що «сім зборів» зображають стан річей або існуючі відносини в одним і тим часі в усіх зборах, котрі обняті є словами, що містяться у тому Божому донесенню. Кожний сплджений з духа знаменованій є через відносини серед дітей Божих в тому періоді часу, коли «приготована була дорога до приходу Ангела Божого до церкви», яко оце через то, що наступає по приході Господа до святині: цей період часу розпочатися мусів з початком об'явлення другої присутності Господньої і мусів скінчитися з хвилиною присутності Господа в Своїй святині. Тим самим оце післаництво «до семи зборів» відноситься до часу від року 1879. Гідне пожаловання відносин чи нещасливий стан річей між сплдженими з духа відповідав власне тому ж, що зображене є через відносини, котрі в вище згаданих зборах римської території Азії Мен-

шої дійсно існували. Одкриття безсумніву назначене є для сплджених з духа, жиючих на землі при другій присутності Господа. Деякі з них одержали тоді признання Господа, підчас коли другі в зборах менше йому подобалися, або повністю через нього зістали відкинені. Дослідімо отожд старанно другу і третю голову Одкриття, завжди маючи в пам'яті, що вміщені в них післаництва головню відносяться до часу, що розпочалося в 1879 році, а скінчиться тоді, коли Царство Боже повністю ввійде в життя.

Збір в Єфесі наперед є загадковий, а його ангелом безсумніву є один з представителів Господніх, уповноважений до післання цього післаництва клясі слуги. Ім'я «Єфес» походить з грецького і означає «допущений». Єфес був столицею римської території і здається точно зображує відносини, котрі існували від початку повернення Господа до Його приходу до Своєї святині і котрі головню відносяться до старших зборів. Павло остерігав старших збору в Єфесі і покладав натиск на важність того, щоби були взірцями стада. Від 1879 року до «вилляття духа на всяке тіло» старші займали в зборах головні позиції в службі Господній. Одні були вірні, другі менш вірні. До тих старших належали мужчини, звані під назвою пілігрими, котрі роздавали брошури, виголошували публично звіти, навчали збори і подорожували з місця до місця, переносили довгі і тяжкі подорожі, бідні квартири, скромні наїдки і багато інших не вигідних положень. Післання до них звучить: «Знаю працю твою і терпеливість твою, і що не можеш терпіти злих». Безсумніву були то ці досвідчені між старшими. «Злими» є такі, котрі говорять, що є слугами Божими, котрі однак знайдені брехунами.

Серед основателів Товариства Вартової Башти, Біблії і Брошур, були такі, котрі Господеві неограничено були віддані, котрі вірними Йому позісталися аж до смерті, і котрі були взірцем тих, що одержали признання Господа. Був то привелей і обов'язок тодішнього організатора і керівника старшувати в тім часі в оголошенню Євангелії. Він і інші, котрі були вірні і помічні йому, зустрічалися із такими котрі подавалися за голосителів правди. Одні з них прийняли правду, їздили усюди і виголошували промови, але пізніше об'явилося, що були брехунами або неправдомовцями.

Вірні не могли знести злих. Знані факти повністю підтверджують той висновок. Відповідальний за керівництво, Президент Товариства випробував тих неправдивих апостолів правди і знайшов їх невірними. Зістали вони згідно Слова Божого досвідчені або випробувані. Для ім'я Господнього вірні терпеливо зносили досвідчення, ревно виконуючи їм довірену працю. В тім часі більший був зроблений натиск на ім'я Ісуса аніж на ім'я Єгови. Для того післання звучить: «Маєш терпеливість і працював ти для імені Мого».

До сих старших, котрі менш подобалися Господеві, звертається післання із словами: «Маю дещо проти тебе, що ти любов твою першу оставив». Деякі з них думали в своїм серці, що в 1914 році підуть до неба, а коли їх очікування не сповнилося, були вони розчаровані.

Досвідчення були завеликі для них. Перед тим часом вони були діяльні у зборах під керівництвом Товариства Біблійного, Вартової Башти і Брошур, і згідні були з тим Товариством; коли однак минув рік 1914, тоді ревність бага-

тьох з тих передуючих скоро остигла. Коли потім вмер керівник Товариства і редактор «Вартової Башти», тоді ще інші перестали погоджуватись з Товариством і «опустили свою першу любов», бо ж так, як Апостол Павло перед тим писав: «Не прийняли любови правди». Не мали вони вже любові до організації Божої, а старалися у своїм самолюбстві розбити Товариство і потягнути за собою послідователів. Вони любили повагу і прагнули встановити приємний уряд, але ані одного одержати не могли і за це скоро падала їх ревність. Перед 1914 роком посвідчили, що через оголошення Євангелії виконують постанову Ісуса в Маттея 24: 14, але по 1916 році не мали до того жодної ревності і жодного заінтересовання. Остеререження Господа звучало: «Покайся і роби діла перші, а коли не хочеш, прийду напротів тебе скоро, і порушу свічник твій з місця свого».

Один з останніх розпоряджень і написаних і оголошених через першого редактора «Вартової Башти» був остеререженням, направленим до старших і передуючих. З цього розпорядження прочитуємо:

«Сумне є дійсно писати о тім, що так багато труднощів і небезпек в церкві видається мати своє джерело у старших і дияконів — не у всіх, дякувати Богу, але безсумніву у невеликому числі серед них. Думка ця опирається на питаннях, спрямованих від часу до часу до бюра через впровадження в блуд вівці... Правдиві і вірні слуги тим більше повинні знайти признання у людях Божих, а іменно в міру пізнання різниці між правдивими і фальшивими старшими». — *Вартова Башта з березня 1917 року, сторінка 58*).

Факт — це керівництво Господнє при оголошенню його правди в назначенім часі. Близько рік по оголошенню вищого змісту мало місце велике розділення серед старших.

Згаданий «світильник» безсумніву означає спосібність служби для Господа. «Світильники» не були з собою злучені, щоби кожен з них міг бути відлучений. Згідно це є по подобинстві о «талантах», котрі рівнож представляють спосібність до служби, і котрі по приході Господа до Свого Храму позістали менш вірними, була тоді віддана ця спосібність до служби, котрі об'явилися вірними. (*Маттея 25: 28*). Коли у роках 1917 і 1918 прийшло досвідчення на Церкву Божу, тоді багато з тих відпало, котрі досі були перудуючі в церкві і Господь не дозволив їм більш підносити своєї підстави до свого свічника, то означає, що їх спосібність до служби перестала бути чинною. Оці «сім свічників» відносяться до всіх спосібностей до служби звязаних з ділами Царства на землі.

Наступно було сказано до передуючих: «Але це добре маєш, що ненавидиш діла Николаїтів, котрих і я ненавиджу». Підкреслені «Николаїти» відносяться до властей або пануючих, — до тих, котрі панують над людьми Божими і їх уживають до самолюбних цілей. І тим рівнож є заняте духовенство в номінальних церквах і також старші в зборах Господніх, які ідуть подібною дорогою.

Потім виходить післаництво не тільки до старших, але до всіх членів зборів. «Хто має вуха (*до слухання*) хай слухає, що дух (*дух Єгови, котрий послуговується Ісусом як Усним знаряддям*) говорить зборам». Тим, котрі стежуть того остереження і переможуть,

було сказано: «Дам (вам) їсти з дерева життя. » «Дерево життя» зв'язане є з Царством Божим. Остеререження Господа звучить: «Коли б хто відняв із слів пророцтва цього, віднімає Бог також часть з дерева життя і з города святого». (Одр. 22: 19). Дерево життя представляє вічне життя, котре Господь дасть вірним Своїм всім слухаючим і виконуючим заповіді Божі. Мудрість Божа є порівняна з деревом життя. (Приповісті Соломона 3: 13—18) Єгова є джерелом життя, і навіть клас 144. 000 не смертєльнїх залежнїй будє вїн нього, щоб їх не знїщїла друга смєрть. Для того дерево життя відноситься також до привїлеїв, котрим тішитись будє цєрква, бачучи красїву хвалу Єгови і шукаючи Його в Його святїні. — Псалма 27: 4.

СМИРНА

Ім'я «смирна» означає «мірта». Має вона сильний запах і приємний, але смак має гіркий. Мирта була складовою частю святого олію до намащення і також була вжита до злиття приємного запаху. (Псалма 145: 8, 9. Естєри 2: 12). Слїдуючє післаництво є спрямованє до збору в Смирні. (Одкрїття 2: 8—11) Цей збір виразно представляє вірних помазанників, котрі по приходї Господа до Своєї святїні одержали Його признання і були помазані. Доказом цього є, що післаництво данє через ангєла не помїщає жодного слова критики або догани. Господь їх нї одного разу не остєріг, що прийдє до Своєї святїні, щоби їх судити. Мусять отож бути ті, котрі становлять клясу «вірного і розумного слуги», і котрих Господь називає благословєнні. (Маттєя 24: 45—

47) Коли Господь приходить до Своєї святині, щоби обрахуватись із своїм слугою, говорить Він до тих, котрих Він знаходить вірних: «Знаю я діла твої, горе і біду *(але ж ти багатий)* і хулу тих, котрі називають себе бути жидами, але ними не є, але зборище сатани. Нічого не бійся того, що маєш терпіти. Оце вкинуть диявол деяких з вас до в'язниці, щоби ви були досвідчені; будете досвідчені і будете мати горе десять день. Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя». *(Одкриття 2: 9, 10)*. Ті, переносять атаку і опір сатани і в дальшому протягу часу вірно служили Господеві серед горя, котре для них було тільки доказом ласки Господньої і радувалися з того. Знають вони, що безбожники ненавидять їх яко нечистоту світа, але Господь говорить до них: «Не є ви бідними, як вважаєте, але багатими в благодаті Божій», бо ж є це привелей терпіти з Христом. — *Филипян 1: 29*.

Господь хвалить їх за це, що так вірно Йому є віддані. Потім говорить їм, що є такі, котрі іменують себе жидами, що походять з покоління Юди, а ото ж хвалять Єгову, але однак ними не є; безсумніву то є такі, котрі подаються за християн, і в той же час зле говорять про Божу організацію і також о спосібності провадження праці і котрі стараються шкодити тим, що є вірними і стараються сповняти працю Божу. Господь говорить, що такі люди є знаряддям сатани. Опісля говорить Господь для заохочення і потіхи тих, Котрі перебувають у своїй вірності: «Не бійся жодної з тих речей! Диявол кине деяких з вас до в'язниці, щоби ви були випробовані і десять день будете мати горе, бо ж вірний слуга переходити мусить подібні досвідчення, як його Учитель». Згадані тут десять день означає не

десять буквальних днів, але підкреслюючи символічно, то є цілий час пробуваючих тих вірних на землі, коли переносити будуть горе чи переслідування з рук сатани. Через багато терпінь мусяте ввійти до Царства Божого. — *Діяння Апостолів 14: 22.*

Належить також звернути увагу на дальші слова заохочень, які Господь спрямовує до Смирни: «То говорить перший і останній, котрий був помер і ожив». Слова ті в зв'язку з іншими словами спрямовані до досвідчених, відносяться до життя по смерті і є головною заохотою, бо показують, що ті, котрі вірні є аж до смерті навіки будуть сполучені з Господом. Яко послідню і останню заохоту для неї говорить то післаництво: «Будь вірний аж до смерті і дам тобі вінець життя». (*Вірш 10*). Це вказує на найвищу точку життя і доводить, що вони одержать безсмертність і славу з Христом Ісусом. Означає то повну перемогу над смертю. «Бо хто побідить, не матиме кривди від другої смерті». — (*Одкриття 2: 11*). Ясно це показує, що досвідчення вірних підє як найдалше і що буде воно випробуванням того роду, що випробованим принесе признання Єгови і викаже з цілою певністю, що ніколи не відступлять від своєї вірності взглядом Бога. Усі члени остатка, котрі присутньо повністю є послушні Господеві, і котрі мають доказ, що подобаються, можуть бути певні оскільки відтоді аж до смерті перебувати будуть у своїй вірності, тоді вони осягнуть то, що обіцяне було збору в Смирні. Хто в цей спосіб стає досвідчений і вірно видержить аж до кінця, той одержить вінець життя, що Бог обіцяв тим, що люблять Його понад усе. — *Якова 1: 12.*

ПЕРГАМ.

Одно післаництво спрямоване є до збору в Пергамі. (*Одкриття 2: 12—17*). Відноситься воно до обставин в Церкві Господній в першій періоді часу між другою присутністю Господа, а Його приходом на суд до Храму. «Пергам» означає замок оборонний, твердиня вивисшення або вежа. Десь, біля 1879 року почало появлятися письмо «Вартова Башта» і кілька років пізніше повстало зорганізоване «Біблійне Товариство Вартової Башти і Брошур». Одне і друге до дня сьогоднішнього беззупинно голосило післаництво о Царстві Господнім. В роках по своїм заложенню, Біблійне Товариство було твердинею або замком охоронним, до котрого ті, що люблять справедливість, можуть втікати із блудних релігійних систем світа. В тім часі було воно єдиною організацією на землі, котра пильно підвищувала Слово Боже правди. В тій організації знаходилися вірні, менш вірні і зрадники. Представлені через збір Пергамський відносини щодо часу здається єднаються з працею Церкви Ілїї. Читаємо докази Св. Письма і побачимо, як з'єднані знані факти відповідають пророцтві.

Він, котрого слова гостріші ніж обоюдний меч, перестерігає, що скоро прийде на суд і говорить: «Знаю, де живеш, (*то є*) де є столиця сатанська, і що держиш ім'я моє». Перед 1918 р. Церква ще не була запроваджена до «скритого місця найвищого» і жила для того дійсно там, де сатана мав свою столицю. В тім періоді часу правда головно була оголошена в краях говорячих поанглійськи, а іменно в Великій Британії і в Америці, котрі то ті держави становлять одну державу універсальну, і де сатана заняв своє власне

місце перебування адміністративне. Товариство стало зареєстроване тільки в Сполучених Штатах і Великій Британії. Переслідування через сатану і його релігію і його представителів було в тих краях дуже велике, но однак деякі держали ім'я Господа і не відреклися віри. В тім часі повернена встала в тих краях повірина у свій час апостолам правда. Ті, котрі прийшли до свідомості правди, не утверджували, що поступають за яким-будь чоловіком, але держалися ім'я Христового. Не зорганізувалися в систему церковну і не прийняли також жодного імені, як інші демонії, (демонами контрольовані люди), але відлучилися від усіх організацій релігійних систем.

Для їх знаменования написано є далше в Божім післанню: «І в ті дні, в котрих Антипас, свідок мій вірний, забитий є у вас, де сатана жиє». Ім'я «Антипас», означає «проти усіх», взглядом чого то ім'я відноситься до усіх сплджених з духа, котрі займають сильне положення по стороні Господа проти цілої організації сатани. Праця Церкви в тім періоді часу зображена була через Ілію, в меншій образі виповнена через Йоана Хрестителя і через нього рівнож була зображена. Переслідування, яке переходило Товариство в 1918 році рівнялося зняттю голови Йоана Хрестителя і в той час зупинена була праця Ілії. Пророцтво і факти встановлять час і місце, при чому є показано, що то пророцтво знаходить головню пристосовання до періоду праці Ілії.

Не усі, що становили Товариство були вірними, що показано є через слова пророцтва: «Але маю дещо проти тебе, що там маєш тих, котрі держаться науки Валаама, що учив Балака, щоби кинув згішення перед синами Ізраїльськими, щоби їли

речі ідолам жертвовані, і блуд чинили». — (*Одкриття 2: 14*). Таке положення існувало коротко перед приходом Перетоплювача до святини, коли сів на суд, щоби очистити синів Левія.

Духовенство системів церковних складають жертви своїм божкам церковних організацій і навчають за гроші як Валаам, кладуть під ноги своїм парафіянам камінь спотикання і наклоняють їх до недозволених стосунків з організацією сатани. Акуратно ті самі відносини існували до певного степеня в періоді праці Ілії серед членів Товариства. Деякі серед Товариства хотіли делікатно обходитися з духовенством, а навіть їх усправедливити і робили духовенству і іншим членам диявольської організації уступки, через що спричинили інших до упадку, твердячи, що духовенство виконує добру працю, взглядом чого належить обходитись з ним акуратно. Деякі з поважних членів Товариства старалися подобатися людям, головне впливовим одиницям в зборі, а то є нічим іншим, як вживання Слова Божого за гроші, так само як чинив Валаам. «Валак», означає «підхлібних» і представляє тих, котрі воліють підхліблюватись впливовим людям, аніж бути вірними і щирими взглядом Господа, Роблять вони всякого роду відступлення, замість сміло поступати за Господом, і кладуть в той спосіб камінь спотикання під ноги іншим з народа Божого.

Донесення дальше говорить: «Також маєш і тих, котрі держаться науки Николаїтів». Це означає, що між тими, котрі вдавалися в компроміси (*порозуміння з противником*) знаходилися такі, що панували над наслідством Божим, а за блудом Балаамовим пішли за заплату. (*Юди 1: 11*).

Хто довго знаходиться в теперішній правді, той добре є обізнаний з повищими фактами.

Той період часу безпосередньо попередити мусять прихід Господа до святині Своєї на суд, бо слова звучать: «Покайся; А коли не покаїшся прийду скоро і буду воювати з ними мечем уст твоїх». — (*Одкриття 2: 16*). Обрахувавшись із своїми слугами, видав він осудливий вирок на тих, котрі не чинили покаєння, зібрав і відлучив їх від свого правдивого народу. В кінці Церкви Ілії деякі були виключені, сталися противниками організації Божої на землі і прилучилися до кляси «злого слуги». — *Маттея 25: 26-28; 13: 41; 24: 48, 49*.

До сих, що знаходяться в тому часі на землі членів церкви, післання звертається такими словами: «Хто має вуха, нехай слухає, що Дух Божий глаголить Церквам! » Описані відносини ніколи Господеві не подобались у жадного сотворіння, і Його слова спрямовані до усіх, хто знаходиться у такому положенні. Потім Господь говорить про вірних, котрі видержали і дожили періоду Церкви Єлисея; говорить Він: «Тому, хто переможе, дам їсти з тої манни скритої і дам йому камінь білий, а на тому камені ім'я нове написано, котрого ніхто не знає, тільки той, котрий його приймає». (*Одкриття 2: 17*). Манна була Божим осередком для підтримання життя. Коли Ісус був на землі, був Він манною або хлібом, котрий зійшов з неба. (*Йоана 6: 51*). А тепер Він є Божим хлібом життя і яко істота Божа скрита є перед очима людськими, для того отож є слово «скрита манна». Він є хлібом від Бога, котрим тепер кормиться клас останка знаходячись в положенні пустині. Є однак скритий перед людьми, котрі не люблять Бога. Факт той об'являє він тепер своєю останкові через Свого Духа і через блискавиці

Свого Отця. «Манна», означає буквально: «що то є? » Багато, котрі маються за послідователів Христа, не розуміють їжі ані напиту, котрого тепер уживає останок, і для того питаються: що то є, що Товариство розуміє? Тільки останок бачить теперішню правду і радується з того. Приймає харч із стола святого Господнього, котрий для нього є накритий перед лицем Його неприятелів. То пояснює, для чого деякі, що маються за послідователів Господа не бачуть теперішньої правди.

Крім скритої манни, говорить Господь, дам тобі камінь білий. Вжите в тім місці слово «камінь» є перекладом грецького виразу, що означає «вибір», чи «привілей виборчий». — (*Діяння Апостолів 26: 10.*) Господь вибирає досвідчених, а то відповідає слову Господньому, що визнає імена признаних перед своїми ангелами. (*Луки 12: 8*). Камінь може також представляти такого, як випробованого члена організації Божої. Такий випробований крім того, що одержує нове ім'я, що вказує на постійні відносини з Господом, до котрого ніхто не може втручатись, ані приглядатись. «Знає Господь, котрі є Його», а тут дана є обітниця, що випробовані ввійдуть з Господом в міцні і постійні відносини і що усякі напади, котрі можуть спіткати, в жодний спосіб не можуть зробити шкоду їх доброму імені у Господа. Мати у Нього добре ім'я є річю дуже бажаною, аніж усякі багатства. Ті випробовані дійсно ввійшли до радості Господа. Принесені до Єлисейового періоду храму Божого вірні радуються, оголошуючи Царство і Його Царя.

ТИЯТИР.

Син Божий остерігає, що скорий і певний суд прийде на членів збору тиятирського, то є на тих, котрі знаходяться в відносинах не маючих при-

знання Господнього, а представлених через Тиятир (*Одкриття 2: 18—29*). По переважуючих думках язикознавців «тиятир» означає «дочка». (*Одкриття 2: 20*). В зображенню через пророка Ілію періоду часу, праця правди розповсюджувалась постійно, а той зріст став предсказаний словами: «останніх річей більш аніж первих». В тому періоді часу розвинувся стан, котрий не знайшов признання Господа; зазначився тоді вплив жінки, а іменно у старших і передних Церкви, котрий ділав у тім напрямку, аби мужів і братів здержувати від правдивої служби Божої і піти на компроміс з організацією сатани. Для того говорить Господь: «Маю дещо проти тебе, що жінці Єзавелі, котра іменується пророчицею, допускаєш вчити і зводити слуг моїх, щоби блуд сплоджували і речі ідолам жертвовані, їли». — *Одкриття 2: 20*.

Єзавеля, жінка Ахаба, царя Ізраїльського, впливала на свого мужа в недозволений спосіб. В Св. Письмі головнo о ній є згадано в сполученнi з Ілієм. (*1 Царів 16: 31. 19: 1—3*). Вказує це нажаль на це, що тиятир зображає стан церкви в його періоді Ілїї. Було то головнo в тім часі, що жінки старалися приписати собі важне значіння роблячи вплив, до чого заохочувані стали через деяких старших. Серед перших, що заложили Товариство Вартової Башти, Біблії і Брошур була одна невіста — жінка керівника Товариства, котра настоювала при тім, аби співділати у видавництві «Вартової Башти», а коли її того відмовлено, нахилила вона інших жінок до заняття невластивого становища взглядом праці Господньої. Вираз Св. Письма: «Жінка Єзавеля, котра іменується бути пророчицею», безсумцїву відноситься до

певного впливу жінок в Церкві, котрий досягав до вождів або видатних мужів, що любили повагу.

Ісус завжди буде допевняти, що мужчина більш повинен любити Господа, чим свою жінку, чи яке-небудь сотворіння, в противнім разі не є гідніше ласки Господньої. (*Луки 12: 6. Маттея 19: 27—29*). Коли вплив жінок, чи то походить від жінки, матері або сестри склонює мужчину до відступлення від своєї вірності і жертвуючої служби для Господа, тоді вплив такий не тільки є фальшивий, але провадить до знищення. Господь порівнює це з нещасним впливом Єзавелі на Царя, котрий то вплив, її і його допровадив до згуби. Текст цей не може відноситися до Вавилону, бо Бог з певністю організації диявола ніколи не давав «часу, щоб покаятись», але відноситься до нестосовного стану в правдивій церкві, котрий неслухно викликаний став через невісти — зображений через Єзавелю.

Завжди були в церкві добрі жінки, котрі посвячувалися розподіленню їм через Господа обов'язкам. Були однак присутні ще інші жінки, що бажають виконувати працю, до котрої не є уповноважені. Добрі жінки стараються бути Свідками Господніми. Інші знову стараються диктувати мужам, що мають робити.

Є це добре знаний факт, що перед приходом Господа до Свого Храму деякі жінки у зборах робили великий вплив на мужчин, котрі були старшими і нахиляли їх до цього, щоби увійшли в компроміс з організацією сатанською і щоб відмовились або забороняли зайняти місце відкриті і недвозначне по стороні Господа і Його діл Царства на землі. З другої сторони жінки через свій лукавий вплив допровадили старших до того, що ті перестали «держатись Голови, Христа»,

сталися надутими і противилися розпорядженням Божим. Опановані вони зістали через знання, або чужий вплив Слову Божому. Вплив той до сьогоднішнього дня старається шкодити праці Господній. Стан такий існував головню у періоді Церкви Ілїї. В тому часі сталося, що жінки організували збори і укладали дослідження і промови для старших і доручали їм, що мають робити чи говорити. Задля прославлення, жінки у зборі впливали на своїх чоловіків, або на деяких старших братів, щоби виконували їх бажання щодо організації, або поступовання збору. Жінки у зборах підхлібнічали старшим, щоби на них вплинути. Чи то сталася свідома ціль чи ні не робить різниці. Однак то показує напрям сатани, щоби розбити організацію Господню, а про то Господь знав і наперед предсказав. Господь вказав на то, щоб жінка займала у зборі своє властиве місце, котре однак неуповноважнює научати мужчин, ані впливати на них в зв'язку з виконуючими через них рівноправними в навчанню обов'язками яко слуги Божі. Жінки у зборах впливали на своїх мужчин і інших, щоб в праці Господній вони входили в копромиси, щоби через це виконати яке-небудь самолюбне бажання або чванливе стримління. Властиве правило є таке. Коли Господь доручив мужчині якусь службу, було б рішучо неможливим, щоби уподобатися Богу і відступити від неї, піддаючися при тім чужому впливові, а головне впливові жінки. Апостол хвалить вірну службу жінок у зборі, однак остерігає їх перед невластивим поступованням.

Господь говорив, що ті діла несправедливості не поведуться, але що коли Він прийде судити, знаменувати їх буде як «мертві діла» (*Жидів 9:*

Єзавеля, відступна (лукава) жінка.

14). «Ото я покину її на ложе. » (*Одкриття* 2: 22.) М'ясо Єзавелі пожерли пси. Її позафігуральна кляса покинута є на ложе, котрого вона собі бажала, і всі, котрі підлягають її впливові і не показують покори, впадають у смуток. Смуток той здається прийшов на тих, котрі неслухно підлягають впливові жінок і не співають вони голосно славу Єгови, но кричать зі смутку. «Оце слуги Мої співати будуть від радості сердечної, а ви будете кричати від болю серця і від розбитого духа вити будете» — *Ісаія 65: 14*.

Помазанці бачать сьогодні, що не один внаслідок жіночого впливу всякого роду відорваний став від Господа і Його служби, і що ті, котрі ходили тою дорогою переверотною, вже не виконують жодної служби, так що діла їх є мертві. В зв'язку з тим сказав Господь: «Пізнають всі збори, що Я той, котрий вивідую внутрішність серця і дам вам кожному по ділам вашим». (*Одкриття* 2: 23). Усі знаємо, що Ісус Христос є Головою Церкви; накреслена через Нього дорога мусить бути виконавчою, та знає він кождий напрям при його праці. Повисші слова доводять далі, що «усі збори» існувати мусять у тім часі, до которого відносяться післаництва, взглядом чого це післання до збору Божого не може обняти і також не обняло довгого часу в даному періоді, а відноситься воно тільки до часу другої присутності Господньої. Післання це зможе бути зрозуміле аж по приході Господа до святині на суд.

І це ствердити можна, що головне підлягали впливові мужчини, котрі входили в компроміси з організацією диявола і що окрім цього вони були тими, котрі як говорить пророцтво витворювали «блуд». Можна би тут поставити питання: В

який спосіб жінки, а головню жінки в зборі ви-
ставлені є на спокусу диявольську? Відповідь
є та, що вони в головний спосіб ужиті були
до вироблення свого переворотного впливу, щоби
звести слуг Церкви і через це склонити стар-
ших, щоби допустилися недозволених відносин
з організацією диявола і з нею входили в компро-
міси, щоби держати самих себе при життю.
Жінка впливає на свого мужа, для того, щоби
служив якій-небудь частині організації дияволь-
ській, щоби могла вона мати приємні, вигідні по-
мешкання, або інші вигідні речі; і в фальшивий
спосіб впливає на свого мужа ради своїх ви-
год. Перше Господь дає спосібність мужові слу-
жити Йому, тоді жінка, оскільки є віддана Го-
сподеві повинна уважати на це, щоби в жодний
спосіб не стала на перешкоді тої служби, але на-
паки, повинна в кожний можливий спосіб в тому
співділати, бо ж найбільшим привилеєм, яким
може комусь дістатись в участі, є служба для
Бога і Його Христа.

Опісля говорить Господь про тих, котрі не під-
дались цьому невластивому впливові, але непо-
рушно тримались у своїй непорочності взглядом
Господа: «Не кину на вас іншого тягару, але то,
що маєте держити аж прийду. » (*Одкриття 2: 24,*
25). Господь обіцяє, що слуги «Єзавелі» мали
бути відлучені, коли прийде до Храму Господь на
суд, і поручив їм до того часу стояти в вірі, в
любіві і в дорученій їм службі, завжди воюючи за
віру раз передану святими. Опісля подає Він
слова бадьорості для вірних: «І хто побідить і хто
хоронить аж до кінця діла Мої, тому дам власть
над поганами, і пастиме їх жезлом залізним, як
посуди глиняні покрушаться; як се прийняв я від
Отця Мого». — *Одкриття 2: 26, 27.*

«Заховати діла аж до кінця», мусить відноситися до того кінця, котрий прийде по «голошенню Євангелії о Царстві усім народам на свідоцтво». Бо ж бачимо, що Церква тепер дійшла до того часу, коли його члени бачать промінь близької майбутності; чи ж тоді Слова Ісуса не вказують на це, що переможний останок побачить упадок організації сатани, і що в тім часі, а навіть по тій великій події буде міг щось робити на славу Єгови і Великого імени Його? І так, Єгова звертається до тої класи переможців і членів Сиону, коли говорить до Свого пророка: «Встань же тоді громадо Сионська і молоти! Я бо зроблю рога твого (*силу твою*) мов би з заліза, а копи-та твої мов би з міді і потреш многі народи і присвятиш Господеві користи їх і багатства їх Владиці всього світа» — *Михея 4: 13*.

Опісля сказано є переможцям, що займуть місце разом з «зорею ранньою», котра безсумніву є в славі — Ісуса Христа. (*Одкриття 2: 28; 22: 16.*) І так, Господь обявляє ті правди вірному останкові на всій землі для його заохочення, а останок радісно підносить свій голос і співає Господеві нову пісню.

САРДЕС

Прославлений і наповнений Духом Єгови Князь, котрого наказові підлягають усі ангели, спрямовує післання до церкви сардеської. (*Одкриття 3: 1—6*). Слово «Сардес» означає яко «князь радості» або «спів радості». Сардес була столиця Лідії, місце перебування славного Царя Крезиса в своїм багатві. Мешканці погано думали о інших народах в наслідок свого розкішного життя. На час від 1879 року до 1918

року припадає період Господньої Церкви Ілії. Був то тоді час найбільше надбати багатства серед людей світа. Любов до мамони та скупчення грошей знаменує особливо той час. В тому самому часі голошена була правда о Царстві і Церква на землі працювала серед найбільшої погоні за грішми. Безсумніву, що багато з тих, що дійшли до зрозуміння правди, заразилися тим і втонули в море. (*І Тимотея 6: 9. Одкровення 20: 13*). В тому часі багато почули правду, радувались через певний час і співали о своїй радості Господеві. Однак опісля, гордість певного числа тих, що були в правді вірні, — впали внаслідок їх жажди до добробуту і вигідного життя, руки їх ослабли і язика їх замовкли.

Прийшов час, коли Господь мав прийти до своєї святині на суд, а тоді звернувся Він до членів церкви, котрі відповідали такому станові, який колись існував в сардах, як говориться: «Знаю діла твої, що маєш ім'я моє, що живеш, але ти є мертвий». Іншими словами, робили вони щось, але без правдивої віри. Віра без діл є мертва, а діла без віри також є безвартісні. (*Якова 2: 26*).

Апостол Павло говорить, що ті, котрі оказують признання і честь людям є тілесні. (*Римлянам 8: 6. І Коринтянам 3: 3, 4*). У тому ж то часі багато твердило, що вірять в правду і прийняли її як найкращу віру, котра існує. Любили вони головно дружність, яку знайшли серед «людей правди». Приходили на зібрання і з'їзди, заховувались побожно, прикидались, що виробляють приємний і гарний характер; бажали, щоби їх бачили на важних зібраннях, охочо запрошували до себе на обід найкращих олюблених провідників, любили при слухачах відчитувати з таким образом, щоби їх за це хвалено, роздавали брошури, деякі спри-

чинялися трохи до видатків, виставляли на око свій добробут, котрий їх, як думалось вивищував над «обичними стада» і охоче були знарядом поважних старших і керівників. Коли мала бути виконана якась служба, то не давалися обминуті, аби не бути баченими в доброму світлі, тоді вони гордо шукали такої праці. Коли натомість треба було зносити тяжку битву за справедливість, то тоді їх не можна було знайти. Не були вони готові відверто голосити правду щодо організації сатани, вони боялися, що можуть когось образити і самих себе осмішити. Царство не було для них дійсним життєвим питанням. Ніхто, хто знає ті факти в найменшій мірі не може сумніватись о тім, що стан такий існував в Церкві в протязі п'ятидесятьох роках. Для того Господь говорить через ангела: «Бо не знайшов я, щоб діла твої були скінчені перд Богом». — *Одкриття 3: 2.*

Ті в цей спосіб описані держаться насправді основних правд, але віра така без діл не може бути живою. Для того говорить Господь до них: «Будь чуйний і врозумляй інших, котрі вмерти мають». Занехавши виконати «розсудну службу» (*Римляни 12: 1*), котра не полягає на зовнішній побожності і висвітлюватись перед людьми, і тому були вони близько смерті і мусять збудитися, щоби користати із своїх привілеїв. Господь продовжує своє остереження: «Пам'ятай тоді як ти взяв і чув заховай і покайся. Сумуй із своїх поступків і зробися активним». Ото значіння тих слів насправді. «Бо смуток задля Бога, розкаяне покаяння на спасення робить; смуток же світа сього-смерть робить». (*2 Коринфян 7: 10*). Хто не звертає увагу на остереження, той даремно одержав би благодать Божу (*то є «службу поєднан-*

ня»). (2 Корифянам 5: 18; 6: 3). На то говорить їм Господь, що оскільки не будуть активними, Він прийде до Храму без їх відома, а вони позістануть в річах, котрих держались у своїм самолюбстві. (Луки 21: 34, 35) А тому, що Господь дає остереження вказує на це, що деякі, котрі знаходяться в такому положенню, збудяться і встануть і що Господь їм до того дає спосібність.

Між ними деякі знаходилися у подібному стані і до тих говорить Господь: «Маєш деяких осіб в Сардах, що не опоганили одеж своїх, за це ходити будуть зі мною в одежах білих, бо достойні є». (Одкриття 3: 4). «Ото бо віра чиста і неопоганена перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і вдовиць у горю їх, і держати себе неопоганим від світа». (Якова 1: 27; Юди 1: 23). Обітниця ця ясно означає, що Господь тих, що каються або поправляють свої думки і Йому стають послухні, признає їх за своїх і будуть «з Ним ходити в білих одежах», то є будуть поступати згідно свого поклику і одержать Його признання. — Єфесянам 4: 1.

Хто побідить, той зодягнеться в білу одежу і не витру ім'я Його з книги життя, і визнаю ім'я його перед Отцем Моїм і перед ангелами Його. (Одкриття 3: 5). Дальше Ісус Христос говорить: «Всякий, хто визнаватиме мене перед людьми, й син чоловічий визнавати ме його перед Отцем Моїм і ангелами Його». (Луки 12: 8). Господь є у храмі своєму і навіть сьогодні ще деякі можуть знаходитися в такому вище описаному положенню, котрі ще повністю могли би бути навернені до Господа.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ

Олюблений Син Бога Єгови і Його Великий первосвященник звертаючись до церкви Філадельфійської, описаний є яко: «Святий і правдивий, котрий має ключ Давидовий», і уповноважений є у всякий авторитет або владу до установлення Царства. (*Одкриття 3: 7—13*). Коли починає Він користати зі свого царського становища, ніщо не може його здержати, а коли усуне сатану і його організацію, тоді ніщо не буде могли повернути їм життя.

«Філадельфія» означає «братню любов» і через це вказує на любов Христову, яка злучує братів в Христі і будучи основою їх несамолюбного посвячення для Єгови і Його службі. (2 *Коринтян 5: 14—19*). Хто має таку любов, той з радістю виконує службу поєднання, довірену йому через Бога Єгову.

В період часу від другої присутності Ісуса Христа до дня сьогоднішнього, серед посвячених багато було таких, котрі якнайкраще старалися служити Богу яко свідки. Правда, що не один почав в той спосіб свій шлях, але ослаб «роблячи добре» і знемігся у своїй вірності, але є також інші, котрі на протязі свого шляху зносили жар битви і з радістю виконували довірену їм працю. Не добивалися вони, щоби їх признавали люди в середині і поза збором. Було багато з тих, що були предметом напасти, котрі подавали себе за послідователів Христа, але котрі однак в дійсності старалися шкодити вірним одиницям служачи через це дияволу. Ті вірні одиниці працювали не тільки в часі вигіднім, але також в часі не вигіднім для них і завжди були готові і вірні, і виконували то, що руки, їх знайшли до чи-

нення, аби ім'я Господнє було прославлене. Слова Ісуса: «Знаю діла твої» (8 віри) показують, що старання їх сподобались Йому. Слова Його рівнозначні є з таким висловленням: «Був ти вірний по можливості твоїй». Звертає увагу він на тих, котрі ішли Його слідами і не вагалися голосити правду, маючи його духа любові і даючи об'яву такому духові.

Опісля говорить Він тим, що держалися Його слова і не відреклись Його імені, що мусить бути виконана служба, що до цього мають мало сили, то залишив перед ними двері відчинені, котрих ніхто не зможе замкнути. Згадані тут двері не є вхід до неба ані до Царства, але означають певну спосібність до служби або праці через пильнування діл Царства на землі. Видно є то час перед приходом Господа у храм на суд, бо каже Він: «Іду скоро, держи що маєш, щоби ніхто не взяв вінця твого!» Вінець або спосібність бути окоронованим може бути втраченим, тільки при суді у Храмі, де невірним при їх обвинуваченню можуть бути справи Царства відняті, а передано їх вірним. Так, як в притчі о «талантах», Господь показує, що при Своїм приході до Храму буде судити Свій дім і що знайде клясу вірних Йому відданих, котра через Нього має бути благословенна. (Маттея 24: 46). При тім судженні скаже Він до вірних: «У малому був ти вірний, над многим поставлю тебе. Увійди в радости пана твого». — Маттея 25: 23.

Опісля говорить Він, що при тім суді багато втратять спосібність до дальшого служення Господеві і через це втратять вінець життя. Однак ті, котрі до приходу Господа до Свого Храму держалися вірні Господу і служили, помимо всякого горя і проти всяких наклепів і осуду, що ро-

били їм кривду, но вони дальше радісно чинили волю Божу і якщо в тім будуть стояти аж до смерті, ті мають одержати вінець життя. (*Одкриття 2: 10*) Є однак ясно, що ніхто не може одержати вінця життя, коли відвертається і гаїть-ся або забороняє собі користати даної йому спосібності до вірного служення Господеві.

«Філадельфія» описує приспособлення тих в церкві, котрі є впевнені, що ніхто не може їх відлучити від любові Божої, котра є в Ісусі Христі, Господі нашім. (*Римлянам 8: 36—39*). Коли Господь приходить до Свого Храму, говорить Він до них: «Оце поставив перед тобою двері відкриті, і ніхто не може із зачинити». Двері ці, помимо всякого опору сатани і його слуг мусять бути відкритими і служба видавання свідоцтва для імені Єгови до кінця буде виконуватись. Хто противиться цій праці, хай бере під увагу, що праця Господня поступати буде вперед і що її ніякий опір не зупине. Хто дійсно любить Господа, тому даний є привелей до цієї праці і доки є вірним може бути певний того привелею або прав. Щоб вірні лиш набрались бадьорості і радувалися.

Перед приходом Господа до Свого Храму безсумніву багато було в зборах, котрі вдавали, що служать Богу і прославляють Його ім'я і ім'я Його любого Сина і через це твердили, що є жидами або Юдеями. Слово Юдей означає «хвалити Бога». Господь знав, що твердження їх було фальшиве, і що вдійсності не любили Бога Єгову, і Його любого Сина; були вони самолюбні і для цього називає їх «неправдомовцями». Були вони у зібранню, але не є уважні яко належні до Філадельфії. Ті описані остались повисше.

Підчас коли описані, яко члени збору Філадельфійського старалися вірно виконувати службу Божу, другі, котрі вдавали за посвячених Господеві прилучилися до ворога, щоби спровадити на своїх братів терпіння. В 1917 році прийшло на Церкву Божу велике переслідування, але дяка Божій ласці багато з переслідуваних осталися вірними в стійкості і зберегли свою чистоту. В світлі тих добре знаних фактів звернім увагу на Слова Ісуса: «Ось я зроблю, що деякі із зборища сатани, котрі зовуть себе жидами, та ними не є, а брешуть; ось я зроблю, щоб вони прийшли і поклонились перед ногами твоїми і пізнали, що я полюбив тебе». (Одкриття 3: 9.) Господь об'являє Свою любов тим, котрі вірно і правдиво побиваються за Його іменем. Навіть блудники побачать це перед кінцем.

В час приходу Господа до Своєї святині на цілий світ прийшов період великих спокус і досвідчень і багато відпало від Бога і Його правди. Будучи скинутий з неба, диявол спішно приготується до остаточної битви на землі. Диявол послуговувався кожним можливим осередком, щоби відігнати людей від Всемогучого Бога Єгови. Церква номінальна повністю відпала від Бога Єгови. Багато з тих, котрі покинули номінальну церкву і прийшли до святої правди, так сильно були засліплені, що не могли розпізнати, що сатана має організацію. Насміхалися з усього, що сказано про організацію сатани, перемагали працю Божу, відвернулися і повернули до світа. Тільки останок з тих, котрі були освідчені правдою видержав і тому Господь довірив малій громаді «свідоктво Ісуса Христа». (Одкриття 12: 17)

Коли Господь прийшов до Свого Храму, спостеріг Він, що ті — постійно старалися Йому служити. Для тих, котрі непохитно остаються вірними дана обітниця звучить: «Якож хоронив єси слово терпеливості моєї, то й я тебе схороню від години спокуси, що має прийти на всю вселенну, спокусити домуючих на землі. »— (*Одкриття. 3: 10*). Терпеливість означає стійкість у виконанні обов'язків серед переслідування і опору, значить той, що так робить є повний радості, знаючи, що виконує волю Божу. З цієї причини також радуються і в горю. Ісус терпеливо стояв у своїм послуші в своїй службі і цим самим дав приклад Своїм вірним послідователям. (*Жидів. 12: 2, 3*). «У терпінню вашому досягніть душі ваші. » (*Луки 21: 19*). «Хто видержить до кінця, той спасеться. » «На світі горе матимете; але бодріться, я побідив світ». (*Маттея 24: 13. Йоана 16: 33*). «Коли терпимо з Ним, то і царювати будемо з Ним. » (*2 Тимофея 2: 12*). В «годині спокуси» вилив Господь Свого Духа на свій нарід, зробив помазаних своїми слугами, запровадив їх до скритого місця Своєї організації і дав обітницю, що ті, котрі там остануться, мають бути в безпеці. «Бо на горі Сион і в Єрусалимі буде спасення, як сказав Господь». — *Іоїля 2: 32*.

Блискавиці Господа блискають при Його святині і Господь роз'яснює думки членів класи Храму і показує їм двері відчинені, котрі не можуть бути зачинені, радісно входять вони і служать Йому з цілого серця. Господь охороняє тепер свій народ в Сионі даючи їм спосібність до проголошення імені Єгови і Царства. Бог кладе їм Своє післаництво до уст і висилає їх, як свідків Своїх, щоби співали на славу Його. Багато неправдивих християн в так званім «Христи-

янстві» примирилися з диявольською організацією в тій годині спокуси. Останок стоїть сильно і вірно, не у власній своїй силі, але з ласки Божої, і перебуває у вірнім послусі взглядом Бога.

Бо ж зближається година, коли Господь має показатися у Свійому Храмі і говорить до тих, що люблять Його понад усе; «Хто переможе, зроблю його стовпом в Храмі Бога мого, і вже не вийде геть; і напишу на ньому ім'я Бога мого і ім'я міста Бога мого, Нового Єрусалиму сходящого з неба від Бога мого і ім'я моє нове». (*Одкриття 3: 12*). Хто керується любов'ю Христовою і

відданий у цей спосіб Богові і Його службі і додержить це до кінця, той навіки буде благословенний. Усі члени Церкви, маючи вухо до слухання, покликані є чути, що присутньо Дух Божий говорить до народу Свого через Христа, а ті, котрі чують і є послухні, мають одержати ім'я священства Мелхесидекового і навіки залишитись в благословенній організації Єгови.

ЛАОДИКІЯ.

Післаництво до збору Лаодикійського, відноситься до часу, котрий наступає по приготуванню дороги перед Єговою, коли Господь вже прийшов до Свого храму. (*Одкриття 3: 14—22*). З Св. Письма впливає, що Господь найперше буде обраховуватись із Своїми слугами. (*Псалма 11: 4, 5. Малахії 3: 1—4. Маттея 25: 14—29*). Це вказує, що післаництво є спрямоване до збору Лаодикійського. Слово «Лаодикія» означає «суд народа». Св. Письмо ясно говорить, що суд мусить початись від дому Божого; коли найперше од нас, то який кінець тих, що не коряться благовістю Божему. (*1 Петра 4: 17*). При дверях того дому стоїть Ісус, стукає і говорить: «Ко-

Способність до служби,

ли би хто почув голос Мій, і відчинив двері, ввійду до Нього і буду з Ним вечеряти, а Він зі мною». (*Одкриття 3: 20*). Слова ті показують, що Ісус є в Храмі Своїм або в домі Господнім.

В цьому післаництві Ісус є описаний як «вірний і правдивий свідок» і Він прийшов, щоб побудити Своїх вірних членів, щоби пізнали, що то значить бути свідками Єгови; випробуванням довіряє Він Своє свідоцтво, дане йому через Бога. Ісус є Головою кляси свідків і пропонує їм виступити як свідки Божі, а хто прагне одержати одобрення від Бога той мусить поступати за Його прикладом. Інші тексти показують, що народ Божий в часі приходу Господа до Свого Храму, був сплячим і не цінив своїх привілеїв, як свідки Божі, і для цього Господь був розгніваний на них. (*Ісаія 12: 1*). Правда, що мусіли вони бути пробуджені і уста їх очищені вугіллям розпаленим, це є дальшим доказом цього, що забули вони виконати свої обов'язки щодо давання свідоцтва. — *Ісаія 6: 5—8*.

Тут приведена залишається розмова між Єговою і найвисшим Виконавцем Його волі і при цьому поставлене є питання: «Хто має бути післаний як свідок? » Ревні і вірні в церкві приймають запрошення і говорять: «Оце я, пішли мене», а Господь висилає їх як своїх свідків. (*Ісаія 6: 8, 9. 43: 10—12*). Рівночасно однак є інші в угоді в Церкві, котрі є сплячі і позіхають та витягуються і котрі хотіли би далі спати і заживати спокою. Тим говорить Господь через Свого ангела: «Знаю діла твої, що не є ти ані зимний, ані горячий; о коли б ти був зимний або горячий! » — *Одкриття 3: 15*.

Час приходу Господа до свого Храму, коли почав обраховуватись із своїми слугами, котрим по-

ручав справи Царства, представлений є через подібність о талантах. Потім в коротці надійшло друге виляття Святого Духа на всяке тіло народу Божого, або попереднє становище їх у праці Господній, як то предсказав пророк Іоїль і апостол Петро (*Іоїля 2: 28—30 Діяння Апостолів 2: 16—21*). Енергійні, чуйні і діючі-названі в пророцтві «молодики» — почали мати видава, то є почали ясніше розуміти правду. Будучи послухні розпорядженню Господньому взялись вони ревню до служби. В тім самім часі були інші в церкві представлені яко «старші», котрим снилися сны, бо ж були без енергії і не діяльні і не проявляли жодної ревності для Господа, снилися їм добрі і приємні часи, які сподівалися мати в небі, і кормилися духовним харчем, що одержали перед роками. В прототипі до вірних слуг Господніх не одержали вони кращого розуміння правди від часу відкриття Храму. (*Одкриття 11: 19*). Ті мрійники твердили, що чинять певну працю, але не виконували її в розпоряджений спосіб через Бога. Ніколи вони не бачили ані не цінили виразної різниці між організацією Божою і організацією сатанською і для цього відказуються говорити щось про організацію сатани, забувались вони бути ревними свідками Господніми. Праця їх спочиває на роздумуванні, відчувань до зборів на дослідження і постійним зостановленням над річами, котрі Господь на протязі років дав церкві; дальше як вони це називають — на розвиток дарів Божих і овочів духа та доброго характеру. Не розуміють вони, ані не пізнають, що овочом духа є любов, то є безграничне посвячення взглядом Бога і відповідальна діяльність в Його службі. Вони опізнюються пізнати, що овоч духа може бути обявлений тіль-

ки в послуші і взглядом заповідей Божих через радісне виконання волі Божої. (*Маттея 7: 20, 21. І Йоана 5: 3*) Не відреклись вони Господа і тому повністю не остигли, і тому Ісус любить тих, котрі знаходяться в угоді при жертві, тому докоряє Він і ганьбить остиглих і показує їм, що мусять змінити свій спосіб життя і вирішально і ревно приступити до служби Господньої. — *Одкриття 3: 19.*

Зображена через пророка Єлисея праця церкви Божої розпочалася вкоротці по приході Господа до Своєї святині. Була це і є, енергична, вирішальна і з ревністю до правди громада вірного народу Божого для імені і замірів Єгови. Для виконання цієї праці необхідно пізнати і показати у властивім світлі організацію сатанську і в тому ж часі пізнати і цінити організацію Божу і прославляти ім'я Єгови. Ревні і горячі чинять це радісно і поступають наперед у тій праці. Ревність означає горячість, другі є названі зимні, і для цього ревні і вирішальні є названі горячими. Це є добрий і відомий факт, що від часу приходу Господа до Храму Свого в 1918 році багато з церкви Божої, котрі брали участь у з'їздах і зібраннях не були чинні. Багато з них говорили менш-більш так: Усе світло щодо Слова Божого прийшло перед 1917 роком; маємо цю правду і хочемо даліше нею кормитися і над нею роздумувати. Господь поставив одного чоловіка мудрого і розсудного, щоб був слугою і хотяй він опустив землю, то однак в дальшій протягу виконує працю Божу на землі і поставлений є над Церквою Божою, а наскільки ми є привілейовані через Бога і маємо правду, і отож радуємось більшими багатствами, роздумуючи над тими річами, котрі Він написав перед 1916 роком

і кормимось ними; виробили собі приємний і ганьний характер. Наше минуле показує, що захищалися ревно за Господом, взглядом чого відпочиваймо на скарбах, яких то через це здобули, нічого не потребуємо, бо ж відпочиваємо на лаврах і чекаємо аж будемо забрані до неба. Нема причини, для котрої мали би стягнути на себе ганьбу ходячи від дому до дому і оповідаючи людям про організацію сатани і організацію Божу. Ми є кращими від тих других, хай вони виконують ту працю. Хотяй вони через це виражають, що Бог просвітив: «Я є святіший ніж ти» (*Ісаія 65: 5*). Повисше докладно описане положення, котре існувало в церкві Господній особливо по 1917 році, а в яснішій ще формі в 1918 році і опісля. Тому післаництво Боже до них звучить: «О то говориш: я є багатий і збагатився і нічого не потребую. А не знаєш, що ти бідолашний і мізерний, вбогий, сліпий і голий». — *Одкриття 3: 17*.

Отож вони в наслідок своєї остиглості і недостатку правдивої любові для Бога осліпли, через що не можуть спостерегти сповнення Божих пророцтв і не пізнають його замірів ані не можуть взглянути на майбутнє. (*2 Петра 1: 2—9*). Описані вони є яко нагі, а в законі Божім нагота є заборонена. (*2 Мойсея 20: 26; 28: 42, 43*). «Як нікому (Божу) об'являти правду, іде народ в розтеч (*ін. переклад: стає нагим*)» (*Приповісті Соломона 29: 18*). Не маючи знання теперішньої правди, показують вони свою наготу Господеві і тим, котрі мають Його Духа. Безсумніву Господь мав на думці їх байдужість, котру вони об'являють взглядом служби, коли говорить: «Оце іду як злодій, блаженний, котрий чує і стереже одежу свою, аби не ходив нагий і не видно було сорому

його». (*Одкриття 16: 15*). Всі, котрі випробувані, за це одягнені в одязі спасіння і у плащ справедливості і включно мають на собі шати весільні, через що даються пізнати як Господні в Його посвяченій службі. Входять вони до радості Господа і радісно беруть участь в Його службі.

Вони дуже різняться від остиглих, а остиглі є бідні і гідні пожалування, без потіхи і нещасні, бо не мають радості в Господі, не розуміють, що це є радість Господня і не мають жодного визнання для Царства. Щоправда думають, що є багатими, в дійсності вони є бідні, бо ж не знають вартості правдивих багатств і їх не посідають. Ніхто тепер не може бути багатий в Господі, хто уникає ганьби ради Христа. Ганьба за Христа є більшим багатством понад всі скарги світа. (*Жидів 11: 26*). «Добре ім'я (у Єгови), краще ніж велике багатство (*світа*) і добра слава (*в очах Божих*) краща ніж срібло і золото». (*Притовісті Соломона 22: 1*). Добре ім'я у Господа й Його благодать здобути можна тільки через чинення Його волі, а хто Його любить, буде робити тільки так. (*Маттея 24: 13. І Йоана 5: 3. Йоана 14: 21—23*). Хто терпить недостаток, смуток, нужду і ганьбу, щоби бути свідком для імені і Царства Божого, той є багатий як Ісус заявив зборові в Смирні. — *Одкриття 2: 9*.

«Лаодикія» описує положення певного числа членів церкви, стараючихся уникнути ганьби, яка падає на вірних свідків Господа, бо ж вони не чинять волі Божої з Його заповідями, через це не мають у Нього достоїнства і для цього є бідні, нужденні і сліпі, гідні пожалування і нагі.

Остиглі, котрі твердять, що всю правду одержали перед 1917 роком, не хочуть бачити різницю між організацією сатани і організацією Божою.

Вважали вони за відповідне говорити обережно до духовенства і до інших складових частей організації диявола. Особливо ухиляються вони говорити щось на пригнітальний великий капітал на мілітаризм і також на інші часті диявольської організації котрі пригнічують народи. Бажають ходити дорогою по котрій зустрічають менший опір, щоби лише не стягнути на себе ганьби, а краще набути признання у людей світа. Бог представляв таке положення у своєму Слові о Єффраїмі, котрий злучився з організацією диявола; і о нім є написано: «Здружився з ідолами». Єффраїм, порівняний з напів печеним коржом і говорить: «Збогатився я». (*Осії 4: 17, 7: 8; 12: 8.*)

Господь з такими терпеливий, але дає їм сильне остереження і говорить до них: «Тим, що ти літній, і не зимний, і не горячий, викину тебе з уст моїх». — *Одкриття 3: 16.*

Господь нагадує таким в корисній цілі, щоби деяких з них побудити, щоби покаялись, і стали ревними і щоб заняли місце гідно з Царством. Для того щоби збагатіли, Господь радить їм, щоби пішли і купили в Нього золото перочищене в огні і для своїх очей масті, щоб могли бачити. (*Одкриття 3: 18*). В цей спосіб показує Він їм, що правдиві багатства в Христі здобудуть лише ті, котрі дійсно переносять огнисті випробовання і переживають ганьбу, яка потягає за собою вірну службу для Бога. Зневаги кинені на Бога і Ісуса Христа, силою річей мусять впасти на усіх тих, що одержують визнання Господа. (*Римлянам 15: 3*). «Коли випробуєш мене, вийду як золото». — *Йова 23: 10.*

«Біла одежа» характеризує випробованого через Господа, котру дістає він через вірне виконання служби Господньої. «Мазь для очей» озна-

чає Духа Господнього, то є несамолюбну вірність взглядом Господа, яка виражається в радісним послусі щодо виконання заповідей Божих. «Закон Господній звершений, душу оживлює». (*Псальма 19: 7*). «Отвори очі мої і побачу дива закону твого. » (*Псальма 119: 18*). Отже ті, котрі мають відкриті очі бачать видива, як пророк предсказав. То є ті, що пізнають правду, котра тепер має бути зрозуміла, бо ж прийшов час. (*Іоїля 2: 28, 29*). «Очі твої побачать Царя в славі Його, побачать землю далеку». (*Ісаїя 33: 17*). Відкритими очима бачать вони, що Царство настало, бачать, що «камінь» то є помазаний Цар Божий, стався каменем угловим, і що Він відкинений залишився через інших. Радісно говорять вони: «Від Господа се сталося; дивно сталося се в очах наших. Се день, що сотворив його Господь; радуймося і веселімося в йому! » (*Псальма 118: 23, 24*). Вірному збору Лаодикійському Ісус дозволяє взяти участь у його пирі. Прийшов час для оправдання ім'я Отця і ті, котрі дійсно люблять Його, запрошує до входу до Його радості. Служба для Царства є сьогодні харчем і напитком для вірних.

Хто відхиляється або забуває звертати увагу на спрямоване для нього остереження, той мусить бути відкинутий і станеться членом кляси «злого слуги».

Велика година спокуси прийшла тепер на світ, і Ісус заохочує тих, котрі до Нього належать словами: «Я побідив світ; будьте доброї мислі. Вірним переможцям дам, щоби сиділи на Моїм престолі, так само, як я сів із Своїм Отцем на Його престолі». В 1914 році Єгова посадив Свого олюбленого Сина на Своїм престолі. (*Псальма 2: 6*). Ото всі ті, що в Храмі і залишуться вірні Богу до кінця своєї дороги, мають поділитися

з Ісусом Христом Його престолом. Щоби усі, котрі з Господом заключили угоду почули, що Дух Єгови говорить їм через Свого помазаного Царя. Щирі і ревні, і люблячі Бога понад усе, задовільняють його і накази його сповняють та вдержать до кінця у Його службі аж до смерті, тим дана буде власть сидіти з Господом на Його престолі.

Короткий зміст перших трьох розділів Одкриття показує нам, що Ісус Христос, Головний представитель Єгови, посилає післаництво через Свого Ангела тим, котрі зробили угоду щоби чинити волю Божу. Післаництво Єгови в приємний спосіб післане є в періоді часу, коли наготована зробилася угода перед Господом і поки «ангел завіту» прийшов до свого храму. Післаництво було післане через Його ангелів, а ті ангели не є людьми, але це є «святі ангели Божі», будучи під керівництвом і наказом Ісуса Христа; є це його ангели, котрі йому товаришать яко Його почесні, уповноважені представителі, коли Він приходить до Свого Храму на суд. Післаництво є післане Йоанові, слугі Божому, що представляє класу слуги, котра знаходиться на землі в періоді часу «приготування дороги перед лицем Господнім». Не могло воно бути раніше зрозумілим, аж Господь прийшов до Свого. Храму і перш, чим Храм був відчинений. (*Одкриття 11: 19*). Потім, коли Церква Божа є ще на землі, то післаництво мусить бути зрозуміле і оголошене. (*Одкриття 1: 11*). Усі, що чують і є послухні, мають бути благословенні через Єгову підкріплюючим світлом, побачать вони його щораз більш яснішим в його красі і в дальшій протягу часу будуть шукати в Храмі великих скарбів мудрості і знання.

ЙОГО ХРАМ

Розділ —2.

(Одкриття, 4 і 5 голова).

Єгова, найвищий, Цар вічності, точно є пізнаний через Його Храм по приході Господа до Свого Храму. Вірні в цей час почали розуміти, що приготування дороги перед Єговою обіймає період часу від років 1879 до 1918; даліше Господь в 1918 році по скиненню сатани з неба прийшов до Свого Храму і що від того часу до Армагедону триває «день озброєння». (*Наума 2: 3*). Так як Єгова царює через Свого олюбленого Сина, «князя миру», через це властиво Єгова є Царством. Четверта голова Одкриття дає нам образ Єгови в Його Храмі, підчас, коли п'ята голова описує його прекрасного заступника. Потрібно то старанно прочитати відносно донесень Св. Письма. Обявлені образи є благодарні і зворушливі. Події, які мали місце в 1914 році точно показують виконання того ж пророцтва.

Вірна кляса слуги є останком і представлена через вірного Йоана. Йоан бачив: «Двері відчинені на небі, і перший голос що я чув, якби від труби говорячої зо мною, сказав: зійди сюди і покажу тобі, що має бути після цього». (*Од-*

криття 4: 1). Це означає, що надійшов час кращого поняття річей духовних. Двері відкриваються до спостереження духовних річей, котрі мають бути зрозумілі, бо на це прийшов час. Хто приймає це запрошення, цьому дозволено є вступити до престолу небесного і насолоджуватись прекрасними небесними видами, бачучи Єгови, Великого Царя вічності. Відкриті двері сполучуються з вилиттям Святого Духа на всяке тіло, бо є написано, що Бог об'явив нам ті річі глибокі, котрі приготував для тих, що люблять Його. (*1 Коринтян 2: 9, 10*). Річі ті очевидно не спостерігаються буквальними очима, а бачать їх тільки ті, котрі мають Духа Божого.

Йоан, представляючий останок, чув голос говорячий до нього наче труба. Голос у вигляді труби був тут на місці, бо мали статися великі річі. Вічний Цар тоді мав бути показаний ясніше, чим коли-небудь його вірним і самі вони мали мати більше до повідомлення о його приготуванні до Царства. Події мали мати місце, як найбільшого поняття, через це попередив їх голос труби. Бо Господь Всевишній, страшний, Великий Цар на всю землю. «Зійшов бо Господь з голосом труби». — *Псалма 47: 3, 6. І Царів 1: 34; І Солунян 4: 16*.

Був то голос Господа Ісуса, Великого вістника і промовця до Єгови. Опісля сказано є представленому через Йоана останкові: «Покажу, що має статися опісля». (*Відкриття 4: 1*). Потім почали бути відкриті і зрозумілі через останок духові річі. По відчиненню йому дверей Храму Божого починає він бачити видіння тих прекрасних річей. Подумаймо собі, що Він є запрошений до найкрасивішої і переважаючої святині, яка коли-небудь може бути. Бачив він піднесу

в небі столицю і когось сидячого на ній. «Господь на небесах утвердив столицю, а Царство Його над усіма панує». (*Псальма 103: 19*). «Господь в святім Храмі Своїм, столиця Господня є на небі, очі Його приглядаються, повіки його досвідчують синів людських». (*Псальма 11: 4*). Також пророк Єзикїїл описує столицю над цілою організацією Божою. (*Єзекїїла 1: 26*). Є це столиця Єгови Найвищого.

Сидячий на Престолі не є описаний як син чоловічий, але представлений є як подібний до найдорожчого каміння, просвідчаючий в темноті о прозорості ясної чистоти непохитної справедливості. Це є дім Божий і Бог є його світлом і наперед є видимий. Організація Його описана як слідує: «Сидячий був подібний видом до каменя ясписового і сардинового, і веселка кругом престола подібна видом як смарагд». Веселка показана Йоанові, кругом столиці, представляла вічний завіт Бога з Нойом, о святості життя і зображаючи життя Єгови, котрий «Сам має безсмертя і живе в світлі неприступнім». (*І Тимотея 6: 16*). З цього прекрасного світла виходить потік благословенств. Як буває веселка підчас дощу, такий був на вигляд сіяючий блиск кругом. То було видіння схожості слави Господньої. (*Єзекїїла 1: 28*). Розкішність краси вічного Царя почали роз'яснюватися над останком аж тоді, коли йому дозволено споглянути було до відкритої святині в небі. Жадний чоловік не мав нічого спільного з відчиненням ані також з тим, що Божим сотворінням було дозволено поглянути до неї. Усе прийшло з ласки Божої через Ісуса Христа олюбленого.

Видиво відкриває двадцять чотири крісла кругом престолу Божого. На тих двадцять чоти-

р'юх місцях нижчих, сиділи рівно стільки старців, одягнених в шати білі і держали золоті вінці на головах своїх. А це, що їх є, ще раз стільки скільки «Апостолів Агнця», показує, що вони не тільки представляють дванадцять апостолів, але усіх вірних ставших членами тіла Христового. Є це небесні старші, хочай вони не є старшими у віці, але є старшими усіх небесних сотворінь, бо є членами тіла Христового. Згадане тут число мусить представляти тих, котрі вмерли яко вірні і стали збуджені до слави і також тих на землі, котрі продовжують у своїй вірності служити Богу; та котрі є заховані під плащем справедливості і котрі є заховані в місці Найвищого; про них є написано: «Да торжествують праведні в славі», коли Господь є у святині Своїй. (*Псалма 149: 5*). Є то вірні, котрі по приході Первосвященика «носять невянучий вінець слави». (*Петра 5: 4. Одкриття 3: 21*). «Положив ти вінець на голову його з чистого золота». (*Псалма 21: 4*). Ніхто не може взяти вінця з вірного останка. Господь лише може це вчинити. (*Одкриття 3: 11*). Описані вони є яко «одягнені в одежі білі», що свідчить про них, що належать до прекрасної організації Єгови. Вірний Бог збудив їх і дозволив їм спільно сидіти в небесах. — *Єфесянам 2: 6*.

Потім читаємо: «що з цієї столиці виходили блискавки, громи і голоси». Сам Бог лише може викликувати блискавиці і громи, а це є дальшим доказом тому, що це є столиця Божа, котра тут описана. (*Йова 38: 35; Єремія 10: 13. Захарія 10: 1. Псалма 18: 14*). Голоси, які виходять із столиці це урядові післаництва, бо ж виходять з місця перебування вищої власті. «Сім ламп огнистих», які горять перед престолом представляють

світло Боже, котре через Духа Єгови є дане на користь слуг Божих. Бо число «сім» виявляє повноту в звязку з Вічним Царем, через це в той спосіб є подана думка, що Бог дозволяє клясі Храму акуратно вдивлятися в Його заміри, які поміщені в Його Слові. «Сім духів» є образом цілої безграничної і неомильної сили Божої, а Його «блискавиці» освічують темні місця організації диявола і освітлюють неясні відбиття Його Слова, Щоби вірні могли Його зрозуміти.

В прегарнім тім описі, далше є сказано, що перед столицею було море скляне, подібне кристалю. Вмивальниця в наметі була зроблена із зеркал. У святині Соломона більша вмивальниця була названа «морем» або «море відливне». (*1 Царств 7: 23*). В звязку з образним або типічним народом Божим предмети ті представляють більші небесні річі. (*Жидів 9: 1—9*). Море було, щоби священники з нього вмивалися. (*2 Паралипоменон 4: 6*). «Всяке слово в Бога є чисте. « (*Приповісті Соломона 30: 5*). Скляне море, чисте як кристал перед столицею, зображає чистоту Слова Божого, і вказує, що в назначенім часі Бог відкриває Його Свому вірному останку порядок священства. «Сім ламп огнистих», які світилися над морем показують, що тільки очищені: через умиття водою т. є. Божого Слова подобаються Єгові. (*Єфесянам 5: 26*). Ці, що одержали Його Слово, кормилися ним і є повністю покірні Богу — є святими. Дбайте про впокій з усіма і про святість, без чого ніхто не побачить Бога. — *Жидів 12: 14*.

Посеред столиці і кругом столиці є «Чотири животних» або жиючі сотворіння. Відділені вони є від Бога Єгови і вони мусять представляти Його істоти або правдивих Його прикметів. Ісус є з От-

цем «Між столицею» і також серед тих чотирьох животних. (*Одкриття 5: 6*). Ісус є першим в організації Бога, а усі інші сотворіння тої ж організації діють кругом Його престолу. Тому ті чотири животні живучі сотворіння, представляють квадрат або повноту організації Божої. Мають вони повно очей «з переду і ззаді», що показує, що члени Божої організації безнастанно мають звернені свої очі на Його руки, щоби чинити волю Божу, а також вони є керовані мудрістю Божою. — *Псалма 123: 1—3*.

Потім настуває опис тих чотирьох сотворінь, т. є. організації Божої. Перше сотворіння було «подібне до лева», що означає мужність і царську справедливість (*Псалма 89: 15*). «Ти сів на столиці Суддя справедливий». (*Псалма 9: 4*). Справедливість займає перше найважливіше місце. Є то зображено через пророка Божого. (*2 Самуїла 17: 10; 1 Царів 7: 29—36*). Друге живуче сотворіння подібне було «до тільця». У святині скляне море спочивало на дванадцятьох волах. «Молодий віл або тілець», представляє владу і силу. Символ виображає, що могутність і сила підтримує організацію Божу і Бог виконує Своє постановлення через Свою організацію.

Третє сотворіння «має лице як чоловік», що представляє любов яко основу ридання. «Бог є любов», а чоловік є описаний яко сотворений на подобу Божу. Ісус Христос сказав, хто бачив Мене, той баче Отця Мого, бо ж був совершенний у любові, побудження до кожного чину в організації Божі є любов. Ніщо інше не могло би бути в гармонії з Богом аби Йому подобатися. Обявляє нам, що кождий, хто має участь в Його організації мусить бути збуджений любов'ю, а не самолюбством.

«Четверте сотворіння подібне було до орла літаючого», що представляє далекий зір, високу мудрість і скорє ділання. «Скоріше ніж орли небесні». (*Плач Єремії 4: 19*). «Крила його подібні орлові і злетить до неба». (*Приповіді Соломона 23: 5*). «Висока є нерозумному мудрість, у воротах не відчинить уст своїх». (*Приповіді Соломона 24: 7*). Орел високо літає. Мудрість ніколи не зменшиться внаслідок старості. «Відроджує яко в орла молодість твою». (*Псалма 103: 5*). Кожна часть організації Божої виконує заповіді Божі через скорше послушенство; і керівництвом усього є Божа мудрість.

Кожде із живучих сотворінь мало шість крил. Один з пророків показує переобраз Єгови, сидячого на троні суду, представленого через Свого олюбленого Сина Судді і в подібний спосіб описує служачих при цьому Серафимів (*Ісаїя 6: 1—3*). Три пари крил кожного з них указують, що їх властитель може літати, а також може дати охорону, так що сотворіння організації Божої при виконанні постановлень Божих скоро і вільно рухаються і що одночасно члени тої організації на землі заживають совершенної опіки. Опіка така звичайно виконана є через невидимих членів організації. Ті сотворіння ніколи не відпочивають, що показує, що організація Єгови завжди є чуйною і чинною. Ангели в небі завжди бачуть лице Єгови. (*Маттея 18: 10*). Хотяй члени організації Божої через це навіть порушать чий-то спокій в організації диявольській то однак ніколи не замовкнуть. (*Ісаїя 62: 6, 7*); бо безнастанно вихваляють ім'я Вічного Царя і говорять: «Святий, святий, святий Господь Бог Всемогучий, котрий був і є і прийти має!» Тих чотири імена сповіщають великого Творця. Останок

почав мати видиво тільки тоді, коли був прийнятий до Храму. Пророцтво Ісаїї показує далі, що час, коли деякі з живих сотворінь Божих на землі починають мати це видиво і голосно сповіщають святість Єгови, сходиться це з днем приготування до цієї великої битви. Є то час суду Господа в Храмі. «Хто є тоді святий нехай ще більше буде посвячений». Йоан показує, що в часі, коли живі сотворіння, то є діяюча організація Бога починає спів на славу і ширю любов щодо Єгови, двадцять чотири старших представляють клас 144. 000 включно з останком на землі: «упали перед лицем сидячого на престолі і кидали вінці свої перед престолом». Через це з великою повагою признають, що Єгові належить верховна або головна власть і що усякі уповажнення в сполучі з уповноваженням кожного з членів організації походять від Єгови. «Бо нема власті, тільки від Бога», а головою Христа є Бог Єгова. (*Римлянам 13: 1; I Коринтян 11: 3.*) Це показує, що у тій організації кождий з радістю признає спосіб Єгови щодо виконання Своїх замірів і вповні Йому підчиняються. Вірні співають: «Гідний Ти є, Господи! » Не означає це якби щось могли додати до святості і слави Єгови, але через це признають, що всяка власть, всякий авторитет і всяка честь і доброта походять від Єгови. (*Єфесян. 3: 9*). Опісля говорять вони: «Бо Ти сотворив усі річі і за волею Твоею існують».

Наука про еволюцію, що кидає зневагу через духовенство та теоретиків на ім'я Єгови, походить вона від диявола, і ті, що навчають її є слуги сатани. Члени організації Єгови захвилювані є величністю і красою, що обявля-

ється з Його Храму, і з радістю співають беззупинно на Славу Божу. Видиво храму є дальшим об'явленням величності Єгови.

СПАСИТЕЛЬ І ЦАР

Слідуюча голова Одкриття — п'ята, є об'явою про Спасителя і Царя в Храмі і відкриває Своїм вірним заміри Божі. Ті опісля починають сповіщати працю Ілїї, Царя і Його Царство і співати славу Єгови і Його вивиснення на троні Царя, а до цього співу прилучаться опісля інші і буде Він царювати до тих пір, аж поки не буде наповнена вся земля. Прочитаймо старанно п'яту голову Одкриття.

Об'ява та показує Єгову сидячого на Свому троні, а в правій руці Його книга, внутрі і ззовні написана і повністю запечатана, що представлено є через сім печатей. Було це по 1918 році, коли послушні Господеві почали спостерігати, що пророцтва, а особливо Одкриття Йоана мусять бути зрозумілі і що їх особисті щирі старання, щоби відслонити їх таємниці, zostавались без наслідку, бо ж видно не прийшов ще час через Господа установлений. Вірні почали пізнавати, що жодне пророцтво Письма не є власного викладу. — *2 Петра 1: 20.*

«Права рука» Єгови мусить його в назначенім часі вчинити зрозумілим. Є написано: «Запечатай ту книгу аж до часу назначеного», а це означає, що пророцтва не можуть бути зрозумілі перед установленим через Бога часом. — *Данїїла 12: 4, 9.*

Під час, коли Єгова сидить на троні, появляється сильний ангел і допитується великим голосом: «Хто достоєн розгорнути книгу і розло-

мити печаті її? » (*Одкриття 5: 2*). Не можна його у цей спосіб розуміти, якими згаданий тут ангел, був увірений людським знаряддям, або що представляє це, що свого часу було написано в законі. Послушні святі ангели Єгови будучи під правлінням Христа і товаришуючі з ним в Храмі яко Його післанці, уповаженні є в силу до підсказування питань тим, що є вірні Богу. Не треба знати нам як це акуратно діється, але сила післанців Господніх не може бути під сумнівом або причина для спорів. Бо ж і люди можуть при допомозі відносин говорити прямо і вносити думки о інших людях. З певністю післанці Господні мають далеко більшу силу. Багато в Церкві Госодній, особливо ті, котрі знаходилися в положенню Лаодикії виглядали сьомого післанця думаючи, що то є чоловік, щоби об'яснив пророцтва, особливо пророцтво Єзикіїла і Одкриття, а коли їх очікування не дали ніякого наслідку, тоді багато з них говорили: «Ніхто не може об'яснити їх значіння, бо ж Господь перед 1917 роком дав Свому народові цілу Свою правду». Опісля багато гнівалися на спосіб Господа щодо провадження своєї праці і відпали.

Слово Боже показує, що ніхто ні в небі, ні на землі не був спроможений відкрити книги в правій руці Єгови. Це означає, що «книга» в цій об'яві не може бути надрукована в Біблії, тільки це є розпорядження Божі, в котрі він нікому не дозволяє заглянути перед назначеним часом. Деякі з тих розпоряджень мали виконатись тільки по приході Господа до Свого Храму, коли то блискавиці Єгови самі їх відслонили.

Йоан говорить о вражінню відкритого йому видіння: «І плакав я дуже, що ніхто не був знайдений гідний, щоби відкрити і читати цю кни-

гу». (*Одкриття 5: 4*). Йоан представляв народ Божий на землі. Коли війна світова закінчилась, тоді земна організація Божа, оскільки приходилось щодо її праці на землі, була знищена на вигляд. Була вона розірвана, а ті, що мали до чинення з цією працею, позбавлені були своєї свободи і спосібностей до служби. Багато дивувались і питалися: «Що далше? » Такі дійсно плакали. То був період замішання і очікування Церкви. Опісля, Бог дав Свому народові до вирозуміння, що церква Його на землі виконала працю зображену через пророка Ілію і що та праця була закінчена, а мала наступити інша, представлена через пророка Єлисея. Вірні в організації Божій спостерегли це і бачили зображення Ілії і в той час спостерегли «падіння» плаща (або гуні) на Єлесея. Ту правду повідомили іншим і для надії і бодрості говорили менш-більш одно до другого: «Не плач, багато ще є праці до виконання замірів Божих, не сумуй, бо бодрість в Господі є силою нашою! »— (*Нисемія 8: 10*). (*Гляди у Вартову Башту з 15 квітня 1924 року, сторінка 120*).

Дня першого вересня 1919 року відбувався з'їзд народу Божого в Кедар-Поїнт. На тому з'їзді об'явилося, що пізнана і проголошена лишилася різниця між працею Ілії і Єлисея. Було це відкрито в тій самій місцевості на з'їзді в 1922 році, коли відкритий став образ «Льва з покоління Юди, Помазаного Царя Божого». Велике число його послідователів дуже радувалось, коли оголошений був девіз воєнний: «Воскликуйте Царя і Його Царство! » Йоан чув як ангел говорив: «Не плач! Ото переміг Лев, котрий є з покоління Юди, корінь Давидовий, щоби відчинити книги». Господь керує справами Свого народу і

утворює відносини, які спричинять виконувати певну працю річей. З певністю на цьому з'їзді присутні були ангели Господні, які були невидимі для людського ока, але мали силу керування протягом з'їзду, щоби виконана була воля Божа. Опісля увага народу Божого була спрямована на дійсність, що олій «мудрих дівиць» був символом радості і веселої думки. Плач вірного народу Божого зупинився і почав він радуватись, бо Бог показав йому Свою ласку і дав йому до розуміння, що багато ще є до чинення на славу і возвищення Його імені. *(Вартова Башта 15 жовтня 1923 року сторінка 309).*

В призначеному часі завдяки благодаті Божій, звернена була увага на це, що народилася «народність» або «Царство». На небі мала місце війна і сатана був скинутий з неба на землю, і Господь довірив Свому народові свідоцтво, що Господь прийшов до Свого Храму на суд і плащ справедливості є призначений для народу Його, що доказує, що Бог вибрав Собі народ для імені Свого, котрий має Його ласку. Мусить бути видане велике свідоцтво, щоби проголосити про Його достоїнства і невинності. Господь уживав «Вартову Башту» до повідомлення тих правд. Безсумніву послуговувався невидимими слугами — післанцями. Не є це спіритизм, як це деякі можуть назвати, але означає це, що Бог в приємний спосіб управляє народом Своїм невидимим способом.

Ті, що спостерегли і цінили ті великі відкриті правди через Господа радувались, під час коли другі не спостерегли різниці між працею церкви Ілії і Єлисея, а даліше нарікають, і багато з них пішло до найбільшої темноти. Вірні не плачуть, а радуються.

Є це Господь Ісус Христос, «Лев з покоління Юди», котрий відкриває печаті, це є, що Бог через нього відкриває Свої заміри. З певністю, що по черзі було, відкрито сім печатей, що показує поступове відкриття Божих замірів перед очима Його кляси Храму. Ісус Христос є тим справедливим і для цього названий «Лев з покоління Юди». Він є перший з тих, що вихваляють ім'я Єгови і для того є з покоління Юди. Є «корінь Давида», бо засаджує родину царську до царства і є наслідником «вічного завіту, милосердя Давидового». (*Ісаія 55: 3; 11: 10*). Відкриття семи печатей обов'язує тих, котрі їх відкриють, виконувати ті речі, котрі в цей спосіб об'явилися певними. Ісус Христос Цар робить це можливим, щоби видати це велике свідоцтво для імені Єгови. Христові є довірена ця праця того свідоцтва і зі Своєї сторони Він доручив, щоби також з Ним брав участь у Ньому остаток, даючи йому привілей у тій прекрасній праці.

Ісус Христос є вище всякої власті і начальства, що перевищує всі князівства і сили. (*Єфесеям 1: 21*). Він є Головою над усіма іншими. Йоан описує про нього як «Агнця забитого», котрий стоїть «біля престолу і чотирьох животних». В цей спосіб Христос охарактеризований і описаний є як той, котрого пролита кров спасла людей, і через котру проляту кров дорогоцінну, людство єдино може бути спасенне. Він є на Престолі Божім, і Йому дані уповноваження через Єгову і є Він серед чотирьох животних сотворінь — це означає, що є найвищим в організації Божій. Відкриття говорить, що мав «сім рогів» і «сім очей», через що є зображено, що спосібний є докладно зрозуміти виклад в книзі волею Божею, і що уповноважені

є у всяку власть і силу до виконання тої волі.

Ісус Христос «прийшов і взяв ті книги з правої руки сидячого на Престолі». Через це одержав - Він з рук Єгови збірник, котрий вміщує переписи щодо дальшої праці яка має виконатись. Бог вивисшує Його на престолі в Сионі і доручає Йому розпочати Своє діло. (*Псальма 2: 6; 110: 2*). Було це в 1914 році, коли Ісус Христос взяв Свою власть і з дорученням Єгови виступив проти сатани і воював з ним і скинув його з неба. І переміг Він у тій битві. Опісля приходить до Свого Храму, чи до дому Божого і яко Найвисший Первосвященик навіки по порядку Мелхеседекового мусить одержати Урім і Тумім і пізнати вирок Божі, щоби їх виконати. Одержаний збірник показує йому в цей спосіб працю Божу, яка мусить бути виконана. Потім починає Він відкривати печаті і об'являти волю Божу щодо праці, яка має бути виконана на землі. То означає розпочаття праці Єлисейової церкви. Надто вислав Він Своїх вірних, щоби оголошувати Євангелію Царства на свідоцтво всім народам і тоді прийде остаточний кінець. — *Маттея 24: 14*.

Одкриття Боже описує про чотирьох живих сотворінь і тих двадцять чотирьох старших які падають перед Ягнятком і що кождий з них мав арфу і золоті чаші повні пахучих речей. Через що є прообразом, що кожда часть організації Божої є в сполучі з вірними на землі, і із радістю є послушні Господу і Ісусу Христу, яко найвисшому виконавчому «уряднику». «Усіх шануйте, братерство любіть, Бога лякайтесь, Царя чтіть». (*1 Петра 2: 17*). Кожен з двадцять чотирьох старців має арфу. В Божім розпорядженню арфа була вжита до служби у святині. (*2 Па-*

ралипоменон 29: 25). Це доказує, що ті двадцять чотири старці представляють число членів царського священства під головою Ісусом Христом, що оголошує Євангелію о Царстві. Дальше є об'яснено, що кляса 144. 000 стоїть з Ісусом Христом на скляному морі і грають на своїх арфах. (*Одкриття 15: 2, 3*). Цей прообраз обіймає на землі остаток, що посвячує себе у співі нової пісні на славу Єгови.

Ті двадцять чотири старці є описані як маючі у своїх руках золоті чаші наповнені пахучими річами, «які є молитви святих». Під час служби в наметі або святині, горіла золота кадильниця в святая святих, котра була там занесена в день примирення через найвисшого священника. (*Жидів 9: 3, 4*). Це піддержує думку, що тих двадцять чотири старці і є членами тіла, Найвисшого Священника по порядку Мелхеседекового і що символічно представляють усіх членів тіла Христового. А молитви тут згадані як «молитви святих», є далшим доказом, що згадані двадцять чотири старці представляють клясу 144. 000 вірних святих, що становлять тіло найвисшого Священника. Нехай ніхто не думає що без постійної молитви зможе поступати наперед у вірній службі Господа. Бо ж живемо в «останніх днях». Тому — то є час стояти твердо і пильнувати в молитвах. (*Колосянам 4: 2*). Без молитви і чуйності останок не міг би стояти. (*Єфесян 6: 13—18*). Господь вислуховує молитву щирих, і молитва щирого подобається Йому. (*І Петра 3: 12. Приповісті Соломона 15: 8, 29*). «Нехай буде приємна молитва моя, як кадило перед лицем Твоїм». — (*Псальма 141: 2*).

«І співали нову пісню». Це показує, що час плачу минув і що надійшов час до співу Нової пісні

на честь і славу Єгови і Його олюбленого Царя. Нова пісня оспівує то, що розпочався новий період часу. Царство настало. Випробований і дорогий камінь Ісус Христос положений є в Сионі, і зроблений головним угольним каменем. Це є камінь дорогоцінний як найсильніше угрунтований. (*Ісаія 28: 16*). Є Він досвідченою і дорогоцінною і певною підставою і Головою організації Божої і усі її члени разом з ним співають Його пісню слави на честь Бога Єгови. Всі ті представлені через тих двадцять чотирьох старців і говорять: «Достоєн є ти взяти ті книги і відкрити печаті її і відслонити правду. Відкупив ти нас Своєю дорогоцінною кров'ю і зробив нас нашому Богу священиками і царями. Господь Ісус Христос через це охарактеризований є як Спаситель і Визволитель, як найвисший Священник і Цар, а ті, двадцять чотири старці є членами лінії царської.

Опісля описує Йоан як інші прилучаться до пісні хвалення: «І бачив я і чув голос многих ангелів, кругом престола і животних і старців і було число їх тьма тьмами і тисяча тисячами». (*Одкриття 5: 11*) В цей спосіб є показана організація Божа, яка прославляє Ангця, котра одержала з руки Бога багатство, силу і славу як зарплату за вірність. Згадані тут ангели є ті мільярди Ангелів, котрі становлять безліч слуг Господа Ісуса Христа і були присутніми на загальнім зібранні. В цей спосіб розпочатий спів продовжується далше і кожде сотворіння котре дихає, і живе хвалить Бога. (*Псальма 150: 6*). А жиючі члени цілої організації Божої говорять: «Амінь»! Члени Царства падають перед Єговою і прославляють Його на віки віків. Слухають Його розказів і в будучих віках споживатимуть ве-

ликих багатств Його ласки через Ісуса Христа, голову його організації і головного представителя Єгови.

ЦАР

Розділ —3.

(Одкриття, 6 голова).

Єгова сказав до Свого пророка: «Я помазав Царя Мого над Сионом, святою горою моєю, хай звістить моє постановлення! » (*Псальма 2: 6, переклад поправлений*). Період очікування скінчився в 1914 році. В цей час Єгова посадив Свого Царя на престолі і доручив Йому розпочати Свою діяльність. (*Псальма 110: 1, 2*). Шоста голова Одкриття є живим образом в котрій Ісус Христос виконує головну роль. Коли Ісус був на землі, дав Він Своє велике пророцтво щодо Свого другого приходу і кінця світа. (*Маттея 24 голова*). Шоста голова Одкриття є рівнозначна з тим пророцтвом, прочитаємо Слова із Святого Письма.

Є то Ісус Христос, котрий відкриває сім печатей і тим доводить, що кожен чоловік не може пояснювати пророцтва, але що Бог дозволяє Свому народу зрозуміти пророцтва по відкриттю семи печатей, з цього конечно не виникає, що ті пророцтва негайно будуть зрозумілі з хвилиною, коли печаті будуть відкриті. Отож можна бачити, що події представлені в сполуці

з першими п'ятьма печатями мали місце в 1914 році і до 1918, але значіння їх не можна було зрозуміти перед приходом Господа до свого Храму. Перед тим часом Церква Божа пристосувала пророцтво з Єв. Маттея до подій від 1874 року до 1914 року. А тільки по 1918 році народ Божий зрозумів, що ті події мали місце від 1914 року, отож тим самим печаті були відкриті класі Йоановій, то є останкові, тільки по 1918 році, і дуже мало було зрозуміле перед 1922 роком.

Йоан описує, що Господь відкрив одну з печатей, і чув як одне з животних сказало наче громовим голосом: «Прийди і подивися». Це показує, що запрошення спрямоване через Єгову до Своїх слуг, щоби прийшли і одержали виrozumіння Його Слова. Це запрошення виходить з Його організації, котрої головою є Ісус Христос, Лев з покоління Юди.

Бог не вибрав багато доріг, щоби досягнули люди правду. Робить Він це через Свою організацію. А сигналом Єгови є кликати клясу Храма громовим голосом подібно до Льва, щоби слідувала на це, що має статись, а вона чекає і з напругою спостерігає ті річі.

Перша печать відкриває Ісуса Христа в славі сидячого на білому коні приготовленого до війни і ідучого як переможника, що перемагає (*Одкриття 6: 2*). Св. Письмо вживає слово «кінь», яко символ діяльності воєнної. (*1 Мойсея 47: 17; 2 Мойсея 14: 9*). «Коня приготівляють на день бою» (*Приповісті Соломона 21: 31. Єремії 8: 6. Аввакума 3: 8*). Білий колір коня представляє правду, покору і справедливість. Про Ісуса є написано: «В величності Твоїй щасливо йти з Словом правди, тихості і справедливості, а докаже правиця твоя річі страшні». — (*Псаль-*

ма 45: 5. *Одкриття 19: 11*). Час чекання для Господа Ісуса Христа скінчився. Єгова післав Свого Царя і Суддю, котрий розпочинає свою діяльність. Вартова Башта 15 квітня, 1925 року, в якій об'яснена є 12 голова Одкриття, є також коментар до Псалми 110, що звертає увагу на розпочаття Царства і діяльності Царя. Цей славний на білім коні мав на Своїй голові вінець, що означає уповноваження і що Він є тим, що має право до Царювання. (*Єзекіїла 21: 27*). Гоподь Ісус Христос є присутній!

В часі між 1914 і 1918 роками, між Христом і сатаною проведена була битва: сатана і Його військо були побіджені і скинуті з неба. В цей спосіб Ісус Христос переміг, а тепер Він іде, щоби перемогти в Армагедоні.

СВІТОВА ВІЙНА.

Відкрита є друга печать, а друге животне подібне до вола, яке животне регулярно було забиване при богослужінню Ізраїльтян, запрошує Йоана: «Ходи та подивись». Кляса Йоанова дивиться та бачить, що від 1914 року до 1918 року зібрана була велика кровава жертва людська, і що ця жертва не була прийнята Богом, хотяй духовні говорили народу, що ті, що полягли, якобы були частю відкупленої жертви примирення. Говориться про червоного коня, а їздець його дістав силу «щоби відняти мир з землі і щоби одні одних забивали». Є це організація сатанська, а особливо діячі фінансові, військові, політичні і релігійні, котрі сполучаються, щоби відняти спокій з землі і що так вчинили. Сталось це від 1914 року до 1918 року, що в цій великій і страшній різні людей це заблуджене

духовенство добровільно підкорилось сатані і приймали від групи фінансової гроші за свою зраду, заключило союз з політиками професіональними, щоби заохотити народ до взяття участі у світовій війні. А в багатьох країнах віддали до услуги свої церкви як місце зібрання новобранців. Видано постанову, що — до примусового втягнення до війська і змушували людей до взаємного вбивства, а в організаціях законодавчих, котрі одобрювали ті устави, засідало багато духовенства, і на ризах їх знаходиться кров невинних людей. — Єремії 2: 34.

«Великий меч» (Одкриття 6: 4) представляє велику світову війну, про котру Ісус предсказав, що мала вибухнути при кінці світа. (Маттея 24: 7, 8). В цю світову війну запуталося тільки Християнство. Збирали вони велику данину і за-для неї земля присягнула невинну проляту кров.

ВИКОРИСТУВАЛЬНИКИ.

При відкритті третьої печаті (Одкриття 6: 5), сказало третє жиуче сотворіння: «Прийди і подивися! ». «Третє звірятко мало лице як чоловік»; означає воно любов і спрямовує увагу народу Божого на майбутні річі. Одкриття того висказаного образу виражає: «Оце як не чоловіче, нечуване, до краю самолюбне і нелюдяне є це, що тепер діється. Є це сумний і гідний пожалування образ». Йоан говорить, коли дивився, бачив вороного коня, а той що на нім сидів мав вагу в руці своїй. Були то використувальники в організації сатани з фальшивими вагами і гирями, котрі свобідно диктують ціни споживчих товарів в знанню і за згодою політикантів і духовенства або так званого «Християнства». «Вага», пояснює Св. Письмо — се брак та все инше, тільки не

Початок війни.

добру, наталовану і стряхнуту міру (*Луки 6: 38*). «Опісля сказав до мене: Сину чоловічий! Ось, я поламаю підпору хлібові в Єрусалимі, і їстимуть свій хліб під вагу і в смутку, тай будуть пити воду під міру в гризоті». (*Єзекіїла 4: 16*). «Хіба немає в безбожника наживи безбожної, та меншої міри, мені нанависної? Чи маю оправдати вагу несправедливу та в мішках гіри фальшиві?» — *Михея 6: 10, 11*.

Не було дійсного недостатку товарів споживчих підчас світової війни, особливо в Америці, а однак багато мусіли терпіти недостаток. Пануючі діячі і їх чинні мали усе подостатком, але нарід мусів терпіти; підчас коли ті надзвичайно самолюбні люди великого гандлю, згортали великі прибутки не виконуючи найменшої праці.

Опісля Йоан говорить: «Чув я голос з посеред тих чотирьох звірят». Безсумніву — це є голос Ісуса з часів минувших, коли предсказав голод і недостаток усього, які настануть підчас війни світової, та рівнож це, як люди будуть поступати підчас війни. Тільки остався описаний Ісус яко будучий «посеред тих чотирьох звірят», а це показує, що то був його голос, котрий сказав: «Міра пшениці за денар і три міри ячменю за денар, і не марнуй оливи і вина». Плата за працю одного дня був звичайно денар. (*Маттея 20: 2*). «Міра» є денною порцією збіжжя, взглядом чого порція денна в ціні плати денної показує на це, що використовувальники усе собі присвоюють за винятком того, що неодмінно є в потребі на харч для цього «великого числа смертників», щоби удержати їх в положенню здібними до битви. Торгівці оливи і вина мусіли одержати свою часть здобичі, і для цього ці-

Забраний спокій з землі.

ни річей мусіли іти вгору на рівні з іншими продуктами споживчими.

Царська Росія в часі війни заборонила уживання спиртних напоїв. Сполучені Штати Америки дозволили ще на торгівлю алкоголю, но однак його відмінили по війні при допомозі вісімнадцятої статті, ухваленої як додаток до конституції. Але постанова ця не приносила однак шкоди для торгівців заграничних ані на фабрикантів алкоголю в країні, а навіть один з високих урядників в Сполучених Штатах, виробляє у великій кількості одурманюючі напитки, звичайно за дозволенням. Тяжка рука використувальників і їх союзників в організації диявольській сьогодні, то є десять років по війні, дальше ще тяготить на людях, навіть більше ніж підчас війни.

ПОШЕСТЬ ЧУМИ.

Відкрита є четверта печать, і четверте жиюче сотворіння подібне до орла, запрошує клясу Йоана: «Ходи та подивись!» В тім відкриттю бачимо сцену, в котрій є показано як приманюється усіх кровожадних, щоби наситилися трупами побитих. Було це положення таке внаслідок глупоти або нестачі мудрості так званих цивілізованих народів світа. Для цього ті, що є в правді і поза правдою могли це спостерегти: «Показується кінь блідий», з своїм верхником, що буквально представляє коня блідої масті, хворої масті, рівнож заразу морову і смерть. Верхникові тому ім'я «смерть». В цей спосіб представлені були смертоносні товариші світової війни, котрі по часті показувались одночасно з нею, і поступали крок-в-крок за нею, а іменно, були предсказані через Ісуса Христа хво-

роби, епідемії та лихо. Статистика об'явила, що багато більше мільйонів людей вмерло внаслідок епідемії грипа, ніж полягло на протязі чотирьох років у війні світовій. Мільйони людей пішли передчасно до гробу, а підприємства похоронні робили добрі інтереси. Ім'я верхника була «смерть», «і дана йому є власть над четвертою частию землі», що означає чотирьох кінців світа. Власть ця або сила покладалася на забивання мечем, голодом і через дикі звірята землі. Меч представляє роздвоєння між людьми та смерть, спричинено зарівно через революції, війни, котрі поступали по світовій війні. Є написано: «Не прийшов, я давати спокій, а меч... щоби вчинити розділення між сином і батьком його». (*Маттея 10: 34, 35*). По світовій війні настав великий голод в усіх краях землі, під час коли епідемія, а особливо іспанка навідала усі часті землі, внаслідок того, померло багато мільйонів людей.

Власть до вбивання «через звірята земські» виразно вказує на звірячі уряди, що становлять видиму організацію сатани з її видимими володарями і поневолюючою силою. Насправді підневолювали вони бідний люд і вкидали багатьох передчасно до гробу. Бог доручив Своїйому пророкові описати згори це положення як є написано: «Мирні посміховці, пануючі над цим людом говорять: Зробили ми завіт із смертю із пеклом маємо порозуміння, коли побиваючий бич переходитиме, — він нас не досягне, бо ми втечище маємо певне у лжі і в обмані притулок надійний» (*Ісаія 28: 14, 15*) Ісус сказав своїм ученикам, що ті річі сповняться при «кінці світа», і так дійсно сповнилося.

ВІРНІ МУЧЕНИКИ.

Відкриття п'ятої печаті, відкриває вірних свідків або мучеників Господніх. (*Одкриття 6: 9—11*) . Від часу Зелених Свят вмерло багато вірних свідків Господніх. В 1927 році «Вартова Башта» опублікувала докази Св. Письма, що ті, котрі померли вірними, до часу приходу Господа до Свого Храму в 1918 році знаходилися в розположенню смерті. Йоан бачив їх під вівтарем, що означає, що ті вірні померли в Христі згідно з розпорядженням, що Бог зробив для їх пожертвованої смерті, і зачислені є за часть жертви Христової. Оце вівтар, котрий Богові подобається. Маємо вівтар з котрого не мають вільності їсти, хто служить скинії. (*Жидів 13: 10*). Ті вірні заховані були з Христом в смерті і померли через це на святім місці. Душі їх представляють вартість пролятої їхньої крові, що в тіні намету представлено через проляту кров у підніжжю жертівні. А це ж дійсно були мертвими, однак жили вони в Господі і по постановленню Божому, бо ж їх право до життя існувало далше (*Луки 20: 38*). Умерли вони як вірні свідки Божі і забиті були за вірне проголошення свідоцтва Божого, котре мали. Як кров Авеля кликала з землі, так кличе також кров вірних проти тих, котрі живуть на землі, яко представителі на землі. Криком їх є: «Докіль же, Господи! святий і правдивий! Не судиш і не мстиш крові нашої над тими, котрі живуть на землі? » Іншими словами кажучи: «Як довго бажаєш бути терпеливим взглядом тих, котрі споневажили Твоє святе ім'я? » Бог обіцяв, що помститься за кров Своїх вірних свідків, що так і зробить у Своему часі. (2 *Царів 9: 7 Маттея 23: 35. Лу-*

ки 18: 7, 8. 1 Солунян 4: 4—6. 5 Мойсея 32: 43). Живі святі надіялися, що Бог помститься за кров Своїх вірних свідків і мучеників зараз по 1914 році, але коли той час настав і прийшов, тоді вірні бачили, що гнів Божий розпочався тільки по тім часі і що кров їх буде повністю відомщена в часі битви Армагедон. Згаданий крик вказує, що зовсім близький час, коли Єгова виступить із Свого місця, щоби покарати земно-родних за їх беззаконня, і земля видасть із себе кров, що повсисала, «Не таїтиме вже своїх вбитих». (Ісаія 26: 21). «Бо коли Він слідить за пролитю кров'ю, то згадає про них, не забуває стогнання бідолашних». — (Псальма 9: 12). Стогнання — це не зображає нетерпимості, але звертає увагу на терпеливість і милосердя Єгови. Можна тут також сказати, що таке питання подали «їх браття», коли рік 1914 проминув, а церква ще не була прославлена. Опісля об'являє Одкриття 6: 11, що тим мученикам, або вірним свідкам дана буде біла одежа, що показує, що одержали признання Бога і посідають право до життя. Для того вони є представлені, що стогнуть або голосять. Було ще однак волею Божою, щоби ще короткий час відпочивали. Той короткий час скінчився з хвилиною приходу Господа до Свого Храму, коли святі, котрі вмерли яко вірні свідки Господні, мали бути винагороджені. (Одкриття 11: 18). Голос звучить: «Щоби доповнилося свідоцтво слуг і братів їх, котрі мають бути побиті яко жертви».

Ісус сказав Своїм послідувачам, що Його вірні слуги при кінці світа будуть видані на страдання. «І будуть видавати вас на муки і будете зненавиджені всіма народами задля ім'я мого». (Маттея 24: 9). Дальше говорить Він:

«В ті дні в котрих Антипа, свідок мій вірний забитий є у вас». (*Одкриття 2: 13*). Було це в 1918 році, коли представлено через Антипа, а зображено через Ілію, праця Ілії була забита і припинилась, тоді були пробуджені послувші святі. Мусіли отожд чекати до часу приходу Господа до Свого Храму, котра то подія означала кінець праці Ілії.

ТРЯСІННЯ ЗЕМЛІ.

Не потрібно, пропонувати, що печаті до часу були відкриті в тім самім черговім порядку, в якому подані є у Св. Письмі; ані також, що зрозумілі будуть в хронологічнім то є в послідовнім порядку. Події, які мали місце, як сповнення частини пророцтва, можуть відбутися з тому самому часі, як події виповнюючи иншу часть пророцтва. Відкриті печаті представляють єдино ріжні частини пророцтва, котрі уже виконуються, або вже виконались. Коли відкрита була шоста печать, мало місце велике «трясіння землі». Був це прихід Господа до Свого храму. Це вжите слово «трясіння землі» звучить по грецьки «seismos» і означає дослівно удар, замішання або трус. Це саме слово перетлумачене є у Маттея 8: 24, на «хвилювання». В світовій війні відбувалося велике руйнування, тривога і хвилювання. Ісус предсказав це як час горя, від часу, коли зашумить море і хвилі, так що омертвіють люди від страху та дождидання того, що прийде на цілу вселенну. (*Луки 21: 25, 26*). На народи світа прийшло велике трясіння; карта Європи виглядає сьогодні зовсім інакше, аніж перед світовою війною і взагалі велика зміна настала.

Заодно затемнюється сонце, а місяць набирає кровавий колір. «Сонце» означає післаництво о Царстві, котре показалося у властивім часі, для представителів сатани на землі, котрі іменуються бути послами Божими, післаництво це є чорне як маска смерті. Особливо церковна часть організації сатанської відкинула Слово Боже про Царство і приняла в цей час вигадки сатани. Одночасно почато слухати заповідей Божих, щодо оголошення «Євангелії про Царство» і його виконання, а ті, котрі люблять Господа і Його Царство в дальшій протягу виконують цю працю; правда становиться для них в сім раз яснішою, а при цьому сповіщений є гнів Господній взглядом неприятеля. (Ісаія 30: 26). Післаництво про Царство не вміщає нічого потішаючого для володарів цього лукавого світа. Закон Божий, що зображений через місяць є для них огидою. Думають вони, що підкоритись і прийняти Царя Божого та Його заповіді є для них противною річчю, і усім силам пануючим видається то також огидою, як остигла кров в падалі (*мертвий стан тварини*).

Чують вони оголошенні тепер слова пімсти Божої і хотіли би ся сховати, щоби вже не могли їх чути, шукаючи сховку в урядників та в інших місцях безпеки. «Царі землі», люди-богачі, силачі, начальники, сильні експлуататори і їх союзники шукають сховку на лоні урядів світа, звертаючись до них на поміч.

Є це час темноти, а духовенство, щоб мало звернутись до Божого Слова, складає (в Америці) відвідування призидентові, найвищому уряднику народа і говорить до нього: «Ми є готові підкоритися Господньому упорядкуванню і послухатись Його приказам. Нехай нам Господь

скаже, що Він хоче, щоби ми чинили, щоб були ми захищені в тім дні гніву». Хотяй останок Господній, слухняний заповідям Господнім, вживаючи в допомогу радіо, мільонів книжок і інших средств до видання свідоцтва і звернення увагу володарям на Ворота Царства і на підготовлену дорогу, котру Бог говорить приготувати для народа, то однак вони бояться цього і шукають сховку тільки в організації сатанській.

«А зорі небесні падали на землю». На початку часу «кінця світа», сатана скинутий був з неба на землю, а також з ним його «зорі» або ангели, котрий то точний факт об'явлений є останкові при приході Господа до Храму. (*Одкриття 12: 9*). Це падіння зірок мало місце менш-більш в часі, коли земська або видима часть організації сатанської сильно почала бути стрясена, і як це Господь предсказав, ці відкинуті зорі разом з сатаною обмежують тепер свою діяльність на землі. (*Одкриття 12: 12*). Одночасно духовенство номінальних церков, котрі представляють себе за представителів правдивої церкви, котрі колись мали теперішню правду: вернулись вони до землі, до організації сатанської і ховаються в скелях.

Прийшов «день Господень» і час гніву Його; народи не зможуть держатись і ніхто не буде міг залишатись, хто не подобається Єгови і Його Цареві і Судді, та не піддається Божому порядку. Його Сильний урядовий заступник, Христос Цар, виконує тепер справедливі прикази Єгови. Мільйони широко думуючих і добродушних людей серед простого народа уважають піднесений прапор Господній, згромадяться довкола Нього, переживуть гнів Божий, будуть благословенні і далше будуть жити.

ЙОГО ПРИГОТОВЛЕННЯ.

Розділ —4.

(Одкриття, 7 голова).

Єгова вчинив кінець світовій війні. Ісус предзвістив, що Він це вчинить для Своїх вибраних. Вибраний слуга Єгови складається з Ісуса Христа, Голови, і 144. 000 випробуваних, і Єгова має уподобання в Своїм слугі. (*Ісаія 42: 1*). Поки Ісус прийшов на землю, Бог згори предсказав через одного з Своїх пророків, що збере нарід Свій і закінчить вибирати Свого слугу поки проведена була битва Армагедон. (*Псалма 50: 5*). Ісус це підтвердив у Своїм пророцтві. Прошу прочитати старанно сьому голову Одкриття.

Сатана в 1914 році попав у запеклу битву, а коли скинутий був з неба, був він так наповнений злістю на організацію Божу, а особливо на остаток на землі, що повністю усе хотів знищити, що відносилось до роду людського. Призначений від Бога час на битву Армагедон ще був не прийшов і для цього Бог закінчив світову війну. Не для цього, що Йому потрібний час на озброєння, але Бог не хотів, щоби пункт кульмінаційний (*момент напруження, піднесення найвис-*

шого) настав перед назначеним часом. Ніхто не міг пізнати властивої причини закінчення світової війни в 1918 році, але Бог мав до цього причину; хотів Він зібрати свій нарід, помазати визнаних і вислати їх як свідків, щоби оголосити організації сатанській Своє постановлення що до знищення цього безбожного правління і повного установлення на землі Свого Царства справедливості.

Бог не чинить тих річей тайно. Коли проведена буде битва Армагедон, тоді увага народу і видатних одиниць в організації неприємельській достаточо вже буде на це звернена. Тим на землі, котрі становлять часть вибраного слуги кляси, дозволяє Єгова зі Своєї ласки виповісти ту битву. Мусять вони бути готові до тої праці і виконати її в спосіб Божий.

АНГЕЛИ.

Йоан, котрий представляє останок і становить часть кляси слуги, бачив «чотирьох ангелів» держучих «чотири вітри землі». «Вітер» є символом сильної неприємельської потуги. «Вітер землі» означає сильну, ділаючу на земі потугу сатани і його організації, до котрої ограничена є його дія, куда був скинутий з неба. (*Одкриття 12: 12*). Число «чотири» є символом усіх військ його організацій, що управляє знищувальну силу і дію. Коли б ті «чотири вітри» дальше продовжували з тою силою, яку осягнули в 1918 році, тоді замінили б усе на землі в розвалини і перешкодили б праці вибраних Божих, праці проголошення того, що мало прийти. Для цього Бог відразу сказав успокоїти вітри. Вчинив він це посилаючи багато ангелів, котрі вико-

нували Його волю. Слова «чотирьох ангелів» стоячих на «чотирьох углах землі», відносяться отожд до усіх ангелів потрібних до здержування діяльності неприятеля в якій-небудь або кожній частині землі. Не є це сотворіння людські, або людські знаряддя, але «святі ангели» Божі. Вони є для людей невидимі, а є товаришами і післанцями Ісуса Христа, коли приходить на суд. (*Маттея 25: 31*). Сила небесна до здержання військ сатанських, не тільки вжита є сьогодні, але про пристосування тої допомоги згадано також є при іншій нагоді: «Та князь (*ангел*) царства Перського стояв проти мене двадцять один день, аж ось Михаїл надзвичайний князь прийшов мені до помочі і я зістався там при цареві Перському» (*Даніїла 10: 13*). Об'ява ця відкриває безліч сотворінь небесних, що здержують певну силу з кожного кінця землі.

ІНШИЙ АНГЕЛ.

Опісля бачив Йоан «іншого ангела, що виходив від сходу сонця, маючи печать живого Бога» (*Одкриття 7: 2, 3*). Тим сильним ангелом є Господь Ісус, Найвисший і Великий уповноважений Єгови. Об'ява показує, як він приходить зі сходу сонця, то є від Єгови. «Господь Бог є сонцем і щитом». — (*Псальма 84: 12*). «Як блискавиця виходить зі сходу сонця і показується аж на захід, так буде і прихід Сина чоловічого». (*Маттея 24: 27*). Ангели Божі здержали лютість війни. Опісля виступив уповноважений Єгови, щоби дати розказ тим «чотирьом ангелам», то є тим, котрі стережуть усі частини землі.

Ангели одержали доручення «шкодити землі і морю», без сумніву доручення то відноситься до великої останньої битви.

Сильний представитель Єгови доручає тим ангелам: «Не шкодьте землі ані морю, ані деревам, доки не попечатаємо слуг Бога нашого на чолах їх». (*Одкриття 7: 3*) Головна ціль відкритого відтягнення Армагедону, як то, подано у третьому вершику є, докінчення вибору і попечатання кляси слуги на їх чолах, щоби їх висилати до виконання праці, яку Бог їм доручив.

«Земля» — є символом народів зорганізованих в різні форми урядів, що урядують через видимі сотворіння під запальним наглядом невидимого володаря. Є це урядова організація сатани. Деревя виростають з землі і представляють потужних одиниць організації сатани, жорстоких, суворих і гордих людей, котрі висуваються на чоло і своє одержання висисають з людей. Прирівняні вони є до зелених буйних дерев. (*Псальма 37: 35*). Вони є точними в протиставленню «дерев справедливості», названих «родом Єгови» (*Ісаія 61: 3*). Для цього ті наперед названі є як дерева сатани, щоби в назначеному часі Божому бути ушкоджені.

«Море покриває чотири п'ятих землі» і для цього воно представляє безсумніву відіпхнуті від Бога широкі маси людського роду, що кормять і удержують торгівлю світа. Організація диявольська носить над морем і гнобить людей. Ті дерева, що становлять знаряддя організації сатани в певному часі Божому мусять бути знищені. В своїм безбожнім і запеклим постановленню, котре склонювало до уживання цілого сотворіння проти Бога, хотів сатана дальше впхнути світ до знищення усіх урядів землі, включно

з видатними керівниками тих урядів, а навіть до знищення широких мас людей. Головною ціллю сатани є знищення царства Божого. Коли б він міг без перешкоди далі діяти, тоді зібрання святих і та праця, щоби дати свідоцтво дознали би великої перешкоди, а може навіть повністю було-би знищене. Для вибраних Своїх через це скоротив Єгова день горя. Коли кляса вибраних буде зібрана, тоді ті чотири ангели випустять вітри насильства, котрі повністю знищать організацію сатани. Ті сотворені через сатану сили насильства спричиняться до свого власного знищення. «Сіяли вітер, то ж пожнуть бурю». — Осія 8: 7.

«Печать Бога живого» в володінню приходящого від сонця ангела, мусить мати зв'язок з завітом Божим. Обрізання було знаком або печаттю завіта між Богом і Авраамом. (*І Мойсея 17: 10; Римлянам 4: 11*). Печать на чолах слуг Божих безсумніву є знаком або символом справедливості і прийняття в очах Єгови з причини їх відносин до угоди при жертві. Усі дванадцять поколінь Ізраїля через жертву ягняти в обходженню свята знаходилися в угоді з Богом. Також усі плоджені з духа або духовні Ізраїльтяни, з котрих має бути вибраний слуга Божий, знаходяться в угоді з Єговою через жертву позаобразного агня Божого. Кляса 144. 000 є вірна угоді і одержує через це печать признання. Вірному останкові Бог дає кращі вирокування цієї угоди, а на знак Своєї ласки бере Він їх під плащ справедливості, дає їм одержує весільну, призначає їх в цей спосіб до організації своєї. Тій то організації Бог доручає чинити Його працю на землі через хоронення прав Його царства. Чоло — це місце, що кидається в очі всім бачучим. Нале-

є Ізраїльтянин по тілу, ніщо йому не допоможе. (*Йоана 6: 36*). Ані також, що є в угоді при жертві нікого не робить гідним, що належить до класи вибраних. Мусить він бути прийнятий для угоди для Царства, мусить бути повністю відданий Господеві, і опісля одержати признание Господа, а це властиво є признане через печать.

Тілесний Ізраїль складався з 12 поколінь, а в цій голові Одкриття є подано дванадцять поколінь духовного Ізраїля. Юда вірно є наперед назначений, а саме для того, що Ісус Христос, Голова класи слуги, походить з покоління Юди. (*I Паралипоменон 5: 2*). Ім'я це означає «Хваління». Ісус Христос є головним голосом по прославленню імені Єгови, а усі його браття прилучуються до прославлення Отця. Ісус Христос керує в битві проти неприятеля, а приємні співаки слави знаходяться з Ним в передній лінії, бо є названі «покликані, вибрані, вірні» (*Одкриття 17: 14*) «Хто ж це з нас піде проти Ханаана, щоби воювати з ним — і сказав Господь: Юда піде, Я подам ту землю йому на поталу». — Суддів 1: 1, 2.

Дванадцять поколінь стає до битви, а з кожного покоління вибраних і попечатаних є дванадцять тисяч. Доказується тим, скільки сходиться до числа то Бог жодному поколінню не дає першості перед другим. В Божому угрупованню прославленого Христа панують рівні відносини. Бог розкладає члени кожного по одному з них у тілі, якож схотів Сам. (*I Коринфян 12: 18*) Усі дванадцять поколінь тілесного Ізраїля прийняті були до утвердженого при горі Синай завіта. Цілий сплоджений з духа нарід знаходиться в примиренню або в завіті при жертві, але

не всі сплоджені з духа одержують признання від Бога; а це показано є в поступованню до Бога взглядом тілесного Ізраїля.

Левій по закону не був зарахований за одно з дванадцяти поколінь Ізраїльських, але був повного роду тринадцятим поколінням, бо покоління Йосифа було поділено на покоління Єфραίмове і Манасійове. (4 Мойсея 1: 10) Покоління Данове не є іменоване в Одкриттю при лічбі дванадцять поколінь попечатаних. Так певно, що воно представляє групу людей, котрі вчинили з Господом угоду, опісля однак одвернулися проти «синів своєї матері», і старалися шкодити організації Божій, за що їх спіткає знищення.

«Дан буде лежати на дорозі гадиною кусаючи коня за ногу і скине їздеця він». (1 Мойсея 49: 17). Наіменоване в книзі Одкриття покоління Левія, безсумніву займає місце покоління Дана.

Покоління Єфраїма не є подане в Одкриттю. Певно це покоління сполучене є з поколінням Йосифа, бо по відняттю покоління Манасії лише покоління Єфраїма лишається для Йосифа. «Єфраїм напевно зображує ту класу, котра не є, а ні не зимна, а ні горяча і котра для того є викинута з уст Господніх». Знаходилися вони в угоді при жертві, але однак не одержали помазання Господнього. Місце керуюче забране є від Єфраїма, а дане є патріархові Йосифові.

Коли Бог вибрав нарід Ізраїльський дав Він Своє Слово: «Будете ви мені царським священством і народом святим». (2 Мойсея 19: 6) Тілесний Ізраїль не оцінював і не одержав цього, що було довірено вірним. На це місце ті, котрі є прийняті до угоди при жертві, та до угоди для царства та додержують щирості і вірності, отримають обіцяні благословенства. (Луки

22: 28—30). «Що тоді? Що Ізраїль шукав того не осягнув, але вибрані осягли а інші осліпли». (*Римлянам 11: 7*). Кляса 144. 000 членів тіла Христового показана є в цей спосіб яко збір вибраних і помазаних або попечатаних.

ВЕЛИКА ГРОМАДА.

По печатанню членів тіла Христового міняється видиво Йоана, він бачить «народ великий». (*Одкриття 7: 9*) Нарід цей не складається тільки з Ізраїльтян, а походить зі всіх народів. Це доказує, що «велика громада» не складається з тих, котрі колись були помазані членами тіла Христового, а опісля втратили своє помазання. Нема доказу із Святого Письма до припущення, що хтось може стратити своє помазання духом святим, а опісля, щоб був зачислений до великої громади. Усі, що належать до великої громади сплоджені з духа святого і були покликані, але не скористали із поклику і для цього не зістали вибрані. Держаться однак наполегливо правди, що один є Бог і що кров Ісуса Христа є викупом для людей; а за це Господь їх любить.

Святе Письмо не об'яснює тої думки, що велика громада розвивалася по прославленню вибраних, а навпаки ясно показує, що Господь по печатанню 144. 000 обдаровує своєю увагою «велику громаду», котра перед тим ще не зайняла рішачуче місце по стороні Єгови. «Через що підніс руку мою для них, говорить Господь, що пронесуть неправоту свою». (*Єзекіїла 44: 12*). Члени великої громади ніколи не вступали до угоди для Царства і також не були помазані для Царства, але для цього також стоять «перед

столицею» і перед Христом. Вчинені зістали вони слугами Найвисшого Священника, так само як Левіти віддані зістали Ааронові, щоби йому служити. (4 *Мойсея* 3: 6, 9). Їх «білі одежі» свідчать о їх признанню тільки для того становища, котре їм опреділене є як слугам найвисшого священника.

Галуззя пальмове не може означати терпіння, бо ж ця велика громада проминає прийняти за прошення, щоби бути вірними свідками Господа. Аж тільки коли змушені є стати по стороні Господа роблять це вони. Побільшій часті знаходилися у в'язницях де із шануванням і приниженням служили сторожам в'язничим, духовенству і їх союзникам, і «найчиснішим стада». Однак настане час, коли будуть мусіли освідчитися або за сатаною або за Богом, тоді стануть по стороні Єгови і будуть мусіти перейти велике горе. Нехотіли вони зносити ганьбу як вірні і ревні послідувателі Господа. (*Римлянам* 15: 3). Пальмові галузки в їх руках означають то, що надійшов час, коли витають Христа Царя Єгови і законного володаря світа. Так само було тоді, коли Ісус Христос був в тілі: «Багато народу, котрий прийшов на свято почувши, що Ісус Христос іде до Єрусалиму, набрали пальмових галузок і вийшли напроти Нього і кликали: «Осанна! Благословен грядущий в ім'я Господнє, Цар Ізраїлів! » (*Йоана* 12: 12, 13). Пальмові галузки є символом їх прилучення до організації Божої як слуги.

У встановленню, хто ж тою є великою громадою, викликало багато досліджень серед народу Божого. Із слів 13 і 14 голови правдоподібно виникає, що деякі з народу Божого читають на лицах своїх братів питання: «Як пред-

ставляється діло з великою громадою? » А опісля представляли це саме питання своїм браттям, щоби тільки це питання було обговорено і обстежене. В Одкритті показана ця обставина, що один зі старців задає Йоанові це питання. На багатьох зібраннях було обговорено особливо значіння віршів, відносячихся до великої громади, і багато задавали питань що до цього предмету. В назначенім часі, Бог дав через «Вартову Башту» об'яснення взглядом цих питань. Недавно тільки що приведені були в ній підтвердженими фактами докази Св. Письма, котрі показують, що члени «великої громади» є ті, котрі описані є як «ув'язнені» або як «Спустошені наслідники», і зображені є через Самсона. Тепер можна пізнати, що багато з пророцтва 50 псалми і 58 голови Ісаїї і багато ще інших віршів відноситься до великої громади. Коли один зі старших організації Божої подає питання вказане на ці вірші, щоби показати, котра це є велика громада. Відповідь на це питання звучить так: «Ті є, котрі прийшли з великого горя».

Трудно було б це зрозуміти в той спосіб, що велика громада не могла бути розпізнана перед Армагедоном. Фактом або дійсністю є, що члени великої громади по власних його признаннях багато принесли горя, відкіля прийшли до пізнання правди. Їх чорні кроватки і довгі чорні одежі, сумні, урочисті і побожні лиця їх, опущені голови (*Ісаія 58: 5*), і інші подібні риси виражають: «переходимо через великий утиск або горе і знаходимося через це в великім засмученню і були б ми щасливі, коли б ми могли дістатися до неба».

Вірне мале стадо радується в горю і в прикrostях і вважає це за найбільший привилей тер-

піти з Христом і зносити зневаги, котрі прийшли на Нього з причини Його вірності (*Римлянам 5: 3; Филипянам 1: 28, 29; Колоссянам 1: 24.*) Не так представляється річ з великою громадою. Беручи сьогодні участь у зібраннях, люди, що подаються за християн, можна переконатися, що небагато з них радуються в Господі і не є охочі бути свідками Його і зносити ганьбу, підчас коли багато інших прибирає сумний вигляд лиця думаючи, що їх самопониження і гарний характер спасе їх. Рівнож у «в'язницях» номінальних церков, так і поза тих в'язниць є такі, котрі відхилялись від участі в якій-небудь праці, котра би могла на них стягнути ганьбу Христову. То видається бути річчю потрібною, що Господь їх захове для «великого горя» Армагедону, щоби їх якнайкраще випробувати.

В прототипі козел жертівний через вибраного чоловіка був випроваджений на пушу. В 1918 і 1919 році духовенство, відкрито приймаючи і узнаючи Лігу Народів замість Царства Божого, випровadiло своє Царство на пушу. Але мусить прийти час, коли всі, котрі бажають одержати життя яко духові сотворіння, мусять противитись брудним комбінаціям диявола. Час цей прийде перед Армагедоном, тоді станеться, що зображена через Самсона кляса, котра в своїй сліпоті запроваджена зістала між блудників, звалить будівлю на свої власні голови, краще смерть, ніж відрікатись Господа. Це буде останнє їх горе і запевнить їм признання Господь, а уподобаються Йому через то, що держаться своєї віри в кров Христа і що прийдуть до переконання, що оператися можуть тільки лише на Божім розпорядженню спасення через Ісуса Христа, а поза тим на нічому іншому.

Тепер кличуть вони: «Спаси нас, о Боже для слави Імені Твого». (*Псалма 79: 9*). Пізнають, що Єгова є їх рятунком і Спасителем, а крім Нього ніхто інший. (*Ісаія 43: 13*). Для цього Йоан бачив велику громаду з пальмами в руках і чув їх кликання: «Спасення належить Єгові, Богу нашому, сидячому на престолі і Агнцеві».

Навчилися вони, що те, що вважали вони за вироблення характеру і побожну поверховність, немає жодної вартості, але кров Ісуса Христа є постанова Божа для спасення чоловіка. Ті знаходяться тепер в горю, але «велике горе» зробить кінець їх подорожуванню земському. В цьому великому горю усі, котрі одержують признання Бога зображено є через білі одежі — взивати будуть Його велике ім'я перед людьми, хочай за це заплатять своїм життям. Усі святі ангели радуватися будуть при тім великім згромадженню і скажуть: «Амінь», і прославляти будуть Бога.

Хочай члени великої громади не належать до дванадцяти поколінь попечатаних, а зараховані до народів, через це не можуть бути священниками. Так само як Левіти определіні є до священства, щоби служили, то також велика громада служити буде у храмі і перед храмом. (*Одкриття 7: 15—17; 4 Мойсея 3: 7—9*). Єгова Великий Цар вічності «буде з ними жити», розпростре над ними свій намет, що означає, що знаходиться будуть під опікою Божою. Через довгий час в'язні терпіли недостаток відповідного харчу, а коли повністю будуть Ним забезпечені (бо *тепер Господь починає уділяти їм харчу*), тоді вже не будуть терпіти голоду. — *Одкриття 7: 16. Псалма 14: 6, 7. Ісаія 41: 17, 18.*

«Не вдарить на них сонце, а ні жодна спека». То це відноситься до переслідування зі сторони неприятеля, коли рішення стануть по стороні Єгови, а тоді Господь розпростре над ними Свій намет. «І буде намет наметом на заслону в день від спеки, а на втечу і сховок перед дощем і повіддю». — Ісаія 4: 6.

Тоді не будуть вони зважати на горяче переслідування. Агнець Божий буде пасти і напоїть, і протверезить їх. Завжди вони багаті класом плачу, а саме внаслідок їх противлення взглядом Слова Божого і хотяй харчувались іншим харчем. (*Псальма 107: 11. Ісаія 58: 5*). Коли довідаються, що кляса Царства є укомплектована, (*то є в повному зборі*), тоді між ними безсумніву буде багато плачу, головню тому, що немали признання Бога, а тоді навчаться любити Бога понад усе. Привелей, що в приємний спосіб Єгові будуть могли Йому служити через Христа, обітре їм Бог сльози і наповнить їх вічнотриваючою радістю.

ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЯ.

Розділ —5.

(Одкриття, 8 і 9 голова).

Єгова держить свої заміри в тайні, аж надходить час, коли мають бути відкриті. Тоді «відкриває Він глибокі річі і заховані» у назначенім часі. (*Даниїла 2: 22*). «Тим же то, що не чинить Господь, відкриває Він свою тайну слугам Своїм, пророкам». — *Амоса 3: 7*.

Заміри Єгови є предсказані через пророків в Слові Його, однак ніхто не є в силі їх зрозуміти, аж Бог через свою силу відкриває печаті. Шоста голова Одкриття звертає увагу про відкриття шести печатей. В голові восьмій, відкрита є сьома печать. Видно, що сьома печать не могла бути зломана, аж затрубить сьомий ангел, як є написано: «Тільки в дні голосу семого Ангела, коли буде трубити, скінчиться і тайна Божа, як благовістив слугам Своїм пророкам». (*Одкриття 10: 7*). «Тайна Божа», не є та сама тайна Христова. Ця остання труба відноситься до Ісуса і членів Його тіла. А тайна Божа відноситься до організації Єгови, та рівнож до організації, котра противиться Богу і котра буде знищена.

Ісус Христос є першим урядовим і найвищим в організації Єгови, в котрій знаходяться мільярди ангелів невидимих для людського ока. До тої організації належать тепер воскресші члени тіла Христового та помазаний останок, котрий знаходиться ще на землі. Крім цього, що це є організація Божа, тому слово «небеса» вірно може бути пристосоване до кожної її частини. Кожний член тої організації, котрому доручений є певний обов'язок або певна праця і котрий її виконує, є представителем або послом Господа, для того вірно для них може бути застосований вираз ангел. Слово «ангел» відноситься також до Ісуса Христа, Великого Урядника Єгови. При допомозі роздумувань мусимо пізнати, до кого тут відноситься слово «ангел». Члени тіла Христового на землі, які становлять останок, а також часть вибраного слуги, виступають тут яко послы або ангели, бо ж виконують працю під керівництвом Голови Ісуса Христа. Внаслідок цього слова «небо» і «ангел» в деяких випадках можуть відноситися до земської часті Божої організації. Рекомендується старанно прочитати восьму і дев'яту голову Одкриття, що тепер обговорюєм.

Безпосередньо по відкриттю семої печаті «сталося мовчання на небі». Слово «мовчання» мусить відноситись до народу Божого, до частини організації Божої що на землі, котра короткий час, від 1918 року до 1919 року, була недіяльна. Це також відповідає часові очікування, підкреслюючи граничну лінію між кінцем праці Ілії церкви і початком праці Єлисея (2 Царів 2: 13). Опісля Йоан бачив «сім ангелів», котрі стоять перед лицем Божим і що їм дано «сім труб». Є це певні сотворіння духовні, як

уповноважені до виконання певних обов'язків в організації Божій. Названих тут «сім ангелів», бо число «сім» є Божим символічним знаком совершенности або повноти, щоби представити сім різних одна від другої об'яв, котрі мали бути видані. Труба означає прилюдну об'яву. «Коли робиш милостиню, не труби в трубу перед собою як блудники роблять в божницях і на вулицях, щоби були хвалені від людей, істинно говорю вам: мають вони нагороду собі». (*Маттея 6: 2*). Є річчю певною, що відповідний час наступити мусить по приході Господа до Свого Храму. — *І Солунян 4: 16. І Коринтян 15: 52. Маттея 24: 31.*

В образівій організації Божій грання на трубах означає час радості. (*3 Мойсея 23: 24. 2 Паралипоменон 25: 12—14*). У спосіб через трубу сповіщалось прибуття Царя. (*2 Царств 11: 12—14; 2 Паралипоменон 23: 13; Псалма 47: 6; Псалма 96: 8*). Також битву (*4 Мойсея 31: 1—6*), та війну і перемогу (*4 Мойсея 10: 9; 2 Паралипоменон 13: 12—16. Іоіля 2: 1*). Голос семи труб заповідає отож страшний час для організації сатанської, а для організації Божої означає радість з причини приходу її Царя, радісний час для останка на землі і для тих, що є в небі, та час битви і перемоги. В той спосіб, тож час виповнення того пророцтва є визначений, а виконання його починається по осадженню через Бога, Царя Свого на престолі Його.

«А Інший ангел прийшов і став перед вівтарем». (*Одкриття 8: 3—5*). Повідомлення Боже показує, що вівтар був із золота і що на ньому палився вогонь, через це є доведено, що є засобом Бога до очищення і приготування Його слуг, щоби служба їх була приємна. Відповідає це також вівтару огнистому, що описує пророк (*Ісаія 6: 5—*

8, коли Господь показується в Храмі, із котрого то вівтаря буває взятий розпалений вогонь, щоби ним очистити уста останка або клясу слуги. Стоячий при вівтарю ангел, безсумніву є це найвищий гетьман або командир безліч ангелів, котрому довірене є завдання провадження, зібрання і очищення останка або кляси слуги. Держить він у своїй руці золоту кадильницю, через що є виявлено, що з Божого розпорядження точно береже своє становисько або посаду, що звязане є з виконанням розказів. Цьому ангелові дано було багато кадила, щоби його жертвував разом з молитвами святих, що становить останок. Це показує, що службовий при вівтарю ангел відрізняється від святих. Жертва кадила з молитвами була необхідна під час приготування до служби слуги.

Господь прийшов до Своєї святині, щоби очистити «Синів Левія» і зібрати останок. (*Малахії 3: 1—3*). Це означає час благання і очищення, щоби виконувалась приємна Богові служба, щоби неласка Бога проминула, а наступила приємна Йому діяльність. (*Псальма 51: 4—15. Ісаія 12: 1—5*). Це є «день Господень», коли останок пізнає неприятеля і коли просить про охорону і про більші спосібності служби. (*Єфессянам 6: 12—19*). Останок просить далше про успішність і перемогу. (*Псальма 118: 24, 25*), і просить Він про мир у своїх лавах, щоби праця була виконана для слави Господа. (*Псальма 122: 6—8*), і просить для відкриття дверей для служби (*Колосян 4: 3*), також щоб не був зведений у спокусі. (*Маттея 26: 41*). Приблизився кінець усього і для цього останок просить, щоби післання правди скоро йшло вперед або удосконалювалось. — *І Петра 4: 7. 2 Солунян 3: 1.*

Тут є різниця між молитвами і кадилом. Останок молиться тут на землі і рівночасно з молитвами невидимих ангелів засилають до Бога приємні, пахучі докази горячої ревності тої класи. Це є приємно Богові. Чує Він їхні молитви і посилає останок до служби. (*Iсаїя 12: 1—6*). Ангел взяв кадильницю разом із взятим із вівтаря огнем і кинув розпалене вугілля на землю. Той символ указує, що всі, котрі тепер знаходяться на землі і котрі осягнуть признання Бога, мають бути очищені, щоби могли виконати приємну Богові службу, і вони вислані до праці. Хотяй вірна служба є сполучена з досвідченнями і прикростями, то однак огонь тут не представляє досвідчення, але очищення останка на землі, щоби служба, котра має наступити, була Богові приємна. Цілковито є це доведено через пророцтво Ісаїї згідно з об'явою в Одкриттю.

Ісаїя, що зображає нарід Божий, бачив Господа в Його святині і Ангелів кругом Нього, з приводу спокою тобто бездіяльності в служінню, говорить він: «Горе мені! » Опісля Господній післанець бере уголь і очищає уста Ісаїї, котрий представляв вірний останок, доручає йому службу. Оце образ, що показаний є в шостій голові Ісаїї.

Двадцята голова книги Ісаїї показує очищену класу останка, як вона радісно йде до служби для Господа. В Одкриттю в голові 8: 3—5, є згадано о подібному приготуванні земських членів класи слуги до служби. Вірні і охочі приступають до праці і служать; вони виконують пророцтва, хотяй цього не бачать. Опісля Господь їм відкриває до якої цілі їх уживав. Праця, яка опісля мала наступити і котра лишається

виконана через приготовану в цей спосіб вірну клясу останка, представлена є через пророка Єлисея.

ГОЛОСИ, ГРОМИ І БЛИСКАВИЦІ.

«Голоси» представляють післаництво правди. Час «мовчання» скінчився, коли нарід Божий в 1919 році почав голосити післаництво правди, а це освітлює пророк Єлисей. Ніхто з народу Божого не вважає себе за здібного до виконання пророцтва; хочай однак вжитий був через Господа при виповненню Його пророцтва, через що з покорою пізнає розпорядження Боже, радується і віддає Єгові всяку честь і славу. Вірні помазані є знаряддям в Його руці, а Йому самому належить слава і поклонення. Наступний виняток із «Вартової Башти 1 грудня 1922 року є тут на місці:

«Пророцтво краще може бути зрозуміле, коли воно вже виповнилось. » Бог часто дозволяє своєму народові без його відомості виповняти пророцтва і опісля тільки дає йому його зрозуміти. Як вище було сказано, кляса храму з цієї сторони завіси не тільки була позбавлена свободи особистої, але також вільності до проголошення правди. Оскільки входило про проголошення післаництва, мовчання народу Божого продовжувалось до 1919 року. В тому році відбувся в Кедар Поїт, Огайо, генеральний з'їзд в котрому брали участь багато послідовників Господа як делегатів. Враз спостерегли вони свої привелеї, позбулися боязні і пізнали дійсність, що мала розпочатися праця представлена через пророка Єлисея.

Коли Ісаія побачив Царя, знав він, що не-

чисте твориво не могло залишитись в його присутності, для цього промовив: «Горе мені! Погибель моя! Я бо людина з нечистими устами і живу між людьми з нечистими губами, — а се ж очі мої бачили Господа сил небесних». Безперечно його нечистота або неправота має щось спільного із словами виходячого з уст його. Пізнає він, що подібно до Серафима мав прославляти Бога і що загаявся голосити післаництво, котре мав звіщати. Його смиренний клич спричинює його очищення. Серафим очищає його уста розпаленим вугіллям, а після цього пророк уже не мовчить, але є готовий до служби.

«Грім» означає голос Божий. (*Йова 40: 1. Псалма 29: 3. 18: 6, 7, 14*). «Перед грозою твоєю погнались, перед голосом грому твого помчались далеко». (*Псалма 104: 7*) Блискавиці упереджують грім, а це блискавиці Божі». «Блискавки його освідчують круг земний: побачила земля і затремтіла». (*Псалма 97: 4*). «В світлості твоїй, оглядаємо світлість». (*Псалма 36: 10*). Блискавиці або громіння Єгови спричиняють відправлення післаництва попередження. «Золотий вік» (*англ.*) почав виходити з 1919 року. В номері 27, котрий скоро появився, представлені були члени організації сатани під сміх або ганьбу, а головню блудне духовенство. В коротці потім поступали інші післаництва або «голоси» як: «Чи живі можуть говорити з умершими? » «Міліони жиючих тепер на землі ніколи не помруть», та інших багато об'яснень для людей в світі. Це все було працею Господньою, котрий дозволив своєму народові на землі мати у тім уділ.

«І сталось трясіння землі». Символічне значення «трясіння землі» є подразнення, струсом

і замішанням. Не належить тут розуміти революції, а краще роздратовування і стрясення серед вождів видимої організації сатани. По великій світовій війні видане через народ Божий свідоцтва, дало причину до великого обурення серед духових та «найчесніших зі стада», що становлять організацію сатани.

Коротке «мовчання в небі» безсумніву кінчилось в 1919 році. Від цього часу до 1922 року відданий Богові нарід на землі робив приготування і розпочав велике зусилля до зміцнення організації, робив що тільки міг, щоби видати до людей свідоцтво. Крім цього набуті були і вжиті машини друкарські, щоби звіщати Боже післання правди, повністю незалежало від уряджень світових. Бо ж Господь був в Своїй святині і досвідчував посвячених, але не знали вони однак цього. Були вони віддані Господеві і старались заховати Йому вірність. Без сумніву ангели, котрі виступали як уповноважені і слуги Христа, багато мали праці з приготуванням, котре тоді діялось і прокладало дорогу до потужнішого свідоцтва, котре мало ще видаватись. Останок був приготовлений, мертві машини припроваджені були до власного положення, а тих «сім ангелів», котрі мали сім труб приготувались, щоби трубіти. Ті невидимі члени організації Божої розложились табором кругом видимих представителів, охороняли їх і безсумніву провадили по їх дорозі, в їх ділах в приготуванні) до виконання праці Господньої. — *Псалма 34: 8.*

ТРУБІННЯ.

Хотяй Св. Письмо написано було для заохочення і потіхи посвяченого народу Божого «на котрого кінець світа прийшов» (*Римлянам 15:*

4; 1 Коринянам 10: 11), і хочай Одриття є пророцтвом, котрого коментаторем є Бог (2 Петра 20: 21), однак належить сподіватись, що Бог через своїх ангелів, а особливо через свого найвишого представника Ісуса Христа, дозволив Свому народові виконати певні річі, будучи в сполуці з виповненням пророцтва, і що пізніше покаже їм їх значіння, яке при цьому відіграли, щоби їх заохотити і потішити. Зі сторони Бога було би це об'явою любові, а Бог є любов.

Ангели почали трубіти. Дійсні події ясно доводять, що в 1922 році почав трубіти перший ангел і що нарид Божий в цьому мав участь. Тепер, коли від того часу минуло вісім років, уподобалося Господеві показати свому народові як далеко Він мав участь у виконанню пророцтва, бо ж був послушним і охочим знаряддям Божим. Його ім'я нехай буде прославлене і нехай йому буде віддана всяка честь і хвала.

В неділю 10 вересня 1922 року більш як 10. 000 з народа Божого зібралось в Кедар Поїт, Огайо. Представлено було рішення, яке підтвержене усними доказами, а опісля це рішення одноголосно ухвалили. Була це рекламація, що Єгова є Богом, а Ісус Христос є Царем і що Його Царство настало. Був це заклик під адресом володарів видимої організації сатани, щоби панував на землі і признав покору Слову Божому, що мир, добробут, життя і щастя можуть прийти тільки від Єгови і через Ісуса Христа. При цьому можна відмітити, що був вжитий підсилювач для зміцнення голосу оратора, так що усі виразно могли чути. Видимі людські сотворіння зайняті були цим післаництвом, тим більше це післаництво було від Бога, котре зіслав через ангелів, бо ж ангели без сумніву є уповноважені до провадження земських членів Божої організації по їх дорозі.

«РЕЗОЛЮЦІЯ

(ухвалена через міжнародне Товариство Дослідників Святого Письма, в неділю 10 вересня, 1922 року у Кедар Поін, Огайо, США)

Генеральний конгрес Міжнародного Товариства Дослідників Св. Письма вважає за свій обов'язок і привелей спрямувати до народів землі слідуюче післаництво.

Як союз посвячених Богові, що наслідують нашого Господа Спасителя Ісуса Христа, ми є переконані і принципиальні противники всякої участі у війнах, революціях, анархії або насильствах якої-небудь іншої форми і протестуємо проти впровадження народу в блуд через брехливе перекручення Слова Божого, або через інших ошукуючих засобів. Бажаємо народові з цілого серця миру і добробуту і благословенств життя, волі і щастя і ми є переконані, що це тільки може бути досягнуто через панування Христа.

В світлі Слова Божого, а особливо в світлі виповнених пророцтв Біблійних, що вже виповнились, вказуємо на слідуючі дійсні події, як на правдиві появи теперішнього положення світа:

1). Володарі світа багаторазово хвалились тим, що світова війна проваджена є в тій цілі, щоби запевнити світові димократію; ця обітниця показала однак засідкою для людей.

2). Міжнародні конференції, що відбулися в Парижі, Вашингтоні, Гвінеї і Газі з уділом передових мужів держави і магнатів, капіталів світа і з головною згодою духовенства усіх церковних системів для запевнення світові миру, повністю обманули і не виказали очікуваного результату.

3) Згідно з пророцтвом Господа взглядом теперішнього часу, усі народи переходять тепер горе і безрадість. Ціла соціальна і політична структура світа загороджена є цілковитим розпадом. Передові мужі держави і володарі світа, бачуть зі страхом, у відчуженні своєї власної немоці щодо установа на землі миру, безпеки і добробуту. Вони звертаються у своїй тривозі і безраді до світових церков, щоби їм допомогли захвати цивілізацію перед згубою.

4) Усі народи бажають, щоби жити безпечно в мирі і раді життям, свободою і щастям.

5) Впроваджується народ в блуд, обіцяючи йому, що ті бажання будуть сповнені через міжнародні конференції або наради і угоди, через Лігу Націй і інші чинники.

До цього звертаємось сьогодні до усіх народів землі, до їх володарів і передових вождів, до духовенства всіх церковних систем, до їх прихильників і союзів, до фінансових і політичних володарів, і взиваємо їх, щоби зложили публичний доказ для усунування свого твердження, що можуть світові дати мир і добробут, і запевнити людям правдиве щастя і блаженний успіх, но коли виконати цього не можуть то запрошуємо їх щоби дали послух свідоцтву, яке їм сьогодні надаємо як Свідки Господні, а опісля нехай скажуть, чи свідоцтво наше є правдиве чи ні:

Сполягаючи на Божому Слові і на Його розпорядженню зробленим через Ісуса Христа для цілого людства, віримо і свідкуємо як Його свідки що наступає:

1). Що світова війна вибухнула в 1914 році і слідуючі по ній голоди, епідемії і революції в різ-

них частях землі є точним виповненням великих пророцтв нашого Господа;

1). Що рік 1914 зазначає предсказаний кінець старого світа, коли Ісус Христос яко законний Цар взяв свою владу;

2). Що Господь Ісус Христос тепер є невидимо присутній, і що приступає до установлення свого царства, про котре говорив молитись своїм учням.

3). Що сатана — віддавна будучи «богом того світа» — звів мужів держав магнатів, капіталу і духовенство, вговорюючи їм, що через міжнародні обговорення або інші спільні зусилля можуть запровадити бажані через усі народи зв'язки.

4). Що тепер усі присутні організації світа що існують, становлять видиму частку влади або організації сатани і що тепер при приближенню наперед Царя Слави царство сатани мусить впасти.

5). Що усі міжнародні конференції і усі виникаючі трактати з них і угоди, спільно з Лігою Народів і усіма подібними зв'язками чи союзниками мусять розчаруватися, боже Бог так сказав.

6). Що усі спільні зусилля номінальних церков і духовенства, вождів і їх союзників, щоби утримати і наново зміцнити старий порядок річей на землі і установити мир і добробут, мусять не попасти в ціль, боже ті організації не становлять жодної частки Царства Месії.

7). Що радніше духовенство всіх церковних систем в часі світової війни показалося невірними взглядом Господа Ісуса Христа, з'єдналося ганебно з великим капіталом і професіональними політиками з цілью підтримання світової війни, що своїми промовами намовляли мужчин

до окопів, представляючи їм в ошукуючій, і святочній способі смерть на полях битви як участь в складанню за народ через кров Ісуса Христа жертви.

8) . Що даліше духовенство відкинуло Господа і Його Царство і об'явило свою невинність в цьому, що добровільно сполучились з організацією сатани і погрожуючи словами Ісуса Христа і Його апостолів, добровільно голосили світові, що Ліга Народів є політичним вираженням Божого Царства на землі.

9) . Заявляємо і стверджуємо публічно, що теперішній утиск є днем пімсти Бога проти видимого і невидимого царства сатани.

10). Що риституція (*відновлення*), старого світа є річчю неможливою, бо прийшов час установалення Царства Божого через Ісуса Христа, а усі сили і організації, котрі добровільно не підпорядковуються справедливому пануванню Господа, зістануть через нього знищені.

11). Коли би політики охороняли інтереси народів, коли б великий капітал перестав використовувати і підневолювати нарід, коли б духовенство навчало людей правди, що до замірів Божих і коли б нарід відступив від ненависті і ворожнечі різних партій, тоді Царство Месії могло би бути встановлене без дальшого горя і дальших терпінь людей. Коли однак відказується це робити, тоді скоро мусить прийти на світ ще більша нужда і більше горе.

12). З цієї причини загрожує народам землі велике нещастя, котре впаде на них після слів Ісуса Христа: «Велике горе, яке не було від початку світа аж до тепер, ані опісля не буде», а це є власна та загрожуюча, та велика катастрофа, котра невдержано приближається і котра видима є через володарів і вельмож світа.

Віriamo однак і оголошуємо, що Царство Месії є єдиним і совершенним ліком на терпіння народів і що принесе мир на землю уподобаний в народах і це чого всі народи прагнуть. Коли підкоряться Його справедливому присутньо розпочатому пануванні, будуть благословенні вічним миром, життям, свободою і ніколи не скінчиться їх щастя.

Для цього приносимо всім народам землі Боже післаництво великої радості миру і вічного спасення, що міститься в Слові Божім, оголошуємо світові, що Великий Цар Слави, Спаситель народів, невидимо є присутній, що Його царювання розпочалось, і що старий світ під пануванням сатани добіг до кінця і вкоротці повністю буде розбитий, щоби уступити місце Царству Справедливості. Для того мільйони тепер живучих людей на землі, оскільки послухають добрих правил Царства Божого, жити будуть далше і ніколи не помруть. Звертаємось отожд до усіх народів, рас і усяких язиків, котрі люблять справедливість, а ненавидять беззаконність, з урочистим закликком, щоби пізнали і відкрито заявили, що Єгова є єдиним праведним Богом, а Його олюблений Син Ісус Христос Цар царів і Пан панів.

В Одкритті 8: 7 є сказано, що по трубінню першого ангела наступив «град і огонь змішаний з кров'ю», «що впав на землю». Вжиті тут символи мають глибоке значіння. Град — це то явище, «знаків і чуд» до прославлення Господа і чинення Його волі (*Псалма 148: 7, 8; 2 Мойсея 9: 29; Єзекіїла 38: 21, 22*). Символічний град захований на день горя ділає знищувально на неправду і неправдомовців, бо тому, що є зимний, твердий і паде на землю. (*Ісаїя 28: 2—17. Агея 2: 17. Йова 38: 22, 23*). Для тих, що є чужі Богу

«град є причиною до прокляття» (*Одкриття 16: 21*) «Огонь» дає вираз гніву Божого і діє знищувально і спішить або обганяє зі спустошенням армію Господню (*Псальма 50: 3; 97: 3; 79: 5; Йоїля 2: 3. Луки 12: 49*). Пролята «кров» означає смерть і усі котрі стикають з кров'ю занечищуються і мараються. Образи ті говорять в своїм роді о наслідках «заклику» в організації сатанській.

«В заклику» народи землі є оскаржені, що занечистилися та загризли невинну пролату кров людську і що духовенство блудно твердить, що представляють Бога і понесуть в цьому головну вину. Рішення виступає крім цього з обвинуваченням, що духовенство і його союзники користувались неправдою, ошуканням і лицемірством, щоби впровадити людей в блуд і використати їх та фальшиво представляти Бога і Його Царство. Була це тверда і для неправди знищувальна правда. Преса прилюдно, широко обговорювала цю резолюцію (рішення). Тридцять перше жовтня 1922 року означає початок Всесвітнього розповсюдження резолюції на багатьох языках разом з належним до неї коментарем. Більш ніж 45 мільйонів екземплярів дісталось до рук людей і їх вождів. Видима часть організації сатани на землі одержала ту резолюцію, а наслідки її описує Господь в наступних символах.

«І третя часть землі згоріла». Народ на землі можна поділити на три кляси, а саме: 1. Народ сільський. 2. Ремісники, машиністи, моряки, і інші робітники. 3. Кляса пануюча, зложена з магнатів капіталу, релігії, і політики. Послідню згадану клясу взиває заклик, щоби ставила своїх свідків і захищала свою позицію і щоби призналась як неправдива. Так як недописання

утворює злий розум і доводить як безвартісну її мудрість, що сама мусить признати.

«Третя частина дерева згоріла». «Дерева» представляють пануючу групу самолюбну гордих людей, що черпають своє одержання з людей і кидаючи при цьому свою тінь на землю. «Всяка трава зелена спалена є», всяке тіло (*всякий люд*) є травою і висихає, коли на ню повіє Дух Господній. (*Ісаія 46: 7*) «Зелена трава» вказує надії людей, що піддержуються на планах людських.

Через розповсюдження тих 45 мільйонів листівок того післаництва правди, виконана була по-важно частина праці, щоби об'яснити народові, що не може сподіватись жодних благословенств від організації диявольської, що представлена є через самолюбних людей. Чорна земля з її угольними деревами і спаленою травою представляють несправедливий сумний образ для організації диявола, а це образ є представлений людям перед очима. Духовенство остерігало своє стадо, щоби не читали того «заклику» з його коментарем, але осторога їхня не була Взята під увагу. (*Гл. у Вартову Башту з 1923 року. Стор. 83*).

Опісля наступило трублення другого ангела. В день 25 серпня 1923 року, відбувся збір народу Божого в Лос Анжелос, котрий прийняв постанову розповсюджену яко рішення під назвою «Перестороги». Рішення це звертається проти тих, котрі утверджують, що представлять Бога і Христа і котрі утворили на землі могутню організацію, символічно представлену, яко «велика гора», котру охочо сприймають як царство Боже. Рішення те остерігає людей перед неправдивими учителями і взиває його силоміць до опущення тої безбожної організації. Сьогод-

ні по семи роках є ясною річчю, що дух Господень ділаючи через своїх невидимих ангелів провадив при цьому свій нарід і що це другий ангел почав трубитися. (Одкриття 8: 8) Мільйони екземплярів тої резолюції з належним до неї об'ясненням, що було на публичному відчиті на тему: «УСІ НАРОДИ МАШЕРУЮТЬ ДО АРМАГЕДОНУ» розповсюджено безплатно серед мільйонів людей на землі, а цю працю виконала кляса слуги Єгови. Резолюція та не є трубою, але означає доцільне оголошення виступаючого Бога через членів Своєї організації. Наслідок згаданий опісля є в символах в восьмій голові в дев'ятому вірші Одкриття.

«І поздыхала третя частина річей у морю що сотворені, котрі мали душу і третя частина кораблів загинула». «Море» означає символічно людей так званого Християнства яко цілість, що утримує і піддержує великий капітал і чинники урядові. (Псалма 65: 8) народи Християнські твердять, що заступають Бога і Христа на землі. Беручи загально можна їх поділити на три різні групи, а саме: «1. На агностиків (*бояться пізнати суть*) і невіруючих. 2. На правовірних (*законних*). 3. Вільнодумаючих. До третьої групи такі належать, котрі відрікаються крові Христової і котрі кров його уважають за кров неживого (*мертвого*). В тому часі «гора» сатани або його організації названа Християнством, запалилась у спорі вільнодумаючих із законниками, в котрому також взяли участь політики і фінансисти. Християнство головню знаходилося в «огні» гніву Божого, а його організація на землі дуже в добавок дала вираз волі Божої щодо до цієї блудної християнської організа-

ції, котра віддавна впроваджує нарід в блуд. В тій резолюції пропонується народові до розгляду питання, чи хоче він відвернутися від несправедливого урядування сатани і стати по стороні Господа, чи ні?

«РЕЗОЛЮЦІЯ»

Ми, зібрані на з'їзді Міжнародному, Дослідники Св. Письма, повторюємо вираз своєї віри в Єгови Бога і Отця нашого і Його олюбленого Сина Ісуса Христа, нашого Спасителя і Царя, якож у своїй непохитній вірності до Біблії як до надхненного Слова Божого правди, даного людям як провідника для поучення.

Як послідувачі нашого Господа, котрі стараються бути його вірними і правдивими свідками, вважають за свій привелей і обов'язок звернути увагу всіх людей хто любить мир та порядок на пануючі тепер у світі гідно пожалування відносини, щоб вказати на наступаюче Царство Месії, як на єдиний лік для всіх народів і від особистих клопотів та терпінь.

Сильно пробуваємо у своєму переконанні і свідкуємо, що Ісус Христос зорганізував Свою церкву в чистоті, щоби її представити на землі; що самолюбні і горді люди, котрі краще бажають достоїнства і поважання у людей ніж признання у Бога, провадили фальшиві науки, котрі знищили віру в Бога в Його Слово і що наслідком того сталося, що присутньо в тих різних системах церковних існують дві головні кляси, а саме:

По-перше: такі котрі маються за Християн але не вірять в Біблію як в духове Боже Слово правди і котрі заперечують науці про упадок чолові-

ка і його відкупленню через кров Ісуса Христа. Кляса ця складається з невірнього духовенства як також з «найчесніших стада» великих мужів того світа, котрі мають великий вплив на капітал і політику і котрі свій вплив також утворюють в організаціях церковних.

По-друге: Ця велика громада людей, що подаються за Християн і віруючи сильно в основні науки Християнства, а саме: що Біблій є Слово Боже написане під надхненням духа Святого, що Господь Ісус Христос прийшов на світ щоби спасти нарід від гріха і смерти, що пожертвував Своє життя яко викуп за людей і воскрес із мертвих та зійшов на небо, що поверне і встановить Своє Царство як обіцяв.

Перша вище згадана кляса становить по словах Господа Ісуса Христа тих, котрі люблять самих себе і котрі є заздрісні, пишні, невдячні, безбожні, злісні, що уганяються за добром і є примхливі, горді, котрі мають вигляд побожності, але наслідку її відрікаються, котрі очерняють, клеветують і переслідують тих, що вірно стараються представляти нашого Господа. (2 *Тимотея* 3: 1—5; *Маттея* 24: 9; *Марка* 13: 9). Інші вважають себе за представителів Ісуса Христа, однак зневажають Його:

1) Відріклися Слова Божого, заперечують упадкові чоловіка і відрікаються Ісуса Христа через кров котрого, чоловік єдино може бути спасений. — *Юди* 4.

2) Ужили вони назву «Християнин» і «релігія Християнська» за плащик, щоби закрити свою несправедливість і щоби в цей спосіб ошукати людей, виправляти духовий перелюб, з'єднуючи церкву з потугую політичною і фінансовою — *Єремії* 2: 21—24; *Одкриття* 18: 3.

3) Представляли себе за представителів Князя Миру, а рівночасно одобрювали війну, відкрито пропонували і піддержували, захищали її і склонювали нарід до узяття участі у війні через звернення його до патріотизму; в недопущений спосіб намовляли мужчин щоби йшли до окопів, провадили їх в бій і на смерть. В той спосіб наповняли вони країни армією вдов та сиріт і безсумніву через це побільшували смуток і біль народом. *Рим. 13: 9. Маттея 26: 52. Жидів 12: 14. Гала-там 6: 10. Луки 3: 14.*

4) Своїми богохульними науками про еволюцію вдерлися вони до шкіл народних і вищих закладів учбових, до семінарії і університетів і через це впроваджували нарід у великі блуди підкопуючи віру в надхненне слово Боже в багатьох мільйонах людей. *Єремії 12: 10—12; 23: 13, 14; 5: 25—30; 8: 11; 9: 8, 9.*

5) Легковажили правдиві науки Ісуса Христа і Апостолів, розігнали стадо Боже і викликали голод за знанням Слова Божого. Вони є винні того, що голодні і прагнучі ганують з браку духового харчу. — *Амоса 8: 11. Псальма 107: 4, 5. Єзекіїла 34: 4—6.*

6) Ненавиділи світло і представителів світла. (*Маттея 5: 14*). Голодним відмовляли харчу, а прагнущих не поїли, гостей не приймали, а хворих не відвідували, щирих і вірних християн переслідували, кидали до в'язниці і робили кривду спокійним та любячим правду християнам і на полях їх одежі знаходиться кров невинних людей. — *Єремії 2: 34. Маттея 25: 42, 43.*

7) Свідомо відказувались від наук Ісуса і Апостолів про прихід Господа і встановлення Царства Божого на землі для благословення народу і поставили на це місце діло людське, керу-

ючи через князя тьми то є Лігу Народів, котру обожали яко спасительку народів і яко політичний вираз Царства Божого на землі. А Єгова об'являє, що їх рада не устоїть. — *Псальма 2: 1—12. Ісаія 8: 9, 10.*

Дальше ми є переконані і об'являємо, що з тих любящих мир і порядок людей описаних у другій клясі багато ще знаходяться в номінальних церквах рівнож католицьких як і протестанських та інших — такі, що вірно держуться своєї віри, котрі цінять і шанують добросовісно релігійні переконання своїх співдрузів без огляду на їх приналежність до визнань або їх положень, котрі кормлять голодних і напувають прагнених, котрі приймають приходня, одягають нагого, відвідують хворих і служать напевно ув'язненим і це усе в ім'я Господнє. Ті мають надію бути в Царстві нашого Господа Ісуса Христа і дістати Його благословенства, бо тим обіцяв Господь Свою любов. — *Маттея 25: 34—40.*

Для цього вказуємо на факт, що Бог через Своє Святе Слово заповів пімсту проти усякої несправедливості, а головнo проти теперішнього злого порядку світа (*Ісаія 34: 1—4, 8*), що Господь Ісус Христос тепер є невидимо присутній і що судить світ, що прийшов кінець світа, а опісля наступить знищення організації сатанської (*Маттея 24: 7—14*), враз з усіма, котрі добровільно сполучуються з сатаною і його організацією спіткає страшний суд з руки Єгови, що однак такі, котрі справедливу справу Господню роблять своєю власною справою і йому вірно служать, перейдуть через горе і одержать неограничені благословенства. (*Софонії 2: 2, 3; Захари 13: 8, 9; Псальма 41: 2, 3*), що ограничена лінія між тими двома обговорюваними класами точно є на-

креслена і що надійшов час, коли ті, котрі люблять справедливість і прагнуть Царства Божого відлучитися мусять від тих котрі бажають зла.

Для того звертаємось в душі любові з тим попередженням до усіх любящих мир і порядок, і до усіх побожних людей, що сполучені з номінальними церквами і звертаємо їм увагу, що вони не повинні мати участі ані спільності з клясою так званих християн, котрі відкидають Слово Боже і відрікаються Господа Ісуса Христа і Його Царства, нагадуємо їм, щоби звертали увагу на Слово Боже і відлучилися від усякого нечистого. (2 Коринтян. 6: 17), щоб вийшли з несправедливих церковних союзів, названих через Господа Вавилоном, щоби не були учасниками гріхів їх і не взяли карання їх. — *Одкриття 18: 4.*

Взиваємо до усіх тих, щоби пізнали Господа Ісуса Христа яко Царя Царів і Пана панів і щоби були певні того, що Його розпочате Царство є єдиною надією і єдиним лікарством народів. Заохочуємо їх, щоби поодиначо та загально освідчилися за Господом, та щоби у згоді із ним були готові прийняти благословенства Царства Божого, яке їм приготував від заложення світа.

Хотіли б ми тут головню звернути увагу на останніх два уривки тої резолюції, що вміщає напоминання для усіх побожних, щоби відділилися від цієї несправедливої організації і враз з благою вісткою прилучилися до Господа.

«Корабель» представляє великий капітал, що послуговується при своїй торгівлі представителями релігії і професіональними політиками, для укріплення своїх самолюбних прагнень і цілей. (*Приповісті Соломона 31: 14*). Модерністи (що змінюють дійсність правди) або вільно-думаючі, зайняті були провадженням при помочі

своїх «кораблів» так званого духовного харчу з інших джерел, а ніж Зі Слова Божого. Це є метод або спосіб сатани для відвернення людей від Бога. Та натомість, котрі колись одержали знання об'явленої правди о Христі Ісусі яко Спасителю, опісля однак відкинули Слово Боже та його Сина і уживали ім'я Христа до торговельних цілей, сталися як кров і мертві в цьому значенні, що їм зістала забрана спосібність входу до Царства. Не означає це, що померла третя часть людей але «третя часть сотворінь в морю, котрі мали життя», то є ті, котрі досить були обізнані з правдою, щоби через Христа одержати життя. Ласка для них скінчилася, бо ж відкинули дану їм спосібність. П'ятдесят років післаництво о царстві Божім було оголошено по цілій землі і для того немає жадного усправедливлення для тих, котрі виступають яко провідники Слова Божого, а одночасно фальшиво представляють Бога і Його спосіб спасення. Взглядом тих об'являється гнів Божий.

ТРЕТЯ ТРУБА.

І знову Бог надихнув свій народ через Свого ангела, щоби зібрався і виконав Його замір. В 1924 році, в липні нарід Божий зібрався з нагоди міжнародного конгресу в Колумбії, Огайо. Ухвалено там рішення під назвою «ОБВИНУВАННЯ», котре надруковане і розповсюджено серед людей землі разом з тим виголошеним на обгрунтуванню того рішення викладом: «ЦІВІЛІЗАЦІЯ ПРИРЕЧЕНА НА ПОГИБЕЛЬ». Вкоротці по тім багато проповідників виголошувало в різних частинах землі виклади на цю тему.

«ОБВИНУВАННЯ»

З'їзд міжнародного Товариства Дослідників Святого Письма знову дає вираз Своєї незломної вірності взглядом Христа, котрий тепер є присутній і встановлює Своє Царство з повнотою щирості і вірності взглядом цього.

Віriamo, що кожда помазана дитина Божа є амбасадором (*послом*) Христа і що є обов'язана дати правдиве свідoctво о Його Царстві. Яко післанці Господа Христа Ісуса віriamo і оголошуємо без ніякої зарозумілості, що Господь нам доручив «оголошувати день пімсти Бога нашого і потішити усіх плачущих». — *Ісаія 61: 2*.

Віriamo і оголошуємо, що настав властивий час Божий до оголошення Його неласки взглядом усіх згубних установ, котрі засліпили нарід взглядом правди, позбавляючи його через це миру і надії, щоби нарід довідався правди і через це одержав потіху і надію зближаючогося благословенства, виступаємо на підставі Слова Божого в послідуєчому обвинуваченню вказуємо на розпорядження Боже, як на засіб до повного спасення чоловіка.

Оголошуємо і виступаємо з обвинуваченням, що сатана організував змову, щоби тримати народи в несвідомості щодо замірів Божого благословення їх життям, волі і щастя, при чому певна кляса людей а іменно невірне духовенство разом з ними експлуататори і політиканти свідомо чи несвідомо прилучилися до цієї змови.

Те невірне духовенство створило церковні організації, та концилії (*поєднання, синоди*), збір, органи управління, стоваришення і т. п. прийняли титул папів, кардиналів, докторів, професорів теології, священників, пастирів і т. п. Са-

мі себе взаємно вибирали на такі становища; незаконно називалися «духовенством» і з особливою пристрастю вчинили високі особистості світа, професіональних політикантів і магнатів капіталу, знаменитими одиницями свого стада.

Виступаємо з публичними обвинуваченнями, що духовенство дало послух спокусам сатани і що проти Слова Божого прилучилися до згаданої змови проти Бога, при чому для піддержання тої змови доповняло наступні діла:

1). Зловживало свою духову владу, яку посідало на підставі своїх урядів до заспокоєння своїх особистих самолюбних бажать, пасучи самих себе, возвишуючись, та знеохочуючи і забороняючи кормити народ правдою Слова Божого.

2). Достойники церковні люблячі пишноту того світа і бажаючи розцвітати в очах людей і через людей шановані (*Луки 4: 8; І Йоана 2: 15; Якова 4: 4*), вбиралися в гарні шати, прикрашались дорогоцінностями і прийняли поверхову форму побожності відрікаючись Слова Божого і Його наслідків.

3). Гаючись і забороняючи ще сьогодні голосити післаництво о Царстві Христовім і звернути увагу людей на докази і знаки його другого приходу, не хотіли ждати на визначений через Господа час на установлення Його Царства, а бажаючи робити себе мудрими і великими людьми, приступили вони із своїми співрозмовниками до установлення Царства Божого на землі без Бога, своїми силами. Одобрювали Лігу Народів, оголошували її яко політичний вияв Царства Божого на землі, через що об'явили свою невірність взглядом Господа Ісуса Христа і об'явили свою угоду з сатаною, богом того

світа і усього зла. З тої самої причини стались вони пропобандистами мілітаризму і війни і уділяли свого посвячення для різних людей. В різних воюючих державах вживали церкви для збірного центра для новобранців, виконували обов'язки офіцерів, котрі вербують і брали за це винагородження. В усіх державах заохочували вони мужчин йти до окопів, там терпіти і померти. На кінець, коли Господь представляв їм ясний і незаперечний доказ, що старий світ скінчився і Його Царство настало, висміювали то свідоцтво, відкривали це і казали заарештувати вірних слуг Господніх і кинути у в'язницю.

НАУКИ.

Виступаємо надто з публичним обвинуваченням, що духовенство яко кляса, само встановило джерело наук, котре після розсіває між людей для піддержування згаданого заговору при чому вимагає права, що їх твердження є науками слова Божого, однак знаючи що їх науки в слідуєчих головних пунктах є неправдиві:

1) . Фальшиво представляються вони бути встановленими через Бога наслідниками апостолів Ісуса Христа, підчас коли Св. Письмо ясно показує, що Апостоли Господа це мають жадних наслідників.

2) . Домагаються надзвичайного права до об'яснення Св. Письма і твердять, що самі лише можуть доказати в що має вірити народ. В цей спосіб завжди держали вони народ в несвідомості щодо Господа та Св. Письма. А тепер, в часі умножуючогося знання, коли народ хотів би читати і зрозуміти, ці самовизнанці «наслідники апостолів» відпихають його від читання Біблії і об'ясню-

ючих Біблію книжок, забороняють Божому походженню і неомильності Св. Письма, навчаючи теорії про еволюцію і щоби через ті засоби відвернути людей від Бога і Його Слова правди.

3) . Навчили і ще навчають, що царі землі панують над народами на підставі Божого права, твердячи, що таке панування є Божим Царством на землі, причому вони є знатні одиниці їх стада як будто би мають доручення від Бога до керування політикою і справами народів, взглядом чого нарід був би не патріотичним і невірним, коли б не піддержував з цілою покорою їх політики.

4) . Є вони автором безпідставної і фальшивої науки про трійцю, по котрій Єгова, Ісус і Дух Святий є трьома особами в однім божестві; є це наука, котрої як самі признають, що не можна ані розуміти, ані об'яснити. Та блудна наука засліпила людей взглядом правдивого значіння великої жертви Ісуса Христа, дякуючи через котру люди можуть бути спасені.

5) . Навчають фальшивої науки про нестерпність чоловіка, утверджуючи, що усі люди сотворені зістали яко нестерпні душі, котрі не можуть вмерти. З певністю добре знають, що така наука є фальшивою, бо тільки вона впирається на твердженнях сатани, що Ісус назвав тим великим первородним брехуном. — *І Мойсея 3: 1—6. Йоана 8: 44.*

6) . Навчають вони богохульні науки о вічних муках твердячи, що карою за гріх є вічні муки в пеклі, причому однак знають, що Біблія ясно вчить, що платою за гріх є смерть; що пеклом з Св. Письма є стан смерти або гріб, що мертві є без притомності аж до часу воскресення і що жертва

викупу зістала поставлена, щоби в певнім Божім часі всі одержали спосібність одержати знання правди і віри, і покоритись Господеві і жити вічно, під час коли свідомі і непоправні грішники мають бути покарані вічним знищенням.

7) . Заперечують вони право Господа до встановлення на землі свого Царства, добре знаючи, що Ісус навчив, що поверне при кінці світа і що Його невидима присутність пізнана буде через це, що народи християнства боротися будуть у війні світовій по котрій вскорому часу наступлять голоди, зарази і революції. Дальшими ознаками будуть: поворот ласки Божої до народа Ізраїльського, потім горе і безрадість народів, в котрім то часі Найвисший Бог встановить своє царство, котре навіки існувати буде. (Даніїла 2: 44). Оскільки духовенство свідомо відкинуло ті явні правди і докази і перешкоджували на них звертати увагу, через це обгорнула їх темрява разом з їх спільниками, то є використовувальниками і політиками. Тепер стараються вони установити всесвітню державу щоб опанувати і держати народ в пониженню, а це все є суперечно з словом Божим Його величністю і Його добрим іменем.

Духовенство признатися мусить до своїх доданих наук і до своїх учинків, які ми тут обговорювали. На підставі тих незаперечних фактів і на підставі права Слова Божого, вони є взглядом кожного пункту сьогоднішнього обвинувачення винними, зарівно взглядом Бога як і взглядом світа.

Згідно з авторітетом виконуючогося тепер пророцтва Слова Божого об'являємо, що прийшов час день гніву Божого на «Християнство»

і що Бог стоїть серед впливових і пануючих над народом володарів світа, а іменно духовенства і знаменитих одиниць із стада, щоби їх осудити і дати місце своєму гнівові проти них та їх несправедливим урядженням і неправдивим наукам.

Повідомляємо далі, що єдиною надією на мир і щастя народів землі є Царство Месії, про котре Ісус говорив молитися Своїм ученикам.

Для цього вживаємо народи землі щоби підтвердили, що зложені тут об'яви є правдиві і щоби нарід в теперішньому часі світового горя і безрадності мав надію і потіху, і також радимо усім щоби пильно із молитвою приступали до дослідження Слова Божого, щоби переконалися, що Всемогучий Бог зробив в Христі і Його Царстві повне і совершенне зарядження для благословенства народів миру і добробуту, волею, щастям і вічним життям на землі, і що це Царство настало.

В цей спосіб Бог в точному часі виконав Своє пророцтво через Свою організацію. Його вірний народ на землі мав в цьому малу участь, бо ж в цей час не знав, що його діла виконують пророцтва. На цьому самому генеральному з'їзді був зложений послідній доказ, що сатана не є зв'язаний, але що ревно старається відвернути ціле сотворіння від Бога. «Обвинувачення» обвинило невірне духовенство експлуаторів і професіоналів політиків, що сполучилися з сатаною щоби держати народ в несвідомості щодо слова Божого і Його Царства. В цьому часі і опісля посвячений народ Божий почав голосити це, о чім Господь доручив трубіти своєму ангелові:

«І затрубив третій ангел і впала з неба звізда велика, що горіла як смолоскип і впала на тре-

тю часть рік і на джерела вод. А ім'я тої звізди Полин; і обернулась третя часть води в Полин і багато людей померло від тої води; бо стала гірка». — *Одкриття 8: 10, 11.*

«Великою звіздою», котра впала з неба, що горить як смолоскип є сатана. «Бачив сатану як блискавку, що падала з неба». (*Луки 10: 18*). Був він одною з великих зізд, що знаходяться перед Єговою Богом. (*Йова 38: 7*). Будучи скинутий з неба і бачучи цивілізацію в великій горю, представлявся сатана за представителя світа і за факел цивілізації. (2 *Коринтян 11: 4*). Заміром його було зводити народ, але Бог післав свого ангела і доручив оголосити, що «цивілізація сатани засуджена є на знищення. » Сталося се через свідоцтво «Обвинувачення», котре опісля було оголошене по цілїм світі і разом з ним розповсюджено більш як п'ятдесят мільонів екземплярів тої резолюції. Менш — більш о тім самім часі об'явив Бог своєму народові, що в небі мала місце велика битва і що сатана був викинутий з неба. Ті правди оголошені були опісля в Вартовій Башті, 1925 року, сторінка 115, «Народжені нації».

Точна дата скинення сатани з неба не є подана, але сталося то правдоподібно між 1914 і 1918 роком, що народу Божому було обявлено пізніше.

«Звізда» — сатана «упала на третю часть рік і на джерела вод», що без сумніву відноситься до пануючої групи, що відрізняються від селян і робітників. Ця пануюча кляса складається з тих, котрі стараються говорити людям, о який спосіб світ має бути проваджений або ким має управлятись, вони також вговорюють, що Бог їм довірив керувати справами земськими. Це є ті

«джерела вод», котрі опустили Єгову — «джерело вод живих» а викопали собі власні колодязі не посідаючи правди. (*Еремія 2: 13*). Ті усі, котрі стараються виконувати піклування над народом в усіх ділах життя, знаходяться під властю сатани — *Одкриття 12: 12*.

Ім'я тої звізди є «полин», що значить гіркість. Від коли сатана скинутий з неба, знаходиться він в «гіркості жовчі». (*Діяння Апостолів 8: 23*). Пробиував він заправляти гіркістю дітей Божих і наповнити серця людей гіркістю взглядом Бога Єгови, бо він є дуже злий на Бога Єгову і на «насіння обітници» і наповняє гіркістю життя народів. (*1 Мойсея 3: 15* *Одкриття 12: 17*).

«Третя часть води обернулася в полин». Різновидні теорії і ціла політика експериментальна, видумані через пануючі партії і випробовані на людях, викликали у їх винувателів лише прикрість, а у людях оставили тільки гіркий смак. Руководителі «обертають суд в полин, а справедливість на землі опускають». (*Амоса 5: 7; 6: 12*) Пануючі товариства, а з них блудні релігійні експлуататори поставлені є злим товариством, котрі відхилилися від світла яке колись посідали. «Яко джерела ногами скаламучені або зіпсуті, так правий що тремтить перед безбожником». (*Приповісті Соломона 25: 26*). «А багато людей померло від цих вод, бо стались гіркими». Представляюча і проведена через урядників партії політика, продовжила і намножила тільки терпіння народів і викликала велике марнотратство та великі втрати життя людського. В цьому самому часі померло також декілька сплоджених з духа, котрих диявол звів і наповнив гіркістю. Від часу світової війни вожді світа робили більш як двісті конференцій, з котрих на

їх незадоволення всі закінчились без результатів. Ото Господь тепер дає отій пануючій клясї дозу їх власного фальшу, в тому числі духовенству та найчеснішим із стада. Говорять вони до себе: «Зійдімся і ввійдімо до міст оборонних там і погинемо, бо Господь Бог наш судив нам згинуту, і дає нам пити воду з жовчею бо ми грішили проти Господа». — *Єремії 8: 14.*

Відгук цієї труби виставляє організацію сатанську на стіл позорища і об'являє організацію Божу і показує дещо із тої праці, котра має бути виконана перед тою великою послідньою битвою.

ЧЕТВЕРТА ТРУБА.

Єгова в дальшому протягу керує рухами Своєї організації, а четвертий ангел трубить: «Опісля затрубів четвертий ангел і вдарена є третя часть сонця, і третя часть місяця і третя часть звiзд, так що третя часть їх затемнилася, і третя часть дня не світила і також ночі». (*Одкриття 8: 12*). Третя часть групи, котра складається з великого капіталу представляюча через золоте сонце, що добре їм ведеться з так званих мужів становищ або законодавців представлених через місяць, та рівно ж з цього ошуканого духовенства, що є представлені через звiзди, іменуються бути світлом світа. Ця група послуговується фальшивим девізом: «Забезпечити світ до демократії». Подавала вона себе за рятувальницю народів але зарозумілість їх мусить бути зломана.

Бог доручив своєму четвертому Ангелові трубити і спричинив при цьому, що Його народ на землі яко члени Його організації, прийняв трублення післаництва та дальше його розповсюдження

з нагоди генерального з'їзду Божого в серпню 1925 року в Індіанapolis прийнято одноголосно рішення під титулом «післаництво надії». Це рішення з промовою на тему «Стяг для народа», на цім підтвердженню розповсюджено було усно, промовою і при допомозі радіо та друків, так що з тим рішенням багато мільонів людей на землі зустрілись.

«ВІДОЗВА НАДІЇ» ДО УСІХ ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ!

Зібрані на з'їзді, міжнародні дослідники Св. Письма, посилають поздоровлення.

Коли народи в протязі людської історії впадають в положення найбільшого горя, тоді настав час, щоби люди взяли під увагу причину, котра спричинила таке положення та пожертвовану поміч, котра є правдивим і власним засобом правди. З цілою скромністю просимо про звернення уваги на цю відозву щоби люди в ній могли найти потіху і надію на їхній майбутній добробут.

Багато століть чоловік є жертвою гноблення воїн, голодів, хворобів, клопотів та смерті. В усіх часах тужив він за миром, добробутом, здоров'ям, життям, свободою і щастям.

Власті, наука і філософія, торгівля і релігія на зміну жертвували свої засоби порад. В ім'я і під плащиком демократії сполучилися ті групи, щоби спільно і кожна з них осібно жертвували свою владу і силу до заспокоєння бажань народів. В спільності приписують собі право, що вони є сонцем або джерелом світла з котрого приходять всяка мудрість до керовання і освідчення народів.

Політичні вожді і торговельні магнати сильно застосовують зловмисні дії, облуди, фальшиві та підступні; науки і філософія вносять п'ятно нікчемності і задоволення самих себе, під час коли вожді релігійні рівнож серед католиків як і протистантів відрізняються зарозумілістю, чванливістю, невірою і безбожністю. Для цього є річчю ясною, що пожертвовання з якої-небудь з тих груп засоби поради є даремні і безсильні, і неможливо заспокоїти прагнення та потішити журбу народів.

Католицизм представляє собі право до цього, що справедливо і виключно належать до Бога. Вільно-думаючі відрікаються Бога і Його Слова і Його замірів спасення, і жертвують сліпу силу природи яко спасення з погибаючого положення чоловіка. Правовірні твердять в правді, що вірять в Біблію, однак відрікаються її через свої діла та поступки. Навчають вони фальшивих знеславлюючих наук Бога і разом з католиками і вільнодумцями сполучилися з політичними і фінансовими володарями світа, хваляться в богохульний спосіб, що є в силі установити Царство Боже на землі, усі вони сполучилися під керівництвом сатани свого начальника щоби відсунути Бога на бік і знеславити його ім'я.

Наслідки є ті, що народи терплять під гнітом, що використовується в торгівлі, фінансах і їх союзниках, що втратили всяку надію і довір'я на своїх начальників політичних, і що вже не мають поваги до своїх наставників релігійних, котрі впровадили їх в блуд. Будучи спроваджені через блудний вогник такого злого і безбожного завіту, впали народи в темряву, без харчу і без сховку розсипані є по високих горах і поставлені на здобичу диким звірям.

Вони є ніби вівці заблуджені, причиною того пожаловання гідного положення є це, що чоловік в наслідок первородного гріха втратив свою совершенність, що сатана, не приятель Бога і усякої справедливості, стався невидимим володарем або богом того злого світа і що через свої різноманітні знаряддя відвернув увагу багатьох народів від Бога і Його правди.

Найбільший і найбезпечно-загострений стан (*або криза*) усіх віків є близький і може в кожній хвилині вибухнути, бо ж старий світ скінчився і власть сатани добігла до кінця. Знаючи о тім що його час є короткий, пробує він закидати народам потік багатьох фальшивих і звідничих наук і повністю відвернути їхні серця від Бога. Прийшов час, щоби Бог вчинив ім'я на землі і щоби народи були навчені щодо Божого заміру, будучи єдиним засобом спасення людей.

Для цього піднімаємо в імені і в дусі Господнім стяг правди і справедливості Божої проти неприємців і на користь людей, а тим стягом є ось такі правди:

Єгова є єдиним правдивим Богом, Найвисшим, Всесильним, Альфою і Омегою або Початкодавцем і звершителем Свого Великого розпорядження для спасення чоловіка. Він дає нагороду всім тим, котрі Його пильно шукають і є Йому послухні. Біблія є Його відкритим Словом правди. Його олюблений Син Ісус Христос є Спасителем і Визволителем людей і прийшов згідно з Своєю обітницею, щоби урядувати над народами і благословити їх. Теперешній неспокій, нужда і безпорядність народів є виконанням Божого пророцтва і доводить, що царство сатани ще не довго існуватиме і мусить зламатись і що Господь справедливості тепер

обіймає Свою власть. Господь Ісус Христос установлює тепер на землі Свій справедливий уряд і повністю зломить сатанську твердиню брехні. Запровадить Він народи до справедливого світла, буде судити світ в справедливості, а народи Своєю правдою. Його царство справедливості є єдиним виходом з терпінь народів.

З повним довір'ям звертаємось до людей із покликом, щоби згромадились кругом Божого стягу, котрий є піднесений, щоби вказати дорогу до життя і щастя. Напоминаємо усіх щирих людей, народів і племен, щоби відступили від блудних наук, що видумав сатана-неприятель і багато літ навчаючи людей, щоб прийняли і ввірували в Божий спосіб спасення, що об'яснений є в Св. Письмі.

Настало Царство Боже, про котре люди так довго молилися. Воно єдино може утвердити світ і дати йому мир так, що не буде міг цей світ більше похитатись. Його стяг справедливості є стягом, котрий піднесений тепер для людей. Ісус Христос прославлений Цар Єгови і Великий виконавець Божих постановлень стався законним володарем світа. Коли би народи прийняли Його і увірували у Нього і послушали Його правил справедливості, котрі це вчинять можуть бути впевні, що одержуть благословенство миру, добробуту, здоров'я, життя, свободи і вічного щастя.

Датоване, Індіанаполіс, Індіана, дня 29 серпня 1925 року. Відозва або це післання виставляє на стовп неслави, махінації та комбінації, відлучність і ошукуючих пануючих груп. Коли вони о тім довідались, стало затемнене їх світло ніби через тінь. Отець їх і начальник є сатана, його плани і власні зловмисні їх дії були виставлені на подив людям в правдивім світлі. Вна-

слідок чого ясність неприязельської організації зменшилась. Ця відозва показує сатану і його самолюбні знаряддя як причину наслідків терпінь, гніту людей на землі. В чуднім противенстві до цього є піднесений стяг до народів і увага людей звернена на цей стяг Божий, як на єдину радість, надію і спасення, причому вони чують, що Царство Боже і що помазаний Цар Божий в величності буде поступати вперед, щоби повністю знищити організацію сатани. Була це розпічлива відозва для організації неприятеля, але для тих, котрі вірять в Бога і люблять Його, була це радісна прокламація надії і промінь роз'яснюючого щораз більшого світла Божого. «Світло місяця буде як світло сонця; а світло сонця буде в семеро більше як світло сімох днів того часу, як Господь рани Свому люду перев'яже та погоїть синці, йому завдані». (Ісаія 30: 26). 31 жовтня 1925 року, по цілому світу приступили до оголошення тої резолюції (рішення) разом з коментарями (об'ясненням). Багато мільйонів екземплярів в багатьох языках дісталось до рук народу, через що хитрі плани світових держав були затемнені.

ОРЕЛ.

Опісля Йоан кляса слуги бачить і чує ангела (*інший перек. орла*), що летів посеред неба. Орел бачить далеко. (Йова 39: 32) Представляє він слуг Господніх, що можуть мати далекий зір щодо річей, які Господь тепер починає виконувати. В переконанню, що Єгова дав радію до розповсюдження відозв правди, збудована і відкрита була радіостанція В. Б. Б. Р., але з великою трудностю, як це собі інакше не можна було представи-

ти. Крім цього в той час правда була розповсюджена через п'ять дальше радіостанцій передових. Резолюція або відозва «Післання надії» разом з відозвою «Стяг для народів» на її підтвердження надана була через радіостанції як в Америці так в Канаді, крім цього розповсюджено її ще в інший спосіб, як це повище описано.

В Одкриттю показаний є орел, що говорить: «Горе, горе, горе, що живуть на землі, від інших голосів труби трьох ангелів, котрі затрубите мають! » Було це в тому році, коли народ Божий ясно пізнав, що битва Армагедон буде битвою останньою Бога проти сатани, а не битвою між людськими силами. (*Гл. Вартову Башту з 1 січня 1925 р.*)

Бачимо, що багато ще є до ділання, щоби дати свідоцтво перед тим великим і страшним днем, коли армія Єгови повністю ознаменує перемогу. Цей далекий зір народу Божого представлений є через орла. Нарід Божий отожд був далекоглядний як орли в оголошенню пімсти Божої проти сатани, а це повідомлення означає «горе» для членів організації неприятельської. З повисших висновків ясно виникає, що голоси тих трьох ангелів, котрі будуть трубити, виповідять пімсту Божу проти організації сатани та її наслідків.

РІК ЮВІЛЕЙНИЙ

Важливо є тепер прочитати розділ, котрий з'явився в Вартовій Башті 1-го березня, 1925 р. під назвою «РІК ЮВІЛЕЙНИЙ». Є це поповнений доказ, як Бог дозволяє своєму народові взяти участь у виконанні цього пророцтва, і як його пізніше о тім усвідомлює. Хотяй жодні з тих, котрі щось мали до чинення з Вартовою

Баштою нічого перед тим не знали і не визначили час генерального з'їзду в Колюмбус, Огайо, котрий визначений був на липень 1924 р. Точно, що до дня, виголошений був десять років по вибуху світової війни промовою на тему: «Цивілізація осуджена на погибель» для умотивлювання (*обґрунтовування*) «Обвинувачення», а цей термін (*слово*) відображає останній образований рік ювілейний. В переконанні, що позаобразований рік ювілейний розпочатися мусить в 1925 році, це післання (*відозва*) виповіло упадок організації сатанської і повідомило, що прийшов час, коли нарід повинен стати вільним. Початок великого року ювілейного припав на 1925 рік, і цей рік попереджений також був у певнім часі. Володарі світа не звертали однак уваги на заповіді Божі щодо «оголошення свободи на землі» (3 Мойс. 25: 10) Противно пригнічували вони людей ще в більшій мірі. Повноправні вожді світа сказали перед тим, що світ обезпечений буде для демократії, що рівнялося обіцянню волі, але опісля роздумуючи стягнули слуги і служниці (*ту клясу, котра справді працює*), котрі були пустили свобідно (*згідно з їх припущенням*), а підневолили їх особі... Для того також говорить Господь: Ви мене не послухали, щоби ви оголосили вільність кождий братові своєму і кождий ближньому своєму; ото ж я проти вас оголошую вільність, говорить Єгова, (1) меча, (2) морову заразу, (3) голод. І буде труп їх жиром піднебесному птаству і польовому звірю. Царя і князів подам в руки неприятелів їх, в руки шукаючих душі їх (*Єремії 34: 11, 17, 20, 21*). Пророцтво це є згідно з образним або символічним описом Одкриття відносно тих двох «горе», що тут обговорено. Просимо прочитати дев'яту голову Одкриття.

ЗОРЯ.

Найвеличнішою зорею є Ісус, олюблений. «Ви-йде зоря від Якова, а повстане берло з Ізраїля і поб'є князів Моабських і витратить усіх синів Сифових і буде панувати, і вийде від Якова, і погубить останніх з городів» (4 Мойсея 24: 17, 19). У вірнім часі Божім пророцтво мусить повністю виконатись. На «п'ятого ангела» прийшла тепер черга, щоби трубив, а цим самим охарактеризоване є виповнення того пророцтва.

Бажаємо вірити, мусимо вірити, а також віри-мо, що Господь провадить свій відданий народ йому вірний. (Псальма 32: 8; 48: 15; 73: 24; Ісаїя 58:

11). В травні 1926 році посвячений народ Божий зібрався на генеральний з'їзд в Лондоні (Англія). В промові н. т. «Слуга і Його служба», котрий опирався на 49-тій голові Ісаїя, зібрані в перший раз одержали правдиве виrozumіння щодо слуги. Опісля представлена була резолюція під назвою: «Голос до володарів світа», котра піддержана була публичною промовою; виголошено в Рояль Альберт Галь на тему: «Для чого хитаються сили світа? » Слідуючого дня по прийняттю резолюції «Голос до володарів світа» і по виголошенню свідоцтва на її обгрунтованості певно лондонська газета виголосила послідній текст резолюції і відчитів в цей спосіб більш як міліони екземплярів (зразків) тої резолюції одного дня дісталось до рук народу, а пізніше видано більш ніж пядтдесят міліонів екземплярів і розповсюджено по цілому світі. На цьому ж самому з'їзді представлена також була до міжнародного розповсюдження книга «Визволення». Нарід Божий почав як ніколи перед тим пізнавати ті дві собі ворожі організації і цінити це, що помазанці Божі можуть бути його свідками і його слугами.

«СВІДОЦТВО» ДО ВОЛОДАРІВ СВІТА.

Зібрані на генеральному з'їзді міжнародні дослідники Святого Письма дають об'яву своїй щирій безумовній прив'язаності до Всемогучого Бога і уважають за свій привелей і обов'язок в покорі взглядом заповідей Божих спрямувати наступаюче свідоцтво до пануючих держав світа;

По-перше: Підкреслюємо, що найважливішою річчю є, щоби люди пізнали, що Єгова, Творець неба і землі є правдивим, всесильним Богом поза котрим нема іншого Бога. Розпорядження його вміщається в Біблії, в Його Слові правди, а Ісус Христос є виконавець того розпорядження. Всі люди тепер мусять пізнати, що знаходяться в найбільшому гнобленню і безрадності, під час коли світові грозить великий утиск або гніт, котрий переважає усі утиски які були до тепер. Зусилля володарів, щодо встановлення бажаного уряду, підвели народ і це сповіщає їм, що тільки Бог допровадить людей до добра і може дати світові поміч і вічний мир, добробут і щастя, і що прийшов час, коли усі пануючі держави над людьми мусять признати і пізнати ті великі правди.

По-друге: Причиною пануючої безрадності і гніту є непослух чоловіка взглядом правдивого Бога, та рівнож це, що піддався злому впливові сатани-фальшивого бога. Люцифер був первобутній і правовірний сторож чоловіка і опікун, але в наслідок свого непослушенства взглядом Бога, стався сатаною-дияволом, здійснювач всякого зла, противником Бога і зверх ворогом чоловіка. Він оце відштовхнув чоловіка від правдивого Бога і склонив його до гріха, внаслідок

чого чоловік втратив своє совершенне місце замешкання і своє право до життя і щастя. Намагаючись сам правити собою, організував чоловік уряди і сили при чому однак свідомо випустив з уваги слово Боже і піддався впливові сатани. Бог дав досі сатані вільність, щоби чоловік мав можливість вибирання між добром і злом; але прийшов час, коли Бог в інтереси чоловіка вмішається.

По-третє: Через свою вірність аж до смерті, Ісус Христос стався Відкупителем і Визволителем людей. Коли Ісус був на землі то повчав, що визволення людей пічнеться тоді, коли під пануванням сатани будучи світ приблизиться до кінця і що Ісус Христос поверне і установить Царство Боже справедливості, щоби люди змогли знайти правдиву дорогу та нею іти. Для цього також Він навчав Своїх учнів молитися: «Нехай прийде Царство твоє на землі, як і в небі». В цей час і до цього часу держави світа охарактеризовані є в Св. Письмі символічним виразом як «звір», бо ж є результатом сполучених зусиль торгівельних і політичних, і духовних вождів, людей і є опановані через сатану, бога того світа, і що вони є воюючі, суворі, жорстокі і знищувальні, об'являючи через це духа сатани невидимого бога і володаря. Безустанне кликання угнітаючого народа досягло тепер нашого Бога в небі, котрий вислухає і звільнить його.

По-четверте: Тепер виповняється Боже пророчтво і черговий порядок його виповнення обіймає докази, що власть сатани стає відібрана, що старий світ кінчається і що надійшов час, коли Ісус Христос, виконавець волі Божої і закономірний цар землі відійме сатану,

цього злосника з його уряду і розпічне своє справедливе панування, під котрим Воля Божа повстане на цілій землі. Від 1914 року події виконання Божих пророцтв об'явили, що розпочався кінець злого світа, а саме разом з війною світовою, з голодом, епідеями, трясінням землі, революціями, поворотом жидів до Палестини і пізніше пригнітання і безрадістю народів світа. Це свідоцтво про виконання вже пророцтв Божих у виразний спосіб дано було пануючим державам світа, а через це вложена зістала на плечі володарів і вождів відповідальність, котру не можуть з себе скинути.

По п'яте: На коли Бог Єгова дав незаперечні докази того, що старий світ скінчився і що настало панування Його олюбленого Сина, то однак свідоцтво це було обминуте через тих, котрі були повідомлені. Ставши проти Слова Божого, Торговці, політичні начальники і духовенство пробували зміцнити старий розпадаючий лад світа і втримати людей під своїм пануванням через прийняття засобу місця безпеки, що назвали «Лігою Народів», і котрі невірні і богохульно назвали цей політичний вираз Царством Божим на землі, котрого виконавцем і отцем є сатана-диявол. Ліга Народів повстала, як останнє зусилля сатани, щоби ошукати людей і віддалити їх від правдивого Бога і держати їх під своєю опікою та пануванням. Сьогодні по сімох роках, по великих стараннях пропагандистів того договору, котрий фальшиво мав створити мир і добробут фактично признається, що Ліга Народів не досягла цілі, так що її повний провал має визначений час. Але і тепер, ще коли її представителі зусиллюються, щоби знов зібрати свої сили в цілі здержання розпаду того безбожного союзу,

люди чують урочисте остереження того пророка: «Збирайтеся народи, однак розбиті будете. Прийміть в вуха всі далекі землі, підперезуйтеся, однак розбиті будете. Ввійдіть в раду, а буде розірвано. Намовтесь, а не устоїте, бо Бог з нами.» — *Ісаїя 8: 9, 10.*

По-шосте: Внаслідок осліплюючих впливів сатани рівнож володарі як і народ стали відкинені від правдивого Бога; злі сили збирають цілий світ до Великої Битви Бога Всемогучого і зближається час утиску, якого світ ще не бачив ніколи. В часі цієї битви потужна організація сатани впаде і ніколи вже більше не встане. Буде це так потужне об'явлення сили Божої, що усі народи пізнають, що Єгова є Богом, а Ісус Христос є Цар Царів і Пан панів.

По-семе: Великий утиск об'явить всім народам Царство Боже, котре буде на віки спочивати на раменах Його олюбленого Сина, князя миру, і котре ніколи не скінчиться. Принесе воно зв'язки, спрагнене через усіх людей доброї волі; сліпа несвідомість, котра так довго опанувала людей, назавжди буде осунена і одночасно із знанням Бога і послушенством взглядом Нього здобудуть люди мир, добробут, здоров'я, життя, волю і щастя. Царство Боже буде під повним виконанням цього співу ангелів: «Мир на землі і в людях добре уподобання».

Повторно даємо володарям світа в ясний спосіб свідоцтво, що Єгова є Богом, що назначив Христа, свого сина, Царем землі, що Бог напминає володарів, щоби об'явили повний послух законному Цареві землі, і щоби свій вплив уживали в напрямку навернення сердець людських до правдивого Бога, щоби на них не прийшло нещастя. — *Псалма 2: 2—12.*

Йоан говорить в тій об'яві: «І бачив я, що зоря упала з неба на землю і дано їй ключ від колодязя безодні». Коли можемо ствердити, кого ця «Зоря» представляє, тоді маємо ключ до вирозуміння цього пророцтва. Безсумніву цею зорею є сам Ісус Христос. «Сам Господь з голосом Архангельським і з трубою Божою зійде з неба». (1 Солунян 4: 16). Сміло можна сказати, що ця могуча зоря зійшла щоби зайнятися справами земними.

Об'яснення в Одкритті 9: 1, що їй дано ключ від колодязя пропасті, остаточно підтверджується, хто є тою зорею, та показує, що нею є Ісус Христос. (Одкриття 1: 18; 20: 1). Нікому крім Ісуса Христа не даний був ключ пропасті, а для того Господь Ісус Христос сам мусить бути згаданою зорею. По своїй смерті зійшов він до пропасті або гробу, але Бог випровадив Його звідти, се є що Ісус осягнув перемогу над смертю, за то мусить бути тим, котрому довірений зістав ключ смерті. (Псальма 16: 10. Діян. Апостолів 13: 15). Тут сатана не може бути загаданою зорею, бо на коли б він був нею, то мав би ключ, щоби самого себе випустити з пропасті. Об'явлення Боже однак показує, що Ісус, в кінці тисячоліття відчине пропасть, щоби випустити сатану на короткий час. Ісус також відчиняє цю пропасть або гріб сплячим святим, щоби у властивім часі звідти вийшли. Коли Ісус був на землі, і то тільки він, а поза тим ніхто інший не одержав власті над гробом або пропастю. (Луки 8: 30—33). Вірші ці без сумніву підтверджують, що зоря ця є Ісус. Сповідання звучить, що ця могуча зоря, котра зійшла з неба, відчинила пропасть і що «вийшов дим з цього колодязя». Дим, котрий вийшов як би з великої печі є предвісником зни-

щення і виходить з місця, над котрим власть має Єгова і Ісус Христос. Дим є символом знищення. В Св. Письмі наприклад: Злий язик є представлений яко знищувальний огонь. (*Якова 3: 6*). Вихор, що бачив Ізраїль, представляє те саме. (*Єзекіїла 1: 4*). Як дальший доказ, що «дим» представляє зближаюче знищення, подаємо слідуючі слова пророка: «Оце приходить день палаючий яко піч, в котрім усі горді і усі роблячі беззаконість будуть як стерня, спалить їх той день, що надходить, говорить Господь сил, так що не залишить із них ні кореня, ні галузки. (*Малахія 1: 4*). «І затьмилося сонце і повітря від диму того колодязя». (*Одкриття 9: 2*). Символ цей виражає, що прийшов час оголошення пімсти Божої над організацією сатани.

Прийнята в Лондоні резолюція, що згадана яко «голос до володарів світа», разом з підтверджуючим коментарем було об'яснення слова Божого о Його пімсті, а в тій резолюції також була згадана причина майбутнього знищення держав світа. Це післання не походило від людей, а було Словом Господнім, оголошенням котрого безсумніву керував сам Бог через Своїх ангелів. З цього робимо вивід, що ангел Господень керував кроками організації Божої, а іменно згідно з розказами, котрий одержує він від «висших властей», то є від Єгови і Ісуса Христа. Зміст книжки «Визволення», котра в тому самому часі була видана, докладно описує організацію сатани і організацію Божу як вони приготавляються до битви. Ті післаництва головню указують, що ім'я Єгови є вивисшене і описують підлість організації сатани. При помочі тих благородних прав Єгови ясність небозводу сатани був затемнений.

Ісаїя, що описував Господа в Храмі говорить: «І порушилися пороги у дверей від голосного поклику, їх дім сповнився димом». (*Ісаїя 6: 4*). В цей спосіб об'являється слава Господня і наповнила храм. Проголошення того післаництва правди почало притемнювати сатану і його прибічників. Відбувався присутньо перегляд армії Господньої. Відносно до цієї армії що товаришує з нею Господь, подає Слово Боже: «Перед лицем його земля здригнеться, небеса порушаться, сонце і місяць затьмиться, а звізди втраять ясність свою. А Господь видасть голос Свій перед військом Своім, через що буде дуже великий табір Його, через що той сильний, що виконує волю Його; бо то великий і страшний день Його, хто видержить його? І дам чуда на небі і на землі, кров, огонь і стовпи димові». (*Іоїля 2: 10, 11, 30*). Навіть організація диявольська спостерегла, що приходить на ню щось небажаючиє. «Дим» і це, що з нього виникло, настрашило представителів диявола.

САРАНЧА.

Як це Йоан описує, з диму «вийшла саранча на землю і дано їй силу, яку мають силу скорпіони земські». (*Вірш 3*). Саранча в цьому освітленню не є слугами сатани, але це є слуги Єгови. Правильність ця слідує з даних доказів. В одинадцятім вірші дев'ятої голови Одкриття читаємо о саранчі: «Мали ми над собою царя, ангела безодні, котрому ім'я по — єврейськи Авадон, а по-грецьки Аполион». Через це показано, що саранча становить із своїм головним вождьом організовану групу або громаду, а інші вірні показують Ісуса Христа, Вождя і Голову вибраного

слуги Божого. Саранча через це зображує останок, який хвалить Царя. — *І Петра 2: 16.*

Слово «Авадон» походить від гебрійського слова «Абад» і відносяться до Єгови. Він, має власть спасти і знищувати. Єгова вигублює усіх, котрі ненавидять Його. (*5 Мойсея 7: 10*). В багатьох віршах це гебрійське слово в зв'язку із знищенням буває застосовано до Єгови; наприклад: «Вигублю тебе з гори Божої ти Херуваме осяйний». (*Єзек. 28: 16*). «Хіба того дня, говорить Господь, не вигублю мудрих у Єдомі, і розумних із гір Єзавових (*організації сатани*)?» — *Авдія 8.*

Так само говорить Св. Письмо: «І настане цей день, говорить Господь, що коні твої вигублю спосеред тебе, а вози твої попсую». — *Михея 5: 10.*

Ужите тут через Йоана грецьке слово «Аполіон», означає «руйнівник» і часто є застосоване у Св. Письмі до Єгови. (*Маттея 10: 28; 21: 41; Юди 1: 5*) Коли би ще до цього заходив якийсь сумнів, то це питання пояснює апостол Яків, пишучи: «Один є законодавець, котрий може спасти і погубити, але хто ти є, що судиш другого?» (*Якова 4: 12*). В багатьох віршах, як в старому завіті так і в новому завіті ті титули відносяться до Єгови. Крім цього, що Ісус є Найвищим урядником і виконавчим Єгови, що посідає усяку власть на небі і на землі і є уповноважений яко представитель Єгови до знищення, то і цей титул або звання «Авадон» і «Аполіон», звичайно мусить також відноситися до Нього. (*4 Мойсея 24: 17—19; Марка 1: 24. Луки 4: 34*). Єдиним розсудним розумінням є це, що Ісус, озброєний до війни Цар слави з ключем до пропасті, є «Царем» над «саранчою». В цей спосіб також саранчу можна пізнати яко членів органі-

зації Божої. Бо тепер прийшов час Божий для взяття пімсти над своїми неприяте́лями, через це є річчю вірною, що Єгова виконає роль знищувальника, то є «Авадона» і «Аполіона», бо Бог наш є огнем триваючим. Це звання головно є застосоване в часі, коли виповіджене є Царство. (*Жидів 12: 29*). Його олюблений Син, що є Царем, носить цей самий титул або звання, котрий стоїть в особливім зв'язку з «днем Господнім». Цей день розпочався в 1914 році і досі триває даліше.

«Саранча» описана є яко часть армії Божої, воюючої організації, з того виходить, що представляє останок на землі, то є тих, «котрі заховують заповіді Божі і мають свідоцтво Ісуса Христа». То є добровольці в день перемоги Його. (*Псальма 110: 3*). Йоан говорить даліше: «Вигляд тої саранчі подібний був коням, приготавленим до битви» (*Одкриття 9: 7*), що є далішим доказом, що це є ті самі, котрі творять описане через Йоїла, як військо Господнє. — *Йоїла 2: 4, 5*.

Кінь ужитий є у Св. Письмі яко символ війни. «Кінь, котрий стрімливо біжить до битви». (*Єремії 8: 6*). Останок Божий приступив тепер до наступу під своїм командуючим вождем, йде він охотно і без боязні наперед до битви. (*Псальма 110: 3*). Тут маємо слова Єгови щодо коня: «Хіба можеш дати коневі силу? Хіба гривовою приздобиш шию його? Хіба його настрашиш як саранчу? І ото ж храпіння ноздрів його є страшне, копає землю, а радується в силі своїй, та біжить проти озброєних. Сміється зі страху, а ні назад не уступає перед вістром меча, а ні на бік не відвертається». (*Йова 39: 19—22*). Насправді це точний опис тих, котрі без боязні поступають за Господом Ісусом куди б він їх провадив.

«На головах їх були якоби корони подібні до золота, а лиця їх як лиця людські». (*Одкриття 9: 7*). Це показує, що воюючий останок Божий має авторитет Божий, чи то Боже загальне визнання або привелей до виповнення праці для царства, праці найчеснішої, яка тепер є до виконання, а «лиця їх як лиця людські» вказують, що це є люди доброї волі, приємні, котрими керують чисті спонування. Відзеркалюють вони образ Бога, коли його представляють. Описана тут «саранча» не була «гола», як така саранча («*сольгам*» або *гола саранча англ. переклад*), що Ізраїльтянам можна було їсти. (*3 Мойсея 11: 22*). Не мають вони волосся обтятого на знак жалоби, але радуються в Господі і подібні є до Господа Ісуса в цьому, що мають своє волосся. (*Одкриття 1: 14*). Але відрізняються від нього тим, що мають волосся як у невісти, що указує на це, що підлягають Голові Ісусу Христу. — *1 Коринтян 11: 15*.

«Зуби їх були як у лева» — це означає, що можуть їсти «харч твердий», що не є дитьми. Вони є повністю віддані Господу Богу. (*1 Коринтян 3: 1—3; Жидів 5: 14; Йоїля 1: 6*). «Мали панцер залізний», то є сильні, «бо мають панцер віри і любові», «панцер справедливості», і є сильні в Господі і в Силі Його власті. (*1 Солунян 5: 8. Єфесян 6: 12—17*). «Бо зодягнувся в справедливість як в панцер». (*Ісаїя 59: 17*). Вони не бояться ні чоловіка, а ні диявола. Свідомі вони того, що мають вірність і що стоять по стороні Єгови. Творять вони військо Господнє, радісно поступають за Своїм Вождем і Головою.

Шум їх крил як гук возів, коли багато коней біжать до битви. (*Одкриття 9: 9*). Коли члени остатка стоять в битві, роблять вони багато

руху, що страшить неприятеля однак це є їх головною задачею, щоби на славу Господа створити радісний вигук. Це є дальшим доказом того що вище згадані належать до організації Божої, коли ж при допомозі радіо і мільонів книжок спричиняє великий рух, що багато спостерігають із страхом. Перед одним християнином втікатиме в вас тисяча церковних блудників (*Ісаія 30: 17*). «Поверху гір скакати будуть із гуком, неначе від возів, із тріскотом полум'я огненого, як соломучи помирає, — се нарід потужний приготований до бою». — *Йоїла 2: 5*.

Коли діти Божі пізнають, що на землі знаходиться останок сплоджений з духа, котрим Господь довірив свідоцтво Ісуса Христа (*Одкриття 2: 17*) і що вони є свідками, котрі мають доручення оголосити пімсту, тоді легко зрозуміють, що слово «саранча» точно відноситься до останка. Образ показує часть армії Господньої, що знаходиться на землі, котра з радістю є готова хоронити заповіді Божі і до цього неможе заходити найменший сумнів.

Дальше описуючи цю воюючу армію «саранчі» говорить Йоан: «Хвости мали подібні до скарпіонів, а жала були у хвостах їх, а сила їх була, щоб шкодити людям п'ять місяців». (*Одкриття 9: 10*). Бог будучи своїм власним коментарем говорить: «Пророк що вчить неправди — це хвіст». (*Ісаія 9: 15*). Коли пророк навчає брехні, тоді є фальшивим пророком, а коли навчає правди, є пророком правдивим. Народ Божий під Ісусом Христом складається з учителів і керуючих (*Ісаія 55: 4*). Пророцтво, котре вірні сповіщають, походить від Бога і виставляє під стовп ганьби сатану і його організацію, і його брехню. Післанство, котре хоронить саранча, має жало і силу

до ушкодження, бо є воно Словом Божим о п'єм-сті Єгови. В цім пророцтві «хвіст» є, котрий ранить. Не вживається жодної сили фізичної, бо ж «саранча» (*останок Божий*) оголошують словом уст своїх і через залишені друковані пророцтва. Само післаництво Боже є тим, що завдає біль.

Лондонська прокламація або резолюція з додатковим до неї коментарем об'яснила, що сатана є богом того світа, і що це держава англійська є столицею його звірячої організації і показала вона також Лігу Народів яко дитину сатани і звірячі уряди яко матір Ліги Народів і довела, що Бог посадив Свого олюбленого Сина яко законмірного Царя землі на його престолі і що незабаром організація сатани мусить згинуті, а упадок держав світа є близький. Це твердження без закиду обгрунтоване було святим Письмом або пророчим Словом Божим. Широке розповсюдження того свідоцтва вкололо, символічно говорячи, англійських імперіалістів, підтримуючих Лігу Народів і великих мужів в організації сатани, через це пророцтво були вколені і поранені. Колення і лихо ще більше побільшилося «як страдання від скорпіона, коли вкусить чоловіка», тоді як було розповсюджено більше ніж 50 мільйонів екземплярів цього рішення. Приголомшені крикнули голосно у своїм болі і в своїм обуренні. Преса англійська і духовенство, гіркими словами зневажали усіх тих, котрі мали щось до чинення з розповсюдженням того пророцтва. Рівнож Американське духовенство і преса брали участь у повідомленню того післаництва і їх голосителів. Було то перше «горе». Відповідно цих обставин, що і названо «горе», доводить, що мусить прийти на організацію сатани

через організацію Божу. В цьому заключається дальший доказ, що саранча представляє армію Гоподню. «Горе живим на землі» (пануючим чинникам) від остальных голосів труби трьох ангелів, що мають трубитися». — *Одриття 8: 13.*

Ангели Господні були Його знярядом, котрих вживав до збудження свого народа розповсюджувати вище згадане післаництво в Лондоні, а це власне становило перше «горе» по котрім наступили два дальших «горя». (*Одриття 9: 12*). В цей спосіб є доказано, що остальні дві труби представляють болі, що приходять на ту саму ворогуючу Богові організацію, і що ті болі приходять через організацію Божу. Бог провадить ясний звіт з цього болячого свідочтва, і не проявляє жодної поблажки, або ласкавості. Післаництво його є для неприятеля мукою, котрої не можна проминути.

Наказ даний саранчі (*армії Господній*) звучав, щоби не шкодили траві на землі ані жодній деревині зеленій, но тільки самим людям, котрі не мають печаті Божої на чолах своїх, щоби їх забивали і мучили. (*Одриття 9: 4, 5*). Саранча, котра навідала Єгипет знищила все зелене. (*2 Мойсея 10: 13—15*). Але армія Господня різниться від них бо представлені є символічно як «саранча», однак не приходять, щоби розшкошувати овочами праці інших людей; коли б та саранча представляла зняряддя диявола, то знищила би усе що їм попадає на дорозі, а особливо тих, котрі є попечатані через Господа на чолах своїх. (*Одриття 12: 17*). Тільки такі, котрі належать до організації Божої можуть зрнути почуття слуг диявольських і їх мучити. У тому пророцтві ясно Бог показує, що жодний

Саранча видає свідцтво.

з Його попечатаних слуг не має бути поранений через саранчу. А тим самим є дальший ясний доказ, що саранча представляє армію Господню.

Завдана через скорпіона рана є ядовита, а часто смертельна. Але та саранча оснащена є в силу скорпіонів. Вони не були післані щоби забивати, але мали тільки певний час мучити знаряддя диявольські. Те мучення почалось в 1926 році, і триває весь час. О членах видимої організації диявольської, котрі спільно нараджають проти Бога і Його помазанців, говорить Господь: «Тоді буде говорити до них у гніві Своїм і яростю своєю перелякає їх. — *Псальма 2: 5.*

Багато можна додати прикладів о вигуках, які вони спричиняють зі свого болю, коли місце на це було дозволено. І однак для підтримки повисших думок подаємо декілька з них:

По тих виводах про Лігу Народів та інших частях організації сатанської, англійське і американське духовенство виступило на своїх амбонах (*казальницях*) і в публічній пресі зо страшним виттям. Хотя і радіо належить до Господа, великий капітал ідучи руку в руку з політиками і духовенством зробив старання, щоби в англійських країнах загорнути радіо повністю в свої руки. Те саме сталося в Америці. При вислуханню народною комісією по радіо (федерал радіо комісiон) в Вашингтоні, Д. С. великий капітал виступив із цілою своєю потугою, причім піддержаний був через політиків і духовенство. Народний союз церков в Америці висунув одного із числа духовенства яко свідка, щоби піддержав домагання великого капіталу. Цей із числа духовенства взятий був при цьому в дослідження хрестне, при чому переходив

страшні муки і безсумніву волів би зникнути під землю, бо осліпив себе і ту організацію котру представляв в очах всіх присутніх.

Дальший представитель великого капіталу виступив яко свідок, щоби підкреслити важність монополії (*панування в певній галузі*) на радіо. В гордих словах розповів він о прибутках організації сатани в області радіотехніки. При перехресному допиті не тільки зробилося йому неприємно, але мусів знести таке колення і так був мучений, що його власна незручність тоді дала причину до дальших багато місяців триваючих страдань зі сторони його співслуж сатанських. Через свою неосторожність відчинив він нарешті дорогу, що слідує «горе» могло бути видане через радіо і накинене організації сатани, через що мучений був не тільки цей представитель великого капіталу, але також багато в організації диявольській. Сварилися вони між собою і проклинали себе і других з причини своїх мук. Публічна преса, а особливо духовенство заголосило в наслідок того, що зайшло. «П'ять місяців» мук, що згадано в Одкритті, обіймають цілий період часу, а також переходить інше «горе», бо ж число п'ять є Божим числом, що вказує тут на встановлений час не подаючи однак його довготи.

Газети Лондонські посвятили багато місця для зневаги авторів і поширювачів заклику. О тім періоді мук є сказано, що люди будуть хотіти померти і шукати будуть смерти, але її не знайдуть. (*Одкриття 9: 6*). Взглядом цього, що Армія Господня має доручення не вбивати, через це мука мусить дальше продовжуватись. Представителі сатани старалися втекти від «зарази» закликів правди через представителів Божих, але не мо-

жуть. «Смерть» об'являє вихід, але жодного виходу не змогли знайти. Мусять отже заживати власного засобу свого, як Бог це постановив, що коли б не хотіли взяти чаші з руки твоєї щоби пити, тоді скажеш (*то є саранча, представителі Бога*) до них, так говорить Господь сил: «Звичайно пити мусите». (*Єремії 25: 28*) Через певний час старалися вони вдавати за неживих взглядом оголошення правди через саранчу, але це не продовжувалось довго, а це почали вити з наслідку своєї муки.

Преса Англійська, «Нью Йорк Таймс» і інші близькі собі газети давали вираження своєї ненависті через часті атаки на народ Божий. В об'явленню з дня 12 вересня, а отож по закінченню п'яти місяців від часу прийняття резолюції, в Лондоні газета «Лондон Санда Експрес» посвятила два цілих заголовки для атаки на «голос до сили світа» і на наступну лекцію. Через те, правда буде ще більше розповсюджена. Незадовго опісля, «Нью-Йорк Таймс», «Нью-Йорк Саун» і «Нью-Йорк геральд» піддержали пресу англійську через атаку на народ Божий. Ті газети зобов'язалися вмістити ті оголошення о згромадженню Міжнародних дослідників Святого Письма, котре мало відбутися в Медісон Сквер Гарден в Нью-Йорку, розв'язали однак умову і оголосили ненависні річі о народі Божім. (*Гл. Вартову Башту 1 грудня 1926 року*). Муку тих членів сатанської організації приписати лише можна тому висказанню для них у післанстві правди. Бож знають, що це є правда і не проявляють жодного жалю ані покаяння, але в дальшому протязі хулять Бога, під час коли Армія Господня дальше співає пісню правди на славу Божу.

«РОЗВ'ЯЖИ ЗВ'ЯЗАНИХ».

«Годі затрубів шостий Ангел» і прийшов наказ: «розв'яжи тих чотирьох ангелів зв'язаних коло великої ріки Єфрат». (*Одкриття* 9: 13—21). Ясне ствердження, хто є ті «зв'язані» буде корисно для нас розуміти те пророцтво. Особливо від 1875 року було багато, котрі бажали служити Богу, і котрі для цього посвячувались. Майже усі з тих посвячених приступили до якої-небудь церкви. Під час, коли Христос приготував дорогу перед Єговою в часі попереджувачим його прихід до храму, багато з тих людей відлучилися від сект і зібралися щоби досліджувати слово Боже і чинити Його волю. З них є вибраний останок, котрий одержує помазання Духом Єгови щоби виконати Його доручення. Більшість посвячених однак осталися в організаціях церковних. Усім сплодженим з духа є дано спосібність бути свідками або післанцями Божими, також названі в іншому місці «Ангели». Однак «велика громада», що осталась в церквах не заняли рішачого становиська по стороні Господа. Зістається вона здержана, що до поступків в'язнями в її оточенню, бо боїться публично виступити проти церков і мужньо голосити післаництво Боже. Приходить час, коли ця громада зістане випущена і стане по стороні Господа. Хотяй члени великої громади не є зараховані до кляси помазаних свідків, то однак з посвяченням свого життя видадуть свідоцтво, що є дітьми Божими. Уподобуються вони Єгові що є представлено, що їх одежі стали очищені і обмиті в крові Христа. Хотя ті що є зв'язані у в'язницях і котрі є придержані через «наглядачів в'язниці» є дітьми Божими, че-

рез це Бог їх звільнить і у певному часі буде по-слуговуватись ними для своїх замірів.

Найбільшим містом, котре було збудоване над рікою Єфрат, був Вавилон. Місто розвивалось і цвіло завдяки торгівлі і судноплавству і обробленням на ріці. Завішені над рікою мости провадили до міста і уділяли безпеку і охорону в разі війни. Великі капіталісти і політиканти займали керуюче становище у цьому місці, то є через владу і вплив представителів релігії. «Вавилон» — це одно з імен, що Святе Письмо пристосовує до диявольської організації і котре особливо є дійсне, коли релігія сатанська сидить у сідлі і держить вожки в своїх руках. (*Кн. «Пророцтво» ст. 133—150*). «Вавилон» — є матір'ю організації сатанської, котра родить і кормить насінням сатани. Так зване зорганізоване християнство, становить частку організації сатани, бо є опановане через диявола і опирається на широких масах людей, що також є представлено через ріку Єфрат.

В Стариннім Вавилоні представителі релігії були впливовими людьми, котрі виконували свою владу спільно із змовою капіталістів і політиків. Сьогодні духовенство так званого «християнства» також виконує свою владу через магнатів фінансового світа, держачи в своїх руках велику торгівлю, а також через політиків, що видають устави і поведіння уряду. Усі частини будівлі сатани, головню це духовенство, що відкидає і противиться післаництву правди о Божім Царстві і переслідують усіх, котрі Його оголошують. При чому духовенство склонює своїх союзників, то є великий капітал і політикантів, щоби переслідувати Божих помазанників. Коли б не їх злий вплив, тоді міліони людей прославлялиб Бога і

радісно вітали б Ісуса Христа, яко вірного Царя землі і битва Армагедон з впевністю не була б потрібна. Але злий вплив тих володарів держить людей у Вавилоні в примусовій неволі тих боязливих в'язнів, котрі насправді обіцяли служити Богу, але однак бояться зайняти рішаче положення.

Звернім увагу на це, що в часі трублення шостого Ангела чути голос з чотирьох рогів золотого вітваря. (*Одкриття 9: 13*). Мусить отожд бути чий-то голос організації Єгови, то є голос Ісуса Христа, великого Первосвященника, бо приходять з усіх частей вітваря, місця жертви, і для того Христос є єдиною великою жертвою за всіх. Наказ звучить: «Розв'яжи тих чотирьох ангелів зв'язаних у великої ріки Єфрат». В зв'язку з тим зауважемо на дальше пророцтво Єгови: «Так говорить Господь своєму помазанцю Кирові, котрого піддержувати му і поражу перед ним народи і бедра царів розпережу, щоб повідчинялись перед тобою брами, а ворота не зачинялись. Я підняв його (*Кира*) на справедливість і всі дороги перед ним зрівняю. Він оце збудує місце моє, а в'язнів моїх випустить, не за викуп, а ні за дар говорить Господь Сил». — *Ісаія 45: 1—13*.

В цьому пороцтві Єгова описує Ісуса Христа, Свого олюбленого, яко великого позаобразового Кира, котрий є його найвисший урядник і відчиняє подвійні ворота Вавилону, щоби в'язні були вільні. При цьому Господь послуговувався своїми ангелами, котрі є для людей невидимі, як отожд і членами своєї організації на землі. «В'язні» зв'язані при великій ріці Єфрат» без сумніву становлять велику громаду. Крім цього, що описані є числом чотири то представляють тих, котрі знаходяться в кожній часті землі, і в усіх

в'язницях. В тім часі Бог показав Свому народові котрі є ті в'язні і тому об'яснив це на сторінках Вартової Башти 15. 02. 1921 р. Ті в'язні по їх виволодженню, і по прийняттю яко слуг Христа, до Його організації вірно є названі «Ангелами» і будуть слугами Господа (*Одкриття 7: 8, 15*). Господь прийшов до Свого Храму і збудував Сион і прийшов час Божий на вислухання плачу в'язнів. «Побудує Господь Сион в Славі Своїй, спогляне на молитву понижених і не погордить молитвою їх». Це напишуть для народа майбутнього, а народ, котрий має бути створений, буде хвалити Господа, щоб споглянув з висоти Храму свого з неба на землю, щоби вислухати стогнання в'язнів і розв'язати на смерть усуджених, щоби оповідали на Сионі ім'я Господнє, а славу Його в Єрусалимі. (*Псальма 102: 11—22*) «Єрусалим» представляє організацію Божу і рівнож обіймає «велику громаду». У відріженню від інших сплджених з духа, «Сион» головнo відноситься до членів тіла Христового.

ШОСТА ТРУБА.

Господь посилає свого шостого Ангела, щоби затрубив, а одночасно лишається наказ розв'язання зв'язаних. Того роду післаництво силою річей мусить становити біль організації сатанської, котра панує над землею. Господь надихнув свій нарід, щоби в липні 1927 році зібралися на з'їзд в Торонто в Канаді. Господь покерував справами в цей спосіб, що мусіло бути вжито у сполученню багато радіостанцій на славу Божу. Несподіваючись того, представителі сатани упали

в пастку Господа, що побільшило муку організації сатанської. В присутності 15. 000 видимих слухачів та мільонам неприсутнім людям, проголошений був виклик на тему: «Вільність для людей», і прочитана була резолюція «До народів Християнства», котра прийнята була через голосування видимих і невидимих слухачів. П'ятдесят три радіостанції були сполучені між собою. Становили вони сіть від берегів Атлантичного та Тихого океану, а між ними знаходилися кілька радіостанцій короткої хвилі. Усі вони разом розповсюдили правду Слова Божого по Сполучених Штатах Америки і Канаді, та до країн по другій стороні моря.

Головною думкою того післаництва було: «Розв'язати зв'язаних в організації сатани і випустити їх на волю».

Господь післав свого Ангела, щоби пильнував, щоби то післаництво було видано, і щоби при цьому послуговувався свідками Божими на землі. Мільйони людей чули це післаництво, а потім розповсюджено серед людей більш ніж 50 мільйонів листівок, котрі вміщали це саме післаництво. Це післаництво подаємо нище:

«РЕЗОЛЮЦІЯ». ДО НАРОДІВ ХРИСТІЯНСТВА.

З'їзд Міжнародного Товариства Дослідників Святого Письма, посилає усім сердечні побажання!

Як Християни і свідки для імені Єгови, уважаємо за свій привілей і обов'язок спрямувати вашу увагу на слідуючі важні події:

По-перше: З одної крові Бог сотворив усіх людей і народи, щоби жили на землі та уділив їм рівноправність. Для того нема жодної установленної причини для якогось народу, щоби провадив війну проти іншого народу.

По-друге: Найвидатніші народи землі твердять, що вони є християнами і спільно становлять «християнство» або так зване «зорганізоване християнство». За це, що ті народи присвоюють собі вимоги називатись «народом християнським», головно є відповідальне духовенство різних релігійних визнань, котрі називають себе по імені Господа Ісуса Христа, але вдійсності Його відрікаються, твердючи, що ті народи є «християнські», стараються вговорювати людям, що вони є представителями Бога і Його Христа на землі. На самому факті вони є воюючі і жорстокі. Таке твердження є неправдиве і ошукуче, і відвернули думки мільйонів людей від правдивого Бога і Ісуса Христа. Невидимим володарем тих народів так званого християнства є сатана — диявол; він є отцем плану утворення так званого «християнства», щоби ошукати людей і втримати їх в послуші взглядом себе і своїх представителів.

Дальше: Широкі маси людей тих народів мають право управляти самі через прикликання уряду народного для запевнення усім добробуту, а вдійсності народ з тих прав однак не користує, а управляє мала меншість. Власть капіталу світа зосереджується в небагатьох руках людей, названих «великою фінансерією», а ті зі своєї сторони впливали на мужів, котрі приготворяють і виконують установи народів, причому невірне духовенство свідомо з'єднало свій вплив з магнатами капіталу і професій-

ними політиками. Цей безбожний союз становить урядуючу владу, котра пригнічує людей. Широкі маси людей не знаючи правдивого становища річей, піддержували це зорганізоване «християнство», рухали і підтримували його, а без підтримки широкого загалу цей союз, що становить «зорганізоване християнство», не могло би далі існувати.

По-третє: Привелеї, яких уживали люди, через багато століть дуже нерівномірно і невірно були поділені. Маси приготували насправді добробут світа, але не в справедливий спосіб обдирані були з овочів своєї праці. Даліше керівники «християнства», замість навчати наук Господа людей, то фальшиво наслідують і навчають їх мордувати своїх співлюдей. Володарі в'яжуть звичайних людей з військовими, щоби всіх людей вчинити складовою частию їх великого воєнного апарату і підпорядкувати їх тому ж. При помочі несправедливих постанов змушено загальних людей провадити війни проти себе і проти волі Божої, через що прийшло на нього багато смутку і терпінь. Зранило це багато сердець, під час коли мільйони людей мусіли піти передчасно до гробу. Зорганізоване християнство не мало ушей до прохання і кликання людей о ратунок, а заклик цей пригнетеного народу вислуховує Єгова Бог і надійшов Його час до уділення народам вільності і визволення.

По четверте: Єгова є єдиним правдивим Богом, приятелем і добродієм людей. Вивисшив Він тепер Свого олюбленого Сина Ісуса Христа на Його престолі і взиває всіх людей, щоби чули і вислухали того, котрий є законним Царем землі.

По п'яте: Царі і володарі землі, що становлять обговорений і безбожний союз, відповідно були о тім повідомлені, що Бог посадив Свого Царя на Його престіл і що Царство Його настало; відказується однак звернутись на це і позістають в темряві. Для того Бог постановив і повідомляє, що на світ має прийти велике горе якого ще ніколи не було і що в часі того горя розв'язане буде це зорганізоване християнство і усе, що належить до організації сатанської, та що Ісус Христос, Справедливий Цар, візьме цілу Свою владу і припровадить людей землі і їх буде благословити.

По-шосте: Для усіх людей думаючих мусить бути ясною річчю, що поміч і полегшення, і благословенство, якого дуже прагнуть, ніколи не можуть прийти від несправедливого духа того зорганізованого християнства і що немає розсудливої причини до підтвердження в дальшій протягу тої блудної пригнітаючої системи. В тім часі заміщення, Бог Єгова звертається до усіх людей з відозвою, щоби надаліше покинули організацію того фальшивого так званого християнства і повністю від нього відвернулись і не уділяли йому жодного підпертя в якій-небудь формі, бо ж воно є знаряддям диявола, а щоби люди з послухом і покірним серцем повністю звернулися до Бога Єгови і Його Царя і Царства, то одержать великі благословенства згідно його волі, котрі є приготовані.

По-семе: Протягом чотирьох тисяч років прагнули Євреї приходу Царства Месії; протягом дев'ятнадцять століть Царство було надією правдивих Християн. Оце воно настало! Згідно своїх обітниць Бог в часі і за посередництвом того панування Христового здійме з людей тягарі, зві-

льнить їх від війни, від обману і гніту, від хвороб, терпіння і смерті і дасть їм справедливий уряд та благословенства вічного миру, добробуту, життя і ніколи нескінченного щастя.

Знову Господь через Своїх Ангелів провадив Свій народ на землі в його службі і дозволив йому мати участь у тій праці. Єгови самому належить за це честь і слава! Бог сказав, що зв'язані кричати будуть. «Виведи з темниці душу мою, щоби став я хвалити ім'я твоє *(то є, щоби був «Ангелом» або післанцем твоїм, котрий Тобі служить)*». (Псальма 142: 8). «Господь розв'яже в'язнів». (Псальма 146: 7.). Єгова дає вірній клясі слуги помазання, щоби голосила Євангелію і сповіщала ув'язненим відчинення темниці, щоби говорила в'язням: «Вийдіть» (Іса-ія 61: 1; 42: 7; 49: 9) В липню 1927 році слуги його розпочали ту працю, котра ще тепер продовжується на славу Божу.

Об'явлення звучить: «І розв'язано чотирьох ангелів, що були приготовлені на годину і день і місяць і рік, щоб убили третю часть людей». (Одкриття 9: 15) Через це очевидно є сказано, що праця розв'язування буде продовжуватись, аж Бог її у вірному часі закінчить; що станеться, коли представлені через Самсона в'язні зруйнують над своїми головами будівлю, в котрім то часі Бог спричинить повне зламання тої пануючої групи, що головню є показано через символічне «побиття». (Гляди Суддів 16: 29, 30). Оголошення післаництва до визволення в'язнів і на славу Господню завжди ще має місце. Та праця виконана є в цей спосіб, що багато радіостанцій розповсюджує правду і таким шляхом післаництво дістається до в'язниць

помимо всяких зусиль духовенства, і сторожів в'язничних, щоби тому запобігти.

По тім атакуванню виступили Божі працівники з надрукованим післаництвом о Царстві. Фактом є, що до початку 1930 року більш чим 70 мільонів книжок, що поміщували це післаництво о Царстві, на 30-тьох різних языках було випущено і доручено людям. Та часть праці приділена є членам організації Божої на землі і співають вони в дальшому протягу радісно хвалу, підчас коли могуче військо Єгови йде вперед аж до повного провалення у власнім часі організації сатани.

«Число війська кінного» є подано на 200 мільонів. (*Одкриття 9: 16*). Зв'язані не можуть бути зараховані до цієї армії, що піднімається безпосередньо на мури Вавилону, бо ж знаходяться всередині тих мурів. Військо складається з таких, котрих Бог помазав на цю ціль. «А військо, котре є на небі йшло за ним на конях білих, що зодягнені в лянний висон, білий і чистий». (*Одкриття 19: 14*) До тих військ безсумніву належать безліч ангелів, та також мала горстка людей на землі. «Дуже великий табір його, через це, що сильний цей виконує Слово Його». (*Йоїля 2: 11.*) Армія Божа є добра і без боязні. (*Йова 39: 22—28*). Тих двісті мільонів війська армії Господньої трубить це свідоцтво під девізом: «Горе жиючим», або володарям, що підлягають сатані. Нехай помазані на землі не беруть заохочення, нехай радуються і говорять: «Більш з нами, а ніж з ними». — *2 Царів 6: 16*.

З об'явлення слідує, що коні і ті, що сиділи на них мали панцери огняні, гияцинтові і сірчані, а голови коней як голови левів, а з ротів їх

виходить огонь і дим, і сірка. (*Одкриття 9: 17*). Такі огняні і сірчані панцери мусіли бути страшним видовищем для неприятеля. В символічній мові говорить Господь через це: «День пімсти був в серцю моїм» (*Ісаія 63: 4*). Таке є оце приспособлення армії Господньої, на що вказує огнистий панцер. Символічна полум'яна ревність для Єгови покриває найважливіший орган, а саме серце, та пламенна ревність відстрашує неприятеля, але для помазанців Божих вона є доказом спасення. — *Филипян 1: 28*.

«Лев з покоління Юди», Ісус Христос, провадить військом Господнім і для того також члени його тіла є представлені в образі яко маючі левині голови. (*Одкриття 9: 17*). Це є точний опис кінного загону в армії Господній, котрий є потужний в Господі і в силі потуги його. «Що є сильнішого від лева? » Так само як силачі, котрі стали по стороні Давида, та також мужі спосібні до битви... котрих лиця були як лиця левів». (*І Паралипоменон 12: 8*). Народ Господень належить до кляси Давидової. «Безбожні втікають, хотя їх ніхто не гонить, а справедливі є як левчук безбоязні». (*Приповісті Соломона 28: 1*). Царський гнів є ярик лева. (*Приповісті Соломона 19: 12*). Сила цього війська Господнього є в їх «устах» і в їх «хвостах», котрі є подібні до хвоста вужа. (*Одкриття 9: 18, 19*). Єгова вложив своє післаництво до уст народів і учинив їх своїми свідками в часі, коли виконує свою велику працю. (*Ісаія 51: 16*). Божі свідки сповіщають його Слова і співають Його хвалу видаючи з уст своїх це післаництво. «Хвіст» є тим пророчим свідоцтвом, котре вони оголошують. Не поручив Бог злим людям голосити Його Слово, але уповажнив до цього Своїх помазанців,

щоби голосили Його правду і Його Слово пімсти над організацією неприязельською. (*Псальма 50: 16, 17*). Ті Господні свідки дають це свідоцтво своїми устами і оставляють те пророче післаництво як «хвіст», щоби люди могли читати. «Приходячи і виходячи атакують вони в цей спосіб організацію неприязельську. Прилюдне свідоцтво, котре вийшло з Торонто, становило висказане слово, котре розповсюджено було через 53 радіостанції. Безсумніву багато «уст» (*голосників радія*) прийняли то післаництво з ефіру і постачали його мільонам слухачам. Телеграми і листи які ніби луна плили з уст частей землі, довели вірність повищого передбачення. Опісля наступило розповсюдження того свідоцтва по цілому світу у друкованій формі. Це післаництво уст «хвоста» покололо організацію неприязельську і ще досі її ранить. Через ті засоби знищення, «огонь, дим і сірку» багато зосталось забито, то є їх впливові і владі до ошукування народів зроблений був кінець. Післаництво Господнє, що було вміщене в брошурі «Вільність для людей», спрямоване було рівнож до вождів як і до народів. Зовсім не було те слово якогось чоловіка, але було післаництво Боже зачерпнуте з Його Слова і виповіло, що Бог знищить несправедливий устрій. «Бо давно є наготовлено пекло (*долина Геном*) і для самого Царя (*для вождів світа*) наготовлене є, котре глибоке і широке, а в кострі його багато огню, і дров; подих Господень підпалить його потоком сірки». — *Ісаія 30: 33*.

Ісус докінчить це знищення, коли прийде до Свого Храму на суд. «Господь є у Храмі святім Своїм, столиця Господня є на небі, очі Його бачать, повіки Його досвідчають синів людських.

Жаром посипле Він на безбожних; огонь і сірка, і вітер палящий, буде частина їх чаші. (*Псалма 11: 4, 6*). Це свідоцтво було видано усно, а опісля доручено людям в багатьох мільйонах зразків, щоби їх побудити до милосердя, до мислення, залишало палючу рану, як від укусу вужа. Хіба Бог не сказав: «Ось бо я пішлю на вас вужів, що проти них нема замовляння і будуть кусати вас говорить Господь». (*Єремія 8: 17*). То пророцтво через це виповнилося. Преса прилюдна, усне знаряддя пануючих володарів проколена жалом правди, піднесла крик і ридання. Виходячі газети на слідуючий день домагалися від урядових властей, щоб негайно запобігти кроків в цілі віддалити з країни промовця, котрий прилюдно відчитав це рішення і крім того гостро заатакували видане свідоцтво. Рівнож газета «Нью-Йорк Таймс», перервала своє мовчання, кричала безумовно внаслідок цієї правди, даючи висловлення безумству духовенства. «Національ Браодкастінг Компани» (*Народне Товариство Радіо*), будучи рівнож знаряддям того безбожного союзу, прилучилося до цього нарікання і відказувалось відтоді подавати свою радіосіть до розповсюдження післаництва правди. Намагаючись гнобити правду, само присвоїло собі вирішувати, що людям може бути пожертвоване з галузі релігії.

Господь післав Свого невидимого Ангела, щоби затрубив і допильнував видання того післаництва, причому видимі Його слуги одержали участь у тій праці. Своїми устами вони голосили те післаництво, залишаючи «хвіст» то є пророче свідоцтво що було в книжках, а це спричинило поранення представителів диавола. Це саме з певністю бачив пророк коли

писав: «Але Господь, котрий живе в небесах сміється і ругається над ними». (*Псалма 2: 4*). Народ Божий також сміється над ними.

Післаництво об'явило стислий союз між духовенством, великим капіталом і професіональними політиками. Внаслідок цього багато із духовенства опустили свою професію і посвятилися торговельній професії. Їхній інтерес яко провідників був зруйнований (*або забитий*).

«А остальні люди, котрі не побиті тими поразками, ані покалялись в ділах рук своїх, щоб не поклонятись бісам». (*Одкриття 9: 20*). В усіх частях організації світа є мужі, котрі постійно бажають собі уряду від Бога і Христа. Але увага їх була спрямована на дійсну подію, що Бог посадив Свого Сина на Своїм престолі і що прийшов час на встановлення Його Царства і що воно є універсальним лікарством на усі болячки народів, то вони однак продовжують свої злі вчинки, пригнічують людей і панують над ними. Відказуються привітати законного Царя землі і в дальшій протягу поклоняються перед сатаною і признають його науку що до походження і призначення чоловіка, замість прославляти Творця славлять вони річі матеріальні. Внаслідок впливу диявола багато ще продовжують ненавидіти і переслідувати народ Божий, (*що рівняється мородерству*). Багато котрі твердять, що є християнами але постійно ще піддержують свій неправий зв'язок до несправедливих річей того світа. їм краще подобається наука диявола ніж наука Слова Божого. Під маскою облудної релігії рекомендують і виконують вони негідну і несправедливу обгострену систему законів. Ошукують і забивають своїх близьких, а перед усім обкрадують Бога в тому, що Йому належить

і відпихають від Нього людей і спрямовують їх до сатани. Єгова однак нездержанно приготує свою організацію до дальшої вирішальної праці.

ПЕРЕХІДНИЙ ПЕРІОД

Розділ 6

(Одкриття, 10 і 11 голова)

Єгова воскресив Свого олюбленого Сина із смерті, взяв Його до неба і навіки вчинив Його Своїм головним Уповноваженим. Хотя й Ісус є наділений у всяку силу і власть, то однак мусить ждати визначеного часу через Єгову, занім може обняти світ у володіння і вигнати сатану-диявола. Єгова пунктуально встановив той перехідний період: «Сказав Господь моєму Господеві (Христу)», так починає пророк Давид, що представляє Ісуса Христа і додає, що Єгова сказав Своєму Олюбленому Сину: «Сядь по правиці моїй докіль не положу неприятелів Твоїх підніжком ніг Твоїх». (*Псальма 110: 1*) Коли прийшов час визначений, коли період часу очікування скінчився і мала початися зміна влади, сказав Єгова через свого пророка до Ісуса Христа: «Палицю сили Твоїї пішле Господь з Сиону: царюй серед ворогів Твоїх». — *Псальма 110: 2*.

Час очікування скінчився в 1914 році і тоді почався перехідний період. Єгова не дозволить сатані довше свobodно і без перешкоди панувати над світом. Царство або панування над світом мусить

перейти в посілість законного Царя землі. (*Езекиїля 21: 21; Одкровення 11: 15*) Коли настав визначений час, Єгова спрямував до Свого олюбленого Сина приємне післаництво і сказав: «Прекрасний Ти над синів людських; розлилась вдячність по устах твоїх через це, що благословив тебе Бог аж на віки». «Прив'яжи меч твій на поясниці, о силачу! покажи хвалу твою і величність твою. А в достойності твоїй йди щасливо задля правди і лагідності, і справедливості і навчить тебе страшного правиця твоя. Стріли твої ostrі, від них народи падають під тобою, а серця неприятелів царських поникнуть. Престіл твій, о Боже, на віки віків, жезло справедливості — є жезло Царства Твого. Полюбив справедливість, а ненавидів беззаконня, через це помазав Тебе Бог, твій Бог миром радості понад товаришами твоїми». — *Псальма 45: 3—8*.

Ісус Христос великий виконавець Єгови, тепер звертає свою увагу на речі на землі і на того, котрий так довго на ній панував. В тім значінню зійшов Ісус з неба на землю. (*1 Солунян 4: 16*) Розпочав Він також війну в небі, скинув звідти сатану на землю і далі виконує постановлення свого Отця. Єгова предсказав це через Своїх пророків — разом з книгою Одкровення, а у певному часі Єгова дає виrozumіння тих річей своєму народові. Одинадцята і дванадцята голова Одкровення відноситься з переходу царства цього світа сатани до Царства Христа і нагадує також о зміні, що заходить у праці, яка є виконана і мусить бути виконувана через вірний народ Божий на землі. Належить тут дослівно прочитати 10 і 11 голову Одкровення. Щасливий той, хто розуміє.

«І бачив я іншого ангела сильного, що сходив з неба, зодягненого в хмару, а над головою дуга,

а лице його наче сонце, а ноги його, як стовпи огня». (*Одкриття 10: 1*) Згаданим тут ангелом є Михаїл, Помазанець і олюблений Син Божий. Це, що Ісус Христос зійшов на землю, про це більш краще було вирозуміння по шостій трубі. (*Гляди «Вартову Башту» з 1 і 15 квітня 1928 року*). Цей сильний ангел, що сходив з неба одягнений в «хмару», символічно указує безперечно на чотири різні річі, а саме: 1) на невидимість, бо ж прихід Господень не буде видимий очима людськими, бо Він є Духом. «І зійшов Господь (*Єгова*) в облаці і говорив до нього (*Мойсея*)». (*4 Мойсея 11: 25*) «Опісля зійшов Господь в стовпі огнянім і став у дверях намета». (*4 Мойсея 12: 5*). 2) облака представляють його присутність і ласку для Його вірних слуг: «В ясності лица Царя є життя, а ласка Його є облаком з дощем пізнім». (*Приповісті Соломона 16: 15*) «Як жар в сухій землі, так жар тінню облаків пригашена перемога переважників лютих». (*Ісаія 25: 5*) 3) Облако (*хмара*) представляє Його присутність, що приносить нещастя його ворогам: «І бачив, а оце вітер бурхливий переходив від півночі, і знялась велика хмара і клубом огонь палаючий». (*Езекиїля 4: 1*). 4) Також облако представляє присутність Єгови, товаришуюче ангелові: «Слава Господня знялася із Херувима до храмового порога, і наповнила хмара храм, та й двір був повний сяйва слави Господньої». (*Екзекиїля 10: 4*) Слово «хмара» здається має це саме значіння в відношенню до Сина, котрий є докладним подobenством Отця і відблиском хвали Божої». (*Послання до Жидів 1: 3*). «Хмара» була на голові сильного ангела, що його охарактеризовує яко заступника Єгови, як було вже показано, хмара оточує також престіл Єгови. (*Од-*

криття 4: 3; Езекиїля 1: 28) Очевидно Ісус представляє «вічний завіт» і мусить обраховуватися з володарями світа, які ломлячи цей завіт проливали людську кров в несправедливий спосіб. «Радугу Мою покладу в хмарі, щоб вона була знаменом заповіту між мною і землею». (1 Мойсея 9: 13) Значіння радуги або веселки, як вічного завіту краще було зрозуміло по шостій трубі, а перед трубою сьомою. (Гляди Вартову Башту за 15 січня, 1928 року).

«Сильний ангел» даліше описаний є, як слідує: «Лице його, як сонце, а ноги його, як стовпи огня». Цим самим Ісус є представлений яко сонце справедливості». (Малахії 4: 2) При певній спосібності Ісус був переіменований перед своїми вірними учениками і «лице Його сяяло як сонце». (Маттея 17: 2) Сонце править коли настає день. (Псальма 136: 8; Єремії 31: 35) Христос оце є велике сонце і світло світу прийшло.

Його «огнисті ноги» представлені символічно: «Мусить Він розтоптати і знищити неприятелів, і знищити підніжком ніг своїх. (Псальма 110: 1) Є це ноги Ісуса, які роздавлять сатану. (Римляни 16: 20) Єгова положив усі речі під ноги Його. (Псальма 8: 6; 1 Коринтян 15: 25—27) «Все є підкорене під ноги Його». — Жидам 2: 8.

Відкрита книга в руці Його говорить символічно о відкритті замірів Божих, довірених Його олюбленому Синові, якому дав силу і авторитет до відкриття їх. (5 Мойсея 31: 26; Псальма 40: 8) Це є дальший остаточний доказ, що правда не буває відкрита або виявлена через якого небудь чоловіка, не є на місці приписати заслуги за відкриття правди якомусь чоловікові. Правда і її відкриття походить від Єгови і послуговується Він Своім великим священником Ісусом

Христом, щоби її у властивім часі виявити і вчинити зрозумілою. Період обставин, що книжки є відкриті означає, що прийшов час на обізнання Його людей з замірами Божими.

Сильний ангел, Ісус Христос, ставить одну ногу на «море», а другу на «землю». «Море» означає нарід, що піддержує і підкріплює організацію сатанську, а «земля» представляє урядуючі потуги видимої організації сатани. Для того приближається час на виповнення цього, «горе домуочим на землі і на морі» з причини тих стовпів огняних. (*Одкриття 12: 12*) В символічній мові є показано, як Ісус Христос опікується ділами, які довірив Йому Його Отець. Річею Його було припинити світову війну і Він вчинив це для цього, щоби нарід Божий був зібраний і перед остаточним кінцем видав свідоцтво. Видається то, що до часу зв'язується з попечатанням святих. (*Одкриття 7: 2*, 3) Кликання голосом великим яко лев кричить виражає символічно: «Прийшов час для справедливості і суда, а суд мусить початися від дому Божого». (*1 Петра 4: 17*) Занявши своє місце яко Цар і скинувши сатану з неба, приходить Христос Ісус до Свого Храму на суд. «Загремить Господь з Сиону, а з Єрусалиму видасть голос свій; і будуть плакати пастирі, і висохнуть поля найкращі». (*Амоса 1: 2*) «Господь з Сиону загремить, а Єрусалим видасть голос свій, так що задрожать небеса і земля. Але Господь є утечою для народу Свого і силою синів Ізраїльських». — *Йоїля 3: 16*.

«А коли перестав кликати, говорило сім громів своїми голосами». (*Одкриття 10: 3*) Громи представляють голос або післаництво Єгови, який ругає ворогів і виражає свій гнів. (*Псальма*

104: 7) Громи громлять, бо ж храм є відчинений— *Одкриття 11: 19*.

Коли беремо під увагу добре знані події, котрі по всякій правдоподібності виразно виконують те пророцтво, бачимо, що неприятель на початку років 1918 «стяв голову» предвіщеній через «Йоана Хрестителя», праці свідчення. Ілія виконав певну працю і пророкував пророцтво, котре Йоан Хреститель виконав у малій мірі, а коли праця свідчення народу Божого в 1918 уступила перерві, тоді вірний нарід Божий зайнятий у тій праці повністю виповнив спільно образ стягтя голови Йоана Хрестителя. То є певною річчю, що «громи» в тому часі гриміли. Виражають вони гнів Божий з причини тих злочинів, а саме з переслідування його народу і припинення його праці через ув'язнення його багатьох слуг. Громи ті об'ясняють також вислів гніву Єгови відносно так званого християнства, які прийняли Лігу Народів замість Його Царства і також символічно виражають гнів з причин огидного поступовання організації диявольської взглядом народу Божого. Було це по 1919 році, коли нарід Божий довідався, що організація сатанська обнімає великий капітал, як і політиків професіональних і релігійних ошуканців. Гнів Божий мусить бути виражений взглядом усіх тих трьох груп організації сатанської. «Сім голосів» представляють символічне об'явлення справедливого гніву Божого взглядом усіх складових частей організації дивола. В кінці 1917 року і на початку 1918 оголошено було багато правди, що до релігійного крила організації диявольської. Слідуючий двадцять сьомий номер «Гольден Аге» зложив доказ, що великий капітал і професійні політики є складовою частию тої безбож-

ної організації. Рукопис того двадцять сьомого номера «Гольден Аге» по більшій часті написаний був за мурами в'язниці. Післаництво Боже звучало тоді проти усіх частин беззаконної диявольської організації.

«І коли промовили сім голосів своїми голосами, хотів я писати і почув голос з неба, що говорив до мене: Запечатай це, що говорило сім громів, а не пиши того». (*Одкриття 10: 4*) Вірні Божі свідки сподівалися, що по номері двадцять сьомім «Гольден Аге» наступить зараз дальше свідоцтво у формі осудження організації сатанської. Але це очікування не сповнилося. На сторінках (*Вартової Башти з 15 січня 1921 року*), Господь об'явив Своему народу правдиве значення ужитого в св. Письмі символічного опрeдeлeння «блудниця» і показав, що цей вираз відноситься до видимої часті організації сатанської, а саме до пануючих чинників капіталу, політиків і духовенства. Це був вираз гніву Божого з Його Слова проти безбожного завітту, котрий би хотів знівечити Царство Боже; до того сподівалися, що в коротці наступить більш подібних висновків. Прийшов однак час на зібрання святих і попечатання їх, а потім їх вислання, щоби свідкували про ім'я Єгови. Правда, що Єгова хотів поучити Свій нарід, що хотяй важливе є для пімсти Його об'явлення, однак наперед мусить бути проведена певна праця приготування на користь свідків і оголошення правди о Царстві і для цього представлена є кляса слуги через Йоана, «Що почула голос з неба, що говорив: запечатай це, що говорило сім громів, а не пиши того».

Господь поучав своїх слуг через своїх покликанців урядників, що мало бути вчинене. На місці

слідуючого обвинувачення проти організації сатани видана була книжка «Арфа Божа». Ця книжка вміщає ясний і простий зміст об'явлених Божих замірів і об'яснює їх, в який спосіб Бог спасає людей через своє Царство і через те Царство буде їх благословити. Тут потрібно зазначити, що «Арфа Божа» не вміщає ані одної критики видимої організації диявола. Не було то пояснення якогось одного чоловіка, але без сумніву це був наслідок керівництва Господнього, для людей, через Своїх невидимих представителів або ангелів. Печать на сімох громах здається була відчинена в кінці 1922 року, а саме, коли кляса слуги Божого одержала доручення голосити о дні пімсти, а головню Царя і Його Царства. То відноситься головню до печатів, коли Ісус Христос, об'явитель, доручає писати: «Не печатай слів пророцтва книги тої бо час близько». (*Одкриття 22: 10*) Прийшов був час, коли нарід Божий мав одержати ясне зрозуміння замірів Божих і виконати довірену йому працю, через Господа.

«ЧАСУ УЖЕ НЕ БУДЕ».

Описані в Одкриттю події не мають місця в поміщенню по порядку черги в часі і для того ми не повинні також сподіватися, щоби виконання його наступило хронологічним черговим порядком. Тепер об'ява запроваджує нас декілька років назад і показує нам події, які мали місце пізніше, ані ж річі, що описані в чотирьох попередніх віршах. «Тоді ангел, котрого бачив стоячого на морю і на землі підніс свою руку до неба і присягнув через жиючого на ві-

ки віків..., що часу уже не буде». (*Одкриття 10: 5, 6*) Було це урочисте заявлення, що прийшов перехідний період і що вже не могло бути дальшого очікування. Текст той в інших перекладах звучить: «Не буде вже дальшої задержки». Це підкреслює важний поворотний пункт або період перехідний. Сильний ангел не міг дати цього пояснення перед 1914 роком, бо це тоді тільки скінчився час очікування по правиці Отця. — *Жидів 10: 12, 13.*

Здається, що це об'яснення головно відноситься до року 1918, коли Господь прийшов до свого храму. Апостол Павло говорить: «Щоб у порядкуванню сповнення часу зібрати все в Христі». (*Ефесян 1: 10*) Надійшов був час для Володаря, який викинув сатану з неба, щоби виступити з Вефлієму і ученив неприятеля підніжком ніг своїх. «Отце полишить він їх у зневазі, аж породить та, що має родити, а тоді вернеться до синів Ізраїля і останок братів їх». (*Михея 5: 3*) Від того часу немогло вже бути задержки. «Через це, що ще до певного часу відложено є видиво, котре говорить про те, що станеться на кінці і неправди не скаже, та хоч би воно і загаялось, а ти жди, бо воно збудеться певно і не зміниться». (*Аввакума 2: 3*) Народ Божий сподівався, що в 1914 році станеться багато річей, котрі однак здавалися, що не прийдуть, але деякі з них почали виконуватись в 1918 році і спостережено опісля.

Отце був прийшов час на воскресення сплячих святих, які «відпочивали на малий час». (*Одкриття 6: 11*), також час на докінчення діла Його в справедливості. (*Римлянам 9: 28*) Прийшов час на виповнення слів пророцтва: «Я наблизив уже Мою справедливість, вона не далеко і рятунок

від Мене не забариться, бо положу в Сионі спасення, а в Ізраїлі славу Мою». (*Ісаїя 46: 13*) Тому що св. Письмо є головню написане на користь народу Божого, цей час відноситься особливо до приходу Господа до Свого Храму, до вибраного останка і опісля виданого останкові відкриття замірів Єгови. То підкреслює також час праці приготування, де була виконана велика праця давання людям свідоцтва.

Опісля повідомлення згадує про закінчення тайни Божої: «В дні голосу семого ангела, коли буде трубіти, скінчиться тайна Божа, як сказав слугам Своїм пророкам». (*Одкриття 10: 7*) «Тайна Христова» стосується церкви, насіння обітниці, без огляду на це чи то євреї чи іншої народності і показує зібрання членів тіла з Христом Ісусом, як Головою». (*Ефесянам 3: 4—6; Галат 3: 27—29*) Здається, що заходить ясна різниця між «Тайною Христовою» і «Тайною Божою», яка має бути скінчена в часі трублення семого ангела. Відносно до Єгови то виникло цілий ряд питань, які для народу Божого були в тайні і були висвітлені від часу приходу Господа до Свого Храму. Хто це є Бог? Які є значіння імен, яким Він об'являється? Чи Бог є відповідальний за смуток і терпіння на землі, включно із знищувальною появою природи? Чи має Він організацію і яка це є? Що означає Його вихід із Свого місця, щоби покарати живущих на землі і усправедливити Своє ім'я? Котра то є організація, що ворожо Йому противиться і з чого вона складається? Чи сатана і його організація є відповідальні за терпіння і нещастя людей і за відлучення їх від Бога? Усі ті речі Бог предсказав і обвістив перед давним часом через Своїх пророків і мусить прийти час, коли всі ті пророцтва

будуть зрозумілі через вірних слуг Божих на землі, бо написані були для їх добра. — *Римлянам 15: 4; 1 Коринтянам 10: 11.*

Через Свого пророка Бог сказав: «Тим же то, щоб не чинив Господь, відкриває Свою тайну слугам Своїм пророкам». (*Амоса 3: 7*) Для того ті слова в Одкриттю 10: 7 здається виражають, що Бог по голошенню труби сьомого ангела дасть Своїм слугам виrozumіння того пророцтва, що до цього часу було для них тайною. Ті, що становлять останок кляси слуги, одержали в останні часи багато світла, і тепер розуміють пророцтва, що до цього часу не розуміли. Приписати то потрібно тому, що Господь є у храмі Своїм і Його блискавиці з храму освічують Його нарід.

Вірш сьомий зачинається сполучником «але», це означає, що досягнутий пункт поворотний, а то здається ясно указує на перехідний період з праці Ілії до праці Єлисея церкви Божої. Поки однак не можна було приступити до голошення свідоцтва, останок мусів бути зібраний і очищений, щоби бути свідками для імені Єгови. Є написано, що Бог наперед споглянув на поган, щоби з них вибрати нарід для Свого Імені. (*Діяння Апостолів 15: 14*) Цей нарід Бог включає до Своєї організації і показує, що останок об'являється, котрого зібрання почалося в 1918 році при приході Господа до Свого храму, а також від того часу по приході Господа до храму це видиво не мало бути дальше відтягнуте: «Часу вже не буде». Від того часу Бог хоче поступово відкривати значіння закритих річей Свого Слова. Єгова «впроваджує блискавиці з дощем, а випроваджує вітри із скарбів Своїх» — *Еремії 10: 13.*

Блискавиці Його освітлюють Слово Боже і дозволяють клясі слуги пізнати Божі заміри, котрі до цього часу для неї були закриті, при чому також відкривають облуду і дволичність безбожної організації сатани. По положенню «дорогого угольного каменя» як головного каменя храму, показує Бог що на цей камінь падає світло яке освічує клясу Храму. (*Захарії 3: 9*) То робив Він до сьогоднішнього часу від часу приходу Господа до Свого храму в 1918 році.

Це видиво відкриває Ісуса Христа, сильного ангела, з «відкритими книжками в руці Своїй». А Йоан (*що представляє клясу слуги*) чує голос з неба, що говорить: «іди та візьми ті відкриті книжки з руки ангела». Книжки ці, безперечно зображають об'явлення волі Божої і замірів в зв'язку з Його народом. Йоан, кляса слуги, є показана, як падає перед Ангелом і просить книжки і одержує вона їх словами: «З'їж їх». З'їдження очевидно означає підкріплення духа через одержання знання замірів Божих і користування з привілеїв служби, що виникає з одержаного знання. Голова вибраної кляси слуги Єгови, Ісус Христос, говорить тепер в імені Єгови; це є голос з неба, що говорить до народу Божого: «Зберіть мені праведних Моїх, що над жертвою прийняли завіт Мій! » (*Псальма 50: 5*) Прийшов час, коли кляса слуги мала одержати місію служби, що описана є в книжках. Мусять вони взяти ті книжки з'їсти і через це пізнають волю Божу. Мусять тепер організуватися до служби. Через Свого пророка Бог сказав: «Не впирайся як той дім упрямий, відкрий рота і з'їж, що я дам тобі, що перед тобою є з'їж, з'їж ті книги та й іди говори до синів ізраїльських (*до усіх сплоджених з духа*)». Тоді відкрив я уста, а він дав мені

з'їсти ті книги (*Езекиїля 2: 8; 3: 1—2*) Слова ті без сумніву відносяться до вірного народу Божого на землі. Господь Ісус застукав до дверей, а ті котрі становлять клясу слуги відчинили і просили Його о спосібність до служби і одержали її. (*Маттея 7: 7; Одкриття 3: 20*) «Книжки» в руці ангела мають те саме значення, що «книги» описані через пророка Езекиїла і представляють заміри Єгови, які через довгий час були тайною, котра тепер є докінчена і відкрита Його вірному народу. «Їдження» цих книг, представляє відкриття закритих замірів Божих Його вірним чого і бажає від них щоби зробили.

Йоан кляса слуги з'їв ті книги, як йому було доручено і були в його устах солодкі як мед, а в животі його гіркі. (*Одкриття 10: 9, 10; Езекиїля 3: 3—7*) Кляса слуги прагнула більше духовного харчу і кожний кусок, що одержала був і є для неї солодкий. «Голодній душі всяка гіркість є солодка». (*Приповіді Соломона 27: 7*) Гіркі речі мають очищаючі прикмети. Коли Господь прийшов до Свого храму, освітив Він Свою клясу останка, накормивши її Словом правди, а це було їй солодко. Але, як пророк пророкував, в животі її зробилося гірко. Отож це наповняє клясу слуги сильним гнівом проти організації сатанської. (*Еремії 15: 17*) Від їдження книжки, вірна кляса слуги одержує небесну мудрість яка для неї є солодка. «Їж, сину мій мед, бо він добрий і крижку бо солодка вона піднебінню твому, так знання мудрости, коли її знайдеш; вона буде нагородою, і надія твоя не буде витята». — *Приповіді Соломона 24: 13, 14.*

Через це є показано, що їдження тих книжок дає знання і небесну мудрість. Те знання оскільки є прийняте у властивий спосіб, має на-

слідок очищаючий. Господь Ісус сидить у Своєму храмі і судить, щоб очистити синів Левія, щоби вірні жертвували Богу приємну жертву. (*Малахія 3: 2, 3*). Вірні не хотіли робити черево своїм Богом і думати про земне. (*Філіпійцям 3: 19; Римлянам 16: 18*). Пізнаючи свої привілеї вони посвячуються повністю Богу і Його службі, а пророк вложив їм до уст слідуючі слова: «О, які є солодкі слова твої піднебінню моєму! Над мед солодші устам моїм». (*Псалма 119: 103*). «Коли знайшов я слова твої, неначе з'їв їх, а було мені Слово Твоє радістю і веселістю серця мого, бо названо мене ім'ям Твоїм, Господе, Боже сил». (*Еремії 15: 16*). Знання і мудрість небесна, яку вірні одержують, коли кормляться об'явленим Словом Божим, показує їм, що мають доручення іти до народу як свідки Божі. Довідалися, що сатана до цього часу робив і робить даліше через свої знаряди, то це наповняє їх великим гнівом. «Не сидів я в рядах веселих і не веселився, але під рукою суворою сидів я самотній, бо наповнив мене досадою». *Еремії 15: 17*.

Той суворий гнів навіть не згальмував радості в службі Господній. Знання і мудрість показала клясі слуги її привілей, що можуть служити як свідки Божі. Роблячи це у послусі взглядом заповідей Господніх, стягнули вони на себе і гіркі досвідчення, но однак радуються з того горя, бо ж є доказом, що подобаються Богу. (*Римлянам 3: 3—5*). Вони радуються у всякому положенні, що можуть мати участь в усправедливленню (*оправданню*) імені Єгови.

Від 1918 року до осені 1919 кляса слуги знаходилась на вигнанні і тому мовчала. Представлено це було через вигнання Йоана на острів Пат-

мос. Кляса слуги також мусіла бути випроваджена з того вигнання, щоби виконати заповіді щодо пророкованого через Ісуса оголошення Евангелії. (*Маттея 24: 14*). Для того також Йоан кляса слуги одержує доручення: «Мусиш знову пророкувати перед багатьма людьми і народами і язиками і царями». Ці незаперечні факти показують, що в 1918 році розпочалася праця Єлисея кляси слуги і що від тоді наступала наперед. Організування працівників в дальшій протязі мало місце до 1922 року і праця вчинила успіх. В 1922 році, Господь дозволив Свому народу зрозуміти пророцтво Ісаїї, в котрому Господь видимо залишається у Своему храмі, і після цього нарід Господній ясно пізнав, що в зв'язку з царством мусить бути виконана велика праця давання свідоцтва. У цьому образі Ісаїя представляє клясу слуги. І взглядом тої праці задає він питання: «Докіль, Господи? » І на це одержує відповідь: «Докіль не опустіють міста і не зостануться без осадників, а дома без людей, а земля остаточно стане пустою» (*Ісаїя 6: 11*). Ісаїя сам не дожив до знищення Єрусалиму і тому це пророцтво мусить стосуватися до представленої через Ісаїю клясу слуги Божого, а це значить, що слуга кляса мусить перебувати в даванні свідоцтва для імені Єгови аж до Армагедону, коли ім'я Його повністю має бути усправедливлене (*оправдане*). Це не тільки повинно заохотити клясу слуги Господнього, але повинна вона із захопленням продовжувати ту працю, аж прийде назначений час через Господа на її закінчення.

СВІДОЦТВО.

Єгова предсказав через Свого пророка про клас вірного останка серед посвячених послідователів Ісуса Христа, і ця кляса є представлена через вірного останка тілесного Ізраїля. Останкові духовного Ізраїля довірено є свідоцтво Ісуса Христа і тим самим становиться він в останніх днях свідком Єгови на землі. Кляса та переходити мусить через певні рівно ж предказані події, щоби утверджена була її стійкість віри на свідка Єгови. Іншими словами, посвячені мусять бути піддані пробі, при чому з посеред них є вибраний останок.

В тому місці треба старанно прочитати одинадцяту голову Одкриття, бо буде розглянута в слідуючому висновку. Ця голова оповідає о прикметах вірної кляси свідків і показує, як ті свідки наражалися на перешкоди і були припинені в своїй праці, і в такий спосіб певна часть праці була закінчена; і що ті свідки знову ожили і дальше продовжували працю, і дальше свідки були прилучені до цієї громади. Ця голова дальше об'являє відчинений храм Божий і відозву сьомої труби, яка сповіщає «третє горе». Викладене в одинадцятій голові Одкриття видиво показує на початку, як Йоан, що представляє клясу слуги на землі, одержує міру, «тростину, що подібна до палиці», і як ангел йому наказує: «Встань і зміряй храм Божий, і вівтар тих, які моляться в ньому». Слово «тростина» відповідає грецькому висловленню «калямос», а це є міра Божа. (*Езекиїля 40: 3—5, Одкриття 21: 15, 16*). «Калямос» було частю складового святого олію, внаслідок чого «калямос» зображає свідомість, яку помазанці одержують із Слова Божого. А це, що тро-

стина є «подібна палиці» символізує, що ця міра повинна бути взята відповідно до міри Царства Божого і признані мусять відповідати тій мірі. (*Псальма 110: 2*). Йоан наперед мусить міряти храм. Храм становить нарід Божий, для цього також суд або мірання мусить початися від дому Божого. (2 *Коринтян 6: 16; 1 Петра 4: 17*). Господь часто дозволяє Свому народу виконувати обов'язки і переходити через певні події, а описля об'являє йому їх значіння. Дає це спосібність дітям Божим до проявлення, чи готові є послухати і іти за Господом, куда тільки їх поведе.

Це було в 1922 році, коли нарід Божий перший раз пізнав, що Господь прийшов до Свого храму в 1918 році. Господь Ісус, той великий Суддя, є тим, котрий судить нарід Божий. Однак зауважимо, що Йоанові доручено було перепровадити мірання. Це показує, що по приході Господа до свого храму на суд, кляса Йоанова або вірні слуги Господні мусять дійти до властивого вирозуміння, що до необхідної спосібності до членства в Царстві. Самі мусять міряти Божою мірою і мусять довідатися, що це є тою вимагаючою спосібністю.

Мірання вівтаря пояснює, що члени останка признають це, що вони не є жертвуючими священниками, і що нічого не можуть додати до жертви Ісуса Христа. Ісус Христос є тим великим жартівним священником, а Його жертва раз і на завжди остаточна до змиття гріхів. Останок — це є призначена кляса слуги на землі, котра мусить зложити Господеві приємну жертву і пізнати, що це є єдино «розумна служба», яку складає Господеві, і що приємна Йому жертва Його вірних сполягає на цьому, що є Господеві

віддані, що Його хвалять і Йому служать. Очищення або мірання, що виявляє спосібність кляси слуги, має місце по приході Господа до Свого храму, щоби зложити Єгови жертву в справедливості. Хвалячі в храмі мали бути мірані, то є ті, які хвалять Господа в душі і правді, а ті, що об'явилися вірними, можуть стати на місці святому. (*Псалма 24: 3—5*) Хто міряється сам даною мірою через Бога, той навчається пізнати свої привілеї служби і радується, що може брати в ній участь. В цей спосіб об'являється останок і кожний за себе може рішити, належить до останка чи ні.

Доручення звучить, що сіни перед храмом не мали бути мірані, а «викинені геть», бо представляє таких, які тільки іменуються бути дітьми Божими, а в дійсності ними не є. Такі пізнаються по овочах їх. Коли би були вони послухні Господеві, видали б овочі Царства, т. є, підпорядкувалися б Царству і служили б Йому. Мірання мусить бути перепроваджене серед тих, які є посвячені і які одержують, що знаходяться в теперішній правді. Всі ті, які відповідають вимогам Божим, безперечно є тими, які прийняті були до храму, і сталися частию кляси слуги що становлять «святе місто», це є уряд Божий. (*Одкриття 21: 2*) За це ті, які тільки іменуються бути послідователями Господа є представлені, яко знаходяться в сінях і застаються опущені (*відкинуті*).

Дальше є сказано: «Місто святе будуть топтати сорок два місяці». Звичайно це мусить відноситися до тих, які противляться Царству. В 1914 році Ісус Христос був посаджений на своєму престолі, а народи в цей час почали об'являти новому уряду Христа свою знева-

гу топчучи Його символічно ногами. Цей початок топтання встановлено на 1914 рік, тому що це топтання скоро почалося по взяттю влади через Господа і початок його царювання.

«Сорок два місяці» топтання відповідають 1260 днів, а є той самий період часу, як ті 1260 день, коли пророкують ті два свідка будучи одягнені в веретищах. Топтання «святого міста» і пророкування тих двох свідків в веретищах припадає на цей самий час, через те події, які мають місце в тому періоді часу, відноситися мусять рівно як до топтання так і до пророцтва. Це доводить, що пояснений тут час встановлений в властивий спосіб є на сорок два місяці по тридцять днів кожний або на 1260 днів. Правдиві події показують, що той період часу розуміти потрібно буквально, а не символічно. Більшість чисел Одкриття є числа буквальні, як це показано в сьомій голові Одкриття. Особливо доведено є через число вибраної кляси. Зміст звучить: «І дам ще двом свідкам моїм, які пророкувати будуть тисяча двісті і шістдесят день, будучи одягнені в волосяницю або веретище». Опреділення тих двох свідків і цього топтання є важне, а коментар впливаючого змісту впливає з добре відомих подій, які мають місце.

В десятому віршові тої ж самої голови ті самі два свідки є названі «двома пророками», що нам дає ключ до підтвердження, ким вони є. Ілія і Йоан Хреститель обидва були пророками і зображали певну працю, яка мала бути виконана через вірних святих на землі, взглядом чого ті вірні святі точно названі є «двома свідками». Ісус Христос посвідчив, що: «В законі вашім є написано: Що двох людей є свідчення правдиве».

(Йоан 8: 17) Відповідно обставин це, що були вжиті двоє мужчин до зображення праці свідчення святих або вірної кляси слуги доказує, що їх праця є правдива і через Бога згори розпоряджена.

Очевидно в цілі кращого ще встановлення тих двох свідків є написано: «Ті є дві оливини і два свічники, що стоять перед лицем Бога усьої землі». (*Одкриття 11: 4*) Ті, які перед приходом Господа до храму свого були вірно віддані Єгови Богу і виконували Його службу, без сумніву одержали помазання Духом Святим. Олива з дерев оливних була рідкою частию складового святого олію до помазання священників. (*2 Мойсея 30: 42*) Олива є також символом радості. Мудрі діви мали олій в своїх посудинах — це та радість при чиненню волі Божої. (*Маттея 25: 4*) Ті два дерева оливних представляють тих вірних на землі, які вирости в Христі Ісусі і котрих радістю було служити Богу, це є підтверджено слідуєчими віршами: «Але ж я буду, як олива зелена в домі Божім; бо я надію положив в милосердю Божому на віки вічні. Буду тебе прославляти Господи! На віки те, що вчинив, буду очікувати ім'я Твого, коли ж є славне перед лицем святих Твоїх». (*Псальма 52: 8, 9; Римлянам 11: 17—24*). Ті свідки також є представлені як носителі світла, що мають признання Єгови і вивисшують Його Слово на землі. Ісус сказав о Йоані Хрестителю: «Він був світильником». (*Йоана 5: 35*). Про Своїх вірних послідователів представлених через Йоана Хрестителя сказав Він: «Ви є світлом світу... так нехай світло ваше світить перед людьми». (*Маттея 5: 11—16*). Бог дав пророкові Захарії об'яву, яка освітила цей пункт і ясніше ще дозволяє пізна-

ти тих «двох свідків». «Ангел Господень, котрий говорив зі мною, сказав до мене: що бачиш? І сказав я, бачу оце свічник весь із золота, а чаша на верху його, і сім ламп його на ньому, також сім наливок до тих сімох ламп, котрі є на верху його; дві також оливини при ньому, одна по правій стороні чаші, а друга по лівій стороні її. І сказав йому: Що це за дві оливини, котрі є між двома дудками золотими, котрі з себе золото виливають? Тоді сказав до мене говорячи, хіба не знаєш, що це є? Я відповів: Ні, добродію, не знаю. А він сказав: Тих дві оливини, то є помазанці, що стоять перед Владикою всієї землі. » (*Захарії 4: 1—3; 12: 14*). Ілія, один з помазаних пророків Божих представляв працю вірних слуг Божих на землі. Яко живий Господь... перед лицем котрого стою, сказав Ілія. (*1 Царів 17: 1*). Так Ілія як і Йоан Хреститель стояли перед лицем Господнім як Його

свідки. Йоан у своїй особливій місії є як вістник Христа. Йоан Хреститель виповнив образ Ілії в малій мірі і зі своєї сторони представляв певну працю, яка мала бути виконана на землі через вибраних. Ті два пророки представляють тих «двох свідків», згаданих через великого Об'явителя, а саме, вірних послідователів Ісуса Христа, котрі стоять перед Богом і високо держать світло правди.

Ілія був забраний в колесниці огнянній. Йоану Хрестителю стято голову. А одно і друге представляє певний стан, котрий мав указувати на закінчення праці Ілії. Обидва належали до великої хмари свідків, а про Йоана читаємо: «Був свідком і свідчив про світло». (*Жидів 12:1; Йоана 1: 7, 8, 15*). От це ж з цього виникає, що ті два свідка представляли працю, яка до певного часу мусить бути виконана через вірних представителів Слова Божого, через це приступимо тепер до обговорення подій, що виявляють виповнення того пророцтва.

ВЕРЕТИЩЕ.

«Веретище» в зв'язку з народом Божим є символом зневаги і смутку: «ревність дому Твого пожерла мене, а зневага тих, що Тебе зневажають впала на мене. Коли я плакав і душа віддалась посту то й не було мені в наругу. Коли я взяв на себе веретище замість одежі і був у них приповідкою». (*Псальма 69: 9—12*). Ісая представляє помазаний нарід Божий на землі і пророкував він у веретищу. (*Ісаія 20: 2*) Вартова Башта і інші видавництва Товариства протягом сорока років вказували на це, що рік 1914 буде свідчити о встановленню Царства Божого і о прославленню всіх вибраних. В часі тих сорока років нарід Божий на землі виконував представлену через Ілію і Йоана Хрестителя працю видання свідоцтва. Весь нарід Божий з радістю очікував цей рік 1914. Коли цей рік настав і проминув, прийшло на них велике розчарування, клопіт і смуток, і дуже ганьблено нарід Божий. Особливо насміхалися з них духовенство і їх союзники за це, що стільки говорено було відносно 1914 року і що в цей час станеться і ці предсказання не виповнилися.

Хто носить веретище, той звичайно сам його вдягає. По ганьбі, яка наступила по 1914 році, нарід Божий на доказ жалоби сам вдягнувся у веретище. (*Плач Еремії 2: 10*). Впливало це з артикулів «Вартової Башти».

Від часу цього, видавництво «Вартова Башта» була органом дітей Божих на землі. Зараз по скінченню часів поган, а отож при кінці світа, коли діти Божі сподіваються бути зібрані до неба, «Вартова Башта» оголосила довгий артикул під назвою «Панування справедливості приго-

товляється». В ньому було точно зображено через вдягнення веретища при зусиллях потішення засумованих. Нище подаємо кілька доводів з цього розділу, щоби показати ноту, в якій є взятий настрій кляси, що зображено через Ілію і Йона Хрестителя. Не пишемо того дійсно в цілі критики, а тільки щоби показати, як Господь це звиш знав і доручив то описати, що станеться і говорив через Свого ангела пильнувати того, що було записано. Понище виступають висновки з цього розділу «Вартової Башти». «Можливо, що багато з народу Божого більше сподівалися подій з початком жидівського року 1915 (*кінець 1914*), чим же то повинні були сподіватися... Чуття людські річ природну мають склонність — з чим належиться рахуватись — надіючись, що події скорше повинні осягнути пункт кульмінаційний і пророцтва мають виповнитися більш скорше, ніж то має місце».

Опісля розділ обширніше обговорює докази св. Письма і їх зрозуміння, при чому кидає оком взгляд на дії світа від шістьсот шостого року перед Христом до жовтня 1914 року. Опісля розділ тягне далше: «Досліджуючи слово Боже, обрахували з як найбільшою докладністю період 2520 років, то є тих символічних часів, починаючи від 606 року перед Христом і стверджено, що сягають до жовтня 1914 року. Багато з нас думали те, що наскільки могли ми пізнати, що жовтень 1914 року був кінцем існування народів, бо на початку жовтня доходимо до кінця року жидівського.

Чи то ж часи погані скінчилися, чи ні? Деякі могли би бути схильні сказати: «Ні, не скінчилися». Інші могли би сказати: «Коли би часи поган скінчилися, повинні сподіватись, що наро-

ди повністю будуть позбавлені їх потуги і панування, а на їх місце встановлене буде Царство Боже. Чи ж отце ми не сподівалися, що багато річей виповниться з хвилиєю, коли скінчаться часи поган? » Бачимо, що одні мають такі мислі, а другі інші. Деякі думають, що зараз в першій годині опівночі усюди зайде велика зміна, — що всяке зло в протягу шістдесять хвилин або секунд буде витрачене... нашим поглядом, ніхто не мав права в цей спосіб собі так представляти... Чи Царство почалося в яким-небудь значінню того слова? Звичайно вважаємо, що так. Ми є такого погляду, що світло яке світить тепер випромінюється під керівництвом Вождя нашого Спасення. Допускаємо, що теперішні пригнічення серед народів є тільки початком того часу горя.

Хтось міг би запитатись: «З увагою на це, що виповнення різних хронологічних пророцтв доказує, що заміри Божі повільно виповняються, чи ж тоді Царство не може бути запроваджене тепер, через п'ять, десять чи навіть двадцять п'ять років». Відповіддю нашою є це, що ми не є пророками: припускаємо тільки, що осягнулись мо пункту, коли часи поган скінчилися. Коли б Господь постановив, щоб ми ще п'ять дальших тут років позістали, то будемо дуже щасливі, що остаємося по тій стороні завіси, а ми є певні, що усі правдиві посвячені діти Божі так само будуть задоволені, що є по стороні, коли б то мало бути волею Господньою. На коли Господь сам для нас призначив дальший такий добрий рік, як останній, то чого б ми собі більше могли бажати?

Ніщо не могло би нас склонити до відвернення від нашої знайомості Бога і його

заміру. То, що по цілім світі робить нарід Божий щасливим, не є особлива зовнішня краса, але внутрішнє світло знання слави (*хвали*) Божої, світло знання Божої правди в наших серцях. Це через наші глиняні посудини в проміннях світло розвеселяє наші серця і утішає нас.

Не можемо однак бути далекі від нашої переміни і радимо, щоби кождий з народа день-в-день жив так, якби то був останній день з тої сторони завіси, і якби сьогоднішня ніч або завтрашній день нас перепровадив до слави по тій стороні завіси. Таке життя з певністю було б для нас, хотя й би добрим досвідченням і умножувало б нам благословенство і допровадило б до зрілості наш характер. Що за благословенний спосіб життя! — кождий день провадити в очікуванні нашого Господа Спасителя, щоби побачити і взяти участь в його чудовій праці. Справи теперішнього часу видаються нам бути щораз менш важні, взглядом чого імена наші є погорджені через тих, які в повній мірі заживають розкошів життя.

Що ж може статися з нашим смертним тілом? Ніхто не має сили зробити нам шкоди як новим сотворінням. Чекаємо нашої переміни, котрої одні доступлять в цей спосіб, а другі в інший. Нехай буде слава Богові! Нехай буде воля Його! При кінці своїх терпінь Учитель наш мусів випити чашу, яка була особливо гірка; будучи уважаним за переступника і богохулителя було надзвичайно тяжкою річею. В законі жидівським богохульство, було одним з найтяжчих злочинів і карання було особливо ганебною смертю. Не був Ісус богохульником, але книжники і фарисеї. Ісус повинен був умерти як богохульник, а були то дійсні богохулители ті, які видали його на смерть.

Отож не має нічого дивного, коли Бог призначив останнім членам тіла Христового подібну дорогу. Для чого ми повинні бути такого погляду? З різних причин. Одержали ми стільки ласки від Бога, що здається для нас повинні бути на місці гостріші досвідчення та повніша, та дуже гірка чаша, аніж ж для інших. Точно так св. Письмо вказує на це, що так буде. Ілія був образом церкви, а знаємо, що забраний був в колесниці огнистій. Поглядом нашим це символічно представляє період горя церкви в часі його забрання. Опісля рівно ж Йоан Хреститель був подібним образом або прототипом на Ілію. Досвідчення Йоана були дуже гіркі. Ото ж ми повинні бути приготовані на яку-небудь чашу гірких досвідчень і ганьби, яку Господь для нас призначив.

Повищі висновки із згаданого розділу показують, що послідувателі Господа в цей час з причини ганьби і гірких переслідувань, котрі переходили і яких ще сподівалися були понижені, що представлено є через «веретище».

ЧАС

Обдуманий розділ «Вартової Башти», мусів знаходитись в руках її читателів при кінці першого тижня або приблизно 7-го листопада 1914 року, котра-то дата представляє клясу Ілії, що вбрана у веретище. Кляса Ілії, тобто нарід Божий, в дальшій часі однак свідчив з усьої сили о імені Єгови. «Будуть пророкувати» (*свідкувати в положенні униження*) 1260 день або сорок два місяці, в котрім-то часі мають бути зневажені, топтані і з погордою виставлені через ворогів Царства Божого, а саме через духовенст-

во і найчесніших з їх стада». (*Одкриття 11: 2, 3*). Від часу вибуху світової війни в 1914 році, дослідники св. Письма, котрих рівночасно називають «народом Божим», «були в ненависті в усіх народів», так само як Ісус предсказав. (*Маттея 24: 9*). Топтано ж їх ногами, зненавиджено і обходились з ними з погордою. Сорок два місяці по тридцять днів, то є одна тисяча двісті шістьдесят день або три і пів роки сонячних, починаючи від першого тижня в листопаді, а саме 7-го листопада 1914 року, скінчилися в день 7-го травня 1918 року. А тепер зауважмо, що доносить Одкриття, котре звучить: «А коли докінчать свідоцтво своє, звір... їх переможе і поб'є їх». (*Одкриття 11: 7*). Точно сорок два місяці по оголошенні в Вартовій Башті обговореного розділу, а саме в день 7-го травня 1918 року, усі урядники «Біблійного Товариства Вартової Башти і брошур» були «переможені» в цей спосіб, що їх арештовано. Приказ ув'язнення подав яко причину переступити устави о шпигунстві і переговорів з неприятелем і в цей спосіб перервано цілу працю. «Переможено» їх, зупинивши того дня повністю їх працю. Опісля, двадцятого червня, приговорено тих же урядників Біблійного Товариства кожного на 80 років тюрми, забиваючи через це символічно працю Товариства. «Звір» і його «перемога» і «забивання» пізніше буде обговорено в цій книжці. Підкресленим і підтвердженням тут через події є факт, що нарід Божий протягом 42 місяців пророкував у жалобі, ганьбі і був переможений через організацію неприятельську. Організація названа «Біблійним Товариством», обіймає усіх з народу Божого, котрі спільно працюють на славу Божу. Для тогож арештування і ув'язнен-

ня цих урядників, котрі керували працею в заміні мусить обняти цілий нарід Божий. Топтання «святого міста», *(то є представителів Царства Божого)* через їх противників продовжувалось сорок два місяці, а протягом того самого періода сорок два місяці представлені через Ілію і Йоана Хрестителя вірні свідки Божі видавали свідоцтво, а в кінці того періоду було перервано.

НАСЛІДКИ СВІДОЦТВА.

Відносно свідоцтва тих «двох свідків», то є усіх представлених через Ілію і Йоана Хрестителя вірних дітей Божих є написано: «А коли б їм хтось хотів шкодити, вийде огонь з уст їх і пожере неприятеля їх, а коли б хто хотів їх обідити також буде вбитий». *(Одкриття 11: 5)*. Це посвідчення об'явителя відноситься до тих 1260 день, в часі яких ті два свідка видавали свідоцтво, поки були переможені і забиті. «їм шкодити», не відноситься до віддільних членів кляси свідків, але до праці видання свідоцтва. Свідки Божі не мають жодного відношення до себе самих. Важними вони є тільки, яко знаряддя Господні. Хто-небудь, що старається шкодити праці Господній, то такий стає противником і в такий спосіб він буває забитий. В тому періоді часу духовенство робило що тільки могло, щоби шкодити видаванню свідоцтва і на-сміхалось з народу Божого за це, що говорили, що в 1914 році наступить прославлення вибраних, але не виповнилось. Опісля «вийшов огонь з уст» тих свідків Божих, при чому їх представлення, зачерпнуті з Слова Божого, заповідали духовенству, що на них прийде і як Господь їх знищить. — Маттея 18: 6.

Приводиться тут кілька прикладів таких огнистих післаництв із Слова Божого. В тому часі, Товариство видало на англійській мові видання п. т. «Бібле студентс Монтли» № 99, котре вміщувало розділ «Упадок Вавилону», котрий-то розділ широко був розповсюджений. Він вказав на ясне Боже постановлення щодо знищення противників Царства. В день 5 січня 1918 року на щорічному зібранню Товариства прийнято резолюцію, котру через спеціально уповноважених доручено президентові Сполучених Штатів, секретареві для військових справ та генеральному маршалу армії Сполучених Штатів, в котрій то резолюції увага їх була спрямована на волю Божу, в зв'язку з провадженням людей на війну і з виникаючими звідси наслідками.

Зауважмо, що Одкриття не говорить, якби мало бути вжито дійсне насильство, але що нарід Божий має послуговуватись відносно неприятеля руйнівальними правдами, що отож мало місце. Було це сходження огня на володарів народу. Висновок цей є обґрунтований через це, що Ілія, котрий представляв працю видавання свідoctва в тому часі, викликав огонь з неба на ворогів Божих. (2 Царів 1: 10, 11) Бог предсказав через Свого пророка, що в цей спосіб мав бути виражений гнів Божий через Його нарід: «Через те так говорить Господь сил, для того, що ви так говорили, ото Я кладу Слова Мої в уста твої за огонь, а нарід цей за дрова і пожерті будуть». (Єремії 23: 29). Яко дальший доказ, що ті «два свідки мої» означають церкву Божу на землі, що виконує зображену через Ілію і Йоана Хрестителя працю є написано: «Ті мають силу зачинити небо, щоби дощ не падав за дні пророцтва їх; і мають силу

над водами, щоби їх обернути в кров, і ударити землю всяким лихом, скільки разів хотіли б». (*Одкриття 11: 6*). Ісус сам пристосовує то до організації сатанської, говорячи: «За днів Ілії в народі Ізраїльському, коли було зачинено небо три роки і шість місяців, так що був великий голод по землі всій,... тоді всі, що були в школі наповнені були лютістю». (*Луки 4: 25—28*) Припинення розповсюдження правди, порівняно є з припиненням дощу освіжаючого. В часі світової війни, слуги Божі відмовилися молитись о це, щоби Бог послуговувався одним із воюючих народів яко знарядом знищення. Духовенство молилося о такі благословенства у інших краях. Президент Сполучених Штатів просив усіх з духовенства, щоби спільно молилися за мир, до якого мала увійти війна. Вірні послідовники Ісуса Христа відкинули просьбу взяти участь в тій молитві. Коли би були молилися, щоб війна припинилась, був би Бог їх може вислухав; але не було це Його волею щоби це вчинили.

В назначенім часі Бог ради Своїх вибраних закінчив війну. Свідки Божі «мають силу над водами, щоби їх обернути в кров». Пролята кров є неживою кров'ю. Перед світовою війною оголошена була через вірний нарід Божий правда о війні, та рівнож що до духовенства і його участь у війні видавалась їм безсильною, мертвим напитком і в цей спосіб стіл їх стався для них сіттю і пасткою. (*Псальма 69: 23—27*). Післаництво правди, оголошене через нарід Божий в цьому періоді часу 42 місяці, а особливо в пізнішій його половині ударило землю (*або видиму часть організації сатанської*) усяким лихом. Вірна служба Ілії поступала наперед, а свідки в дальшій протягу виливали правду на військо сатанське, аж праця їх була «переможена»; опісля її видубуто щоби її забити.

ІХ КІНЕЦЬ.

По закінченню праці Ілїї або праці Йоана Хрестителя при кінці тих сорок два місяці допустив Бог, «що звір вийде з безодні, проведе з ними битву і переможе їх». (*Одкриття 11: 7*) Звір — це є образ сатанського панування насильства, беззаконня і пригнічення, що виконується через видиму організацію сатани, через вождів найпотужніших народів світа. Під час світової війни це панування беззаконня виражалося особливо в його організації шпигунства, в підневоленню волі, думок і слова, в його примусовій військовій службі, в кровожерливим і безсовісним загнанню людей на війну і в подібних жорстоких річах. «Звір», що вийшов «з безодні», почав змушувати людей до взаємного проливання своєї крові. Докладніші пояснення того дикого звіря, що виступає з безодні, буде описано в слідуючій голові цієї книжки, а саме при обмисленню 13 і 17 голови Одкриття. Досить сказати, що Сполучені Штати, помимо свого твердження, що є країною людей вільних і з додатком людей хоробрих, становить частину цього «дикого звіря».

Дня 15 червня 1917 року Сполучені Штати впровадили в життя військову постанову заклику і шпигунства. Ті постановлення були опрацьовані на взір постанов Британської держави. Перед світовою війною Велика Британія і Америка були єдиними народами, які опирались на добровільній військовій службі, але в коротці до приступлення до війни світової рівно ж Америка ухвалила військову постанову заклику.

«Звір» — є символом організації сатанської;

частину її становили Сполучені Штати і Велика Британія і вигублювала вона нарід Божий. Почалося це в Канаді і Сполучених Штатах, що стали забороняти видавництво і розповсюдження, через Товариство Біблійне, Вартової Башти і Брошур, літературу. Опісля почалося переслідування вірних свідків і багаторазово піднімалась програма, щоби змусити їх до куплення позики воєнної і інших дорогих паперів на піддержку воєнну. Те переслідування осягнуло свій найвищий пункт через несправедливе перепровадження постанов шпигунських для відвідування інших. Ця постанова, видана під поглядом захисту інтересів народу, вживана була через духовенство і їх союзників яко палиця до битви проти розповсюдження Божого Слова правди. Правда, яка була голошена через вірну клясу слуги Єгови і яка в цей час була на часі, щоби була подана народу, карала і колола духовенство, магнатів капіталу і політиків з наслідку їх безбожного завіту і їх вини в пролиттю невинної крові. Так як слова Йоана Хрестителя карали і пробивали Ірода і його негідну жінку за їх безбожні діла, так великі мужі сатанської організації були побиті Словом правди. Йоан Хреститель поніс смерть через стяття (*відрубання*) голови, а це було прообразом, що представлена через нього праця була закінчена в подібний спосіб. Ілія був забраний в часі огнистих проб, що представляло що праця Ілії також закінчиться в часі огнистих проб. Згідно з фактами це також сталося в день 7 травня 1918 року, коли активні слуги організації Єгови були арештовані і усяка сполука між головною палатою і відділами в інших країнах припинилась. «В тих днях, в котрих Антипас, свідок мій вірний, забитий

є у вас, де сатана живе». (*Одкриття 2: 13*) «Антипас» означає «проти усіх», а вірні свідки Божі були проти цілої організації сатани.

ТРУПИ.

«А трупи їх лежати будуть на вулиці міста великого, котрого духовно називають Содомою і Єгиптом, де і Господь наш розп'ятий є». (*Одкриття 11: 8*). Господь наш Ісус був умертвлений у світі, т. є. в організації диявола, а Його праця рівно ж в цьому самому місті була «переможена і забита». От ці малі групи людей, т. є. свідки Господні на землі, були ото ж тихі в смерті. Праця вірних послідувателів Христа лежала мертва на вулиці, яко мовчазний доказ несправедливості, обману, брехні і жорстокості, відповідно взглядом них, та яко доказ порушення вільності слова, а більше ще яко доказ зневаження слова і імені Божого. Не лежала вона в ясності, виставлена на огляд, але ганебно на вулиці віддана на дивовище і посміх, вважалась «яко сміття того світа... яко прах у всіх». (*1 Коринтян 4: 13*) «Трупи їх були як гній на вулицях». — *Ісаія 5: 25*

Не дозволено їм на жодний порядний погріб, але залишено їх без охорони в місці (*сатанським, названім Содомою та Єгиптом, де Христос був умертвлений*). Вірне їх свідоцтво, яке Бог дав світові в часі його найбільшої кризи (*занепаду*), сталося смородом в носі усіх глядачів. При допомозі своїх казальниць і преси, духовенство і його союзники вчинили той сморід так огидним, як то тільки було можливим. Вказували на тих, які свідчили о слові Божім, та на їх працю, яко на гірш шкідливих від найгір-

ших неприятелів країни. На широкій вулиці так званого християнства, котрого Господь назвав Содомою, лежала ця праця. В тій безбожній організації, де панує: «чванливість, ситість хліба і достаток миру» (*Езекиїля 16: 49*) і жорстокість, була забита праця Господня і виставлена була на показ як гидота. В тій ворожій для Бога і Христа організації, що знаходиться під контролею і властю сатани, в котрій духовенство іменуються бути християнами, забита була праця Господня, а нарід був відвернений від правдивого Бога. За таке положення головно відповідале було духовенство. Воно в першій мірі буде мусіти терпіти в часі майбутнього повного упадку організації сатанської, а це виражають імена Содом і Єгипет, через що є зазначений спосіб знищення організації сатанської.

Ті жорстокі проти народу Божого зневаги, що кинені на Егову, не мали місця десь в кутку, але прилюдно перед усіма народами землі. Простий нарід колись буде свідчити о тім, що дослідники св. Письма в часі війни єдино освідомлювали людей, що для того проваджена була світова війна, бо світ сатанський скінчився, і що настало Царство Боже, та що це є ті факти зближаючогося благословенства; нарід свідкувати буде о тім, що добра праця дослідників св. Письма без милосердя була припинена через представителів організації сатанської.

Війна послужила духовенству за вид до припинення праці видання свідоцтва о Слові Божім, бо ж духовенство відносилося з погордою до Царства Божого. Диявол добився над ними і їх союзниками повну владу, взглядом чого вони з напругою усіх сил старалися вчинити що тільки було можливе, щоби побороти Царство Господнє

і топтати його ногами. З певністю Єгова звиш то бачив і предсказав: «Будете ненавиджені усіма народами задля ім'я Мого». (*Маттея 24: 9*). Дальше Ісус свідчив, що це має послужити за свідоцтво проти усіх народів. — *Маттея 10: 18; Марка 13: 9*.

«Три і пів дня, коли згадані трупи мали лежати на вулиці, певно не відноситься до хронологічного, а ні до символічного часу, але це означає тільки період часу, котрий вистарчає, щоби тіло перейшло в стан згниття і пригадує нам цю подію, коли Ісус по смерті Лазаря прийшов до гроба і поручив віддалити камінь. «Сказала йому Марія, сестра того померлого: Господи! Уже чути; бо вже чотири дні в гробі». (*Йоана 11: 17—39*). Забальзоване тіло Лазаря смерділо по чотирьох днях. Незабальзоване тіло, яке б три дні лежало на вулиці, мусіло б спричинити страшний сморід і люди мусіли б від нього відвертати голови. От це властиво духовенству і дияволові входило, щоби простим людям представити свідків Божих як найбільшу гидоту.

В короткім часі по дванадцятім червню, коли праця повністю була вбита, преса прилюдна і духовенство багато мали о виповідження о дослідниках св. Письма, щоби їм прибільшити злої слави у людей. Говорили вони менш-більш так: «Дослідникам св. Письма назавжди зроблений кінець». Одна газета писала: «Звершена таємниця закінчилась». Цей виражений сморід через згнівше тіло, мусів зложити незаперечний доказ смерті праці Ілїї або Йоана Хрестителя. Виставлена вона була на сміховисько, щоби через це образовалась така гниль і став противний запах, що ця праця мусіла видаватись працею огидною, а це представляло через річ смер-

дучу. — 2 Мойсея 5: 21; 1 Самуїла 13: 4; Псальма 38: 6, 23.

Тим тілам, що представлені через «двох свідків» Божих не зроблено жодного порядного погрібу. Проти волі і духа основного правила країни, Сполучені Штати відмовили урядникам Товариства складання гарантії для свого звільнення, в часі коли апеляція (*оскарження*) в їх ділі була складена, а задержано їх у в'язниці, через це побільшено їх ганьбу і спричинили в цей спосіб, що люди обминали їх братів на волі. Виставлено їх на посміховисько і на огиду в очах людей. Пануюча власть не похоронила Йоана Хрестителя, але «коли почули його учні, прийшли і взяли тіло його і положили в гробі». (*Марка 6: 29*) В цей спосіб закінчилась праця, що представлена через Ілію і Йоана Хрестителя, а. це положення спровадив неприятель, а саме приятелі сатани на землі, гордівники Царства.

Духовенство і їх союзники радувались, як о тім є сказано в 10 віршу, були доброї думки і бажали собі взаємно припускаючи, що тим двом пророкам які їх мучили, то їхній праці зроблений був кінець. Жодна сила людська, а ні жодний вплив людей не спроміг би наново оживити праці дослідників св. Письма, а духовенство навіть не числилось з тим, що Бог уділить в цьому своєї допомоги. Для того припускали вони: «Зараза є ця праця мертва і назавжди є зроблений її кінець». Радувались вони, бажали собі взаємно радуватись і насміхатись з того наслідку, якого довершили. Багато посвячених Богу молодих мужчин ув'язнено в таборах військових, жорстоко обходились з ними і тяжко їх карали. Вони старались бути послухні Богу і не забували своїх ближніх. Духовенство не було проти того

нелюдського спрямовання їхнього через урядників, а дуже з цього радувались. В багатьох місцевостях заохочували і підбурювали князі товпу, щоби нападали на дослідників св. Письма. Цілий ряд поданих назв тих, що переслідували і їх ганебних чинів подані є в номері 27, журналу «Золотий вік». Жодний духівник не підніс в цей час голосу на річ вільності віри, або вільності голошення Божого Слова правди. Самі вони майже без висновку вчинили себе складовою частиною організації сатанської. Отож в цей спосіб було це свято для тих представителів сатани на землі і складали вони собі взаємні бажання відносно того, що брали участь в мордуванню «двох свідків Божих».

З тих, які співділяли в нищенню праці Господньої, деякі були навіть відзначені через папу за свої славні діла. Господь предсказав це через Свого пророка, як слідує: «Веселилися і збиралися проти мене, яко були для мене огірчені. Озвірилися на мене без впину. Разом з блудниками скреготали вони на мене зубами своїми». — *Псалма 35: 15, 16.*

ОЖИВЛЕНІ.

Дух Божий не є довго бездіяльний взглядом своїх слуг. Не дозволив би, щоби його праця довше лежала неживою, на коли це служить його ціллю. Для того є написано: «А через три і пів дня дух життя від Бога зійшов в них і стали на ноги свої». (*Одкриття 11: 11*). Очевидно відноситься це до іншого періоду короткого часу, котрий однак довгим був, щоби духовенство і його союзники могли забути о дослідниках св. Письма. Хвилювання, що викликала

війна, та ревна служба духовенства що вербувала молодих мужчин до окопів, де мали бути забиті, відвернуло увагу цього духовенства від тих свідків Божих, які як вже думали, назавжди були ушкоджені. Але на протязі всього того часу, вірні поза мурами в'язничними так і внутрі тих мурів, шукали якої-небудь можливості для свідкування о імені Господнім. В коротці по ув'язненню урядників Товариства свідків Бога, то є Його праця «стали на ноги свої», не відразу, а повільно.

З ласки Божої, в день 26 березня 1919 року відчинилися ворота в'язниці, а у вересні того ж року, тисячі дослідників св. Письма зібралися в Кедар Поінт Огіо, в котрім-то часі вірні спостерегли перший раз, що мусить бути виконана друга велика праця, що представлена через пророка Єлисея, і що церква Божа мусить виконати ту працю. В цей час ясно пізнано, що Єлисей був помазаний на місце Ілії і ціллю довершення праці видання свідоцтва для імені Господнього. (*1 Царів 19: 6*). Існує група людей, котрі піддержують, що є послідователями Христа, котрі однак думають, якими Господь від 1918 року послужився в характері своїх представителів повністю іншою групою людей, і що жодних з вірних не був діяльний в його службі. Приведений повисше доказ св. Письма повністю збиває їх твердження, показуючи, що Сам Господь з уваги на це, що Єлисей був помазаний з ціллю зайняти місце пророка Ілії, покликав ту клясу людей, щоби виконала ту працю його, так що та організація була приспособленням Божим, і що завжди була тою одною організацією. Бог покликав ту саму клясу, що твердять, що ті самі, котрі закінчили працю Ілії, розпочали також працю Єли-

сея вибраних. Бо це Бог, який оживив наново тих свідків, як є показано в Одкриттю 11: 11. Довідавшись о чудесах Ісуса подумав Ірод, що це Йоан Хреститель встав з мертвих, і без сумніву був сильно заклопотаний з того наслідку. (*Маттея 14: 1, 2*) З'їзд народа Божого в Кедар Поїнт, Огію у вересню 1919 року і несподіване оживлення праці Господньої, навіяло на духовенство і їх союзників страх і дрожання; для того також є написано: «великий страх напав на тих, які їх бачили». (*Одкриття 11: 11*). Була це страшна несподіванка для духовенства і його сторонників. «Бо це володарі, коли згромадились самі це побачили, та й затривожились і втікли, злякавшись. Обняв їх там страх і злякались, як родюча жінка». — *Псалма 48: 5—7, 12, 13*.

Без сумніву духовенство бачило, що стоїть перед народом у злім світлі, бо побачили дослідників св. Письма, які сміло виступали, щоб голосити післаництво о Царстві Божім і запросити нарід, щоби прийшов і довідався для чого духовенство рік перед тим перервали працю народа Божого. Дослідники св. Письма замість доказувати факт, що їх урядники знаходились у в'язниці, як духовенство того сподівалось, подавало противно по цілій країні велике оголошення до газет, звертаючи увагу народа на це, що за оголошені людям правди, приговорено їх керівників кожного на вісімдесят років ув'язнення, і що тепер прагнуть об'яснити людям причину того. Люди прийшли громадою, щоби почути і праця наново була оживлена.

На з'їзді в Кедар Поїнт в 1919 році та у «Вартовій Башті» приведено було багато віршів на сполягання пропозиції, що в огнистім горю в

1918 році закінчилася праця Ілії, і що від тоді розпочатися мусить праця Єлисея. Це був голос з неба — голос Єгови. «Опісля почули (*вірні свідки Божі*) голос з неба, говорячий їм: зійдіть сюди! І зійшли на небо в хмарі, і дивилися на них неприятели їх». (*Одкриття 11: 12*). Тут вийшло запрошення Господа до Свого народу: «Зберіться до мене — ви люди Божої ласки, які обходите завіт Мій при жертві». (*Псальма 50: 5*) Господь згромадив до Себе прогнаних людей Ізраїля. (*Псальма 147: 2*) Сатана був скинутий з неба, де для нього не було вже місця і Господь зібрав до Себе Своїх свідків, щоби сталися частию нових небес і виконали Його Царську працю.

«Страхнися з пороху, встань, сядь, Єрусалиме! Вирви з оковів шию свою, о, піймана дочко, Сионська! Пробудись, пробудись; одягнись в силу твою, Сионе! Одягнись в шати оздоби твоєї, о, Єрусалиме, місто святе! Бо не нападе на тебе необрізаний і нечистий». (*Ісаія 52: 1, 2*). «Стань, об'яснися! Бо прийшла світлість твоя, а слава Господня зійшла над тобою. Бо темрява вкриє землю, а затьміння народи; але над тобою вийде Господь і слава Божа над тобою буде видна». — *Ісаія 60: 1, 2*.

«Вступлення на небо в хмарі» представляє, що слуги Божі піднеслися з пороху, вивисшені були до небесних привілеїв служби, Окружені Божою славою і дана була їм участь в небесній праці Божій, щоби свідкували о Царстві небеснім. «І дивилися на них неприятели їх», т. є вони бачили, як вірні слуги Господні, дослідники св. Письма, з більшою чим колись ревністю і більшим старанням посувалися наперед у великій праці видавання свідоцтва на сла-

ву Єгови. Від 1919 року зорганізована праця Господня у відповіднім порядку і посувалась скоро наперед.

ТРЯСІННЯ ЗЕМЛІ.

Опісля говорить Об'явитель о великім трясінню землі, яке мало місце в тому самому часі. Було це велике порушення або стрясення Вавилону т. є, організації сатанської, щоби в цей спосіб витрясти з неї тих, які любили Бога і які були колись представлені через Ізраїля в Вавилоні, які мали велике бажання повернути до Єрусалиму і відбудувати храм Божий. Господь «порушив гніздо», в якому знаходилися ті посвячені. (5 *Мойсея* 32: 22; *Псальма* 11: 4—7; 50: 4, 5).

В 1919 році праця Господня наново ожила, а трясіння наступило в цьому самому часі як написано: «А в ту ж годину сталося велике трясіння землі, і упала десята часть міста і побито в тому трясінню землі сім тисяч осіб людей, а другі перестрашені є і дали славу Богові небесному». (*Одкриття* 11: 13). Поданий в цьому місці вислів «година», перетлумачений є також на «час» або «період часу». Це є сила Бога, яка спричиняє, що земля рухається. Це трясіння або сильне порушення, що викликали наслідки його, витрясло багато з Вавилону, які любили Господа. Дійсно відпали вони від Вавилону і були для нього втрачені. Біженці, які опустили Вавилон по розпочаттю праці в 1919 році і які опісля посвятилися Господеві назавжди, становили складову частину останка, щоби виконати Божу працю на землі.

Важною річчю є звернути увагу на то, що Бог говорить, як о «десятій частині» про тих, які

повернули з Вавилону старожитності. Єгова предсказав через Свого пророка, про велику працю видання свідоцтва, яка мала бути виконана по приході Господа до Свого Храму. Факти показують, що та праця розпочалася по 1919 році і Господь говорить по тім, як слідує в пророцтві: «І далеко займе Господь людей (*в неволю*), й пусто й глухо в землі стане. І коли б ще десята частина зосталася на ній і назад вернулась, та знову буде спустошена; та як із теревинфа і дуба, коли їх зрубати, зостанеться корінь, так святе насіння вийде з кореня того». — *Ісаія 6: 12, 13.*

Погляньмо, що (*десята часть*) в тому віршу, названа є святим насінням, а це показує, що тут ведеться мова о клясі слуги. Та кляса відтята була від Вавилону і в наслідок трясіння через Господа, зробилася вона мертвою для Вавилону. Ті, які належали до тої кляси, вийшли з церковних систем і стали добровільно по стороні Господа. В цей час вичеркнуто їх з церковних книг, а духовенство уважало їх наче за померлих. Ці вірні, від того часу дійсно померли з Христом, а життя їх заховане було з Поманцем в Єгові — *Колосян 3: 3.*

Вони перенесені були з Сили тьми (*Вавилону*) до Царства олюбленого Сина Божого. (*Колосян 1: 13*). Праця перехідна посувалася вперед. Ті вірні також звані є як тих «сім тисяч» забитих, що підтверджують слідує слово Бога до Ілїї. «Однак я zostавив між Ізраїльтянами сім тисяч тих, що коліна не пригиналися перед Ваалом і уста їх не цілували його». (*1 Царів 19: 18*). В думці надхнених слів апостола Павла, ця громада сім тисяч має становити останок. Повище приведені слова Господа

він згадує і говорить: «Так тоді і теперішнього часу останок був вибраний по благодаті». (*Римлян 11: 4, 5*) Нема іншої причини, для котрої Єгова згадав поглядом Ілії про число «сім тисяч», крім заміру, щоби через це представити останок і через представлену ту саму річ в Одкриттю допомогти нам, щоби ми це могли зрозуміти.

Далеко переважаюча цифра останка Божого, слуг Господніх, які сьогодні виконують працю видання свідoctва, складається з таких, які опустили Вавилон від 1919 року і які від того часу пізнали теперішню правду. З нагоди з'їзду дослідників св. Письма в Німеччині 1925 році було почислено голоси в багатолюднім приміщенню, де відбувалося читання промов Божого Слова, і то показало, що більша половина слухачів пізнали теперішню правду від 1922 року, а усі майже від 1919 року. Подібне числення перепроваджене при інших з'їздах, що підтвердило цей самий факт. Останок не тільки опустив Вавилон, але виставив його також в 1926 році під стовп ганьби, і прилюдно осудив його устами св. Письма, опісля покинув всі звичаї Вавилонські, що до вбрання, назв свят, побожні міні і інших подібних речей, так що тепер у останка нічого не можна назвати вавилонським. (*Ісаія 14: 22*). У Великій Британії, нарід Божий більше був склон ний до релігійних церемоній, однак з хвилю, коли довідався, яке повинно бути його власне заховання, покинув усе, що мало якийсь зв'язок із звичаями Вавилонськими. Довгі фраки, чорні краватки, святі лиця, похилені як «тростина» голови — усе це зникло і не є більше на з'їздах народа Божого. А натомість учасники з'їздів радуються в Господі, а лиця їх ясніють з ра-

дості, що можуть мати участь в Його праці видання свідоцтва. «А другі перелякані є», то є ті, які zostались в системах церковних, обгорнув їх страх. Вислів «другі» не відноситься тут до помазаного народу Божого. Керівники і працівники церков були перестрашені виходом їх членів і пробували організувати спеціальні зібрання для усвідомлення своїх парафій, даючи через це зовнішню форму побожності в облудний спосіб «хвалу Богові небесному», однак дійсною причиною для цього були їх самолюбні інтереси. Духовенство і найчесніші з стада їх, виключили тих, які опустили їх церковні організації, вдаючи, що через це прославляють Бога; а це сказав Господь через Свого пророка: «Браття ваші ненавидять і виганяють вас за імені Мого, говорять, нехай лиш явить себе в славі Господь, а ми побачимо вас веселих! Але їх окріє сором». — *Ісаія 66: 5*.

Для дальшого підтвердження вірності того пропонування, вказуємо на інші запобіжні заходи приспособлювані через духовенство: світова пропаганда спокуси усіх церков, рух при допомозі «особливих візитів» складених через співпрацівників церков, промови духовенства через радіо, трансляція промов високо поставлених осіб. Ті Вавилонські системи, що творять складову частину організації сатанської, в жодний спосіб не об'явили сокрушення або жалю, а ні не навернулися до Бога і хотя й спостерегли ласку, оказану через Бога Його народам. З цього заключення, Вавилон є призначений на повне знищення. Поглянь 18 голову Одкриття. Коли б Вавилон об'явив жаль, не було б властивої причини для «третьої біди», яка ще мусить наступити.

Вихід «десятої частини міста» з Вавилону становило поважну частину. О ній є згадано як про сім тисяч душ і сталася вона частию Божої організації. Для організації сатанської, а особливо для її релігійної складової частини, то мусіло бути палючою і колючою бідою. Не тільки зменшувались їх ряди і число прихильників церкви, але ті, які виступили сталися дуже ревними для Господа і прилучилися до Його армії і виступили проти неприятелів оголошуючи Слово Боже.

Шостий ангел затрубив, «горе друге прийшло, ось горе третє настигає скоро». (*Одкриття 11: 11*). До того місця в 11 голові Одкриття вчислені є події, які мали місце в періоді часу від 1914 року, до «трублення сьомого ангела». В тому періоді часу, наступив певний період переходу з праці Ілїї народу Божого, до праці представленої через Єлисея і її виконання через вірний народ. В більшій мірі оголошення Слова Божого є через кінець допущеного панування сатани, і розпочаття Царства Божого, яке мусить голоситися.

СЬОМА ТРУБА.

Є певною річчю, що сьома труба мусіла оголосити дуже важні події. Найважливішою наукою св. Письма, є наука о Царстві Божім. Бо те Царство має усправедливити Слово і ім'я Єгови. Велика драма Божа розвинулась по точному порядку, кожна подія мала місце у властивім часі згідно з програмою.

«І затрубив семий ангел, і постали великі голоси на небі говорячи: Царства світа сталися Царствами Господа нашого і Його Христа

і царюватиме навіки вічні». (*Одкриття 11: 15*). Звучання того вірша по різних прикладах здавалось би вказувало, якби світ сатанський стався Царством Божим; але це не є властива думка. Інші переклади здається виражають точніше правильну думку: «Царське володіння (*право до панування*) над світом, сталося правом царювання нашого Господа і Його Помазанця». (*Гляди ще за доказом до книги Езекиїла 21: 32*). Це звучання вірша 15 підтверджене є через різні переклади. Згаданий тут «світ», означає починаючийся новий світ, який взяв свій початок в 1914 році, бо в Цей час Христос дійшов до власті, котрому належить право до царювання.

Знову Господь післав Свого ангела, щоби виконав речі, маючи більше значення для його народа на землі. Своїм невидимим представителям або послам доручив Він, щоби навчили його видимих слуг на землі о тім, що мали робити. Це є дальшим доказом, що Бог повністю держить в руках Свою працю. Усе знаходиться в Його правіці, керує Він Своїми слугами, а вони діють згідно з Його неограниченою волею. Жодне сотворіння не могло би собі точно пред'явити вимагання до винагородження за це, що було виконане, чи це сотворіння є невидимим небесним ангелом, чи також яким-небудь земним слугою. Важно є пам'ятати о тім, що коли Бог вислав Своїх ангелів, щоби спілкуватися з Його земними сотворіннями, то імена тих ангелів не були об'явлені. Ці імена, які далеко перевищують людей, здержали свої імена в тайні перед людьми. Причиною того видно було це, щоби усяка честь і слава дана була Богові. (*Суддів 13: 17, 18*). Це означає безперечно, що коли сотворіння має при-

вілей виконати що-небудь, то не може за це вимагати якоїсь заслуги.

Коли ото ж бачимо, що Господь послуговується народом Своїм на землі в зв'язку з виповненням пророцтва, то факт цей повинен їх нахилити до покірного униження перед Богом і віддання йому усякої чести і слави. А людям не належить надавати хвалебних титулів, як честь і славу, бо то не подобається Господеві. (*Йова 32: 21*). Божий нарід тепер може пізнати, що в минувшій часі народ часто поповняв цей блуд; а це однак остерігається усіх перед тим, щоби в майбутньому усяка честь і слава була віддана Богу, а не людям.

Від 30 липня до 6 серпня 1928 року включно, відбувся в Детроїт, Мічіган, з'їзд кляси слуги Божого. В цьому з'їзді брали участь посвячені Богу мужчини і жінки з багатьох країн, які говорили різними мовами. Духовенство і їх союзники вживали усякої власті, щоби люди не були повідомлені про цей з'їзд і остерігали людей, щоби не брали в ньому участі. Хотіли припинити радість зібраних, але їм то не удалось і нічого однак не могли добитися. Сатана і його слуги не мають сили, щоби стати на перешкоді в тім, що Бог хоче аби було виконане. Це був з'їзд, котрого найвищою ціллю було оголошення Царства Божого. Товариство видало при тій спосібності власну газету «Післанець», в котрій щоденно появлявся облік про хід з'їзду. Вміщуємо з тої газети як слідує:

«Найважливіші події, які коли-небудь мали місце в Детроїті, в Сполучених Штатах, на континенті Американському і по цілому світі, відбудуться сьогодні, рано о 9 годині 30 хвилин, по найбільшій сіті радіостанції, яка раніше не була

утворена в діланнях людських. Подана буде промова на тему: «Володар для людей». Сіть ця становить 51000 км. лінії телефонної і 139290 км. лінії телеграфної. Більш чим 500 спеціалістів телефонних пильнували ту сіть».

Газета, «Нью-Йорк Таймс» доносила: «Найбільш поширена і найдорожча трансляція в праці людей приготована для Міжнародного Товариства Дослідників Біблії на сліднуючу неділю в Детроїті. Проповідник є безкомпромісний ворог «зорованого християнства». Вашингтонська газета «Пост» з 6 серпня писала: «Відчит Міжнародного Товариства Дослідників Святого Письма, в неділю рано з нагоди їх з'їзду в Детроїті, транслірований був через більше як 100 радіостанцій і був найбільшим в діях радіо. Для вигоди слухачів установлено в столиці в приміщенню святині «Putjan» і в різних інших місцях підсилювачі. Число видимих слухачів було більше як 12 000 осіб. Крім того були встановлені підсилювачі, віддалені на десять миль в Белле-ісле-парку в Детроїті, де зібралось велике число людей».

Найважливішою частиною з'їзду було зібрання в неділю рано 5 серпня. В Колоссеум, зібраних було більше 12000 ревних послідувателів Ісуса Христа. Число сполучених радіостанцій становило 107; розтягнулися вони по всіх частях Сполучених Штатів і майже по цілій Канаді і трансливали післаництво при допомозі станцій короткої хвилі до далеких країн. Багато посвячених Богу людей, зібралися в подібних групах в різних місцевостях перед підсилювачами, беручи в цей спосіб участь в русі з'їзда. В назначенім часі прийнято рішення, в котрому меньш-більш було виражено, що Єгова є єдиним прав-

дивим Богом, правдивим приятелем і добродієм людства; що сатанський світ скінчився; та що Єгова посадив Свого олюбленого Сина Ісуса Христа на Його троні, щоби упраляти світом; опісля рішення покликала усі народи землі, щоби підкорилися Царству Божому. На піддержку цього рішення, вслід за тим була оголошена промова на тему: «Володар для людей», в кінці того рішення з захопленням було прийнято голосами видимих і невидимих слухачів:

«ПРИЛЮДНА ЗАЯВА ПРОТИ САТАНИ, А ЗА ЄГОВОЮ».

Зібрані на міжнароднім з'їзді, дослідники святого Письма дають виявлення своєї незломної неприязні взглядом сатани і заявляють, що повністю стоять по стороні Єгови сил. З натиском указують вони на слідуючі правди:

По-перше: Народи землі зорганізовані в різні форми урядів і піддані пануванню вищого невидимого володаря, становлять світ.

По-друге: Єгова є правдивим і Всемогучим Богом і джерелом всякої правдивої власті; є Він Віковичним Царем, Богом справедливості, мудрості, милості і сили, і правдивим Приятелем і Добродієм усіх сотворинь.

По-третє: Єгова довірив Своему Синові Люциферові повне право, щоби був опікуном чоловіка, але Люцифер стався невірним, збунтувався проти Бога і наклонив чоловіка до відступлення від справедливості. Від цього бунту, Люцифер є знаний, як вуж, змії, сатана, диявол. Сатана-диявол викликав між людей спори, колотнечі і він є відповідальний за усі жорстокі війни, негідні мордування, огидні переступ-

ства і за усякі інші пагубні діла, які коли-небудь були зроблені. Єгова не перешкоджав сатані в виконанні його власті і спричинюючого впливу на людей. В цей спосіб сатана багато століть був невидимим володарем світа і безустанно зневажав ім'я Єгови, і одночасно робив великі шкоди людству.

По-четверте: Єгова Бог однак обіцяв, що у властивім часі положить кінець діланню сатани, і що запровадить на землі справедливе панування, щоби люди одержали спосібність жити вічно і щасливо. В тій цілі помазав Бог Свого олюбленого Сина, щоби Той теж стався Спасителем і невидимим Володарем Світа.

По-п'яте: Надійшов призначений час Єгови до виповнення Своїх обітниць і очищення перед людьми Своєї чести від всякого огірчення. Ісус Христос обняв Свій високий уряд, яко Володар і Виконавець Єгови і оце тепер є великим спірним питанням, яке має бути встановлено: хто є Богом і хто має управляти народами землі?

По-шосте: Взглядом того, що сатана не хоче занехати свого безбожного панування над народами землі, через це Єгова-сил, виступить через свого Помазанного виконавця Ісуса Христа, до битви проти сатани і усіх його сил зла і тому нашим девізом бойовим має бути: «Меч Єгови і Його Помазанця!» Битва Армагедон, яка незабаром вибухне, допровадить до повного упадку сатану та його безбожних організацій, а через Христа, нового Володаря, Єгова встановить на землі справедливість, звільнить людство від зла і уділить всім народам землі вічне триваюче благословенство.

По-семе: Для того надійшов час вірний, коли усі, що люблять справедливість мають стати по сто-

роні Єгови і з покірним серцем слухати Його і Йому служити, щоби їм дісталися в уділі неограничені благословенства, які Всесильний Бог має для них приготовані.

Обширна доповідь з того рішення разом з відчитом оголошеного на його піддержці, об'явилося в журналі «Золотий Вік» за п'яте вересня 1928 року. Дальше доповідь з події при сполучі приміщення по радіо, при доповіді рішення і висновків на його піддержці оголошено було в Вартовій Башті за перше листопада 1928 року.

Здається є точною річчю, що Господь через Своїх ангелів керував ходом з'їзду на більший простір, ніж коли небудь передано було якесь післаництво. Слідуючого понеділка, о четвертій годині рано, та сама резолюція і висновки при допомозі коротких хвиль передані були в Детройт, Мічіган з сполукою з великою радіостанцією в Шенектаді, Нью-Йорку, на особливу користь Австралії, Нової Зеландії і інших островів океану. Опісля того одержано телеграму з Австралії і Нової Зеландії, які доносили, що трансляція була дуже добра. Телеграми з островів Ямайка, Трінідад і інших пунктів Західної Індії рівно ж доносили о добрій трансляції.

Було ще післаництво, що Єгова є віковичним Царем, і що посадив Свого олюбленого Сина закономірного Царя землі на Його престолі. Не піддягає жодному сумніву, що Господь керував тим післаництвом, бо нікому з тих, які мали контакт або зв'язок з тим з'їздом не прийшло на думку, що хід його є виповненням (*Одкриття 11: 15*). Тим більше, що така думка оскільки знаємо не появлялась раніше нікому, лиш через рік опісля. «Єгова став Царем». (*Псаль-*

ма 97: 1, англ, переклад.) «Господнє є Царство, і Він Царює над народами». (Псальма 22: 28). «Єгова посадив Свого Царя на Його престолі». (Псальма 2: 6). Господь довго перед тим оце сповістив і це Він виконав. Факти показують, що в 1914 році Єгова посадив Свого Царя на Його престолі, а тепер була нагода наклонити Свій нарід, щоби о тім оголосив заклик до народів землі. Рішення і відчит виголошений при тій нагоді через радіо з його обґрунтованістю, видано опісля в брошурі під назвою «Приятель людям», з якої мільйони зразків на різних языках було доручено до рук людей. На тому з'їзді також появилась книжечка «Правительство» і від тоді вона була розповсюджена у великому числі по цілій землі. Представлені через «голоси» післаництва були і є з неба, бо ж голосять Слово Боже, а не людське післання. В них без здогадів порушене спірне питання: «Хто має управляти світом? » Від того часу є це спірне питання, а помазанний нарід Божий з піснями хвалення іде наперед і голосить: Єгова навіки царювати буде через Свого Христа! Ім'я Єгови тепер має бути усправедливлене. Книжка «Правительство», яка тоді появилась і яка від тоді широко була розповсюджена, підкреслює особливо факт, що Єгова є найвищим, і що Його уряд через Його Помазанця буде єдиним осередком на терпіння людей, що визволить нарід, і що для того уряд Божий є тим великим приятелем людям.

Одкриття Йоана показує опісля, як ті 24 старці, що сидять на своїх престолах, падають на лиця свої прославляючи Бога і говорячи: «Дякуємо Тобі, Господи Боже, Всемогучий, що Ти є, і що Ти був і який має прийти, що Ти взяв силу Свою велику, і що взяв Царство». (Одкриття 11:

16, 17). Тих «Двадцять чотири старці», це подвійна кількість апостолів, котрі символічно представляють Царську клясу, а саме її членів в небі і на землі, яких Господь запросив: «Ввійди в радости Господа твого». Ті не прославляють жодного чоловіка, але тільки Найвищого і піддаються під сильну Божу руку. (7 *Петра* 2: 17; 5: 6). Оголошують вони не тільки на зібраннях молитов і визнань, а голосно через відгук радіо і багато мільонів книжок — це факт, що Царство Боже настало; оголошують, що Господь взяв Свою владу, і що в 1914 році почав Царювати, як це показує св. Письмо і очевидні факти; а при тому торжествують вони, віддаючи Єгови хвалу і радуються, що можуть бути вістниками Його Царства.

Єгова завжди виконував верховну владу над всесвітом за винятком землі; то однак взяв Він через Свого олюбленого Сина панування над справами землі: «Розгнівалися народи і прийшов гнів твій і час мертвих, щоби були суджені і, щоб Ти віддав зарплату слугам Своїм пророкам і святим, боячимся імені Твого, малим і великим; і щоб Ти вигубив тих, що нищать землю». — *Одкриття 11: 18*.

Народи розгнівалися в 1914 році, коли світ сатанський скінчився. Гнів Єгови розпочався, коли в 1918 році Його олюблений Син прийшов до храму Свого на суд. (*Псалма 11: 4—6*). Опісля нарід Божий дійшов до зрозуміння доказів, що вірні померші святі менш-більш в тому часі приходу Господа до Свого храму були пробуджені. (*Гляди Вартову Башту з 1 липня 1927 року*).

«Щоб ти віддав нагороду слугам своїм, пророкам», — ті слова відносяться до кляси, яка спові-

щає і голосить «ту Евангелію о Царстві». Старозавітні пророки опущені в цьому образі, бо ж вони «без нас не можуть стати совершенними». (*Жидів 11: 40*). Але вірна кляса свідків на землі, що голосить свідокство, представлена є через тих двох пророків Ілію і Йоана Хрестителя, які-то «два свідка» «зійшли до неба в хмарі». Описля їх праця є представлена через події в зв'язку з пророком Єлисеєм. Для того ті свідки названі «слугами, Твоїми пророками». Інші названі є, як «святі», до котрих видно належать «в'язні», або «велика громада», яка є названа «справедливою» і в скорім часі вповні станеться явною і мусить одержати нагороду «призначену від Бога для неї». «Боящихся імені Твого» є іншою клясою і ніби показані на тих, які чують післаництво правди і які перед або в часі Армагедону звернуть до Бога і навіки житимуть на землі. (*Малахії 3: 16, 17; 4: 2, 3; Псальма 115: 13, Псальма 145: 19*).

Єгова говорить через Свого пророка о пануючих клясах на землі під владою сатани, невидимого володаря, які осквернили землю, бо ж переступили право Боже і поламали Його вічний заповіт. (*Ісаія 24: 5*). Ті безбожні пануючі суспільні кружки до цього степеня зіпсували землю, т. е. організацію людей на землі, що Бог знищить ту безбожну організацію. Народ Божий ще краще розуміє, відкіля на цю тему об'явилися пояснення в Вартовій Башті з 15 січня 1918 року. Це є дальшим доказом того, що Бог, у назначеному часі відкриває Своему народу правду.

Видиво об'являє опісля відчинений храм Божий в небі. «То є відкрита церква Божа на небі Його, і сталися блискавиці, голоса і громи і трясіння землі, і град великий». (*Одкриття 11: 19*). Показує на це, що прийшов час на во-

скресіння святих, котрі померли в вірності та також час на отворення кляси храму з тих, котрі були признані вірними на землі. Це мусить означати початок виконання приповіді о талантах. (*Маттея 25: 21*). Відчинення храму мусіло також об'явити клясі храму речі, які в ньому знаходилися; «Бачений є намет завіту Його в церкві Його». Не конечно то означає, якими кляса храму то зрозуміла аж тільки по відозві сьомої труби, а вірніше ще відчинення храму, щодо часу з'єднується з початком гніву Божого, про що є мова в словах зараз перед тим. Скінія завіту є бачена в храмі. В часі царювання царя Давида, скінія завіту перенесена була з дому Обедедона на гору Сион. То було причиною до співу і великої радості, а Давид зложив і співав пісню, що голосить присутність Єгови на суд.

Святе Письмо показує, що скінія заповіту є символом присутності Єгови, а також часу радості для людей: «Встань же, Господи! І ввійди до відпочинку Твого Ти і скінія сили Твоєї, священники Твої нехай одягнуться в справедливість, а святі Твої нехай звеселяться» — *Псальма 132: 8, 9; Жидів 9: 24*.

Пояснення в Одкриттю 11: 19 говорять, що Єгова прийшов до Свого Храму через Свого посла Ісуса Христа, внаслідок того прийшов час великої радості для призначених. «Господь є в храмі святості Своєї». (*Аввакума 2: 20*). Господь приходить, щоби побудувати Сион, що зображено є через принесення скінії заповіту на гору Сион. «Коли побудує Господь Сион і явиться в славі Своїй». (*Псальма 102: 16*). Для цього прийшов час для Його народу, щоби сказав: «Заховай нас, Боже Спасителю наш! І забери нас, і вир-

ви нас від поган, щоби ми славили ім'я твоє святе і хвалились славою Твоєю». — *1 Паралипоменон 16: 35.*

Кров жертви гріха кроплена була на шкіню заповіту, що представляло заповіт при жертві. Докінчення заповіту при жертві, було предметом найголовнішої уваги Єгови в часі віку Християнського, а особливо в періоді виповнення Одкриття. Повне встановлення Царства, залежить від виповнення того заповіту; символічно, «шкіня» Єгови є тепер присутня, щоби кров Його заповіту при жертві в вірнім часі на неї була кроплена. В місці, де знаходилась шкіня заповіту, збирались покоління Ізраїльські і відбували там свої зібрання. (*Псальма 122: 4*). В теперішнім часі, вірні свідки Божі, мусять зібратися для виповнення заповіту при жертві і прославлення при тому імені Єгови.

Присутність Господа в Своєму храмі є періодом великого трясіння, руху і збурення, що символічно є висловлено у 10 вірші. Це трясіння руху і збурення виповнилось особливо серед посвячених Богові людей і серед так званих послідува гелів Христа. Збурення то побільшується через блискавиці зі Слова Божого. Вірні бачуть світло зі Слова Божого і радуються; невірні знову обурюються на своїх братів і бувають викинені з посеред них. По проміннях блискавиці Господньої наступає оголошення правди; ті післаництва правди будучи тверді і гострі, як град, замітають сховок брехні, а помазанці Божі, радісно оголошують славу Його імені і дальше співають нову пісню.

НАРОДЖЕННЯ.

Розділ 7.

(Одкриття, 12 13 голова).

Єгова сам лише може дати вічне життя, бо Він є «джерелом життя». «Бо ж у Тебе джерело життя, а в світлості Твоїй побачимо світло». (Псальма 36: 9). Це Боже правило не має жодного винятку. Має воно також вимагання до олюбленого Сина Його, Царя величності. «Просив тебе за життя і дав Йому продовження днів на віки віків». (Псальма 21: 4; 16: 10; Йоана 17: 3). «В його ласці є життя». (Псальма 30: 5). Усякі сотворіння, що бажають вічно жити, мусять пізнати правду і до неї пристосуватися. Один є тільки правдивий Бог, ім'я Його Єгова. Також однак існує і фальшивий «могучий» або бог, котрого можна б назвати «обманчивим богом», бо ж пробував насміхатись з Єгови, стараючись наслідувати або копіювати усе то, що правдивий Бог вчинив або робить. Є це сатана-диявол, котрий у своєму часі має бути знищений. (Жидів 2: 14) Вислів «життя» може бути пристосований рівно ж до сотворінь, як і до організацій. «Народження» — означає «бути допровадженням до життя». Це, що одержало життя мусить бути народжене.

В цій голові розгляньмо народення Царства Божого і народження нащадків сатани. Застановімся тепер над 12 і 13 головою Одкриття. В зв'язку з тим, що тут поміщено, потрібно ті дві голови докладно прочитати і простудіювати. Коли подумаємо о тім, що Одкриття є пророцтвом, то пізнаємо і зрозуміємо це також у світлі тих подій, котрі Бог допускає до їх виконання. Коли якась річ або сотворіння має бути видане на світ, то перед усім має бути мужчина і невіста, то є отець і матір. В зв'язку з Царством небесним, котре має управляти народами і їх благословити, Бог Єгова є тим мужчиною і Отцем. Організація Його Сион названа матір'ю. А також сатана є мужем і отцем, а його нікчемна організація є названа Вавилоном і матір'ю безбожних держав, котрі протягом багатьох століть виконували над народами панування. Але Царство Боже є світлом і життям. Благословенні усі, котрі знаходяться в Ньому та мають в ньому захист. — *Захари 14: 4—11.*

ЦАРСТВО.

Через вислів «Царство» розуміється Царство Єгови або Царство Боже, котре через Його олюбленого Сина Ісуса Христа, буде встановлено на користь народів. Царство — це передовсім усправедливить Слово і ім'я Єгови. Бог Єгова, встановив точний час, коли Царство мало народитися і об'явитися, а хвиля ця наступила в 1914 році, коли Бог Сина Свого посадив на Його престолі. Йоан, слуга Божий, одержав об'яву о народженню Царства Божого і описав ту об'яву, щоби через клясу Йоана або клясу слуги на землі була зрозуміла по народженню

Царства і відчинення храму. Протягом довгого часу кляса слуги ці речі зрозуміла і з того радувалась, тепер ото ж нехай і інші, котрі люблять Бога, одержать вирозуміння того.

А тепер прочитаємо точно 12 голову Одкриття. Починається вона словами: «І показалося (було бачено) велике чудо на небі». Це є дійсно «велике чудо» з огляду на його значіння. Царство або нація народилась в 1914 році, але цю дійсність нарід Господень пізнав тільки в назначенім часі по 1918 році. Велике чудо або знак, котрий появився на небі представлений є яко «невіста одягнена в сонце, а місяць під ногами її, а на голові її був вінець з дванадцяти звізд». Та невіста символічно представляє організацію Божу, інакше названу Сионом. Єгова Бог є її мужем, вибрав Він Сион за свою жену, вчинив її плідною і приймає її дитину в тому значінню, що при народженню піднесено є до неба. Бог послуговувався народом або організацією Ізраїльською, котра була образом Сиону, щоби з гори вказати на більше світло, котре Він хотів дати своєму народові, що до Своєї організації. «Для того мужем твоїм є Творець твій, Господь сил ім'я Його, і Відкупитель твій, Святий ізраїльський, названий буде Богом усьої землі»— *Ісаія 54: 5.*

Організація Божа представлена через чисту невісту, є для людей видима тільки частично, під час, коли головна часть для ока людського видимою бути не може. До тої організації належить Його олюблений Син, безліч небесних сотворінь, будучих в гармонії з Богом, як рівно ж і сотворіння на землі, вірно віддані Богу. Тільки ті останні можуть бути через людей видимі і тільки вони самі знаходяться в дійсній небезпеці

з причини ненависті сатани взглядом Бога, Його організації і взглядом її дітей. Належить мати на увазі, що невіста є зодягнена і взута світлом. Має вона сонце за одержу, а місяць за взуття, а звізди на голові своїй. Сонце, місяць і звізди, дають людям світло на землі. Так само світло Боже світить над тими, котрі його люблять і йому служать. Члени організації Божої на землі, в день і в ночі є вірні Божому світлу, як тут є висказано. «Дванадцять звізд на голові невісти» означає символічно: «Є вона, царицею небес» і через це гідною видати на світ потомство Єгови. Її мужем є Віковичний Цар. (*Еремії 10: 10*). «А будучи вагітною, кричала в болях і мучилась до породження». (*Одкриття 12: 2*). Її кликання в болях звернене є до Бога Єгови, Єдиного, Котрий їй може допомогти. Її кликання є молитвами про розпочаття Царства Божого. Наука, що звідси виходить є та, що Царство встановлюється тільки коштом великих болів і терпінь членів організації Божої. — *Діяння Апостолів 14: 22; Галат 4: 19*.

В тому самому часі «появилось друге чудо на небі». По відчиненню храму Божого ті, котрі до нього зараховані одержали вирозуміння тих ознак або чудів, але перед тим зрозуміти їх не могли. На сторінках Вартової Башти з 15 квітня 1925 року об'явив Господь Свому народу вирозуміння тих правд, котрі стосуються тих великих чудів. Посліднє «чудо» або «знак» є зображений яко «змій великий і червоний, що має сім голів і десять рогів, а на головах його сім корон або вінців і мав він хвіст». (*Одкриття 12: 3*). «Змій» є одною з назв, що дав Бог сатані, котра в ясний спосіб означає сатанську організацію. Назва «змій» походить з грецького сло-

ва «дракон» і означає вужа, що є іншою назвою, що відноситься до сатани або диявола. (*Одкриття 12: 15; 20: 1—3*). В цей спосіб представлений є диявол і його організація.

Вінці знаходились на його семи головах і мав він «десять рогів», через що є зображено, що посідає повну невидиму і видиму владу і панування над своєю організацією, під час коли «сім голів» представляє повну його невидиму організацію. «Хвостом» його є пророк фальшивий. (*Ісаія 9: 15*). В іншому смислі цієї книжки доведено, що через «фальшивого пророка» потрібно розуміти, З'єднані Держави, Велику Британію і Америку. Тим часом нехай вистарчить та коротка замітка.

Організіція сатанська, послугуючись особливо фальшивим пророком, уміє звести чоловіка, обманути і приманути. Через це написано, що хвіст її стягнув третю частину зірків небесних з собою і кинув їх на землю. Це не має означати третьої частини певного числа, а тільки певну класу людей, котрі вдають бути вірними, але є невірними взглядом Бога. Усі, що будуть належати до «тіла Христового» і до «великої громади» повинні об'явитися вірними. Є це однак третя частина, котра не буде вірна, а поступає за дияволом. Це є «блукаючі зірки», котрим хмара темряви захована є навіки» (*Юди 13*). Бог предсказав через Свого пророка, що диявол через своє знаряддя або заступників, скине деяких з цього війська зірків на землю і потопче їх. (*Даніїла 8: 10*). Такого добився фальшивий пророк.

В четвертім віршу бачимо змія, стоячого перед невістою Бога, котрий жде та готовий пожерти її дитину, як тільки народиться. Тут

представлена є предсказана через Бога «ненависть між вужом і невістою». (*1 Мойсея 3: 15*). Певно той самий зв'язок існував при кінці 1914 року. Від віків нарід Божий тужив за встановленням Царства, котре очевидно уважав за найважливіше, ані ж який-небудь інший предмет. Царство є найчуйнішою із усіх речей і народження його мало і має найбільше значення. Коли сатана пізнав Ісуса, яко наслідника Бога і царства, то прикладав усі сили, щоб умертвити в часі його перебування на землі. І так же сатана признав Царство за свого найбільшого ворога. Готовий він був знищити Царство зараз в його початковій стадії, але Єгова викликав його, говорячи до нього: «А що це Я доведу до породу і не дам уродити? — говорить Єгова». (*Ісаія 66: 9*). З кінцем часу очікування, зазначена через Бога хвиля була осягнута і ніщо через це не могло задержати народження його народу.

«І породила Сина, мужчину, котрий має управляти усіма народами палицею залізною, і взято є дитину її до Бога і до престола Його». (*Одкриття 12: 5*). Згадане тут дитятко, мужського роду означає Царство Боже, новий уряд або панування Христа, котрий має управляти усіма народами землі. Цей самий період часу очікування і його кінець предсказаний був через іншого пророка, котрий писав: «Хотя й їх видасть в розпорощення аж до часу, котрого би породілля породила сина, а тоді вернеться до синів Ізраїля і останок братів їх, і стане він їх пасти (*володіти*) в силі Єгови». — *Михея 5: 3, 4*.

Цариця небес, що представляє організацію Божу не могла видати на світ того дитятки, а лиш. тоді коли «Бог дав би ріст». Але при допомі

Його мудрості і сили, організація Його не даремно трудилась. (1 *Коринтян* 3: 6; 15: 58.) Тільки сам Єгова міг створити це Царство і від нього походить усяка сила і власть. (*Римлянам* 13: 1, 2). Була це Його воля, щоби Ісус, Його олюблений Син, аж до кінця 1914 року мав пробувати бездіяльним взглядом сатани, щоби однак в цей час взяв силу в свої руки і розпочав царювати. — *Псалма* 110: 1.

Бог постановив утворити справедливий уряд та назначив спосіб, в який той уряд мав народитися, а велика Його організація була при ньому матір'ю, котрої призначенням було доставити складових частин до цього уряду, котрий мав панувати над усіма народами. Це є цілковита або загальна організація Бога, котра видає новий уряд на світ, але тільки Його «вибраний слуга» або «великий священник» урядує. (*Ісаія* 42: 1—7; *Псалма* 110: 4). Є це однак невіста, організація Божя, котра зарівно родить Царство як і тих, котрі становлять це Царство. Видає вона Ісуса Христа при його воскресінню, а пізніше Його членів тіла, як рівно ж і уряд, котрим управляє Христос.

Так само є представлено в іншому образі через камінь, котрий без помочи рук відірвався з гори. (*Даниїла* 2: 45). Народження дитини роду мужького є отожд народженням, або виданням на світ, і початком дії Царства або нового народу святого Божого. (1 *Петра* 2: 9). В об'яві дитина роду мужького є унесена до неба, що доводить, що та дитина є Царством Божим, котрого власть виконана є через олюблених Бога, вибраних і помазаних.

ВІЙНА.

Єгова предсказав через Свого пророка майбутній час, коли мав зіслати Сина Свого з Сиону, щоби царював серед неприятелів Своїх, а опісля наступити мала війна. «Палицю сили Твоєї пішле Господь з Сиону, говорячи: Царюй серед ворогів твоїх! Нарід твій буде добровільним в день перемоги Твоєї, в прикрасі святості, і розродиться плід Твій з життя, яко роса на світанку. Присягнув Господь і не буде того жаліти, говорячи: Ти є Священником навіки по порядку Мелхеседекового! Господь по правиці Твоїй зітре царів в день гніву Свого. Буде судити народи і усе наповнить трупами, розбивши голову, що над великою країною панує». (*Псальма 110: 2—7*). Розуміється цей період часу розпочався, коли Ісус Христос в 1914 році був посаджений на своєму престолі. *Псальма 2: 6* підкреслює хвилину, коли Христос розпочав битву з сатаною. Тої думки відповідають слідуючі слова: «І сталася війна в небі, Михаїл і ангели воювали зі змієм, і змій також воював з ангелами Його, але не перемогли, а ні місця не знайдено для них на небі. І викинутий є змій великий, вуж стародавній, котрого звуть диявол і сатана, котрий зводить увесь круг землі і скинутий є на землю і ангели його з ним скинуті». —*Одкриття 12: 7—9*.

Великий Князь Ісус Христос розпочав війну з сатаною і в сьомім віршу є названий іменем «Михаїл», певно для цього, щоби вказати на відповідне пророцтво Даниїла і щоби в цей спосіб ту важну подію підтвердити через двох свідків. Єдине місце у Старім Завіті, де назва «Михаїл» пристосована є до великого князя Божого, Ісуса

Христа, знаходимо в пророцтві Даниїла, де є написано: «Того часу повстане Князь Михаїл Великий, котрий заступається за синами народу Свого; а буде час горя, якого не було, яко народи існують, але спасуться в цей час з поміж твого народу всі, що будуть знайдені і записані в книзі». (*Даниїла 12: 1*). Те горе на небі закінчене є викиненням сатани, а в часі того горя наступила на землі перерва, під час котрої мусить бути проголошене свідощтво, а тоді прийде остаточний кінець. — *Маттея 24: 14, 21, 22*.

Цей і інші вірші святого Письма об'являють, що сатана мав місце в небі де йому було дозволено перебувати. Правда, що Бог обмежив його до певного місця, але з інших віршів святого Письма ясно випливає, що дозволено йому було з'являтися перед лице Бога. — *Йова 1: 6, Захарії 3: 1, 2*.

Бог дав йому чотири імена, щоби його називати, а ті імена означають його зле діло. О нім є сказано, що він «зводить увесь круг земний», через що очевидно потрібно розуміти, цілу замешкану землю; помазаний нарід Божий не є належний до землі, однак тим зводженням не є обнятий.

Коли Великий Князь, Христос, посаджений був на своєму престолі, першим Його ділом було викинення сатани з неба. Сатана зібрав однак свої бойові сили, «сім голов» представлених через ангелів і князів і давав опір, через що вибухнула війна. Це була битва між небесами сатани і «новими небесами» Месії. Звір і фальшивий пророк не брали участь в тій битві, бо у тій небесній битві нічого не могли зробити, щоби допомогти своєму отцю сатані. Кожний князь або начальник в невидимій орга-

Сатана скинутий з неба.

нізації сатанській брав участь в тій битві, а ті князі спричинили видиму організацію сатанську на землі до провадження війни проти організації Божої на землі, що ж ото сталося.

Міліарди його святих ангелів воювали по стороні Христа, але ні один член тіла Христового не брав участь у тій битві. Ті, що померли як вірні Його члени не були ще воскреснені і ніхто з кляси слуги Божого на землі не був учасником в тій битві, щоби помагати. Сила воююча однак не досягла до Помазанця, що посідає усяку силу в небі і на землі. Це також є доказом, що Ісус не має потреби зв'язати сатану, аж поки не вижене його демонів і не знищить його великого царства. Чекаємо кращого, що Господь дасть повну спосібність вибушуватись, і що тільки тоді його зв'яже, коли сатана понесе повну поразку. В тій битві сатана і його бойові сили були переможені і скинуті з неба, що дає запевнення, що Христос в призначенім від Бога часі знищить повну організацію сатанську, і вкине сатану в безодню.

Хотяй визначений через Єгови час ще не прийшов на знищення сатани, але говорив він дослівно, викинути сатану і його ангелів з неба. Ісус пророкував: «Бачив Я сатану як блискавицю з неба спадаючого». (Луки 10: 18). Прийшов був час, коли Ісус мав виконати саме то діло, і мусіло Йому то спричинити багато радості і в цей спосіб усправедливити ім'я Свого Отця перед силами небес. Но однак ім'я Єгови ще не було усправедливлене перед земними сотворіннями. Це усправедливлення буде мати місце в часі битви Армагедону. Бог допускає, що сатана далі робить зло на землі, але в певнім часі Бог знищить його організацію через Свого Ве-

ликого Князя, через що ім'я Єгови буде повністю усправедливлене.

Йоан, що представляє Божих помазанців, чує голос на небі що кличе: «Тепер сталося спасення, сила і Царство Бога нашого і власть Христа Його. » (*Одкриття 12: 10*). Слова ті підтверджують, що рівно та війна, як відозва мали місце в часі народження Царства або народу Божого. Відозва наперед була почута в небі через безліч ангелів, а опісля також через воскреслих святих по їх воскресінню, але тільки в 1925 році вірні святі на землі почали ті річі розпізнавати і розуміти, а це мусів прийти час Божий, щоб о тім дати їм виrozumіння. Господь спричинив і об'явив оголошення в Вартовій Башті з 1 квітня 1925 року, слідує правди: Що в небі відбулася битва, і що в небі царює велика радість з причини народження Царства. Сила Господа взглядом сатани і його ангелів була доведена (*доказана*), а опісля була об'явлена воскреслим святым і також вірним на землі. Ті послідні тепер зрозуміли слова святого Письма: «Господь є силою моєю і піснею моєю, Він був моїм Спасителем». (*Псалма 118: 4*). Виrozumіння про плац справедливості і шати збавлення було дано церкві тільки по виданню Вартової Башти з 1 квітня 1925 року. Тоді вони почали розпізнавати ті річі і цінити.

Час чекання пройшов, і хвиля, від котрої усяка сила в небі і на землі мала бути виконана через Христа, прийшла. На тому заключається «розпорядження повноти часів». (*Єфесян 1: 10*). Христос почав виконувати Свою силу скиненням диявола з неба; через це Він назначив початок нового періоду часу в Царстві великого «віковичного Царя», і новий час або нове Царство,

розпочинається перед певним знищенням організації сатани і його могутності.

Усі святі ангели є синами Божими, а через це і братами Христа, котрі залишилися вірними аж до смерті і рівно ж братами усіх вірних у Христі, тих що на землі. Сказано у відозві: «скинуто винувателя братів наших, котрих обвинувачував в день і в ночі перед Богом нашим». О тім обвинуваченню поступовання Йова дають нам добрий приклад. Сатана обвиняв Йова перед Єговою і заявляв, що той не додержить вірності своєї, як тільки буде виставлений на пробу. Бог дозволив сатані спробувати свій підступ на Йові. Проба була зроблена, а результат був той, що Йов видержав у своїй вірності. В цей спосіб сатана постійно обвинувачував послідувачів Христових і твердив, що коли будуть виставлені на пробу, не залишаться вірними, але усі, котрі взглядом Бога були вірними і щирими додержали віри і сатана не міг їх побороти. А навпаки, ті вірні побороли сатану, як є написано: «Але вони його перемогли через кров Агнця і через Слова Його свідкування, і не любили душі своєї аж до смерті». (*Одкриття 12: 11.*) Ті виграли битву через свою віру в кров Христа, котра закрила усі їх природні слабості і інші недосконалості, також через те, що держаться сильно Христа. «Це є перемога, котра світ перемагає — наша віра». Перемагають вони «через кров Агнця», що означає, що Агнець Божий заступається за своїми слабими братами і є їх заступником у Бога. (*1 Йоана 2: 1*). Також є згадано о «словах їх свідоцтва», що дійсно має означати, що були то вірні свідки, котрі Видавали свідоцтво о імені Єгови і Христа. Хто не є діяльний, яко свідок для імені Бога і Його Слова, той

не може мати Його признання, але потрібно бути його діяльним свідком — це є один з ясних приказів Єгови. Правда народу Божому не була дарована, щоб нею сам розкошувався, але щоб її також оголосив своїм ближнім для слави імені Єгови. Був час, коли свідки будучи покриті веретищами свідкували, а коли цей період часу минув, свідоцтво їх було «умертвлене». В певнім часі Бог повернув Своїх свідків до життя і дав їм іншу одежу. Одягнув їх в «одежу спасення» і «плащ справедливості» і вони йдуть тепер з великою ревністю наперед, щоби видавали свідоцтво, котре діє на землі на сатану і його представителів на землі як побиваючий бич.

В мові того пророцтва члени тих «двох свідків», котрі видавали свідоцтво, будучи окриті веретищами, «не любили свого життя аж до смерти». Воліли вони померти, аніж робити відступлення за бажанням наглої зграї сатанської. Вони хотіли залишитися вірними своєму Господеві навіть, коли би мали втратити життя своє, а для таких «краще є милосердя Бога, а ніж життя». — (*Псальма 63: 4.*)

«Ото ж веселіться небеса! І всі, котрі живете в них». Останок або кляса вірного слуги на землі дійсно розкладає свої намети в небесах або в небесних місцях, бо посідає предсказане право до життя. Вона бачить через віру, як прекрасно її Бог провадив і в який чудовий спосіб об'являє Свій замір, і також бачить, що Слово і ім'я Його в незадовгій часі буде усправедвлене, і що тоді їх власна радість буде задовільняюча. То є призначенням тих, котрі вірно служать Богу.

ГОРЕ.

Але коли сатана є скинутий з неба і свою діяльність ogranicує до діл земських, мешканці землі одержують пересторогу: «Горе землі і морю! Бо зійшов диявол до вас маючи великий гнів, знає, що короткий йому час». (*Одкриття 12: 12*) Останок не належить до землі, через що слово «горе» також не відноситься до нього, але звернене є до організації сатанської і до всіх, котрі її піддержують і підкріпляють і є її піддані. Кляса останка оголошує тепер то перестерігаюче «горе» і з цієї причини і в тій цілі, свідкує для слова і імені Божого, а сатана старається її знищити. Вірш цей дозволяє даліше заключити, що сатана зі всієї лютості гнати буде свої сили, то є фінансових магнатів, політикантів і духовенства в їх ненависті до Бога.

Велика лютість сатани звертається проти Бога і Його організації. Для того гнобить він народи в різний спосіб і спроваджує на нього велику нужду і горе. Опісля спричиняє він брехливе і блудне духовенство, що робить Бога Єгови відповідальним за усяку біду, гіркість, клопоти і за усяке нещастя. Через це його заміром є відвести людей від Бога, перш ніж битва Армагедон настане. Сатана знає, що час його є короткий. Його проба і замір відвернення людей від Бога має на цілі, щоби усіх перетягнути на свою сторону. В тому місці об'явлення припиняє голос з неба, що вказує що страдання народів на земі продовжується і що аж тільки в битві Армагедон осягне свій пункт кульмінаційний.

В ПУСТИНІ.

По наслідку битви, бачимо сатану повністю викиненого з неба, так що вже не міг він підняти дальше жодного наступу проти сил небесних. Бо диявол мав велику злість на «невісту» або на організацію Божу, отож був змушений мститись на дітях Божих на землі, через що дальше читаємо: «Переслідував він невісту, котра була породила хлоп'ятко». В цьому є заключене остереження для помазанців Бога, що поки знаходяться на землі, були приготовані на переслідування і опір зі сторони сатани і його представителів. В цей спосіб є даний ясний знак, що коли хтось служить Богу пильно і ревно, видаючи свідоцтво для імені Божого і його замірах, буде переслідуваний через сатану і його представителів видимої організації. —*Одкриття 12: 13.*

Через свого духа Бог Єгова повів Свого олюбленого Сина на певний час у пустиню, а це сталося безпосередньо по його охрещенню в Йордані. Під кінець того обмеженого часу сатана в запаленні приступив до Господа Ісуса з великою спокусою. Тоді Ісус Христос став до битви і свідчив о Царстві Божім. Належить через це припускати, що Бог безпосередньо, по поновленню одержання духа життя через Його «двох свідків» заведе своїх вірних на землі передовсім у пустиню. А також читаємо: «А невіста утікла в пустиню, де має місце наготоване від Бога, щоби її там кормлено тисяча двісті шість—десять днів, і дано невісті два крила орла великого, щоби летіла від лиця вужа в пустиню на своє місце, де б її кормлено протягом час і два часа і пів часу». (*Одкриття 12: 6, 14*).

Розгляньмо тих два вірші разом, бо ж відносяться до того самого предмету.

Ілія утік, бо боявся. Невіста Божа, котра представляє вірних членів його організації на землі, утікла, бо Бог для неї справив урядження і тому, що Бог кормив свою організацію в розположенню пустині. Під час світової війни, коли організація Божа на землі нічого не могла розпочати, члени її молилися словами, котрі псалміст вложив до їх уст: «Коли б я мав крила як голубка, полетів би та відпочив, поспішив би, щоби пройти перед вітром буйним і перед вихром». (*Псалма 55: 6—8*). Бог спорядив, щоби образно представлена через Ілію праця видання свідоцтва знову ожила. Єгова був вислухав молитву Своїх вірних і дав їм ще більше, чим вони від Нього просили. Єгова Бог є тим «великим орлом», котрого крила удержували і боронили його організацію. Отож невісті, дякуючи Його спілкуванню, було дано два крила що представляє його любов і силу, щоби її забрати. «Як Я вас носив ніби на крилах орлиних і приніс Я вас до себе». (*2 Мойсея 19: 4*). По народженню Царства або нації і під час коли праця оголошення свідоцтва ще була стримана, святі Божі на землі не переставали благати: «Стережи мене як зіницю ока, під тінню крил Твоїх стережи мене». (*Псалма 17: 8*). «Змилуйся наді мною, о, Боже, змилуйся, бо в Тобі надіється душа моя, а до тіні крил Твоїх втікаю, аж перемине погибель». (*Псалма 57: 1*). «Буду жити в наметі Твоїм навіки, захвай мене під тінею крил Твоїх». — *Псалма 61: 4*.

Коли нарід Божий почав розуміти розпорядження Його, тоді сказав: «Як дороге є милосердя Твоє Боже, коли діти людські сховку шу-

кають у тіні крил Твоїх». (*Псальма 36: 7*). На то пророк Божий відповідає: «Пір'ям своїм накрию тебе, а під крилами його безпечен будеш, правда Його є щитом». (*Псальма 91: 4*). Через свою правду Бог об'являє дітям Своїм, а через Своє подавання кормив їх.

В святому Письмі є написано: «Сион ледве почав боліти родами, а вже породив синів своїх». (*Ісаія 66: 8*). Пустиня була місцем охорони або безпечним перед лицем і присутністю ворога. Пустиня оце була відповідним місцем де останок, насіння невісти міг бути виданий на світ і помазаний і зроблений частю храму. Коли Єлизавета довідалась, що мала бути матір'ю Йоана Хрестителя, скривалась вона через певний час. (*Луки 1: 24*). «Аж до часу, котрого роділля породила б, а тоді ж останок братів його навернеться». (*Михея 5: 3*). Видала вона дітей своїх на світ в тому місці або положенню, що Бог для неї приготував, а тоді Бог дав їм корисний харч до їх зросту, то здається має представляти приготування народу Господнього до праці Єлисея і до її започаткування.

ЧАС.

В шостому вірші сказано є, що період часу в пустині мав продовжатися 1260 день, а у 14 віршу той час поданий є яко «один час і два часи і пів часу». Господь показує, що тут іде мова о періоді часу трьох і пів років, при чому один час числиться за один рік в 12 місяцях по 30 день кожний. Обое в шостому і чотирнадцятому віршу є вказані часи одним і тим самим часом. Період часу, що складається з 42 місяців або 1260 день вказані є в різних місцях св. Письма, але це

не має означати, що за кожним разом через це потрібно розуміти той самий період часу. Тих 42 місяці, під час котрих «святе місто було потоптано» і ті «два свідки» в веретищах видавали свідоцтво, взяли свій початок в листопаді 1914 року, а закінчилися в травню 1918 року, що було сказано в попередній голові.

При кінці того періоду часу ті два свідки були переможені і забиті. Опісля наступив час чекання або час бездіяльності, що є представлене як неживе, нічого вжити не може. Для невісти не було жодної причини до утечі в часі, коли ті «два свідки» не жили. Але коли війна скінчилась і сатана скинений був з неба, упав він у гнів проти невісти, яко о тім є згадано у 13 голові. Отже, це був властивий час, щоби «тікати у пустиню». Період часу 1260 день в пустині розпочався 27 березня 1919 року, а закінчився 8 вересня 1922 року. На доказ вірності того утвердження приводимо понище слідуєчі факти подій:

Двадцять шостого березня 1919 року урядники Товариства були випущені із в'язниці, а слідуєчого дня, 27 березня, праця видання свідоцтва була розпочата. В цей час ще не була створена організація для тої праці, належало отож перед усім підняти передові кроки. Був це період часу, коли Бог Свою організацію «випровадив у пустиню», або допровадив до того положення, якого приготував для членів Своєї організації на землі. Члени організації мусіли бути кормлені, підкріплені і приготовані до дії. Бог і Його олюблений Син ділаючи через інших невидимих членів Своєї організації, видали розпорядження для своїх святих на землі. Ті молилися: «Корми нас харчем по потребі нашій».

(*Приповіді Соломона 30: 8*). Обітниця стоїть: «Як пастух стада своє пасти буде, до оберемка свого згромадить ягнята і на лоні своїм плекати буде їх, а вагітні повільно попровадить (*невіста Божя Сион з останком її насіння яко немовлятко*). «І стане (*Христос Цар*) пасти їх (*нарід Божий*) в силі Господній, і в славі імені Господа Бога Свого». — *Ісаія 40: 11; Михея 5: 4*.

Кормлення, здійснюване через Господа Ісуса, що описане в Одкритті 12: 6, було доставленням харчу для будови організації Божої. То відповідало будові організації, котра продовжувалась від весни 1919 року, аж до пункту розвитку в 1922 році. В 1922 році організація була приготована для служби Господньої і розпочала свою діяльність. Господь здійснював кормлення Свого народу послуговуючись «Вартовою Баштою» і зв'язаною з тим літературою, через що його нарід був кормлений, потішений і зміцнений.

На початку того часу, об'явив Бог Свому народу, що мусить бути виконана Єлисейова праця видання свідоцтва і приготування до того йшло вперед. В тому часі «дім Бетель» був знову уряджений на мешкання; головне бюро Товариства з поверненням перенесено до Брукліна і розпочато приготування до виготовлення книжок і брошур Товариства за допомогою власного машинного устаткування. Єгова сказав, що не упустить Сиона. «Хіба може забути невіста немовляти свого? Щоб не змилосердилась над плодом життя свого? А хотяй би вона забула, але ж Я тебе не забуду. Оце на долонях своїх написав тебе, мури твої завжди є передо мною». (*Ісаія 49: 15, 16*). То головне розпорядження, щоби пасти Сион

і його приготувати, мало продовжатися 1260 день або 42 місяці.

Ото Господь знову дозволив своєму народу зібратись у вересні 1922 року в Кедар Поінт на рішальний з'їзд. Прибули посвячені з Канади, з Сполучених Штатів, з Європи. Якийсь час перед тим, без жодної думки щоби виконати пророчу дату, день 8 вересня був на програмі означений як «день». (*Псалма 118: 24*). В тому ото ж дні сталося, що на з'їзді з великим захопленням і горячою ревністю для Господа виданий був вигук воєнний: «Оголошуйте Царя і Його Царство!» З тим днем розпочалася зорганізована праця видання свідоцтва.

Повища дата припадає докладно на кінець періоду часу 1260 день у пустині. Організація Божа на землі вийшла з пустині і настала хвиля, коли перший ангел мав затрубит. (*Одкриття 8: 7*). Невіста у пустині породила дітей своїх, і через це прийшов відповідний час, щоби їх помазати. Зазначим, що це припадає на той самий період часу, що виляття святого Духа, як це описують пророки і апостол Петро. (*Йоїла 2: 28—32, Діяння апостолів 2: 16—21*). Тоді-то послідувачі Ісуса Христа, як зорганізована спілка (*Товариство*) почули заклик до служби, котрого прийняли з високою оцінкою. Уста їх були очищені і прийшов час на видання свідоцтва аж до кінця, як це Господь предсказав через свого пророка. (*Ісаїя 6: 6—11*). В тому часі почали вони розпізнавати велику організацію «ву-жа» і мали зрозуміти її велику лютість і ненависть відносно організації Божої і оцінювати конечність бути вірними Господеві.

ОБМАН.

«Вуж» одна з назв ворога, що значить «обманщик». Ото ж належить сподіватись, що діла його завжди будуть мати ціль щоби обманювати людей і відвертати їх від Бога. «І випустив вуж з рота свого на невісту воду яко ріку, хочачи зробити, щоби її ріка затопила». (*Одкриття 12: 15*). Струя води з рота сатани представляє багато обговорених наук, хитрі плани і усякого роду дурниці, котрими він старається звести людей. Сатана послуговував кождим знарядом, будучи в його плані, щоби виконати свій замір. В бурнім часі, між роком 1915 і 1918 багато, котрі давалися за послідователів Христа і за будучих в правді, відлучилися від організації Божої і почали зараз обговорювання і оголошувати свої особисті і різні видумки. При чому головно дбали про це, щоби ті, котрі були вірними і твердо держались організації Божої одержали їх літературу. Їхні видання почали свій початок в тім часі, помножувались і ще тепер є опубліковані. Ціллю їх було і є відтягнути інших від Товариства. Сатана послуговувався ними як своїми знаряддями.

Від весни 1919 року виголошено багато прилюдних промов і розповсюджено багато теорій. Висловлювались вони в трактатах (*наукових працях*), мирних конвенціях, в дебатах (*обмін думками суперечки*), парламентаріях (*влада належить виборчому парламентові, а не Теократичному*). В пропаганді політичній і в догодженню духовенству на всі сторони, а це все мало служити на відвернення людей від Бога і запровадження їх до ідеї сатани. Найбільша частина тої пропаганди вийшла з Америки і Англії. Політиканти,

представителі фінансистів, і духовенство сполучалися для цілі розповсюдження тих ідей чи теорій. Сміло можна сказати, що диявол ужив всіх своїх «сім ротів», то є усіх своїх представителів за знаряддя, щоби вилити на нарід струю наукових основ або фальшивих наук. План сатани лежав на цьому, щоби «невісту», організацію Божу на землі, за поміччю доглядів суспільства і прилюдної дискусії, пірвати і її наклонити до взяття участі в тих справах і в цей спосіб змусити її поклонятися звірові і образіві його.

Певне число тих, котрі вдавали за повно посвячених Господеві, були через цю струю пірвані і унесені, але вірний останок не міг бути пірваний. Це мало бути добрим остереженням для народу Божого. Лише організацію Божу сатана старается ушкодити і знищити, другі знову же знаходяться під його пануванням і його впливом, але вірний останок не піддається його впливові. Господь говорить: «По овочах пізнаєте їх». «Овочом духа є любов». Ті, котрі люблять Бога, самі відлучуються і посвячують усе, що посідають Господеві і роблять це на Його хвалу. Видають вони овочі Царства, що має означати, що вказують в службі Царства і в роздаванні його правд іншим любов і повну покору. Не підлягає сумніву, що усі, котрі виступають проти Царства і видання свідоцтва про Царство, є знаряддям сатани, чи це знають чи ні. Виступають вони проти Бога і Його Христа і видають овочі ворога, а саме протиставлення проти праці для Царства.

На питання, чи «невіста», організація Божа, під натиском тої струї упокориться і через прилучення до представителів нейтральної політики

поглядом сатани і його організації з тієї «води» пити буде? Відповідаємо: Ні! Не вдалося дияволу і не може йому вдатися зводити правдивих послідователів Ісуса Христа. Уживання в виді Ліги Народів, заборона усякого рода реформ, мирних трактатів і договорів безпеки, на вигляд насправді є справедливі, але усі вони є лише хитримими планами, щоби нарід Божий відвернути від Бога. Багато так званих Християн так сказало: «Не говорім краще нічого про духовенство або організацію диявола. Залишмо диявола в мирі і говорімо за щось інше». Правдиві і вірні Християни не послухали однак цього. До тих котрі закладають договори, союзи, маючи зреформувати і піднести стару світову сатанську організацію говорять вони: «Збирайтеся (з'єднуйтеся) народи, однак побиті будете... ввійдете в раду, а буде розірвана, намовтеся і не встоїте, бо Бог з нами». Займають вони це становище, що Бог їм це наказує і вони держуться його приказів. Бог говорить до своїх вірних: «Не говоріть: змова! Бо народ цей все змовою вважає, не бійтеся того, чого він боїться і не лякайтеся, Господа сил небесних Його шануйте і Його одного бійтеся. — *Ісаїя 8: 9, 10, 12, 13.*

Цей потік даремних проектів і плутанини виїшли з уст диявольської організації, zostались так як Господь сказав, через землю поглинуті. Це має означати, що народи землі ті плани попереджувальні прийняли або пили. Коли останок бере під увагу, до якої крайності попали народи, щоби виконати свої теорії, тоді пізнає конечно, як необхідно є держатися здалека від світа і не відступати від Господа. Останок не зробить жодного крока взад або відступлення. В цей спосіб земля допомогла «невісті Божій» і

останок зауважив, що сатанський потік обману багатьох обманув, але вибраних Божих обманути не може. — *Одкриття 12: 16.*

Кляса слуги Божого є сліпа і глуха на все, крім діл Царства. (*Ісаї 42: 9*). Одвага, з якою останок видає свідоцтво для Єгови, та вірність, з якою сповіщає Його хвалу, наповняє сатану і його організацію лютістю, і для того сатана з своєю організацією замірює провадити війну проти невісти або організації Божої і її останка на землі. «І розлютився змій на жінку і пішов, щоби воювати з другими з насіння її, котрі заховують заповіді Божі і мають свідоцтво Ісуса Христа». — *Одкриття 12: 17.*

Бог довірив Ісусу Христу прекрасну працю видання свідоцтва про Нього і Його Царство. Тією честю видання свідоцтва Христос поділився з клясою святині, що становить часть слуги. (*Ісаїя 42: 1*). Ті вірні розуміють, що спрямовані до них заповіді Божі звучать: Ви свідки Мої, що Я — Єгова! Оголошуйте, що ім'я Моє є благородне, що Царство народилось, а для всіх люблячих справедливість означає радісну новину, а Євангелія про Царство має бути оголошена усім народам на свідоцтво і тоді прийде кінець». Від 1922 року багато прийшло до правди і були помазані Духом Святим, зараз увійшли до служби і як члени слуги Божого з радістю відправились щоби співати нову пісню і оповідати прикмети та невинність Єгови і Його Царя.

ОРГАНІЗАЦІЯ САТАНСЬКА.

Сила, яка була дана Люциферові була силою Божою, бо Бог дав йому доручення виконувати певні річі. (*Єзекиїля 28: 14*). Люцифер виду-

мав підступний план, щоби упустити організацію Божу і створити собі власну, противну організацію. (Ісаїя 14: 13). Передовсім вдалося йому звести першу жінку на землі і взяти під свій вплив. Перший чоловік також пішов самолюбно за сатаною по дорозі злого. Потомки цієї колись досконалої пари родилися недосконалими і яко грішники взглядом того, також завжди легко були зведені через ворога, або спокушені. Ім'я Люцифера з того часу було переіменоване на «сатану» і «диявола». Наклонив він деяких ангелів в небі поступати за ним в неправоті і створив організацію, котра віддавна противилася Богу: хулячи проти Його великого імені і висміючися з Нього. Сатана багато ошукав і пробує пожерти кожного, хто став по стороні Бога і справедливості. Спосіб поступовання сатани підкреслюють його чотири імені.

ВИДИМА ОРГАНІЗАЦІЯ САТАНСЬКА. (Одкриття, голова 13)

В 13 голові Одкриття бачимо Йоана, що стоїть на піску моря, через що в ясний спосіб є виражено, що слуга або кляса помазанців знаходиться в безпечнім місці і там одержує пізнання про сатану і його діяльність. Пісок означає неперехідні границі моря і є оце місцем, де безпечно можна стати. «Чи не будете Мене боятися? — говорить Господь. І перед лицем Моїм не будете лякатись? котрим положив морю пісок за границі, постановою вічною, що не переступить її, і хоч хвилі його перемагають та бурхають, та не здоліють перейти». (Єремії 5: 22). Через це об'явлена правда, що ті, котрі знаходяться безпечними в Господі, будуть першими, котрі пізнають страшну організацію сатанську,

що її будуть оголошувати і напоминати будуть народи, щоби від неї тікали.

Стоячи на своїм законнім місці, говорить Йоан: «І став я на піску морському, і бачив звіра, що виходить з моря, маючи сім голів і десять рогів, а на рогах його було десят корон, а на головах його ім'я хули». (*Одкриття 13: 1*). Американський переклад Біблії «Дияглот» і англійський «Ротергам» в тому віршеві уживають вислів «дикий звір». Факти доводять, що дійсно тут іде мова про «дикого звіра». Розгляньмо тепер 13 голову Одкриття, а описані вірші треба старанно прочитати.

Передовсім важливо є пізнати, що це є представлене через «море». Думка, що море означає «неспокійні маси народів» — здається не є вірною. Як це підтверджує багато віршів св. Письма, символічно «море» означає віддалені від Бога народи землі, котрі опікуються видимою частю організації сатанської, її кормлять, двигають і підпирають. Торгівля світова відбувається особливо на морю і світ торгівельний посідає велику потугу і великий вплив на народи. Політиканти світа організовують «море» або народи, запрягають його і держать його у своїй силі, за винятком в часах бурхливих і в горю. Вожді релігійні, а особливо духовенство, сидять собі вигідно і гордо їздять по «морю» або по народах. Усі ті три основні сили черпають свої удержання з землі або з людей. Коли Царство Боже буде повністю в дії, тоді жодного «моря» вже не буде, а для того, що в цей час народи землі будуть привернені до совершенства і до повної гармонії з Богом, а сила і вплив сатани назавжди щезнуть. — *Одкриття 21: 1*.

При сотворенню світа через Всемогучого Бога

наперед появилася вода, а потім суха земля. Дух Божий носився над водами і появились жиючі істоти. Сатана стався фальшивим богом і пробував наслідувати діло великого Творця. Його потуга носилася над безбожними народами землі, то є над «морем» і символічно говорячи, запліднив їх і видав на світ цей звірячий твір, котрого вживав до опанування народів землі. Опісля pojavився сухий континент, або материк (суша), то є певно організація сатани і безсумлінні великі організації, що поглочують менші і слабші. Злі в «морю» роблять горе і гніт. Беззаконні поїдають людей як риб морських. (*Аввакума 1: 13, 15*). «Безбожні будуть як море збурені, коли успокоїтись не може, а води котрого вимітають намул і болото. Нема миру безбожним, говорить Бог мій». — *Ісаія 57: 20, 21*.

В цей спосіб св. Письмо вказує, що море представляє торговельну діяльність експлуаторів взглядом своїх співлюдей: «Руку свою витягнув на море, стривожив царство. Господь розказав о Канаані (*Феніція; пер. анг. місто торгівельне*), щоби збурені були твердині його». (*Ісаія 23: 11, Езекиїла 27: 9, 28: 2, Захарії 9: 3, 4*). Сатана є тою великою потугою або силою, котра зорганізовувала всесвітню торгівлю, що забезпечує отримання його урядників і представителів на землі. (*Езекиїла 28: 16*). Єгипет, котрий мав право на володіння, на запаси осередків, споживчих на землі, був першою світовою силою сатани, котрої торгівля і рух розпростерся над водами, ріками і морями. «Сину чоловічий! Піднеси крик над фараоном, царем єгипетським і скажи йому: подібний ти левові молодому між народів, ти є, як цей кит (*змій, диявол*) в морю, коли ж буяючи по ріках твоїх, мутиш во-

ду ногами твоїми, змішуєш ріки його». (*Езекиїла* 32: 2). Це є символічна об'ява, як сатана використовував народи землі.

Назва Тир є застосована до сатани і його організації о чім є записано: «Коли виходили товари твої з моря, наситив ти багато народів, великою кількістю багатств твоїх і торгівлею твоєю збогатив ти царів земних. Але коли будеш покрушений від моря в глибокоствах вод, торгівля і все багатство твоє посеред тебе упаде». (*Езекиїла* 27: 33, 34). «По собі Тир збудував оборону і назбирав срібла, яко порошу, а золота, як болота на вулицях. Оце Господь вижене, і вразить в море силу його, а сам від огня пожертий буде». (*Захарії* 9: 3, 4). В цей спосіб Господь об'явив в образі, як диявол спричиняє малу групу людей до використання людей, щоби самих себе збогатити, і як організація диявола буде знищена.

Як море є широке і покриває велику часть землі, так беззаконня розтягується під злим пануванням сатани по цілій землі і панує над нею. — *Псалма* 104: 25, *Плач Еремії* 2: 13.

Єгова сотворив левіатана, щоби він плавав у морі, а сатана зорганізував свою велику торгівельну організацію, щоб гратись з людьми і експлуатувати їх. — *Псалма* 104: 26.

Місце перебування змія є море, і має це означати, що сатана і його організація по-слугуються народами для своїх самолюбних цілей. — *Ісаїя* 27: 1.

Організація Єгови є зображена через добру чисту «невісту», під час коли організація сатанська представлена є через «невісту» недобру і злу. Найважливіша частина сатанської власті адміністраційної є для людей невидима, але її

могутність і вплив розтягується на ті народи землі, котрі вже через довгий час були зловживані для безбожної цілі. Господь не залишає нас в незнанню, що до того, що води моря зображають. «І сказав мені: Води, що ти бачив, де блудниця сидить, є люди і сили, народи і мови». (*Одкровення 17: 15*). Є надія усіх народів, що колись будуть увільнені від організації сатанської і повернуть до ласки Бога. Вирозуміння тої високої правди об'явив Бог перед тими, котрі є Йому віддані і котрі є в Христі. Але тепер є на часі, щоб люди почали пізнавати правду, котра є так дуже потрібна для всіх. Люди повинні знати, що організація сатанська є їх найбільшим і найшкідливим ворогом, під час коли Бог об'являється їм із своєю організацією, як їх правдивий приятель.

Перед багатьма століттями сатана опанував народи представлені, як море і котрих відвернув від Бога. Проявляв він свій вплив на море або на народи і видав в цей спосіб свій пагонець. Той пагонець сатани символічно є представлений через «дикого звіря». Багато століть пізніше кляса слуги Божого, стоячи в місці безпечнім, яке наготовив Бог для тої кляси, поглядає на «море» безбожних людей і спостерегла чого сатана добився. Пізнала вона, що горе і терпіння народів походить від сатани і його пригнітаючої організації.

Апостол Йоан вірний слуга Божий, став на острові Патмос і дивився без сумніву на Середземне море. Над тим морем повстало шість держав світових, котрі виконували свою владу, і над тим же морем повстала сьома світова держава з великим авторитетом і могутим впливом на інші держави, і займає вона це стано-

вище до дня сьогоднішнього; і розтягнула вона своє панування над морем. Протока Гібралтарська панує над ходом до моря Середземного. Сьома світова держава (*Велика Британія*) взяла її силою у володіння і держить це становище аж до тепер, щоби панувати над морем. Йоан мав видіння «дикого звіря», що виходить з моря. Багато століть пізніше Йоанова кляса пізнала значіння того великого «дикого звіря» і тепер знає, що «звір» представляє тверду, жорстоку і пригнітаючу державу, а також владу.

«ДИКА ЗВІРИНА».

«Дика звірина» котру Йоан бачив, що виходить з моря, представлена є не тільки як дика, але також як нечиста, жорстока і злюча. Пророк Даниїл, котрому надовго перед часом об'яви Йоана дано було видиво писав: «Бачив оце я чотири вітри небесні (невидима сила сатани, князя власті повітря) схоплювалися на морю великім, і чотири звіря великих виступали з моря різні один від другого». (*Даниїла 7: 2, 8*). Охарактеризування пророка, об'являє, що ті звірі були дикі і дуже жорстокі. В законі є вчислені нечисті звірята. Звірі, про котрих Йоан описує є нечисті, бо ж не пережовують і не мають роздвоєних копит. (*3 Мойсея 11: 1—12*). Є це дальшим доказом про це, що з моря вийшло було діло диявола. Це є рід хижих звірят, що представляють то, чому не є дозволено вступати на дорогу Царя і чому не можна жити в його Царстві. (*Ісаія 35: 9; Езекиїля 34: 25*). «Дикий звір» через це є образом видимої організації диявола, котра панує над народами землі.

Звір, котрого Йоан бачив в образі, мав сім

«Звірина виходить з моря».

голов. Голова є керуючою частиною, бо це є розум, котрий руководить та керує. (*Суддів 11: 9, 11; Екклесіаста 2: 14; Езекиїла 10: 11*). У Святому Письмі є зазначена голова, котра чинила зло, і звичайно спадала на неї «пімста кривава» (*1 Царів 2: 14; Авдія 1: 15; 1 Паралипомон 29: 11; Псалма 18: 13*), котра несе відповідальність і керує рухами тіла.

«Сім», є число символічне і представляє повноту або цілковитість. Сатана є головою своєї організації. Символічна «сімка» вказує через це на невидимі відділи сатанського правління. Слово «звір» є образом видимої сатанської організації без різниці, чи вона виступає у образі одного або декількох звірят. Пророкові Даниїлу показалися чотири звірі, але не представляли вони чотири різні диявольські організації, але представляли організацію диявольську, як вона об'являється і як об'являє певні особливі характеристичні знамена. Без сумніву можна прийняти за правило, що слово «звір» відноситься завжди до тої частини диявольської організації, котра знаходиться на землі. Число «сім» також має відносини до семи держав світових, з котрих є кожна віддільна і в певнім часі займає на землі керуюче становище і з котрих усі є піддані сатані, яко свому невидимому володареві.

Дальше є написано: «Ті сім голосів є сім гір на котрих та невіста сидить». (*Одкриття 17: 9, 10*). Гора представляє Царство з володіючою головою. Історія світа доводить, що існувало сім різних і незалежних від себе держав, котрі по черзі займали на землі становище передових держав. Ті держави називаються: Єгипет, Асирія, Вавилон, Медо-Персія, Греція, Рим і Велика Британія. Сатана-диявол будучи богом того світа

був богом кожної з цих держав і є ним аж до тепер. (2 *Коринтян* 4: 3, 4; *Йоана* 12: 31; 14: 30). Сим-

волічний вираз «звір» обнімає усі ті держави світові, бо усі вони разом творять ту велику «дику звірину». Помимо цього, що завжди тільки одна держава у своїй часі займала перше становище.

На кожній голові була «назва хула». Певне слово, походить з того самого кореня, що перетлумачене є на «хуління», що означає «знущатись» і «насміхатись». «Так говорить Господь: Не бійся тих слів, що ти їх чув, якими Мене оскорбляли слуги царя Асирійського. Кого ж ти ганьбив і кого ж хулив? Проти кого ти підніс голос свій і з висока глянув очима? — Проти Святого Ізраїлевого». — 2 *Царів* 19: 6, 22.

Кожда з тих держав світових хулила і зневажала ім'я Єгови та насміхалась з Нього, а сатана ото старався щоби це зробили, і тим служили за усне знаряддя, щоби говорити проти Бога і відвернути народ від Нього. Святе Письмо також згадує, що всі вони засуджені на страшне знищення. — 4 *Мойсея* 15: 30; *Псальма* 74: 10.

Та «дика звірина» має «десять рогів і на рогах десять корон». Це є символ сатанської організації на землі в котрій кожне царство в замітній черзі відігравало головну роль і виконувало світову владу, щоби людей на землі колоти і пригнітати.

Ріг, представляє щось, що коле і силу. «Сила його буде як в первака вола, а роги в його як роги в буйвола, тому народи колить і розправляється аж до послідніх границь землі, се десять тисяч Єфраїмів і ті ж тисячі Манасіїв». (5 *Мойсея* 33: 17). «А Седекія син Ханаана зробив собі залізні роги і сказав: «Так говорить Господь, ними будеш колоти сирій-

чиків, їх витратиш». (1 Царів 22: 11). Є це добре знаний факт, що ті диявольські уряди землі становлячи організацію сатанську, кололи народ, яко дикий буйвол розпуджує стадо.

Зі своїми рогами або з своєю жорстокою силою народи ті кололи і пригнічували людей, а передовсім кололи вони народ Божий і переслідували його. Єгова виразно пам'ятав о Своїм народі і говорив написати Біблію на його користь. Не перейде він так легко до порядку денного над тими, що пригнічували Його народ, та хулили і зневажали проти Його імені. Ізраїль був вибраним народом Божим, котрого Він ужив щоби позаобразно представити духовного Ізраїля, або посвячений Йому народ на землі. Бог має у пам'яті держави, котрі особливо пригнітали Його народ. Діти Божі в Христі представлені є через Юду, Ізраїля і Єрусалим. «Тоді підніс я очі свої і побачив, а ото чотири роги. І сказав до ангела котрий говорив зі мною: Що це є? І сказав мені: То є роги котрі розкинули Юду і Ізраїля і Єрусалим». (Захарії 1: 18, 19). В часі, коли пророцтво Захарії було написане, чотири держави, а саме Єгипет, Асирія, Вавилон, Медо-Персія займались тим, щоби нарід Божий колоти своїми рогами.

Вінці або діадеми на рогах означають, що ті держави панували над народами з жорстокою потугою і вживали грабіжні походи для здобуття багатства і для захоплення територій. При чому вони завжди твердили, що роблять це з дорученням Божим. Свою самоволлю піднесли вони до значіння права. Кожну захоплюючу війну і усякі різні усправедливлення, вони твердили, що мають до цього право і роблять це з уповноваженням.

При дальшій описі звіря Йоан об'яснює: «А цей звір, що я бачив, подібний був до рися, а ноги його як медвежі, а уста його як уста льва; і дав йому змії силу свою і столицю свою і власть велику». (*Одкриття 13: 2*). Цей опис дикого звіря об'являє, що то відноситься не лише до одної держави світової, але що представляє зібрання в одно або обняття в один образ «сім» або цілого числа держав, що становлять земську організацію сатани.

Була вона подібна до рисі, т. є. була плямистою, що має означати, що є обманлива, хитра, фальшива і нечиста. «Не може відмінити п'ятнів своїх, строкатих». (*Єремія 13: 23*). Це є головно характерно у диявола. Крім того чатує він завжди на здобич. (*Осії 13: 7*). Рись є хитра і була представлена через Нимрода, великого мисливця, котрого сатана ставив «перед» Єговою, вживаючи до висліджування рівно ж спритних, полюючих і схоплюючих в свої тенети інші сотворіння.

«А ноги його як у ведведя». Ведвідь відомий є з своєї сили в роздавлуванні і подібно є п'ять раз сильніший від лева. Давид забив в силі Господній ведведя, котрий пірвав вівцю з стада отця його. (*1 Самуїла 17: 34—37*). Позаобразний Давид, Ісус Христос, великий уповноважений Єговою, заб'є організацію сатанську, котра напала на вівці Отця Його. Ведвідь вичікує на свою здобич. Безправний володар або беззаконна держава є як лев, що ричить. (*Приповісті Соломона 28: 15*). Це є дальша явна прикмета організації сатанської.

«А уста його, як уста льва». Мав він отожд сильні зуби, щоби гризти, здавлювати і розривати. (*Йоїла 1: 6. Осії 13: 8*). Організація сатанська є нагла, хитра і ричить страшенно як лев.

Усі ті символічні знамена згаджуються докладно з безсоромною, жадною, хитрою, жорстокою і насильною організацією сатанською. Опис це доводить також, що «дика звірина» не є а ні ведведем, а ні риссю, а ні левом, але чудовищем, що представляє жорстоку, огидну організацією сатанську. Бог ніколи не створював подібного чудовища. Диявол тільки міг забажати подібного чудовища. Символічний опис поданий є через Йоана, представляє докладно зокрема кожду державу універсальну (*всеосяжну*), яка коли-небудь існувала на землі.

Рівно ж не осталися ми в неясності того, хто є отцем того чудовища або дикої звірини. «Змій» (*то є сатана або диявол*) дав тій дикій звірині власть свою і столицю свою (*своє уповноваження*). Вказує то, що сатана видав на світ того звіря і дав йому ту власть, котру він виконує. Через те та дика звірина є його дитиною і знаряддям. Диявол є отцем, а його зла «невіста», його організація, породила цю дитину. Будучи плодом диявола є вона в першій ряді виключена з організації Божої. — *1 Паралипоменон 28: 5, 29: 23.*

«Дика звірина» показує через те, що є противно Богу і Христові, то є усе, що протиставляється Царству, праці Господній і слугам Божим. Сатана запропонував Ісусу Христу своє царство і свою власть, але Ісус не піддався впливові його підхлібства. (*Луки 4: 6*). Коли Бог полишив Своє панування над Своїм образним народом Ізраїльським, сатана стався богом цілого світа і міг був уступити свою власть над ним, помимо що знав, що Ісус його пропозицію відкине. В зв'язку з історичними фактами слідує отожд з пророчого опису, що «дика

звірина», котру Йоан бачив в образі без сумніву є сатанською організацією, котра появилася протягом століть, об'явившись спершу в Єгипті першою всеосяжною державою, а тепер у всіх державах і народах землі, серед котрих Велика Британія займає пануюче становище. Ті висновки вповні підтверджені в дальшій описі, що є подано в пророцтві Йоана.

ПОРАНЕНИЙ.

Заміром Єгови було дати колись вирозуміння Одкриття Йоана тим, котрі люблять справедливість. Тепер прийшов час до цього. Хто любить справедливість і слідить за пророцтвами що подані у символах, цей пізнає напевно, що через «дику звірину», представлені є члени держав світа. Йоан бачить, як говорить: «Одна з її голов ніби на смерть забита». А у 14 віршу об'ясняє він, що рана ця була завдана мечем. Грецьке слово перетлумачене на «меч» і те саме, що також повторюється в Одкриттю 6: 4, і виразно відноситься до розпочаття світової війни в 1914 році. На підставі історичних подій не важко пізнати ту голову, котра видавалась ніби забита на смерть.

Не сказано є, хто ту рану завдав, належить однак припускати, що рана нанесена була через іншу голову «дикої звірини» або через іншу державу, бо ж звір є описаний, яко маючий сім голов.

В 1914 році і перед тим завжди існувала ще шоста держава загальна, в котрій німці в кінці були найвидатнішою державою. Рим початково був поганським, стався опісля папським і був невірною названий «християнський», а так що і «свя-

тою державою римською». Керуючою расою в тій «святій римській державі» була раса тевтонська або германська, що головню об'являє титул «святи римська держава» народу німецького, наданий тій державі універсальній. (*«Енциклопедія Американська», том 12 стор. 511*). Німці утворювали голову або найвидатнішу частину народів тевтонських і були через це головою шостою «звіря», а це головню в 1914 році. Німці утворили «тройний союз» складаючийся з Німеччини, Австрії і Італії, і були його головою. Так оце шоста держава всеосяжна існувала дальше з німцями, як головою.

Велика Британія сталася сьомою передуючою державою універсальною з Англією, яко головою своєю. Ті дві держави світові і голови існували в 1914 році, і є ще сьогодні на очах і обидвоє творять частину «дикої звірини», котра виступила з моря. Повністю таке саме положення було в 1914 році при вибусі світової війни.

«Європа», практично взявши, вже на багато років перед фактичним вибухом в 1914 році була поділена на два ворожі табори: з Францією, Англією і Росією по одній і «тройним союзом» по другій стороні. Усі зусилля народів, щоби жити з собою в сердечній згоді, були в той спосіб паралізовані і існував скрізь нездоровий зв'язок, котрий причепився до повстання усюди недовірства і ненависті, що унеможливило усяку єдність.

Були звичайно в німців деякі ясновидні люди, котрі виразно пізнавали вище об'явлений аморальний стан річей, що погрожував завжди мирові світа. — *Енциклопедія Американська, том 12, стор. 521.*

В 1914 році пагонець сатани, то є «звірина», що

була постала з моря, порізнилася з собою, при чому її голови взаємно билися. Німці, яко голова по одній стороні, а Великобританія з другої сторони воювали з собою. Кожний втягнутий до тієї війни народ, є частиною сатанської організації. Результат війни закінчився страшним упокоренням німців і їх союзників і через якийсь час здавалося, якби з німцями вже назавжди було скінчено. То відповідає словам апостола Йоана «І бачив я одна з її голов (одну з держав звірини сатанської) якби на смерть забиту».

Кляса Йоанова або кляса слуги Божого думала через певний час, що німці дійсно повністю будуть знищені і здавалося це багатьом людям неможливою річчю, щоби німці коли-небудь знову могли повернути до сили. В зв'язку з тим Йоан говорить: «Але смертельна рана загоєна є: тоді дивувалася вся земля і йшла за тою звіриною». — *Одкриття 13: 3.*

Особливо Німці були дуже хворим народом. Вони лежали якби в передсмертному положенні, а народ терпів дуже. Але не померли, но залишилися при життю. Рідна організація диявола приступила по війні до того, щоби поранену голову обмити, зав'язати і вилікувати. Дійсна спроба поправити те положення піднята була наперед на конференції в Генуї весною 1922 року. Опісля вироблено план, по котрім інші народи, котрі становили частину «дикої звірини», мали допомогти Німцям позикою в кількості 200 мільйонів доларів. Протягом трьох годин банки Британські підписали ту позику понад свій уділ, а банки Американські покрили свій уділ вже по п'ятнадцяти хвилинах. Заохочуючи перегляд перших двох років здійснення цього плану та зв'язків, які запанували у Німців, був ого-

лошений в американському журналі «Курент» історія з березня 1927 року, під назвою «Реституція Німеччини».

З днем десятого вересня 1926 року зійшов день щасливого прогнозу, коли Німці серед європейської сцени поєднання з великим ентузіазмом, якого не бачено від часу тимчасової відміни зброї, прийняті були в пошану члени Ліги Народів. Німеччина і Франція, в особах своїх представителів, Міністрів справ заграничних др. Густава Стрісемана і Арістіда Бріанда, зобов'язалися удержати постійний мир і в імені своїх народів значно і взаємно дали собі обіцянку, що вже ніколи не добудуть меча, але що вскорі спори будуть влаштовувати дорогою переговорів або угод». — *Енцикл. Америк. том 28, стор. 645.*

Світ подивляв на явища виздоровлення Німців і спосібність «звірини», то є інших частин сатанської організації, що до загладження розколу або лікування пораненої голови. А тепер є важне питання: Яке становище в тому ділі має заняти нарід Божий? Духовенство утверджує, що представляє Бога, і в останнім часі дуже тим хвалилося, що воно якобы досягнуло. Приймає воно для себе і своїх союзників за це чесність і насміхається з цього, що говориться о приході Царства Бога і Христа Його. Настоюють вони при цьому, що земля через їх організацію зроблена буде приємним місцем замешкання для чоловіка, не зважаючи при цьому зовсім на Святе Письмо. Слідуючі слова апостола Петра, в котрих він про них пророкує є тут дуже точні: «Це найперше знайте, що прийдуть в останніх днях насміхателі, по власних своїх хотіння ходячи і говорючи: де обітниця приходу Його? Від коли бо батьки уми-

Шоста світова держава поранена.

рають усе так само пробуває від почину сотворіння». — *2 Петра 3: 3, 4.*

Багато з тих, котрі колись подібно були в теперішній правді і котрі утверджували, що радуються з причини Господа і Його приходу, також здивувались і піддалися сумніву, що до Господа і Його Царства; аж нарешті дійшли до того розуміння, що Господь відложив свій прихід. Ті ні тоді а ні тепер не пізнали «народження нації або Царства». Не спостерегли вони великих знаків або чудів на небі і не мають поважання до більшого світла, даного народу Божому від часу відчинення храму. Усі однак, котрі належать до храму і котрі продовжували в службі Божій в вірному, повної любові послуху взглядом Його заповідей, ідуть в що раз більшому світлі і співають спільно «нову пісню». (*Ісаія 42: 10*). Бог дозволяє Своїм Помазанцям пізнати правдиве значіння пророцтв.

ПРОСЛАВЛЕННЯ ДИЯВОЛА.

Бачучи, що час приготування до Армагедону є короткий, сатана возвишається та чваниться і посилає своїх представителів яко ангелів світла, щоби усіх людей відвернути від Бога. Зібрав він духовенство і його союзників, магнатів, фінансових і великих політикантів професіональних. Разом спішають вони восклицуючи з того, що організація світова зробила, і що ще зробить. Але народ добре знає, що усі їх поспішності є лише пустими фразами, бо горе та тяжка праця його не зникають. Прийшов час, щоби люди довідалися про правдиву причину того, а через це прийшов також час на розуміння Одкриття. Духовенство зовсім не уважає на святе Письмо і хо-

тій в останніх роках багато пророцтв виповнилося і знаходяться в точці виповнення, виступають вони і далі з власною своєю мудрістю, відрікаються Бога і Слова Його, і пробують відвернути людей від Єгови і Його Слова, і висміюють Біблію. Замість заохочувати людей до читання святого Письма і книжок, що є розповіджені до розуміння Біблії, і замість спрямовувати увагу на події, що виповнюються відносно пророцтв, та що доказують о настанню Царства Божого, духовенство і його союзники роблять все, що є в їх силі, щоб держати людей в темряві, що до правди.

Крім того побуджує воно законодавців і власті що урядують, до видання прав і розпоряджень і до фальшивого застосування вже існуючих уставів з ціллю пригноблення мужчин і жінок в переслідуванню, котрі щиро стараються щоби ходити від дому до дому і навчати людей про Бога і Його Царство. Знають вони при цьому дуже добре, що ніхто не ходить з книжечками, що об'яснюють Біблію щоби при цьому заробити гроші, і що для цієї причини ні для кого не може бути жодна конкуренція (*нажива*). Помимо цього ті духовні спричиняють арешти і переслідування дослідників святого Письма під видом, якими ті порушували «переписи, які відносяться до торгівлі на розніс». Духовенство знає дуже добре, що книжки ті допомагають людям зрозуміти правду із зближаючогося Царства Божого і через це стараються вони як знаряддя звіриної організації сатани, відвернути людей від Бога і держати їх в організації сатанській як приготування до Армагедону.

Переслідуючі партії тої звіриної організації кажуть, що запровадять вічний мир тепер на землі.

Ту поспішність сказав Господь описати через апостола Йоана в слідуєчих словах: «І покланялись тому змієві, котрий дав власть звірині; покланялись також звірові, говорячи: «Хто ж подібний звірині? Хто з нею воювати зможе? » (*Одркриття 13: 4*). Спосіб поступовання керівничих груп, а головню духовенства є прямо зрозумілим визовом Всемогучому Богу, і Ісусу Христу — уповноваженого Його. Висувають вони спірне питання: Хто є найвищим і як світ має керуватись? Під тим взглядом є вони подібні до післанців, котрих сатана вислав, щоби оскорбляти народ Господній в Єрусалимі.

Помазані свідки Божі на землі, голосять людям, що вже настало царство Боже, а разом з ним повна поміч для народів. Духовенство однак говорить до людей, подібно як післанці під мурами Єрусалиму, коли говорили: «Нехай вас не зводить Езекиа, говорячи: Господь вас спасе, хіба боги народів могли спасти, кождий змогли спасти землю з руки царя Сирійського? Де є боги Амаат і Арфат? Де є боги Сефарваін? Хіба визволив Самарію з руки моєї? » (*Ісаія 36: 18, 19*) Представителі сатанської організації на землі говорять тепер: «Ми зміцнимо світ і ніхто не є в стані провадити війни». В цей спосіб побуджують вони людей покланятися дияволу і «звіреві», то є організації сатанській. Здається, що повністю є вони сліпі на такий доказ, що марширують до Армагедону.

«І дано йому (*звіреві*) уста, що говорить великі речі і хуління, дана йому також власть, щоби мав власть сорок два місяці». (*Одркриття 13: 5*). Сатана є тим страшним хулителем і великим обманщиком людей. Згадане духовенство є його усним знаряддям, колиж відвертає людей

Кров невинних на одежах їх.

від Бога і Його Царства. Під час війни духовенство послуговувалось брехнею, і наганяли людей красивими словами до битви, говорячи військовим з сльозами крокодилячими, що кров їх зарахована буде на рівні з кров'ю жертви Христа. Так перекручували вони Слово Боже, щоби усправедливити своє становище взглядом війни, стараючися одночасно всякими силами заглушити правду. Тепер воно знову фальшиво представляє Слово Боже і твердить, що «звір» встановить твердий мир, помимо, що св. Письмо вказує, що не може бути жадного миру, доки цей «звір» не буде зовсім знищений, що і Бог зробить в часі Армагедону.

Що стосується періоду часу, то читаємо в тім же віршу: «Дана йому власть, щоби власть мав сорок два місяці». Сатані головне залежало на цьому, щоби знищити вплив представителів Бога на землі, а до того час воєнний надав добру спосібність; тих «сорок два місяці» відповідають тому самому періоду часу, коли два свідки, представлені через Ілію і Йоана Хрестителя, пророкували будучи одягнені у веретища. (*Одкриття 11: 3*). В Німеччині і Австрії ті, котрі посвятились службі Божій, головно дослідники св. Письма не тільки мали злу славу, але також були переслідувані. Деяких з них заганяли у першу лінію фронту воюючого і багато вони мусіли терпіти за це, що продовжували працю свідчення о Царстві Божому. В Німеччині, Англії, Америці, котрі то країни особливо хочуть предсгашіятися за християнство, правда о Царстві Божім була погорджена і в тих країнах свідки Божі, переносно говорячи, одягнені були у веретища і мусіли бути в такому стані, аж його «два свідки» були забиті, як о тім вище було згадано.

«І відчинив уста свої до хулення Бога, щоби хулити ім'я Його і намет Його і тих, котрі живуть на небі». (*Одкриття 13: 6*). Організація сатанська через уста своїх представителів на землі говорила голосно висунувши питання: «Хто є Бог, щоб ми Його слухали? » Так само говорив давніший представитель сатани, котрий сказав: «Хто є Єгова, щоб я мав слухати голосу Його і відпустити Ізраїля? Не знаю Єгови і не відпущу Ізраїля! » (2 *Моисея 5: 2*) Особливо під час світової війни і опісля чинники пануючі хулили Бога і усіх, котрі вірно держалися Слова Божого. Намет Божий є у Його народа і там Він живе. Коли хтось кривдить свідків Божих за це, що вони видають свідоцтво о Царстві Божім, той хулить і погорджує тим самим святим ім'ям Єгови і сміється з нього. В номері 27 «Гольден Аге» і в брошурі «Вільність для людей» знаходиться багато предметного матеріалу, котрий вказує, що ті представителі сатани на землі виговорювали і ще виговорюють багато хуління.

Як знайдено в сьомому віршу, дано звірові воювати із святими, а головнo з народом Божим на землі і перемогти їх. Дійсно Єгова міг був тому перешкодити, але того не зробив. Безсумніву задержав Він Свою силу на якийсь час, щоби духовенству і його союзникам дати повну спосібність виявити, як далеко посунуться. «І дана йому (*звіреві*) власть над усякими поколінням і язиком і народом». Це наново доводить, що звір цей представляє усі народи землі, а головнo «християнство». Світова війна будь-то безпосередньо або посередньо, давалася взнаки всім народом землі. Від часу закінчення війни сатана старається, щоби усі народи приступили до Ліги Народів і його

махінація є дальшим зусиллям в цілі приготування до Армагедону.

В цей спосіб отожд між організацією Божою і організацією сатанською проведена є ясна лінія гранична, що без сумніву багато ще ясніше виражена перед упадком організації сатанської. Віра в кров Христа, позаобразного Агнця, відчиняє єдину дорогу, по котрій чоловік може одержати вічне життя. Усі живучі на землі люди, котрі не покладають своє довір'я в пожертвованій крові Ісуса Христа, перед остаточним кінцем знаходяться по стороні сатани і будуть затягнені до рядів його організації. Очевидно для того так оголошено є широко післаництво о Царстві, щоби народи були повідомлені о замірах Божих, і щоби тим, котрі посвячуються Господеві, дати вічне життя. Ті, що не схочуть стати по стороні Господа і котрі Йому не віддають належної слави, будуть виявлені, що через свої поступовання хвалять і славлять звіра або організацію сатанську, як це є показано в Одкриттю 13: 8.

Слова дев'ятого вірша є явним остереженням для усіх, котрі посвятилися, щоби чинити волю Божу і показують на досвідчення тих, котрі чують слова пророцтва! Хто буде стояти по стороні Господа? Через це опісля є виражено, що помазанці Божі мають обов'язок занести це слово правди «в'язням», щоб ті не могли усправедлитись, коли не стануть по стороні Єгови. Щоби усі, котрі люблять Господа, рішучо стали по стороні Його, вірно і бодро йшли наперед з оголошенням післаництва о Царстві.

НЕВОЛЯ.

В 70 році по Христі «звір», котрий вийшов з моря, завів жидів, образований нарід Божий, до неволі поганської. (*Луки 21: 24*). В 1918 році той самий «звір» запровадив нарід Божий до неволі і забив його «два свідки». Тепер також «звір» держить в неволі «велику громаду», «в'язнів». (*Захарії 14: 2*). Опісля вимірює Господь кару організації сатани: «Коли хто в неволю веде, в неволю піде; коли хто мечем заб'є мусить і він бути мечем вбитий. Тут є терпеливість і віра святих». (*Одкриття 13: 10*). Великий Священник і Виконавець вироку Єгови запровадить «звіря» до неволі. «Упав Бел, похилився Набо, і ідоли їх є положені на звіря і на скотину, ото ж що ви носите буде дуже обтяжене аж до утоми. Похилилися і впали разом і Вавилонія не буде могла рятувати; і також і душа їх в неволю піде». — *Ісаія 46: 1, 2*.

В 70 році по Христі «звір» через свою голову, через державу Римську, спричинив упадок Жидів мечем. Забив Якова, брата Йоана мечем, а «два свідки» Божі в 1918 році рівнож були забиті мечем війни. В цей сам спосіб також звір має бути забитий в Армагедоні. В 1918 році прийшло на нарід Божий велике досвідчення, як це предсказав Ісус. Це було випробування терпеливості і віри. (*Маттея 24: 9, 13*). З цього виходить даліше, що останок видержати мусить в терпеливості, вірі і любові аж до кінця. Вимагатись буде безумовно покірність взглядом Бога і вірне оголошення свідоцтва для імені і Царства Його по Його заповідях. Вірні osiąгнуть перемогу. — *Одкриття 2: 10*.

ДВОРОГИЙ ЗВІР.

Йоан, котрий представляє Божих помазанців, бачив «другого звіра», що виходив з землі, і мав два роги подібні до ягняти, але говорив як «змій» (*сатана*). (*Одкриття 13: 11—17*). Господь дозволив Свому народу на землі поступово пізнавати значіння такі як про звіря в двох рогах і також «звіря» з моря.

Будучи в русі машина, зложена з різних частин, має колеса, з котрих одно входить в друге. Так також кожна організація має різні частини складові, а колеса становлять найважливіші частини. «Колеса» уживані в св. Письмі як символ організації Божої; можемо ми сподіватись, що фальшивий бог, сатана старається, то наслідувати у своїй організації. (*Езекиїля 1: 16*). Сатана вивів свою «звіріну» організацію з «моря», що взяло свій початок за часів стародавнього Єгипта; від того часу збудував він могучу, широко-розгалужену організацію. Видима та організація з другої сторони є представлена через землю, котрій заповіджено знищення. (*2 Петра 3: 10*). «Дворогий звір», що виступає з землі, іншими словами виростає з існуючої вже організації. Звір в двох рогах спричиняє опісля, що зроблений є «образ звіра». Річчю корисною буде для читача одержати передовсім коротке об'яснення, що до тих звірів, а опісля розглянути доказ того об'яснення.

«Звір», що виходив з «моря», означає цілковиту видиму організацію сатани на землі, що до цього докази були вміщені повище. Одна з його головів була під час війни світової зранена і рана загоїлася. Дворогий звір представляв англо-американський імперіалізм, або їх панування над

світом, то є з'єднану державу Великої Британії і Америки, що становить складову частину сатанської організації. Ліга Народів є «образом звіра» і рівно ж знаряддям сатани.

В ряді держав світових, держава Британська є сьомою і найсильнішою державою з усіх. Виросла вона з народів і людей, котрі вже були зорганізовані яко видима організація сатанська (*що влучити спосіб є представлена через землю*). Через це св. Письмо говорить, що «звір в двох рогах виступає з землі». Та думка оце ж не є суперечна з фактом, що звір цей є членом звіря, котрий виступає з моря. Іншими словами говорячи, Велика Британія існувала певний період часу яко член звіря, котрий виступав з моря, але вирішивши з тої організації диявольської, появилася «дворога звірина».

Держава Британська дійсно сталася великою державою світовою, коли її володар в 1600 році по Христі заложив Англійське товариство (*східно-індійське*). Сотні років перед тим, Англія існувала яко член Римської імперії. В цей спосіб Англія виросла яко держава загальна з землі, то є видимого урядження сатанського, котре вже існувало. Сім років позাপочаткуванню імперії Британської, а саме 13 травня 1607 році по Христі, заложена була перша його постійна колонія в Америці в Яместавн Віргінії, що означало початок тринадцяти колоній Британської держави загальної в Америці. Опісля ті колонії 169 років належали цілковито до Британської держави універсальної. Навіть сьогодні в Америці ще називають Велику Британію «країною батьківською». Революція в 1776 році і встановлення вслід за тим незалежного уряду Сполучених Штатів зовсім не перечить фактові,

що звір з двома рогами відноситься до Великої Британії і Сполучених Штатів.

Ті два народи або країни мають забагато взаємних відносин і забагато їх з'єднують спільні діла. Спільним язиком двох народів є язик англійський, котрий тепер є передуючим язиком на землі. Певні Британські імперіалісти вважають Сполучені Штати за часть Британської держави загальної. На силі ухвали парламенту Британського кожда з країн, що становлять ту універсальну державу, має певну міру незалежності і самостійності і кожна країна з осібна є членом Ліги Народів, що представлена через образ (*«дикої звірини»*). Сполучені Штати числяться однак серед тих, що говорять народи по англійськи з певністю за клясу самостійну, через що в образі ясно є представлено як *«ріг»* дворогої звірини і яко частина сьомої держави світа.

Це було в 1812 році, коли між Британією і Сполученими Штатами провадилась війна, але також було багато повстань проти Британської універсальної держави в Ірландії, а тепер є збурення в Індії. Під час світової війни фінансові зв'язки поміж Сполученими Штатами і Британією були такі сильні, що обі країни практично взявши, становили єдність; рівно ж і зв'язки торгівельні двох країн є дуже стисло з собою зв'язані. Затоплення пароплава Британського було для Америки властивим прикладом до приступлення світової війни, а під час війни Американські війська і матеріали воєнні були транспортовані через Англію. Фінансовані через Англію газети Американські обняли керівництво в компанії пропагандичній на ділі приступлення Америки до війни, по чім також Америка в характері союзниці Великої Британії приступила до війни.

Тепер існує трактат (*договір*) взаємності по між Сполученими Штатами і Канадою, одною з країн, що піддані Британській державі загальній. Держави південної Америки бояться імперіалістичних стремлінь Сполучених Штатів. Сполучені Штати звичайно відіграють керуючу роль в умі Пап американських (*рух всеамериканський*). Крім того Сполучені Штати і Англія зв'язані є з собою союзом релігійним. Поми-мо, що католики в Британії і Америці є дуже численні, то однак ті дві країни творять твердню протестантизму. Жодний католик ще не був в стані бути вибраним на президента Сполучених Штатів. Англія номінально має царя, але фактично має вона демократичну форму уряду, що представляє інтереси народа, в котрій суспільні круги фінансові і політичні в союзі з духовенством держать вдасть в руках. Духовенство протестантське утворює важливу частину уряду, в котрому знаходяться світові і церковні люди. Крім цього між обома країнами Британією і Америкою існують фінансові зв'язки або торгівельні, котрі сильно сполучуються з собою. Творять вони в дійсності одну велику державу, в котрій кожда з тих двох країн урядує самостійно і віддільно, а однак зв'язані є з другою країною, що в правильний спосіб представлені є через «два роги».

ІМПЕРІАЛІЗМ АМЕРИКАНСЬКИЙ.

Імперіалізм американський сягає назад аж до другого грудня 1823 року і взяв свій початок від «доктрини Монроєго». Та доктрина (*вчення*) або те правило оспівує у змісті, що монархії або уряди європейські не мають права набувати

через загарбання якої-небудь території в країнах північної і південної Америки, а ні розтягувати над ними свого панування або робити їх своїми колоніями для побільшення в цей спосіб території якого-небудь народу європейського. Доктрина та однак не звертається проти побільшення свого володіння через Сполучені Штати на західному материку коштом менших американських республік. Америка провадила війну з Мексікою і забрала собі Техас, виповіла також війну Іспанії і розтягнула опісля свою форму залежності — протекторат над Кубою і Порто-Ріко. Америка здобула опісля Філіппіни, острови Гавайські, Самоа і Гуам, розширюючи в цей спосіб свої території. Дальше Америка встановила протекторат над Сандомінго і Гаїті, і недавно припровадила військову політику в Нікарагуа. Опісля Америка набула на власність зону капала і Аляску.

Згідно до традиційної політики (*то є дипломатичної облуди*) звіра в двох рогах, удаваною ціллю доктрини Монроєго була якби охорона менших республік Американського материка, але фактично причиною було показати перевагу інтересів Британії і Америки. Для підтвердження того пропонування додаємо тут слідуючі історичні факти: «Держави Європейські знані загально під назвою «святого союзу», (*в котрім німці, як голова, шостої звірини відігравали найважнішу роль*), звернули свою увагу на Іспанію і колонії Іспанії. Сполучені Штати боялись, що Франція рівно ж приступить до інтересу і що могла би одержати Кубу, нагороду за свою прислугу взглядом Іспанії і в цей спосіб сильно зміцнитись в Америці». (*Енциклоп. Амер. том 19, стор. 373*). Щоби отож показа-

ти, як далеко Велика Британія була заінтересована політикою доктрини Монроєго і як сильно Британія і Америка співпрацювали додається тут слідуючий історичний факт:

«В 1823 році видавалося, що прийшов час на прийняття рішучих заходів (*кроків*) в ділах Іспанії, щоби запобігти небезпеці, яка грозить вторгненню на територію Латинської Америки з третьої сторони. Крім цього належало ужити кроків в цілі задержання експансії (*поневолення*) Росії на північну Америку, а спосібність була підходяща до проявлення через американців свого пам'ятного помилування до прийнятого через себе уряду народного. Тут отож Георгій Канніч, міністр заграничних справ Великої Британії вдався у цю справу. Англія заінтересована була великою торгівлею з країнами Іспано-американськими і заняла дуже уперте становище проти організації політики Святого Завіта, так як в Європі і Америці. По відношенню до цього, Канніч в серпню і вересню 1823 року чотири рази звертався до посла Сполучених Штатів в Лондоні, Ричарда Руста, з пропозицією, щоби Сполучені Штати прилучилися до Англії у висловлюванню проти інтервенції (*втручання*), і Монроєго (*тодішній президент*) готовий був прийняти цю пропозицію. По довгих дискусіях (*обговореннях*) в приміщеннях, Джон Квінці Адамс, секретар Штатів, переконав президента, що було би краще видати незалежну відозву. Документи Адамса доводять, що цю важну відозву призиидента з дня 2 грудня 1823 року, не тільки через нього було започатковано, але що по більшій частині її, сам зробив устрій або сформував. Деякі параграфи тої розмови наново складені, становлять первісну і правдиву доктрину (*вчення*)

Монроєго: — (*Енцик. Амер. том 19 стор. 374*).

Як при договорі Ліги Народів, так само і тут, встановлення доктрини приписано президентові Американському, під час коли вона в дійсності вийшла з плідного мозгу Британина. Для підтвердження того заключення важний є ще слідуючий історичний факт:

«Первісна доктрина Монроєго сталася зараз правосильною. Канніч так сильно був заінтересований її результатом, що домагався собі до неї претензії говорячи (*дня 21 вересня 1826 року*): «Дивився я в іншому напрямку... шукав я угоди на іншій півкулі... покликав до життя новий світ, щоби наново повернути увагу старого світа». (*Енц. Амер. том 19 стор. 374*).

В тому самому ділі читаємо далше: «Під час війни іспанської в 1898 році освідчила Велика Британія, що інші держави Європейські не мають втручатись до політики Американських Сполучених Штатів». — (*Енцик. Амер. том 19 стор. 375*). З цього виходить, що обидва роги звіра співділяли і далше співділяють.

Перший звір вийшов з моря, під час коли звір в двох рогах вийшов з землі, це має означати, що вийшов з народів, котрі вже були зорганізовані з сатаною, яко своєю головою. Ніколи ще досіль не існувало таке чудовище земне, як той звір з двома рогами. Пише о тім. *Енцик. Амер. том 4 стор. 558* під назвою «Британська держава універсальна», що слідує: «Розтягується вона на найбільшій території землі і над багатьма народами, але перше була вона під одним правлінням, бо ця держава займає четверту частину землі і має під своєю властю четверту часть народів. Великі території тої держави знаходяться в кожно-

му з п'яти материків землі і організація її адміністрації (*управління*) вповні різниться від кожної іншої держави загальної в історії світа».

Коли ж ото до цього додамо великі території Сполучених Штатів та залишені під їх розпорядженням території, то бачимо, що звір в двох рогах кидає свою тінь на велику часть поверхні землі. Імперіалізм, котрий взяв свій початок в 1600 році по Христі, не має нічого рівного собі і створив найбільшу універсальну державу усіх часів.

В видінню є подано, що цей звір має «два роги, як агнець» (*ягнятко*). Ягнятко є спокійна тварина, котра тільки тоді воює, коли мусить оборонятись. Британці хваляться тим, що Англія завжди провадила війни тільки оборонні. Американці твердять, що Америка рівно ж завжди знаходиться лише в стані оборони. Обі держави, Велика Британія і Америка, твердять ото ж, що завжди є спокійні як агнець і що ділають лише для своєї оборони, але їх фактичні заходи доводять чогось прямо противного. Читаємо в Одкриттю далше: «Говорить, як змій», то є як диявол. Одна з назв змія є «вуж», що означає зводитель. Під час, коли той дворогий звір видається бути спокійний як агнець, слова є його однак звідничі. «Мова твоя тебе зраджує». (*Приповісті Соломона 6: 2; Еремії 49: 16*). Мова його доводить, що походить від диявола, бо ж є запекла, ошукуюча і смертоносна, бо старається в розбишацький спосіб знищити Царство Боже, а саме «двох свідків» Божих.

Велика Британія хвалиться тим, що панує над морями, що сонце в її державі ніколи не заходить і що вона завжди виступає в інтересах народів. Американський уряд рівно ж удержує, що

є державою ліберальною (*вільнодумною*). Що однак стосується брехні і блуду, то ніхто не може обігнати дипломатії Британської, а Америка пробує наслідувати ту дипломатію. Сатана-диявол представлений як великий змії, твердить, що світ до нього належить. Великий змії сказав: «Моя є ріка і я її собі вчинив». (*Езекиїла 29: 3*). Доктрина Монроєго остерігає: «Руки геть від Америки!» Слова ті походять від «дворогого звіря» і рівняються словам змія. «Дворогий звір» творить частину «звіра», що виходить з моря, бо ж Британія була колись шостою головою Рима, а тепер сталась сьомою головою «звіря». Британія і Америка, та двомага звірина, є дійсною державою тою, котра зранила шосту голову «звіря з моря», а опісля рану гоїла. Звірина в двох рогах є «колесом в колесі», то є складовою частиною в сатанській організації, в котрій стала-ся державою пануючою.

«А усі сили першого звіра або звірини доказує перед лицем його і робить, що земля і домуючі на ній поклоняються звірові першому, котрого смертельна рана була оздоровлена». (*Одкриття 13: 12*). Двомага звірина одержує своєю силою з цього самого диявольського джерела і стається передуючою державою, бо ж творить сьому голову або сьому державу світа. Дійсно займає вона місце перше, під час коли інші народи займають місця другорядні. Поми-мо, що ті звірі вели роздори поміж собою (*також і облудне духовенство, що становить часть тої звірини*), то однак під одним поглядом представляють вони єдність, а саме під поглядом їх ненависті до Бога і Його помазанців. (*Псалма 2: 2, 3*). Через це є написано: «При однім столі (*диявола*) брехню говорити будуть» і з того самого

будуть кормитися. (*Даніїла 11: 27*). Слово Боже о Його Царстві випускають вони з уваги; ігнорують усякий доказ, що воно є установлене і схвильовані будучи своєю ідеєю імперіалістичною стараються даліше помагати сатані в перепровадженню його замірів удержання свого панування на землі. В 13 віршу є сказано, що звір цей «робить чудеса великі, так що огонь виходить перед очима на землю». Огонь цей не падає зверху від Єгови, але з найвищого становища сатани в його організації. Це є безперечною ціллю сатани, щоби за допомогою того ошукувати і зводити людей. З цього виходить, що дворогий звір в руках сатани є олюбленим знарядом, особливо пристосовуванням до виконання його замірів. Із знаків і чудес, котрі цей дворогий звір робив і робить, додаємо слідує: дворогий звір становив найбільшу універсальну державу, що панує над материком як і над морем; через перемогу у світовій війні досягнула вона керівництво, організувала великі товариства місійні і під керівництвом духовенства, котре само в Біблію не вірить розповсюдила мільйони Біблій, що однак вчинила, щоби збудити в людях віру, що народи є християнські; держать вони в своїх руках силу фінансову світа і контролює усякі справи фінансові; обняла в посілість святе місто Єрусалим; в переговорах мирних займає вона керуюче становище; доставила найбільшу частину грошей для вилікування пораненої голови чудовища морського; подається за благородну державу народів, під час коли її духовенство відвертає людей від Бога і Біблії і спричиняє, що усі, що живуть на землі, поклоняються диявольській організації.

«А усі сили першої звірини (або звіря) доказують перед лицем її і роблять, що земля і домуєчі на ній поклоняються звірові першому, що смертельна рана була вилічена». На тому полягає чудо друге, що порівняти можна з огнем, що падає з неба. Дворогий звір розказав духовенству уділити благословенства, особливо його політиці військовій. Той огонь з сатанського неба, має надприродню силу для виконання з своїм дворогим знаряддям великих річей і має даліше об'являти, що дворогой звір має вищу силу, щоби відповідно до того заховувати. Програма ця була виконана і дійсно звела народи землі, згадана політика рівняється родові сатани, будучи «родом зміїним». «Звір з моря» відноситься до усіх держав світу, але в тому особливому образі представляє він Німців, котрі яко голова були зранені; опісля показано їм місце на трибуні, щоби звідусіль приглядувалися, що показує дворогой звір мистецтво цирку і великі чудеса.

«ОБРАЗ ЗВІРЯ».

Дворога звірина, котра звернула на себе увагу усіх володарів на землі, даліше є представлена як говорить домуєчим на землі «щоби зробили образ того звіря», котрого одна голова була поранена і знову ожила або вигоїлась. (*Одкриття 13: 14*). В Англійській Біблії Ротердама, вірш цей звучить, «що мають дикому звіреві чинити образ». Слова ці або заклик дворового звіря спрямовані є до керівників її власної держави і рівно ж до залишених володарів того світа. Мали вони образ цей зробити рівний або подібний до чудовища морського, то є мав бути зроблений на

користь «звіря морського», або цілої організації сатанської. Результатом або відображення цього ото ж є тепер змодернізувати (або змінити до вимог сучасності) стару ідею про панування над світом, котра знайшла свою об'яву в обов'язуючому для багатьох сторін трактату мирного, для одержання імперіалістичного панування диявола. Трактат цей був звіщений на користь організації диявольської, щоби запобігти дальшим суперечкам між членами її організації, щоби зібрати їх в сильну цілість і з'єднати їх до війни проти організації Божої. (Псальма 2: 2, 3; Ісаія 8: 9). Факти історичні остаточно довели, що тим образом звіра є Ліга Народів і що та Ліга зорганізована була на користь безбожної організації сатанської.

Крім цього є річчю певною, що Ліга Народів видумана була через Британських мужів, і що ті «чотирнадцять пунктів» та план договору Ліги Народів, сформовані були через британські власті. Однак часть оголошення тих річей уділена була тодішньому президентові Сполучених Штатів. Був він усним зняряддям або промовцем дворогого звіра, котрого гладенькі слова мали гарний звук і розраховані були на це, щоби ошукати людей.

Коли під час війни, американський президент звернувся до народів землі з пропозицією утворення Ліги Народів, ревний видатний Англіган сказав: «Це був ніби голос з неба, котрий понад нашими головами промовив до нашого континенту і до народів землі». Про прибуття того самого президента часу воєнного до Парижа говорилося: «Вільсонові приготовано в Парижі таку овацію (*триумф*), якої ніхто до часів Наполеона не знав... відвідав він також Рим, де

його прийнято ніби месію, котрий прибув щоби врятувати Європу перед жорстокостями майбутньої війни. Але і в Лондоні прославлено його в подібний спосіб, як і в Парижі. (*Енцикл. Амер. під назвою « Вільсон»*). Договір Ліги Народів обіймає останні або рештки первісного «звіра з моря». Майже всі народи землі підписали цей договір. Єгипет (*що заступлений через Британію*) і Месопотамія, яко царство Ірак (*останок до Вавилону і Асирії*) належить до Ліги Народів, як рівно ж і Персія, Греція і Італія (*Рим*), разом з Англо-Американською державою світовою. Річчю дуже важною є зазначити, що міжнародний трибунал (*судилище*), що розв'язує спори в Гаазі представляє відділ організації Ліги Народів. (*Енцикл. Амер. том 17, стор. 177*). Договір Ліги Народів, доданий був до договору мира. а президент Сполучених Штатів доручив сенатові (*орган Верховної ради*) одобрити Лігу Народів. Повстала однак проти цього опозиція (*протиставлення*), бо ж бачено в цьому ціль імперіалістичну. Великий капітал, багаті політики і майже ціле духовенство Америки прилучилось до утвореної в цей самий спосіб Британської організації, щоби спричинити прийняття Ліги Народів. Верховна власть Сполучених Штатів або сенат, однак відкинув ратифікацію трактату (*затвердження договору*) і заключне віддільну умову з державами тевтонськими (*які панували над Римом*). Але на цьому битва про втягнення Америки до Ліги Народів ще не скінчилась. Американський зв'язок церков назвав Лігу Народів «політичним об'явленням Царства Божого на землі». Слідуючий президент Сполучених Штатів робив розпучливі зусилля, щоби затвердити міжнародний трибунал, котрий розбиває спори,

що становить частину Ліги Народів. В 1923 році духовенство, яке представителі своїх 125. 000 парафій в Америці, розпочало компанію в цілі піддержання доручення призидента, що до приступлення Сполучених Штатів до міжнародного трибуналу розбирання спорів Ліги Народів. Народна рада церков приступила до проявлення цілого свого впливу на політиків, для досягнення бажань тої цілі. Духovenство говорило, що представляє двадцять мільйонів осіб. Сполучені Штати належать вже до Ліги Народів, помимо, що деякі старалися держати нарід здаєка від неї. На конференції народів в Парижі, секретар Сполучених Штатів яко їх промовець предложив умову, знану яко соборний договір осуджуючий війну. Договір цей був підписаний через чотирнадцять держав, з котрих усі є членами Ліги Народів, а опісля також утверджений був через сенат Сполучених Штатів. О тім писала американська газета: «нарешті Сполучені Штати прилучились до родини народів. Не є ми вже більше народом ізольованим або роз'єднаним і не боїмося видава союза, котрий би міг нас присадити, а є ми готові прийняти обов'язок нашої сили і нашого доброго щастя». — «Аге Геральд» (*Бірмінгем*).

Інша газета пише: «Договір цей приготовляє Сполученим Штатам дорогу до зайняття місця в міжнароднім трибуналі, що розглядає спори». В зв'язку з тим німецький міністр справ заграничних, по донесенню преси, сказав: «Прилучення Сполучених Штатів до міжнародного трибуналу, що розглядає спори, є логічним наслідком договора Келлога, через що повага трибуналу росте і діло поступовання арбітражу (*спосіб розв'язання спорів*) в противенстві

до війни одержує підтримку». «Нью-Йорк Івнінг Ворльд», з дня 8 березня 1928 року писав: «Сьогодні в Ліги Народів багато членів уважали то за наслідок договору Келлога, що комітет підтримав заключення французького міністра заграничних справ Бріанда, що до того, щоби представлену до утвердження умову о фінансовій піддержці держав заатакованих, представити рівнож державами, що не є членами Ліги Народів... Коментарі в Женеві об'являють, що Сполучені Штати є заінтересовані в перестеріганню договору Келлога, та що в разі переступлення його через яку-небудь державу, котра цей договір підписала і якщо котра-то держава візьметься за зброю, то симпатії або співчутливість Америки буде по стороні економічної блокади проти напасника, і що Америка певно візьме участь у допомозі фінансовій для жертви або запрошеної жертви».

«Джорналь де Женева», офіціальний орган Ліги Народів виразився недавно: «На випадок війни, Ліга Народів може поговорити із Сполученими Штатами і сказати їм: «Договір Келлога є порушений. Яке становище взглядом того займає Америка? » В такому разі атакуючий зустріньється з неприхильністю Сполучених Штатів, котра хоча й би навіть тільки була нерухома, отож однак не менші визве страшні наслідки». Обставини доводять, що договір мирний під назвою «соборний договір, що осуджує війну» належить до Ліги Народів. По тій непрякій, а тому звідничій дорозі, Сполучені Штати дісталися однак цілковито до Ліги Народів, до котрої тепер практично дійсно належать.

В 15 віршу 13 голови Одкриття є сказано, що дворога звірина має силу дати духа (*по*

Число звіря.

грецьки означає: дух або дихання) тому образів звіра, щоби також говорив образ звіря того, і щоби зробив щоби ті, котрі б не поклонились образів того звіра (*його не поважали*), були побиті. Іншими словами говорячи, «образ» цей є певного рода лялькою, що потребує живого мовця, котрий за неї має говорити. Дворогий звір ото ж займає роль черевомовця і говорить образів говорити, а коли цей говорить, тоді видає звуки, які в дійсності виходять з дворогого звіря.

Зроблення собі образів для прославлення, повністю противиться Божому запові. (2 *Мойсея* 20: 4, 5; *Римлянам* 1: 23). Духовенство, як заступники Ліги Народів найбільше заслуговують карання, бо видають, що заступають Бога, а однак заповідей Божих не перестерігають. Тим паче духовенство спільно зі своїми союзниками роблять усі свої старання, щоби наклонити людей до віддавання почестей образів і довірятись йому, а ото ж до прославлення його. Той, хто перекичує договір Ліги Народів, «автоматично стягує на себе положення осудження» через народи, котрі взаємно зобов'язалися зірвати зв'язки торгівельні з країною, що винна. Це має той самий наслідок, що і Парижський договір мирний. Ото ж бачимо, як диявол своїми загрозами «смерті» створив осередок для удержування народів на ланцюгу. Ціле спорядження Ліги Народів або образ «звіря», є підле і хуляче. Мають ото ж застосування Слова Єгови: «Що ж допоможе різьблений образ, що його вирізьбив ремісник його? Або віддивний образ, і учитель брехні, що надіється ремісник в роботі своїй, роблячи ідоли німі? Горе тому, котрий говорить дереву: будися, а каменеві німому: збуди-

ся, той же то має учити? Споглянь на нього, одягнений є золотом і сріблом, але в ньому немає жодного духа. Господь є в храмі святості Своєї, хай замовкне перед лицем Його уся земля!» — *Аввакума 2: 18—20.*

Вірш 17 оспівує, що ніхто не може купити, а ні продати, хіба що має знак звіра або число імені його. З певністю не торкається це кожної віддільної особи, але означає, що кожен народ, котрий не пристосується до розпорядження звіра, в торгівлі своїй має бойкотувати або йому в усьому відказувати, що рівнозначно є явною загрозою. Однак в іншому значінню, керуючі групи в тій звірині, а саме великі капіталісти і їх союзники, унеможливають прямо одиницям, провадити з тим союзом торговельним конкуренцію на полі торговельнім.

Опісля 13 голова Одкриття кінчається такими словами: «Тут є мудрість. Хто має розум нехай полічить число того звіря: бо є число чоловіче. А це є число його шістьсот шістьдесят шість».

Лише розумні пізнають значіння того вірша. Від часу, коли Господь є у Своєму храмі, настав час, щоби одержати виrozumіння щодо цього. Ті, що належать до храму і через Господа були освічені, розуміють, що звір цей представляє видиму для ока людського організацію сатанську, в котрій суспільні круги керуючі складаються з несовіршених людей. Число «6» є числом символічним для підкреслення несовіршеності. Шістьсот шістьдесят і шість (*три рази по шість*) відноситься до тих трьох суспільних кругів в організації звіра, а саме: «до фінансового, політичного і релігійного». «Число» це, не є число «чоловіка» Ісуса Христа», а ні числом «дитини пола чолові-

чого», але числом несовершенного чоловіка природнього. (1 Коринтян 3: 3). І «старого чоловіка». (Римлян 6: 6). Опісля, це є число «людей попсуетого розуму, котрі позбавлені є правди, котрі розуміють, що побожність є користю тілесною» і «людей злих і обманщиків». (1 Тимотея 6: 5; 1 Тимотея 3: 8, 13). Дальше це є число людей або групи людей, «котрі відкидають камінь», і котрі для цього є «людьми безбожними», з котрих складається видима організація диявольська. (1 Петра 2: 4, 2 Петра 3: 7). Головною підставою організації є група фінансова, котра іншим групам дає правила. «Число» це нагадує мамону

(жадоба до наживи), бо ж вартість річного доходу Соломона в золоті виносила шістьсот шістьдесят шість талантів (1 Царів 10: 14). Великан з Гет мав по шість пальців на руках і ногах і є образом організації диявола. (1 Паралипоменон 20: 6). Золотий бовван Навуходоносора, був розміром шістдесят разів по шість локтей. (Даниїла 3: 1). Гідно уваги є це, великий великан, котрий мав на кожній руці і кожній нозі по шість пальців, був забитий через Давида і що тому великану була відтята голова. В цьому стоїть річ, що позатипічний Давид, Христос, Великий Представник Єгови для слави Божої і для усправедливлення Його імені, зітне голову диявольській звірачій організації сатани і повністю знищить її.

ДІЯЛЬНІСТЬ В СИОНІ.

Розділ 8

(Одкриття, 14 голова).

Організація Єгови є представлена в Його Слові під символом і назвою «Сион». «Смуга гір» або «гора» в св. Письмі є символом уряду або Царства Божого. Найвища частина смуги гір представлена є звичайно через головну гору або підгірок. Володар або Цар займає найвище становище в Царстві. Оце говорить Єгова: «Я ухвалив царя мого над Сионом, горою святою Моєю». (*Псальма 2: 6*). «Фундамент або основа його є на горах святих». (*Псальма 87: 1*) Коли Давид став Царем, гора Сион зроблена була місцем перебування уряду в Ізраїлі. Там же збудував Давид палату з «дерева кедрового», що в символічному значінню вказує на вічне перебування Царства Божого. Це був озбразований уряд Єгови. Тут проситься читача старанно прочитати 14 голову Одкриття, котра тепер має бути розглянена.

Йоан бачить у видінню гарну гору. (*Одкриття 14: 1*). Очевидно була це прекрасна гора, покрита снігом, бо Господь є прекрасний, а білий колір є символом чистоти. Була це гора Сион, ко-

Символ Сиону.

тра символічно представляє чисту і святую організацію Божу та Царство, що повстало з тої організації, як його чистого, святого і непорочного Володаря. Докладність, що Йоан бачив гору Сион доводить, що Царство народилося, поки представлена через Йоана кляса слуги це зрозуміла і пізнала. В попередніх головах було сказано, що Царство народилося в 1914 році, що однак ця подія виявилась через клясу слуги лиш тільки кілька років пізніше. Господь був отожд у Своїй святині і збудував Сион, поки Його вірний нарід пізнав це на землі.

Єгова любить Сион і його ворота. (*Псальма 78: 68; 87: 2*). Сион є чистий і святий, коли ж є місцем замешкання Бога. (*Псальма 9: 11; 132: 13*). Бог сіяє з Сиону, бо Сион хвалить Господа і прославляє Його ім'я. (*Псальма 50: 2; 135: 21*). Приближається день, котрий вже не далеко, коли гора Сион буде миром і радістю для усіх, котрі вічно жити будуть на землі. — *Псальма 48: 2*.

Йоан бачив Агнца, котрий стояв на горі Сион. Сцена яка перемінеться на «горі святий» здається вказує на цю саму думку. (*2 Петра 1: 17, 18*). На Голгофі була пролята Його кров на згладження гріха, тепер останок приходить в славі своїй, одягнений у всяку силу і владсть до очищення світа і осунення його плям гріха. В Одкриттю Ісус є 28 раз названий «Агнець». Одержує Він це ім'я частіше, ані ж яке інше ім'я. Взглядом цього, що Бог головно підкреслює цей титул, через це мусить він мати до того причину. Слово «Агнець» походить від грецького слова, яке дослівно означає «любий Агнець». Безперечно в тому стоїть ціль, щоби цілому сотворінню пригадати, що Бог є тим великим Пастир-

рем і що Ісус є олюбленим у великому стаді Божому. Ісус сказав: «Господь є Пастирем Моїм». (*Псальма 23: 1; 1 Мойсея 22: 8*). Отож цим самим цей, що стоїть на горі ясно є показаний яко Христос Ісус, Цар слави.

В 1914 році Ісус Христос заявив своє місце на горі Сион. Це видиво надає думку, що Ісус стоячи на тій горі, «з праці душі своєї бачить овоч», як говорив пророк і що згідно з тими словами, прийнятий є з задоволенням і радістю, бо прийшов час на усправедливлення імені Його Отця. (*Ісаія 53: 11, 12; Еремії 11: 19, 20; Псальма 110: 2—6*). Агнець з стада був забитий, а кров Його була підставою закона завіта, котрий був заключений в Єгипті і підтверджений на горі Синай. Кров Ісуса, забитого на землі Агнця Божого, є основною жертвою Нового Завіту заключеного на землі і підтвердженого на горі Синай. Ісус Христос є посередником Нового Завіту. (*Жидів 12: 24*). Він є надзвичайним і найбільшим олюбленим серед цілого сотворіння Божого: «А ти, башто стада, ти горбе дочки Сионської! знай, що аж до тебе прийде: прийде говорю, перша держава і царство дочки Єрусалимської». — *Михея 4: 8*.

Царство Його народилося або почалося в 1914 році перед болями Сиону. «Ще не мучилась, а вже породила, перш ніж прийшли болі, вже привела сина». «Син даний нам, власть на раменах його». То є фактом, бо є він олюбленим Агнцем Божим і оце сів яко помазаний Цар на своєму престолі. (*Ісаія 66: 7; 9: 6, 7*). Закон чи розпорядження, по котрому мають управлятися нові небеса і нова земля, виходити буде з гори Сион. (*Ісаія 2: 3*). Олюблений Агнець Божий є святись для членів Сиону і положений є яко ка-

мінь наріжний в Сионі, котрий то камень рівнож є каменем спотикання для його неприятелів. — *Ісаія 28: 16; 8: 14; 1 Петра 2: 6—8.*

По приході Його до Свого храму прийшов час, щоби «невістка Агнця», котра рівно ж є дитиною Сиона о тім була, повідомлена, щоби радувалася. «Веселися, дочко Сионова, викликуй радісно... о це Цар твій прийшов до тебе... Оголосять мир народам, а власть Його буде аж до кінців землі». (*Захарії 9: 9, 10*). Церква Божа є дочкою Сионоюю і є це Сион (*організація Божя*), що родить своїх дітей, котрі є членами Царства Божого. Болі прийшли на Сион в 1917 і 1918 роках: «Сион ледве почала боліти і породила сини свої! ». — *Ісаія 66: 8.*

По будуванню Сиона і народження його дітей, Йоан, що представляє клясу слуги або нарід Божий на землі, одержує видиво подій, які мали місце. Для того дальше є написано: «А з Ним 144 000, що мають ім'я Отця його написане на чолах своїх». (*Одкриття 14: 1*). Цей пророчий образ не міг виповнитися, аж поки воскресли вірні, котрі знаходилися в положенню смерті, поки розпочався суд від дому Божого і поки випробувані, що становлять останок, увійшли до храму і там освічені були блискавицями Єгови. Носять вони Його ім'я на своїх чолах, бо ж сталися дітьми Бога і через Нього були признані. Мусять вони це відповідно цінити, що є дітьми Божими, і скоро також можуть бути пізнані, яко такі.

Речі ті не могли мати місце перед роком 1918 і в повний спосіб, виповнилися головно від 1922 року. Це було в часі, коли «розпорошені Ізраїля» були згромаджені до Бога, до «місця імені Бога сил», а саме до Сиону (*Божої організації*)

і тоді одержали вони виrozumіння того. (*Псальма 147: 2, 12; 50: 5; Ісаїя 18: 7*). Кляса Йоанова або кляса слуги, що знаходиться тепер в храмі, починає пізнавати і цінити прекрасний образ, в котрому бачить в організації Божій, наперед Христа, вивисшеного Царя, та членів Його тіла. Діти Сиона почали радуватись і дальше радуються оповідаючи прикмети Єгови: «Господь Царювати буде над нами на горі Сион від тоді і по-віки». — *Михея 4: 7, 13*.

Число стоячих з Агнцем на горі Сион рівне є числу тих, котрі попечатані були з дванадцять поколінь духового Ізраїля. (*Одкриття 7: 4*). Бог обіцяв, що напише своє ім'я на Своїх вірних. (*Одкриття 3: 12*). Для того також в цьому образі показуються вони з Його іменем на своїх чолах. Є то ті, котрі проминули сіти неприятеля (*ворога*) і о котрих є написано: «На горі Сион буде спасення, а та гора буде свята... і прийдуть вибавителі на гору Сион, щоб осудити гору Ісавову (*організацію сатани*), і настане Царство Господне». (*Авдія 1: 17—21*). Єгова одержав тепер церкву, то є будучи з Його ласки клясу храму, і вірний час на його гнів зглядом Вавилону мусів тепер настати. «Коли одержу церкву, Я справедливо судити буду. Розступилася земля і усі мешканці її, але Я утверджу стовпи її». (*Псальма 75: 2, 3*). На чолах тих вірних немає місця на «Ім'я» або «число звіра», або там видно ім'я чести, прославлення імені Єгови і його Царя, а ті вірні є повністю покірні Господу.

Благословенна кляса народу Божого мусить тепер голосити, що «Вавилон упав», як на це вказує ангел у 8 стиху 14 голови. Нарід Господень опустил тепер Вавилон і зібраний остався до нього і для того радується і співає, бо настав вір-

ний час на це. (*Псалма 126: 1; Ісаія 52: 7, 8*). Є це позатим час, коли починається гнів Божий взглядом організації неприязельської, поглядом чого є написано: «Вивів Господь несправедливості наші. Підіть і оповідайте на Сионі діло Господа Бога нашого... проти Вавилону задуму його, щоби його витратив, коли ж пімста Господня є пімста церкви Його. Але вже віддам Вавилону і всім мешканцям Халдейським за все зло, що робили Сионові в очах ваших, говорить Господь. Як Вавилон поразив побитих тих ізраїльських, так само у Вавилоні поляжуть побиті по усій землі». (*Єремії 51: 10, 11, 24, 49*). Прийшов тепер час, щоби оголосити «пімсту нашого Бога», а усі, що належуть до організації Господньої мусять то робити. — *Ісаія 61: 2*.

СЛУЖБА.

Не одним з тих, котрі привілейовані були знанням правди Божої і зробили обітницю, щоби чинити його волю, але втомилися «робити добре» і заключили, що потрібно єдино об'являти «гарний характер, збиратися і піддержувати це, що називають спільністю, а опісля чекати аж поки не будуть забрані до неба». Самі себе обманули і зісталися обмануті, бо ж Господь збирає Свій нарід в Сионі до служби, Бог поглянув на народи, щоби з них взяти народ для Ім'я Свого. Ті, котрі в цей спосіб були забрані, мусять бути Його свідками і оповідати Його прикмети. (*Діяння Апостолів 15: 14; 1 Петра 2: 9; Ісаія 43: 10, 12*) Для того Йоан, котрий представляє клясу слуги, чує голос з неба, яко голос багатьох вод, і яко голос грому великого: «І чув я голос граючих на цитрах своїх». — *Одкриття 14: 2*.

З символу виходить, що члени Сиону не можуть мовчати, бо в храмі Його усі оповідають хвалу Його». (*Псалма 29: 8*). Будучи в храмі не можуть вони інакше як тільки співати про хвалу Єгові. Але натомість є ті, котрі іменують себе бути послідователями Христа, але лагідно обходяться з організацією сатанською, або навіть обстають при цьому, щоби усі мовчали, свідомо не беручи під увагу, що сатана має організацію. Такі доводять через свої поступовання, що не належать до Сиону, яке там коли небудь займали становище. Ніхто, хто заключив угоду з Господом нехай не дається наклонити до неділання. Символ цей та багато віршів подібних показує, що кляса храму повинна бути діюча до останнього кінця.

Спів тих, що грають на арфах, вказує на потік Божих благословенств. «Коли він видає голос, шум вод буває на небі... і приводить блискавиці з дощем». (*Еремії 10: 13*). Голос «ніби шум голосного грому» говорить символічно, що є це правда Божа, котра є оголошена, і що вона карає тих, котрі зневажають ім'я Його. (*Псалма 104: 7; 18: 6, 7, 13*). Для усіх, що люблять Бога, правда має солодкий звук, бо об'являє їм, що настало Царство Боже, та час радості і співу. Разом з відчиненням храму, прийшов також час вислання святих співаків і тих, що грають на арфах, щоби співали хвалу Єгові. Та сама служба виконувана була також в образівім домі Господнім. «І відлучив Давид гетьманів війська на послугу синів Асафових і Геманових і Едитунових, щоби вони сповіщали хвалу Господню на цитрах в домі Господнім, як розказав цар». (*1 Паралипоменон 25: 1, 3, 6*). Для служби в храмі вибрані були співаки з покоління Левія, щоби співали і грали на

арфах. (2 *Паралипоменон* 5: 12, 13). В цей спосіб Бог показує в образі, що його духоний Ізраїль хвалити його буде з хвилиною, коли зібраний є у храмі. Прийшов час радості, а Ісус Христос, великий Суддя, звертається до тих, котрі мають Його признання, говорячи: «Війди до радості Господа твого». І оце ввійшли вони до храму, а співи і арфи їх звучали у виславленню великого Єгови і Його царя.

«А співали ніби нову пісню перед столицею і перед чотирма животними і старцями і ніхто не міг навчитись тої пісні лише тих 144000, котрі є куплені з землі». (*Одкриття* 14: 3). О першій співі доносить нам Біблія із книги Йова 38: 7. Тут Агнець, олюблений Божий, маючи титул «зорі ранньої», хвалить Єгову співом і через це встановив Він розпорядження, обов'язуючи сьогодні всіх членів Сиону. Спів, котрий Йоан чує, звучить як би новий і вказує на це, що кляса слуги переходить зміну в праці Єлисея. Праця Єлисея потягує за собою службу, сполучену не з боязною, але з великою радістю. Це є любов Божа, що побуджує членів тої кляси до служби; а та сама любов, котру має Христос, скуплює і лучить їх; при чому не бояться вони, а ні неприятеля, а ні його організації і з відвагою співають хвалу Великого Віковічного Бога. — *1 Йоана* 4: 17, 18.

Останок народу Божого на землі з ласки Його спосібний є розуміти і цінити правду, що Ісус Христос і вірні Його члени тіла становлять «вибраного слугу» Єгови і що Бог вибрав і назначив Своїх вибраних співаків в храмі, щоби виконували ще дальше задачі, які їм наділяє. Господь довірив тій клясі діла Царства і положив на неї обов'язок, щоби повідомляли людей землі

і їх вождів про заміри Божі. Від коли Сион є побудований, об'являється Єгова у своїй хвалі, через Свої блискавиці об'явив Він Себе Самого, Свою організацію і Свої заміри виразніше чим коли-небудь. Об'яснив Свому народу багато пророцтв, котрі виповнились, а тепер дає Він їм знайомість дальших речей, котрі в короткім часі виповняться. Прийшов час радості, а народ Його «співає Господеві нову пісню, слава Його є від кінців землі». — *Ісаія 42: 9, 10.*

Коли при народженню Ісуса, сотні ангелів оголошували Спасителя світа, співали вони на славу Єгови. Тепер Цар слави стоїть на горі Сион, одягнений у всяку силу і владу до царювання і благословення, і для того згромаджуються всі в організації Божій, співаючи нову пісню. Ангели в небі і останок на землі співають перед престолом славу Найвищому. Співці мають перед очима престіл і не думають о тім, ким вони є, бо не співці є тими важними, але Великий Бог Єгова і Його Цар о яких вони співають. Великий хор 144. 000 співають перед тими чотирма животними, через що належить розуміти, що співають в присутності у межах слуху організації Єгови. Кляса та є дивна для людей і ангелів, і навіть «в'язні» починають прислухатися тому співу. «Єрусалиме, піднеси ворота свої і прилучись до співу». Члени Сиону співають спільно для всіх, котрі люблять Бога Єгову, підносять прапор для народу і звертають його увагу на Царство Боже. (*Ісаія 62: 10, 11*). Приносять вони післанництво великої радості, оповіщають мир і говорять до тих в Сионі: «Зацарював Бог твій!» Бачать око-в-око прекрасні постановлення Божі і для цього підносять спільно голос до співу. (*Ісаія 52: 7—9*). «Старці», котрі в першім воскресінню

зістали збуджені зі смерти, також чують ту пісню. Усі, хто належать до тих 144. 000, мусять тепер співати і роблять вони так. Співання в межі слуху цілої організації Божої містить в собі думку, що темою співу, якою тепер співає останок на землі є возвишеність Бога на престолі, щоби Слово і ім'я Його було об'явлене і в назначенім часі усправедливлене.

«Ніхто не міг навчитися цієї пісні, крім тих 144. 000». Це означає, що крім Божих помазаників ніхто не може розуміти цієї пісні і прилучитися до невидимих членів організації Божої, до цього радісного співу. Потрібно цінити певну річ, щоби дійсно з неї можна тішитися. Левітам, котрі в тій цілі були вивчені, дозволено було співати в храмі. (*1 Паралипоменон 6: 31, 32, Неемії 12: 46, 47*). З посеред Левітів вибрані були священники, а ті є тими співаками. Не кожний, хто міг робити галас, був вибраний щоби співати перед Царем, але тільки добре навчені і наділені з того привілею. Ніхто крім Божих помазанців не міг навчитися того співу. Гебрейське слово «научатись» означає властиво «призвичаїтись до цього». Є оце обов'язок тренування і то пильне тренування. Також є дуже потрібна видержка в праці видання свідоцтва. Лише ті, котрі переходять вимоги тренування, представлені є в тому крузі співаків. З цього виходить, що існує останок, котрий насправді пильно і вірно старається голосити Слово і ім'я Єгови. Співаки мусіли вивчити зміст і мелодію пісні. Роблять вони це в позаобразі, використовуючи «харчу на відповідний час», приготовленого для останка з ласки Божої. «Харчем на відповідний час» є освітлення і оголошення Його Слова правди, що від часу до часу має місце.

Зміст тої пісні однаково є запечатано для світових мудреців, як і для тих, котрі обстають при цьому аби даліше продовжувати робити «працю Ілії». Усі, котрі і даліше хочуть виконувати працю призначену для періоду церкви Ілії, і котрі тільки чекають часу, коли доступлять свого миру і свого царства — є мрійниками і такі хроплять замість того, щоби співати з ревністю. Вірні однак радуються і під час коли співають, моляться вони про поводження і успіх. (*Псальма 11: 24, 25*). Говорять: «Дай же мені розум, щоби я навчився заповідей Твоїх». — *Псальма 119: 73*.

Господь поучає Своїх дітей в цей спосіб: «Коли мудрий слухатиме, буде мудріший, а розумний, щоб знайшов мудрі ради». (*Приповісті Соломона 1: 5*). Мудрі є ті, котрі розуміють, котрі хвалять Бога Єгову, і котрі тішаються з Його служби. (*Даніїла 12: 10*). «Солодість уст додає науки. Серце мудрого і розсудливого виправляє уста свої, а устами своїми додає науки». (*Приповісті Соломона 16: 21, 23*). Є це розумні, котрі чують заповіді Господні, і котрі спішають щоби їх виконувати. В послусі взглядом заповідей Божих, послуговуються вони своїми устами і навчаються співати «нову пісню». Через любов і кров Христа вірний останок є викуплений і дослівно відділений він є від землі, а в назначенім часі буде зовсім забраний, щоби навіки бути з Господом.

Вірна кляса останка даліше є описана в Одкриттю 14 голові 4 і 5 вірші слідуючими словами: «Це є ті, що не опоганились з жінками, вони бо чисті. Се, ті що ідуть слідом за Агнцем, де б Він не йшов. Се ті, що викуплені від людей, первістки Божі і Агнцеві. І в їх

устах не знайшовся підступ; вони бо непорочні перед престолом Божим; не опоганились жінками». Слово «невісти» мусить відноситися до розпустних жінок, що представляють сатану і тих, котрі знаходяться в його службі. Слово це пристосовується до релігійних урядів, що тринуються в відверненню людей від Бога. Слово «невісти» однак має ще глибше значіння. Показано є тут підступний, облудний і звідничий вплив диявола, котрий старається наклонити помазанців до переступлення закону Божого в спосіб бездіяльний, перешкоджаючи або загаючи перестерігати і виконувати заповіді Божі. Часами законно пошлюблена жінка посвяченого чоловіка може спричинити таке заневищення, або муж може наклонити свою жінку до відвернення від служби Божої. «А другий сказав: жінку взяв і для того прийти не можу». — *Луки 14: 20.*

Рівно ж матерів, сестер, доньок і інших вживає противник, щоби відтягнути посвячених від служби Божої. «Коли хто і приходить до Мене і не має в ненависті отця свого, матір, жінку, дітей, братів, сестер і навіть душі своєї, той не може бути учнем Моїм». (*Луки 14: 26*). Хто становиться в становищі угоди з Господом, той мусить любити Бога Єгови понад усе. Це не означає щоби комусь учинити кривду, але річчю найважливішою для нього є подобатись Богу. Святе Письмо об'ясняє, що цей звідничий вплив походить звідусіль, що «хто оженився старається про речі того світа, щоби подобатися жінці», бо Господу і Його Царству менше уділяє любові, а ніж своїй жінці. Для цього ото ж є подана порада: «Бо час короткий є, щоби ті, котрі мають жінок, були якоби їх не мали». (*2 Коринтян*

7: 29, 33). Тілесна сім'я є не раз причиною, що хтось звертає своє серце до «річей того світа», що належать до організації сатанської, менш звертаючи увагу на службу Бога і Його Царства. Деякі можуть сказати, що неможна осміятися перед світом, але потрібно віддати належну честь світові, його людям і його розпорядженням. То може наклонити когось до віддавання честі і слави організації сатани, через що так занеочищується (*опоганюється*). Члени останка однак мусять без огляду і повністю бути відлучені від організації сатанської і рішуче виступити як свідки Божі.

Поганська служба в храмах сполучена звичайно була з неморальними жінками. Невірний пророк Балаам запропонував Балакові, щоби послуговувався такими невірними жінками до зведення ізраїльтянів. «І стали вони кликати народ на жертви богам своїм, і їв народ і поклонявся богам їх». (4 Мойсея 25: 1—6). Порада Балаама спричинила отожд, що ізраїльтяни допустили гріха проти Бога, а прихилились до Баал-Пеора (*було це диявольське ідолопоклонення злучене з неморальними церемоніями*). Балаам наклонив Балака, що дав ізраїльтянам згрішення, що так їли це, що жертвоване було богам і робили цим блуд. Так само і ті, котрі згоджуються на компроміси з організацією диявольською є гидотою в очах Божих. — *Одкриття 2: 14.*

Кляса вірних 144. 000 описані є яко «мудрі діви», котрі відлучилися в чистоті життя і повністю віддалися Богу. Про них говорить апостол:

«Бо я ревную про вас ревністю Божою, я бо заручив вас одному мужові, щоби чистою дівою привести перед Христом». (2 Коринтян 11: 2). Мають вони лише одне на увазі, а саме: служи-

ти вірно Господеві. Ті, котрі наслідують Агнця, і куди б Він не йшов вони йдуть охотно Його слідами». (1 Петра 2: 21; *Одкриття* 6: 2). Ті куплені є з людей, щоби були первенцями Богу і Агнцю». Та сама думка представлена є через «два хліби, котрі пожертвовані були як первенці». (3 *Мойсея* 23: 17). Для того також свято п'ятидесятниці було святом жнив першого із праці своєї. (2 *Мойсея* 23: 16). На Зелені Свята в 33 році по Христі, це свято первородства виповнилось в малій мірі, а в 1918 році повністю через воскресіння вірних і через зібрання останка до Господа на гору Сион. Хотя й кляса 144. 000 в порівнянню з тими міліярдами людей, котрих Бог спасе, представляє дуже мале число, і через це вона є названа «первородні» або «первістками».

«В устах їх не знайшлося підступу вони бо непорочні перед Богом». (*Одкриття* 14: 5). «Ходять у світлі і для того входять воротами до міста». (1 *Йоана* 1: 7; *Одкриття* 22: 14; 21: 27). Не є вони фальшиві лжехристи, бо є вірні свому Помазанцю. (*Маттея* 24: 24). Вони не перемінюють правду на брехню і не славлять сотворіння. (*Римлянам* 1: 23, 25). Не віддають честі людям, а тільки Богу і служать Йому постійно і не говорять неправду, коли говорять, що Його знають. (1 *Йоана* 2: 4). По за тим нічого вони не додають до Його Слова (як наприклад «камінного свідка в Єгипті»), щоби не були знайдені як неправдомовці. (*Приповісті Соломона* 30: 6). Останок Ізраїля не чинитиме несправедливості і не мовлятиме лжі. » (*Софонії* 3: 13). «Вірний свідок не говорить неправду», а останок мусить остатись вірним. — *Приповісті Соломона* 14: 5; *Одкриття* 12: 17.

Єгова звиш встановив, що ті, котрих вибирає для Своєї служби, мусять бути непорочні у своїй любові і своєму послуші. (*Єфесян 1: 4*); бо ж підпорядковуються Богу і стараються виконати Його волю, щоби не було «здоганене послугування», і під тим зглядом ясністю стає, що вони є «світло світові». (*2 Коринтян 6: 3; Филипян 2: 15, 16*). Бог удержує їх перед Своєю силою, щоби у вірному часі «поставити перед славою Своєю непорочних в радості». — *Юди 1: 24*.

ВІЧНА ЄВАНГЕЛІЯ.

Радіо належить до Єгови. (*Псалма 89: 11*). Дав Він це для Своєї цілі. Представителі сатани стараються однак повністю ним заволодіти, але Бог у властивім часі рівно в тій справі як і в інших річах об'явить Свою перевагу. В *Одкриттю 8: 13* є написано, що ангел ніби (*орел*) летів посередині неба. Йоан знову бачив у видиві того самого ангела і сказав: «І бачив другого ангела, що летів через середину неба і мав Євангелію вічну, щоби її оголосити домуючим на землі і усякому народу і поколінню і язикові і людям». (*Одкриття 14: 6*). Господь це чинив через Свого ангела невидимого для людського ока і провадив свій нарід в слідуєчий спосіб.

Старання в напрямку будови першої радіостанції для розповсюдження правди о Царстві Божім розпочалося в 1922 році. Станція та була відчинена 24 лютого 1922 року, і від того часу регулярно висилає післаництво про Царство. В квітні 1922 виголошений був відчит на тему: «Міліони тепер живучих ніколи не помруть», пе-

ред великим приміщенням в будинку опери Метрополітенському у Філадельфії, а цей відчит переданий був одночасно через радіостанції того міста. Крім того в тому ж році цей самий відчит виголошений був через багато промовців в тридцяти трьох різних языках. В Сполучених Штатах є люди кожного языка і кожної раси і в цій країні радіо, більше чим де-не-будь на землі вжито було до оголошення «вічної Євангелії» о Царстві Божому. В тому стоїть дальший доказ, що Бог не дав своєму народу слова правди, щоби його задержувати в самолюбний спосіб для себе, але щоби Його свідки оголошували народам правду. (*Маттея 24: 14*). Ті, що належать до організації сатанської, рівно ж мусять мати спосіб чути післаництво, не звертаючи на це, чи його приймають чи ні.

Чуємо тепер ангела Господнього, говорячого сильним голосом: «Бійтеся Бога і славу Йому віддавайте, бо прийшла година суду Його і поклоніться Тому, хто сотворив небо, землю, море і джерела вод». (*Одкриття 14: 7*). Вірний останок на землі приймає ті слова і посилає їх далше. Належить зазначити, що голос цей не говорить: «Бійтеся Бога і Його організації», але «бійтеся Бога і славу Йому віддавайте». Прославляйте Творця, а не сотворіння!

Організації церковні протягом багатьох століть прославляли людей і їх прикмети, що було невластиво, бо Єгова є Найвищим і правда належить Йому. Та правда, що не належить величати або прославляти людей, а служити і славити Єгову, повністю сталася тепер ясною Його народу. «Прийшла година суду Божого», і Господь знаходиться в храмі на суді, і тепер вимагається від людей Божих перестерігати Божих

правил, котрі для них є встановлені. На з'їзді в Кедар Поїнт в 1922 році нарід Божий зрозумів правду перший раз, що до години Його суду, котра-то правда тоді перший раз була оголошена. (*Вартова Башта з дня 1 грудня 1922 року*). Відноситься до того самого часу, коли світ прославляє сатану і його організацію і коли передуючі сили вимагають таке величання. (*Одкриття 13: 14, 15*). Вірному останку однак забороняється славити і величати яку-небудь частину системи сатанської, бо ж він прославляє Єгову Бога, котрий сотворив небеса і землю, і все що на них є, взиває до людей, щоби робили це саме.

УПАДОК ВАВИЛОНУ.

Оце прийшов час, щоби виповісти упадок Вавилону. «А за ним ішов другий ангел, говорячи: Упав Вавилон, це місто велике! Бо вином блудодіяння свого напоїла всі народи». (*Одкриття 14: 8*). Не відноситься це до «другої кляси послів», а означає єдино оголошення другої частини післаництва будучого на часі. В Одкритті зустрічаємо тут перший раз слово «Вавилон». Сатана є мужем і головою Вавилону. Скинений він є з неба, той муж Вавилону упав на землю, але не є ще знищений. Назва «Вавилон», ясно відноситься до організації сатанської, котра називається «християнством» і будучи пагонцем злої «невісти».

Старинне місто Вавилон було зайняте через Кира, не зістало однак зараз знищене: Двісті років пізніше пробували його відбудувати, та проба їх однак не вдалася і від тоді місто було приговорене на повне знищення. Слова Одкриття: «Упав Вавилон» не виражають думки, що вже дослівно прийшло знищення на це місто і що суд

є закінчений, але означають, що Вавилон дійшов до такого положення, що жодна частина ніколи вже не поверне до свого попереднього положення. (*Одкриття 18: 21*). Сатана і небесна часть його організації викинуті були вкоротці по 1914 році. Було це в 1919 році, то є рік по розпочаттю суду в храмі, коли християнство всиновлювало паросток диявольський, Лігу Народів, називаючи її «політичним виразом Царства Божого на землі». Так само як Осія стався проказаним, так і паросток сатанський обложений був невилікованою хворобою. Християнство в цей час остаточно було відтате від Бога. Докладність та пізнана була через нарід Божий і була оголошена в Кедар Поїнт, в день 8 вересня 1922 року. Упадок Вавилону мав перед тим місце і ще Господь розпорядив через Своїх ангелів, щоби це також було оголошено.

Факт того упадку виражений був в слідуючих відозвах, які появились під назвами: «Остеререження» і «Обвинувачення». В часі від 1914 до 1918 року Вавилон пробував знищити Царство Боже. (*Єремії 50: 11*). Вавилон упав, коли відкинув Ісуса Христа, Царя. Гнів Божий прийшов і мусів бути оголошений. Грабіж образного (*дійсного*) Вавилону не наступив зараз по його зайняттю, що вказує, що те саме правило знаходить також застосування до містичного (*таємного*) Вавилону.

Що це є Вавилон? Не належить через це розуміти якусь церковну систему, але цю велику організацію, котра панує над землею. «Земля торгівельна або місто торгівельне». (*Езекиїла 17: 4, 12*). Вавилон є сьогодні великою потугою, а не лише казкою, як деякі о тім стараються переконати людей. «Що ти є, о гора велика! Проти

Зоровавеля? — рівниною». (*Захарії 4: 7*). «Місто велике, котре має царство над царями землі». (*Одкриття 17: 8*). З тої причини усі народи будуть мусіти пити з її чаші.

Вавилон представляє цілу організацію сатани, з ним як мужем і головою і обіймає рівно ж його невидиму частину, бо відноситься до неба і землі сатани. Христос, Великий Священник по почину Мелхиседекового, виступив в 1914 році до боротьби проти голови і цілої організації Вавилону. Ця боротьба спричинила великий упадок, так якби блискавиця упала на землю. Діяльність сатани і його цілої організації від тоді обмежилась до опрeдeлення ділання землі і приготування до великої битви Всемогучого Бога є в діянню. Битва ця потягне за собою повний упадок і вічне знищення Вавилона. «Пожар його, подібний городу великому». — *Одкриття 18: 18*.

Чому Вавилон упав? Відповідь звучить: Тому, що по закінченню 1914 року скінчився час чекання. Наступила хвиля тоді, коли Бог не дозволив довше сатані без перешкод панувати над світом. В цей час Єгова післав свого Великого Священика, щоби скинув з неба сатану і його організацію. Вавилон, — а саме сатана і його сили, «напоїв вином блудодіяння свого усі народи». Ніколи непередоставляв він милосердя, але завжди пристосовує насильство з силою, а особливо взглядом святого народу або людей Божих, що в жорстокий спосіб показав в 1918 році.

ЧАША ВИНА ВАВИЛОНУ.

З кінцем часу чекання прийшла хвиля покарання Вавилону і розпочалася вона з скинення його з неба. В повідомленню о його упадку

читаємо далі, що «вином блудодіяння свого напоїв усі народи». Вавилон упав, думалось, що вино Вавилону означає фальшиві науки, того припущення однак не підтверджує св. Письмо і для того є воно незгідне. Вже перед початком першої загальної держави усі народи землі величали сатану і його «невісту», Вавилон. Вавилон розпочав свій похід військовий із заложення Єгипта яко перше панування загальне, але релігія диявольська існувала давно вже перед тим. Згідно з Св. Письмом об'яснення вжитих тут символів корисне нам буде до вирозуміння того пророцтва.

Чаша є посудиною до напиту і чаша містить це, що хтось приготував для іншого чоловіка; представляє це отождивчення волі або впливання одної особи на другу. Вино в чаші указує на насильство або смерть. Ісус сказав: «Хіба не маю пити чаші тої, котру дав мені Отець? » (*Йоана 18: 11*). «А взявши чашу сказав: Оце. кров Моя, котра за многих проливається на відпущення гріхів». (*Маттея 26: 27, 28*). Чаша, яку Бог призначив для беззаконників, вказує на їх знищення. «Чого ж смалоскип безбожників гасне? А згинення їх приходить на них? Уділяє їм Бог болі в гніві своїм. Оглядають очі його нещастя свої і з гніву Вседержителя пити будуть». (*Йова 21: 17, 20*). «Чаша є в руках Господніх повна вина заправленого і Він наливає з неї, гущу його мусять вихлептати усі безбожні землі». (*Псальма 75: 8*). «Бо ж їдять хліб безбожності і вино хижацтва п'ють». (*Приповісті Соломона 4: 17*). Ті вірші показують, що означає чаша вина. Зроблене через сатану вино є напитком насильства і лютості. Взглядом цього, що Вавилон є його організацією, через це нали-

вання гніву блудодіяння його представляє, як Вавилон насильством накидає свою волю народам землі.

Блудодіяння є чином незаконного заспокоєння пристрасної жажди. Сатана віддавна має пристрасне бажання, щоби інші сотворіння поклонялися йому, замість Єгови. Це виходить головню з цього, що вчинена Ісусові пропозиція, що до дання Йому усіх царств світа, залежить від одної умови, щоби Ісус перед ним упав і йому поклонився. Сатана представляє мужчину; Вавилон його організація, є його жінка. Та Вавилонська організація перша є пристрастною, нездержаною і незаконною, жадною до опанування народів і відвернення людей від Бога і зведення їх до величання сатани. Та нездержана і переворотна жажда, дала причину до багатьох насильств взглядом людей. «Вино блудодіяння Вавилону», образує через це жорстоке, нечутливе, військове пригнічення і свавілля наложити на людей землі, щоби їм накинати ярмо сатани і його невісти, Вавилону. Всі держави були і є складовою частиною організації сатани і вірно при тому за те названі Вавилоном. Кожна з них, без винятку, вживає насильства взглядом людей, щоб їм накинати власть сатани.

В 1914 році усі народи відчували штовхання жорстокої військової організації сатани. Усі мусіли скуштувати його ядовитий напитек. Це було спонукане через пристрастну жажду сатани, щоби надзвичайно бути звеличеним через усі народи землі. Безбожна його організація дала однак народу Божому пити з цієї чаші гніву і терпінь. По війні та сама розгнуздана жажда допровадила до утворення Ліги Народів, при допомозі

котрої сатана хотів би усі народи задержати під своєю контролею і своїм пануванням.

«Вино гніву його блудодіяння» означає волю Вавилону (*що є волею сатани*), котра насильно накинена є народам землі, при чому амбіція і жажда є спонуканням того. Внаслідок тих жорстоких осередків, котрі послужили до заспокоєння тої переверотної і закоренілої жажди, люди мусіли переходити страх, стид, упокорення і жорстокості і силою накинено їм ярмо Вавилону або пануючих умів землі.

Єремія пророкував: «Золотою чашею був Вавилон в руці Господній, впивалась в неї вся земля, народи пили з неї і метушились мов біснуваті». (*Єремії 51: 7*). Як же Вавилон міг бути золотою чашею в руках Єгови, коли Вавилон від давна представляв організацію сатанську? Цей вірш відповідає правді, коли розглянений буде з двох різних від себе точок погляду.

1. Люцифер одержав свій уряд від Єгови і мав організацію, котра була частиною організації Божої. «Ти був в Едемі городі Божому... ти був херувимом помазаним накриваючим, тебе поставив Я наче на святій горі Божій і ти ходив серед огнистого каміння. Був ти совершенний на дорогах твоїх з того часу, як тебе сотворено, аж докіль не знайшлося у тебе беззаконності. » (*Езекиїла 28: 13—15*). Докладність, що був помазаним накриваючим херувимом або уповноваженим Єгови, висловлює, що інші знаходились під його безпосереднім надзором, що становили його організацію, котра сама була частиною організації Божої.

Безгранична його жажда, щоби бути прославленим, була причиною того, що стався зрадником і свою частину організації завів на злу дорогу.

(*Ісаія 14: 14; Єремії 51: 13*). Те становище було довірене йому через Єгову, через це був він «посудиною» або «золотою чашею» (*знаряддям Божим*) в руці (*силі*) Єгови. Збунтувався однак. Пророцтво Єремії не говорить, що Вавилон з волі Єгови є чашею насильства, але що Вавилон був «чашею», то це означає, що Люцифер, будучи в гармонії з Богом і його організацією був знаряддям Божим котре пізніше звернулося до беззаконня.

2. Спільний з Богом народ ізраїльський стався невірний Єгові і порушив Його угоду або союз. Бог часто карав його за його переступства, а коли виявляв жаль, пробачав його і виявляв ласку йому. Прийшов час, коли беззаконня Ізраїля осягнуло найвисшу точку, що тоді Бог позбавив його повністю Своєї ласки і залишив його дияволові, допускаючи, щоб він і його організація стягнули на цей народ найбільший утиск. (*Езекиїля 21: 29—32*). Народ ізраїльський робив блудодіяння з богами сатани, а отожд з його організацією. Ізраїль пристрасно бажав собі земського царя або видимого володаря подібно до народів поганських. Віддавалися вони пристрасно запровадження поганської або диявольської релігії, хотя й Бог до них сказав: «Не будеш поклонятися іншому богу; бо Господь на ім'я ревнивий, Він Бог ревнивий. Щоб ти не чинив угоду з жителями тієї країни, а то будуть блудити з богами своїми і приносити жертви своїм богам та й покличуть тебе і зачнеш їсти жертви їх. І будеш брати дочки їх за синів своїх і будуть блудити дочки ті і приводити синів твоїх до блуду за богами своїми. Виливаних богів не будеш робити собі». — 2 *Мойсея 34: 14, 17*.

Ізраїльтяни робили власне це, чого Бог заборо-

нив їм. Блудили з чужими богами. Для того Бог допустив, що Вавилон організація сатанська виміряла ізраїльтянам страшну кару і що народ цей дістався під панування Вавилону, де досі знаходився. «Бо так Господь говорить. Ось Я подам тебе на поталу тим, що їх зненавиділа, в руки тим, що від них відвернулась душа твоя. І обійдуться з тобою ворожо і заберуть у тебе все, що працею придбала, і полишать тебе нагою і відкритою і буде явна нагота блудодіяння твого. Це станеться через це, що ти зачернилась мерзотними ідолами їх. Ходила дорогою сестри твоєї, за теж і дам Я в руку тобі чашу її. Так говорить Господь Бог: Питимеш чашу сестри твоєї — глибоку і широку і сміх і ганьба впаде на тебе. Аж через міру нап'єшся чашою смутку сестри твоєї Самарії». — *Езекиїла 23: 28—33.*

Оце скаже пророк говорячи за Ізраїля: «Бже Ти відкинув нас, і розпорошив нас і розгнівався, приверни нам ласку Твою! Ти дав народу Твоєму зазнати гіркої долі, напоїв нас вином, забиваючи паморк». — *Псальма 60: 1, 3.*

Вавилон отож вжитий був в руці Господній як знаряд, щоби тяжко покарати Ізраїля і спровадити на нього терпіння. Перед тим же Єгова карав той народ, але кара ця не віднесла наслідку, а опісля дав Він чашу до рук Вавилону, котрий опісля відвідував Ізраїльтян. (*Ісаїя 51: 17—23*). В цей спосіб отож Вавилон або організація сатани і під тим взглядом був знарядом в руці Єгови.

Вавилон напоїв усі народи землі гнівом блудодіяння свого. Усі ті народи дісталися під жорстоку владу сатани і тяжко мусіли терпіти. Пошанування сатани, а це сполюка держави з

Сторож (Ісаія 21: 6)

церквою, є духовним блудодіянням. Безбожна сваволя, оперта на пристрастній неспокійній жаді, оце блудодіяння усіх володарів землі, а особливо так зване християнство є блудниками в духовнім значінні; ті блудники воліли славити і величати диявола, ніж Єгову Бога. Це ненасичене прагнення власті і служення дияволу спричинило володарів землі, що дали бідним масам людей пити з чаші терпінь їх військової сваволі. Великий капітал, політичні професіонали і духовенство, злучені в нездержаному пристрастному бажанні управляти світом без огляду на Слово Боже, тяжко пригнітали народ, завдаючи йому багато терпінь.

Коли Бог говорив, що тим володарям Вавилону представить Свого олюбленого Сина, позаобразового Кира, яко Царя, тоді відкинули Його (1914—1918) і виявили організації сатанській своє підданство і свою прихильність. Підкреслює то час упадку Вавилону, або скинення його з неба, і також визволення народу Божого з Вавилону. Хотяй Вавилон дав народам землі пити з вина гніву свого блудодіяння, а так зв. християнство собі того так бажало, то Бог у назначенім часі змусить Вавилон ковтати своє власне лікарство. Усі народи будуть мусіти з того пити. «А цар Сесахський буде пити по них». (Єремії 25: 26; 51: 41; Одкриття 18: 6; 14: 10). Але перед остаточним напитком знищення, хоче Бог виповісти його упадок, і щоби проголошено було свідоцтво о Його замірах, щодо повного знищення Вавилону в Армагедоні.

Скинення сатани і його організації з неба видається бути відповідним часом до оголошення упадку Вавилону, одним для перестороги, дру-

гим для знеохочення. Пророк Ісаїя представляє народ Божий на землі при кінці того віку. Господь доручив Ісаїї, говорячи: «Іди, постав сторожа, а він нехай говорить, що бачить». Ісаїя поставив сторожа на башті, а цей доносив: «І закричав мов лев: Господи мій! я стою на сторожі цілими днями і не рушався з місця цілими ночами. І ось бачу йдуть люди, їздеці на конях подвійно. Опісля крикнув і каже: Впав, упав Вавилон і всі ідоли його лежать порозбирані на землі». — *Ісаїя 21: 6—9*.

Висказання ці відносяться до упадку сатани і його організації на землі. (*Одкриття 12: 9*). Так само Йоан, кляса слуги почув голос ангела: «Упав Вавилон». На це нарід Божий є випущений з Вавилону і виступає до будови Сиону. Христос, позаобразовий Кир, відбудовує храм, то є нарід Божий і звільняє в'язнів. — *Ісаїя 45: 1, 13; Псалма 126: 1*.

ПЕРЕСТОРОГА.

Чотирнадцята голова Одкриття, від 9—12 вірш містить особливо пересторогу Великого Священика і Судді в храмі, Спочатку належить уважно перечитати ті вірші. Ангел тут є названий «третім ангелом», очевидно для того, що йому доручена третя частина післаництва, котра по волі Божій має бути оголошена, при чому Бог дає в тім участь Своїм слугам на землі. Через упадок Вавилону, згаданий у попередніх віршах, не може бути зрозуміле остаточне знищення, бо в слідуєчих віршах від 9—12 виходить, що безбожна організація ще існує, але лише границя її ділення на землі є обмежена. Слова ті безперечно

мають бути пересторогою для народу Божого, щоби не став по стороні організації сатанської, бо ж настало Царство Боже. Від коли народ Божий в 1925 році пізнав організацію сатанську, оголошував він це остереження через радіо, на прилюдних відліках, та при допомозі мільонів книжок поданих до рук народів, а посвячені одержали ще більшу пересторогу на сторінках «Вартової Башти». Насправді «Вартова Башта» є для усіх, але з особливим натиском звертається вона до тих, котрі заключили угоду, щоби чинити волю Божу. Остереження звучить: «Наколи хто поклоняється звірові і образів його і коли візьме знак на чоло своє або на руку свою, той пити буде з чаші вина гніву Божого». (*Одкриття 149: 9, 10*). Тут підкреслена є думка, що помазанці, котрим Бог вложив Свою правду до уст, відкрито і безбоязно, мусять голосити післаництво до самого кінця і продовжувати мусять в тому дусі без огляду на це, чи люди слухають те післаництво чи ні. Не можуть вони скинути з себе відповідальності. Бог хоче, щоби це післаництво було виголошене, а коли деякі з Його помазанців не оцінюють або здержуються брати участь в голошенню післаництва, тоді шкодять вони самі собі. Напоминання в тому тексті відноситься до усіх. Ангел Господній оголосив те свідоцтво «голосом великим», що надає думку, що кляса слуги на землі широко мусить розповсюджувати післаництво.

«Звір морський», «образ звіра», і «звір в двох рогах» далі ще існують і в діянню є на землі з великою гордістю, під час, коли мільйони людей є пригнічені. Хто своєю симпатією (*доброзичливістю*) або своїми поступками піддержує представлену через звіра організацію

сатанську, цей показує, що він є проти Єгови Бога і проти Господа і Його Царства. (*Маттея 12: 30*). Усі, котрі в який небудь спосіб, чи то безпосередній чи посередній, піддержує організацію сатанську, є відповідальний за свої діла і для цього носять вони на чолі або руці знак сатани.

Вавилон (*сатана і його організація*) змушував людей через свою сваволлю пити «вино гніву» його блудодіяння, а тепер мусять усі, котрі помимо перестороги держаться по стороні сатани, спільно з цілим Вавилоном питимуть з чаші вина гніву Божого. Вино це не відноситься до наук, бо ж забороняли і забороняють в дальшому прийняти правду і стати по стороні Господа, а піддержують сатану і його організацію. Єгова говорить про них: «Потоптав Я ворогів в гніві Моїм, розбив їх у досаді Моїй і вдарив Я об землю силачів їх». (*Ісаія 63: 6*) Це «вино гніва Божого» без домішки приготоване є в чаші Його гніва. Це означає, що гнів Його, котрий яко напиться для Його неприятелів налятий є до чаші Божої, не є змішаний з водою або з чим іншим, а це згубний гнів Божий. — *Одкриття 11: 18*.

Усі, котрі в цей спосіб змушені будуть пити з тої чаші гніва Божого, «мучені будуть в огні і сірці перед лицем ангелів святих і перед лицем Агнця». (*Одкриття 14: 10*). Слово «мучити» походить від грецького слова «басанізо» і означає «вияснення істоти, річі з ціллю її дослідження». У відношенню до осіб означає це ґрунтовне дослідження переходу при слідстві. Коли хтось на принципі законодавця став перед судею слідчим, а при цьому виявився впертим і непохитним, тоді кинений був до в'язниці.

Сторож в'язничний названий був «мучитель». «А розгнівавшись Господь його подав катам (дозорцям в'язничним), щоби віддав це все, що був винен йому. (Маттея 18: 34). Мучення в Одкриттю 14: 10 вміщує в собі через це безперечно думку неволі смерти або знищення, що є призначенням беззаконних.

Коли оце є померші, не можуть вони переносити болю. Мучення отож мусить ще розпочатись, аж доки ще мають свідомість, а саме в часі дослідження переходячого трибуналом великого Судді в храмі. Противники Царства в теперішньому часі постійно є мучені через свідокство о Царстві Божім. Виникає то з їх систематичних протестів, що нічого не хочуть чути про організацію сатанську, та з їх протиставлення проти післаництва о Царстві Божім. Але є також такі, котрі є сплоджені з духа і одержали світло, але котрі однак вагаються сказати щось на організацію сатанську і противляться тим, що стараються видавати свідокство о Царстві Божім. Післаництво о Царстві і з'єднана з тим служба є для таких мукою. Оскільки будуть перебувати в тій ворожій позиції, призначенням їх силою річей буде гнів Божий, то є друга смерть. Мука походить звідси, що правда безустанно представлена є вождям землі, а також і іншим ворогам, а це діється в присутності Христа і його святих ангелів, котрі при цьому є свідками. Вірний останок рівно ж є свідком того мучення, котре тепер є в дії. Післаництво правди мучить противників Царства яко язва, або якась подібна прикра хвороба. Хто свідомо грішить взглядом світла і хто свідомо погорджує свідокством о Царстві Божім і Його Царя, спротивляючись Йому і піддержуючи організацію дияволь-

ську, той піде, як говорив Ісус на вічні муки. — *Маттея 25: 46.*

«А дим їх муки буде зноситись по вічні віки і не мають відпочинку ні в день ні в ночі, котрі поклоняються звіреві і образів його і коли хто бере знак імені його». (*Одкриття 14: 11*). «Дим» свідкує про вогонь, який горить або про полум'я, бо ж без огня не може бути диму. (*Суддів 20: 38—40; Ісаія 34: 10*). Дим скоро зникає. «Яко дим з комена». (*Осії 13: 3*). «Небеса як дим зникають». (*Ісаія 51: 6*). Докладність, що згаданий тут дим не зникає, але безустанно підноситься, доводить, що огонь і сірка (*символ знищення*), що утворює дим, ніколи не згасне, що вказує, що знищення беззаконних не промине і ніколи їм вже не буде дозволено жити і «станеться якоби їх небуло», оце доля свавільних безбожників. — *Авдія 1: 16; Езекиїла 28: 19 Псалма 145: 20; 2 Солунян 1: 9.*

Будучи мучені наперед за життя через післаництво Божої правди, котрому свідомо противляться, а опісля будучи ув'язнені в смерть, знайдуться вони навіки в безвиході смерті. Ісус знаходився в «болестях смерті», і неміг однак там бути задержаний. «Котрого Бог воскресив розв'язавши болесті смерті яко ж бо не було можливим бути вдержаним Йому від неї». (*Діяння Апостолів 2: 24*): Свідомі вони є лише перед смертю, коли їх власне перед утраченнєм тої свідомості огортають болі смерті і коли відчувають горе гробу. (*Псалма 116: 3*). Коли не піддержувати огня, тоді дим перестає підноситися, бо «коли не стає дров, гасне огонь», і нема також диму. (*Приповісті Соломона 26: 20*). Символічно висловлює безустанний підносящий дим: «Той огонь знищення ніколи не перестас, бо ж лиходії навіки будуть знищені».

Цей текст не говорить, що вічно продовжуються свідомі терпіння, але пояснює, що «дим муки їх», знак знищення, ніколи не перестає: «Бо черв'як їх не вмере, а огонь не згасне». (*Ісаїя 66: 24; 30: 33*). Дим не може також представляти «спогад», як припускали, бо «благословенна пам'ятка є справедливого, ім'я же безбожних огидне». (*Приповісті Соломона 10: 7*). Поки ще є вони свідомі, нема для них жодного спокою в день і в ночі, під час коли свідки Господні об'являють їх фальш через голошення правди Божої. Єгова перелякає їх Своєю ярістю у Своїм гніві. (*Псальма 2: 5*). «Нема миру безбожним». (*Ісаїя 57: 20, 21; 48: 22*). Опісля доведено є, що їх терпіння або ув'язнення або смерть продовжується навіки.

«Ось тут є терпеливість святих, тут є ті, котрі хоронять заповіді Божі і віру Ісусову». (*Одкриття 14: 12*). Оголошується це досвідчення для народу Божого, а це досвідчення тепер є у виповненню. Хто стоїть по стороні Гопода? Хто буде прославляти організацію неприятеля і хто одержить її ім'я і п'ятно? В тому стоїть думка, що суд починається з дому Божого. (*1 Петра 4: 17*). В Одкритті 13: 8, 10 читаємо, що ті, «котрих імена не є записані в книзі життя Агнця заколеного від основи світа», незаписані в цьому досвідченню. Тепер є критичний час, а саме день суда, коли святі з довір'ям будуть держатися Господа, оголошуючи його правду. — *1 Йоана 4: 17, 18*.

Вірні противляться мати щось спільного з організацією сатанською або її величати. Вони виповняють заповіді Божі і не хочуть мати іншого Бога поза Єговою, і не бажають поклонятися якому-небудь вирізьбленому образу.

Служать вони Єгови і Йому тільки поклоняються. (2 *Мойсея* 20: 3—5; 5 *Мойсея* 6: 5), Виконуючи заповіді Божі, являються Його радісними свідками. (*Ісаія* 43: 10, 12). В тому критичному (*вирішальному*) часі будуть і є такі, котрі говорять: «Господи, Господи! Хіба ми в ім'я Твоє не пророкували? », котрі однак гаються чинити волю Божу. Господь говорить, що вони є беззаконними і не признає їх, (*Маттея* 7: 21—23). Вірні, котрі хоронять свою праведність і котрі виказують повну вірність взглядом Бога, будуть жити навіки і остануться при Господі. (*Аввакума* 2: 4). Ті, котрі є вірні в досвідченню аж до смерті, одержать заплату. — *Одкриття* 2: 10.

БЛАГОСЛОВЕННІ.

«Благословенний» є той, котрий від цієї вирішальної хвили, або від часу суда, що розпочався з хвилию прихода Господа до храму, стоїть твердо у своїй вірності і стійкості і є вповні відданий Єгови. Для того приходить голос з неба: «І почув я голос з неба, що говорив до мене: Напиши: Блаженні мертві, що в Господі вмирають. Насправді говорить дух їм, щоби відпочивали від праці своєї, а діла їх ідуть за ними». (*Одкриття* 14: 13). Вираз «благословенні» повторюється в *Одкриттю* 7 разів, а саме у згаданім віршу та в (*Одкриттю* 1:3; 16: 15; 19: 9; 20: 6; 22: 7, 14.) Згадані тут «померші» без притомності або свідомості, але представляють тих, котрі повністю є Богові віддані, отожд: «Умерли бо ви і життя ваше заховане з Христом у Бога». (*Колосян* 2: 20; 3: 3; 1 *Солунян* 4: 16). В хвилині дійсної смерті вертають вони знову до життя. Дух Єгови

підкреслює блаженність тих вірних словом «дійсно». «Відпочивають вони від трудів своїх», не означає це перерви в їх діяльності, але кінець їх трудів і горя. — *Луки 5: 5; 12: 27; Маттея 26: 10.*

Тепер однак вони не є бездіяльні, але пильно займаються ділами свого Отця: «діла їх ідуть за ними» до Царства, бо до кінця осталися вірними Господу і його праці, через це входять вони до слави і навіки є діяльними на його хвалу. Згадані діла нічого не мають спільного з так званим виробленням характеру, котрого так і не забирається до неба, а є це «діла», а саме вірна праця (*служення*) для Господа. (*Якова 2: 20*). В тім знаходиться заохота для усіх, котрі вірно стоять в довіреній їм через Господа праці.

ЖНИВА.

В періоді часу від року 1875 до приходу Господа до свого храму, ангел, Христос, наготовив дорогу перед Єговою, щоби відбудувати Сион. Опісля великий Суддя відразу або безпосередньо прийшов до свого храму на суд. (*Малахії 3: 1—3*). Йоан, що представляє клясу слуги говорить о тім: «І бачив я, а оце хмара біла, а на тій хмарі сидів подібний до Сина Чоловічого, котрий мав на голові Своїй вінець золотий, а в руці Своїй гострий серп». (*Одкриття 14: 14*). Хмара біла вказує на присутність Господа у справедливості і славі. (*Маттея 25: 31*). Означає це прихід Його на суд і для відбудови Сиону, причому Господь включає до організації Божої рівнож вірних умерших святих, і також вірних членів останка на землі; крім цього хмара говорить про час зібрання вірних

Божих Помазанців, як то пророкував пророк. *Псалма 50: 5.*

Вінець Наслідника Давидового, котрий мав право на царювання, був «скинутий», аж Христос в 1914 році був посаджений на Своему престолі. Це був час, до якого є написано: «І вийшов яко переможець, щоби перемогти». (*Одкриття 6: 2*). То єднається з часом, коли Його Бог посадив на Його престолі. (*Псалма 2: 6*). О тім є написано в Св. Письмі: «Господи! В силі Твоїй радується Цар... Ти положив на голову Його вінець із золота чистого». (*Псалма 21: 1, 3*). Там почалася Його царська діяльність, а першим ділом було скинення сатани з неба і разом з ним його організацію, а опісля відбудова Сиону. Преобразові царі ізраїльські впроваджені були в уряд, цебто в часі жнив або осінню даного року. «Оце ж Цар, котрого ви вибрали і бажали. Хіба сьогодні не пшеничні жнива? Та помолюсь я до Господа і пошле Він громи і дощ і ви визнаєте і побачите, який великий гріх вчинили перед очима Господа, вимагаючи собі царя». — *1 Самуїла 12: 13—17.*

Взглядом цього, що образований цар впроваджений був в уряд в часі жнив, через це було преобразом, щоби рівно ж великий Цар землі обняв Своє Царювання в часі жнив. Для того також Христос об'являється в символічнім видиві, як в 1914 році, маючи вінець на голові Своїй, «в руці Його серп острій», обіймає владу. А суд розпочався три і пів роки пізніше, через що звичайно розуміти належить досвідчення, через що заключаємо, що праця жнив мусіла початися в тому часі, а саме в 1918 році. (*Маттея 13: 30*). Приходить Він з «гострим серпом» і є приготований на це, щоби відтяти непризнаних

і зібрати в Сион признаних. В первообразі серп негайно по святах виходу, положений був до збіжжя, рівно ж до ячменя, як і до пшениці, а та праця жниварська сорок девять день пізніше закінчена була Зеленими Святами. «Сім також тижнів (49 день) відчислиш собі, коли запустиш серп в збіжжя твоє, зачнеш числити сім тижнів. А опісля будеш обходити свято Господеві, Богу твому і веселитимешся перед Господом Богом Твоїм — 5 *Мойсея* 16: 9—11.

На Зелені Свята був зіллятий Дух Святий (*Йоїля* 2: 28—30; *Діяння Апостолів* 2: 16—18). Відбудовання Сиону і помазання великого числа людей є це головні пункти, котрих тепер бажаємо розглянути. Повищий образ вказує нам, що зібрання вірних в Сионі почалося в 1918 році, коли Господь прийшов до Свого храму і що опісля наступило помазання, через що так визначений є початок радості. «Оце день, що сотворив його Господь, радуймося і веселімся в Йо-*Псалма* 118: 24.

Це заключення є підтверджене через 15, 16 вірш: «А другий ангел вийшов з храму кличучи голосом великим на того, котрий сидів на хмарі: Запусти серп Твій, бо жнива прийшли для Тебе, година жати, достигло бо жниво землі». Слова ті означають, що доручення до розпочаття жнив дано було аж по приході Господа до Свого храму і по його очищенню. Зібраний в храмі останок сам повинен приготувитись і пояснити, як і до якого часу проголошувати приказ, щоби видавати свідоцтво в зв'язку з жнивами. (*Ісаїя* 6: 9—12). Через це показаний є Господь у Своїм храмі разом із Своїми ангелами, Своїми представителями, котрі Йому товаришують і Йому служать. Ангел виходить із святині і заповідає,

що прийшов час зібрання. Коли Ангел спрямовує свої слова до Христа, Царя, не означає це, як би уділив доручення своєму начальнику, а скоріше, що ангел є вістником Царя, що залишений у його службі, котрий то вістник одержав від нього доручення оголосити настання часу жнив.

Представлена через Йоана кляса слуги почула цей голос перший раз через статтю (*артікул*) Вартової Башти «Благословенні є ті, котрі є без страху», в котрій визначена була різниця між працею Ілії і Єлисея. Післаництво це не прийшло від Вартової Башти, але від Господа через покликану через Нього організацію. Це післаництво Господнє було Острі і служило до перепровадження розлуки серед святих. Члени кляси слуги прийняли оголошене через ангела післаництво і ясно видавали собі з того справу, але головна праця і її висновок залишено Господеві. Ті, котрі в праці Ілії були вірні, вони безсумніву в цей час були помазанці і оце приступили тепер до праці, що представлена була через Єлисея. Оголошене через них свідоцтво служило до остереження інших, щоби зібралися до Господа. Зібрані, були опісля помазані, коли дух Господень, як це пророкував пророк, був вилятий на усіх без огляду на це, чи то був муж чи невіста. (*Діяння Апостолів 2: 16—18*). Головна праця була закінчена по 1919 році, коли видано було доручення зібрання. Але не усі посвячені пізнали різницю між працею Ілії і Єлисея, взглядом чого, багато не послуhalo того кликання і тому не були зібрані в Сионі. (*Ісаія 18: 5*). При жнивах або зібранню наперед були воскресені померші святі. «Кличе він небо і землю на суд народу Свого: Зберіть Мені праведних Моїх, що над жертвою прийняли завіт мій». — *Псальма 50: 4, 5*.

Жниво приготовляють ангели. (*Маттея 13: 39—41*). Вірні на землі докінчують працю видання свідоцтва, збираються самі при Господі і включені через Господа бувають до Сиону. Вірні на землі достарчують іншим людям духовного покарму, щоби і ті могли пізнати властиву дорогу. — *Маттея 24: 46*.

Відозва звучить: «Дозріле є жниво землі, поле обіймає цілу землю». (*Маттея 13: 38*). Разом із зібранням, почався також час радості. «І тобі, Юдо! Назначене жниво, як я одкличу полон народу Мого». (*Оси 6: 11*). «Веселитися будуть перед Тобою, як веселяться в часі жнив». (*Ісаія 9: 3*). «Прийшовши з радістю, зносити буде снопи свої». (*Псальма 126: 6*). Ото збір є сухий і впав «дощ пізній», котрий приводить землю до дозрілості, прийшов ото час жнив. «І ви, сини Сионські! Веселіться і радуйтеся Господом Богом вашим, бо вам дасть дощ ранній і зішле вам дощ пізній (*багатий*) в осені і на весну». (*Йоїля 2: 23*). Збір відноситься також до збору святих. «В скритім місті Найвищого», в місці безпечнім, що оскільки в нім залишуться, неприятель їм нічого не може шкодити, бо ж є синами Єгови і знаходяться під Його охоронячою тінню.

ВИНО ЗЕМЛІ.

«А другий ангел вийшов із храму, що в небі і мав він серп гострий». (*Одкриття 14: 17*). Згаданий тут ангел з гострим серпом до обрізання виноградини є знарядом Божим, котрим зістане знищена організація сатанська, це є Ісус Христос. Ангелом є Його післанець, що відповідає заміри Божі, що до знищення організації неприятельської або диявольської.

Збирання виноградини землі.

Через свою організацію створив сатана щось, що народам ніби мало запевнити життя, але однак в дійсності їм лише прибільшило терпіння і смерть. Є це «трони виноградини землі», котрі створив сатана і його організація. Ангел сповіщає, що прийшов Божий час на знищення того виноградного вина землі (*виноградини землі*), і що Бог опісля уділить людям життєдаючого плоду Царства Христового.

Головний уповноважений Єгови знаходиться у Своему храмі яко Суддя, а ангели Його є при Ньому до Його розпорядження. Для того св. Письмо говорить: «Ось вийде Господь з пробутку Свого покарати жиючих на землі». (*Ісаія 26: 21*). «Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму Свого. Ось бо, Господь вийде з пробутку Свого, зійде вниз і возьме під ноги високих на землі». (*Михея 1: 2, 3*). Все, що остаток в зв'язку з тим має до виконання, полягає в тому, щоби оголосити пімсту Бога, через що визиває організацію сатани виступити проти нього до битви. — *Захарії 14: 2*.

Опісля додає Йоан: «Потім вийшов другий ангел з вівтаря, котрий мав силу над огнем, і покликав голосом великим до того, котрий мав серп гострий, говорячи: Запусти той острій серп Твій та збирай виноградини землі, бо дозріли ягоди її». (*Одкриття 14: 18*). Безсумніву, на згаданого тут ангела положено є уповноваження або обов'язок припилювати огнисте післаництво пімсти Божої, що мають оголошувати помазанці на землі. Стати при вівтарю і турбуватися про огонь, представляє символічно вірних свідків на землі, котрі тільки стоять при вівтарю, що «представляють тіла свої жертвою живою, святою, приємною Богу, то є розумну

службу свою». (*Римлян 12: 1*). Ангел Господень має доручення, керувати тою службою. Тут не іде о тім, чи ті на землі знають, як це діється, але кождий з організації Божої виконати мусить свою службу.

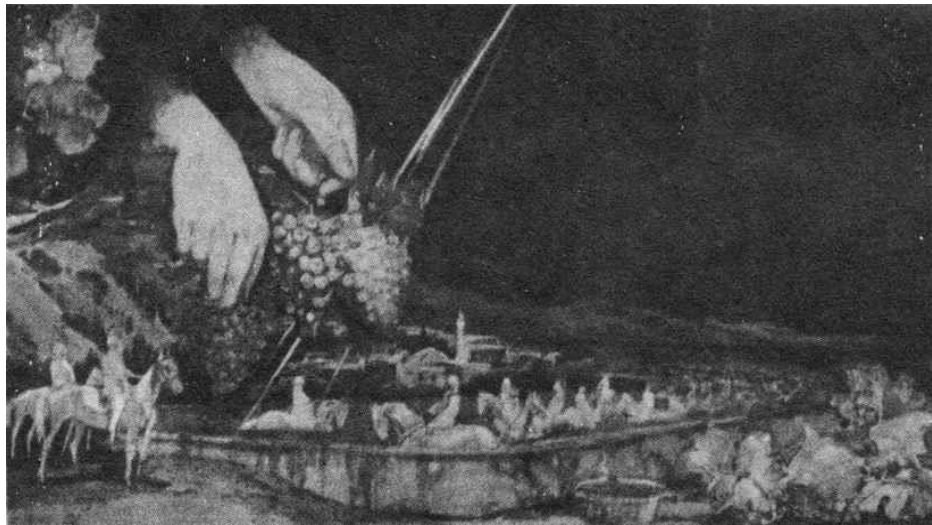
Вірні свідки, котрі мають щось до діла з тим огнистим післаництвом, відділені є від організації сатанської і через це вони є невинні. Говорять вони словами псалмопівця: «Обмию в невинності руки мої і обійду жертівника твого, Господи! » (*Псалма 26: 6*). Просять вони, щоби Господь вислав Своє світло, Свою правду (*а не людську*) і щоби через це були проваджені. Тоді вони з радістю будуть виконувати службу при жертівнику. «Пішли світло Твоє і правду Твою, вони мене провадять і заведуть на гору святу Твою і до наметів Твоїх, щоб приступив я до жертівника Божого, до Бога, що сповняє мене превеликою радістю і прославлю на гусях Тебе, мій Боже». (*Псалма 43: 3, 4*). А знову до ангелів говорить: «Що творить духи ангелами Своїми, а полум'я огня слугами Своїми. Хіба не всі вони служебні духи, посилаємі на служення про тих, що хочуть наслідувати спасення? » — *Жидів 1: 7, 14*.

Ангел Господень, котрому довірені є ті обов'язки, має силу над огнем, то є над післаництвом знищення, а останок проваджений у своїй діяльності через невидимого уповноваженого. Слова про пімсту Божу: «Хіба ж Моє Слово не похоже на огонь, — говорить Господь». (*Еремії 23: 29.*)

Ангел, що має силу над огнем, кличе сильним голосом до ангела, маючого серп гострий і доручає йому стинати виноградину, котра є тягарем для землі. Ангел цей звичайно не розказує

Господеві, але згідно з волею Божою виконує тільки заповіді. Є це наче молитва, що виходить з серця кожного, що належить до організації Божої, бо ж ті очікують часу, коли Господь повністю знищить ворога і усправедливить Своє ім'я. «О, коли б Ти прорвав небеса і зійшов! Гори таяли б від лиця Твого». (*Ісаія 64: 1*). Встане Бог і будуть розпорошені неприятели Його і повтікають перед лицем Його ті, котрі Його ненавидять. Як буває дим, що розбігається, так вони пощезають, як віск топиться від огню, так нехай погинути грішники від лиця Божого». (*Псалма 68: 2, 3*). «Боже мій, зроби їх, як порох у вихрі, як сміття перед вітром, як огонь ліси пожирає, як полум'я гори розпалює, так нехай пізнають, що Ти, котрого ім'я Господь, Один еси Найвищий над усього землею». — *Псалма 83: 13—18*.

Відколи Божі помазанці-свідки пізнали, що організація сатанська складається з посередників: торгівельних, політичних і релігійних, котрі будучи видимими представителями сатани, штовхають, кривдять і притискають на рід, благають вони, щоби ця безбожна орда була знищена і щоби люди були звільнені, і щоби хвалили Бога Єгову і Йому служили. Організація сатани і ті, котрі знаходяться під його властю противляться правді і для цього ангел Господень говорить сильним голосом клясі останка слуги, що тепер має діятись і що має наступити, а головню ще більше із старанням мають видавати свідоцтво. Приказ звучить: «Запусти серп твій острій і збирай виноградину землі». Говориться тут про виноградину, котра виросла з видимої організації сатанської. «Я насадив тебе, як добірну виноградину, як найчистіше насіння,

Товчення в тискарні (Одкриття 14: 20)

а ти перемінилась у мене в дикий відросток чужої виноградини? » (*Еремії 2: 21*). «Бо виноград їх, від винограду Содомського, та з поля Гоморського їх ягоди ядовиті, і грона гіркі. Вино — се їда гадюча і погибельна отрута змієва. Моя пімста і відплата буде того часу, як ноги їх хитатимуться, день погибелі близький, а що чекає їх, то вже постигає їх». — *5 Мойсея 32: 32, 33, 35*.

Як дозріла виноградина є повна «крові», так ярість безбожної організації сатанської осягнула свою точку найвищу і для цього жниво є велике. (*1 Мойсея 49: 11, 5 Мойсея 32: 14*). «Спусти же серп, бо прийшло жниво, підіть вступайте, бо повна ягід тискарня, а посуд під нею аж переливається, бо злоба їх велика». *Йоїла 3: 13*.

Праця починається: «запустив тоді ангел свій серп острий на землю і зібрав виноградину землі і кинув її в тискарню велику гніва Божого». (*Одркриття 14: 19*). Ангелом, що виконує тут ту працю є великий Уповноважений Єгови, Ісус Христос, Вождь, що приготавляється до знищення безбожної організації сатанської. (*Псальма 119: 4, 6*). О тім великім Виконавцю виробу говорить пророк: «Чого ж твоя одіж червона, а ризи твої мов у того, що топтав виноград у тискарні? Я топтав виноград сам і не було нікого з-між народів зі мною, і Я топтав у гніві Моєму, давив їх у досаді Моїй, кров їх бризгала на Мої ризи, от і Я замурав усю одіж Мою. Бо день пімсти мав Я на умі і настав рік визволу людей Моїх» — *Ісаїя 63: 2—4*.

Опісля видиво об'являє, як Христос, Великий Виконавець Єгови, кидав виноградину землі до великої винотоки гніву Божого. «Запустив тоді ангел серп свій острий на землю і зібрав

виноградину землі і кинув її в винотоку гніва Божого». (*Одкриття 14: 19*). Це доводить, що сатанська організація є велика і потужна, бо ж така подібна є велика винотока. Деякі посвячені свідомо пропускають ще і багато інших віршів, говорячи, що сатана не має жодної організації і що нічого не потрібно говорити на світ. В тому вони самих себе ошукують. «Винотока» (*тискарня*) означає воюючу організацію Єгови під проводом Ісуса Христа. Гедеон був образом на Христа, а коли Гедеон забив князя Медіанів, порівняння то було з зібранням винограда і було через це образом забиття видимих представителів сатани. — *Суддів 7: 25; 8: 1—3*.

ПОТУЖНИЙ ВОЇН.

Ісус Христос, олюблений Божий, стоїть на горі Сион не шкідливий, як Агнець для усіх, котрі чинять справедливість; однак Він є і великим, страшним, знищувальним героєм військовим взглядом неприятелів Божих. Є головою «тискарні», що представляє в образі знаряддя, котрим безбожна організація сатани буде знищена. «І товчено осторонь города в винотці і вийшла кров з винотоки аж по узди кінські на тисячу щістьсот стадий». (*Одкриття 14: 20*). Товчення має місце «коло города» то є поза святим містом або організацією Божою. «А на дворі будуть пси і чарівники, блудники і перелюбники, душегубці і ідольські служителі і кожен, хто любить і робить лож». (*Одкриття 22: 15*). Місто Боже або кляса Царства, нічого не має до чинення з тою ордою. Яко дітям Божим нагадується, щоби держалися від них здалеку. (*1 Коринтян 5: 11—13*) «Товчення перед міс-

том» вказує через це повне потоптання усього, що противиться організації Божій.

Багато з тих, котрі, маються за посвячених, сатана провадив їх в блуд, а ті ошукують себе самих через своє самолюбне бажання, говорячи: «Прийшов час горя: Сатана немає жодної організації, святі мусять виробити собі гарний характер і спокійно чекати, аж будуть забрані до неба, нічого не хочемо робити, але тільки спокійно чекати, аж будемо перемінені». 14 голова Одкриття і багато інших віршів св. Письма однак доводять понад усякий сумнів, що найгірший утиск, який коли-небудь був, це є перед нами.

Сказано, що «топтання» це подія духовна, але і та думка є фальшива. Топтання виноградини землі через «винотоку» представляє найстрашнішу різню, котрої земля коли-небудь була свідком. Від минулих 10 років об'являє Бог Свою правду вождям, також і народам, і довів через багато підтверджуючих фактів і докладністю, що Царство настало. Замість зважати на правду, володарі землі повністю легковажать доказами і противляться Слову Божому, далі хвалять самих себе і вивищують свою власну силу і поклоняються сатані, фальшивому Богу і його організації.

Єгова вислав Своїх свідків із свідоцтвом до володарів, щоби християнство не мало оправдання. Бог нічого не робить таємного або десь у кутку. З хвилиною, коли скінчиться та праця видання свідоцтва, Ісус Христос буде керувати неописаною різнею, якої перед тим ніколи не було. (Маттея 24: 14, 21, 22). Так багато трупів буде лежати від одного кінця землі до другого кінця, що нікого не буде, щоб їх хоронив. (Єремій 25: 33). Англо-Американська держава загально

обіймає найбільш особливішу частину землі, де правда найбільше була розповсюджена, де однак духовенство і їх союзники заводили найбільше блуду. Де було місце, де «два свідки» Божі переносили переслідування і через це належить сподіватись, що у тих країнах буде найбільше горе і найбільша різня. Кожна частина землі «християнська» відчує вістря ножа виноградного. «Через це пророкуй проти них усі ті слова і говори до них: Господь загремить з висоти і з пробутку святості Своєї дасть голос Свій почути, страшно загремить Він на оселю Свою, наче ті, що в тискарні грона топчуть, закричить Він на усіх живущих на землі». — *Єремії 25: 30.*

В тих днях беззаконня, коли головні чинники сатани управляють ділами землі, «суд відвертається навпаки», а «справедливість здалека стоїть», бо на вулиці (*організація сатанська*) правда страждала, а правота переходу не має». (*Ісаія 59: 14*). Коли однак Єгова через Свого Могучого Виконавця вироку, потопче виноградину страшного, беззаконня корча виноградного, в той час ті, котрі символічно товчуть в тискарні; будуть радуватися, бо тоді надійшов час перемоги, правди і справедливості. Надія народу спочиває на повному знищенню організації сатани і на повному встановленню Царства Божого. Благословенний той чоловік, котрий тепер має участь в видаванні людям свідоцтва про день майбутніх благословенств.

Христос разом із своїм сильним військом ангелів потопче і роздавить виноградину. Ця битва прибере такі страшні розміри, що кров сягатиме, як описує пророцтво «до узд кінських». За давніх часів коні були ужиті до військових цілей, через це вказує то, що через велике

товчення у винотоці потрібно розуміти «війну того великого дня Бога Всемогучого». Докладність, що кров сягала до узд не означає що коні будуть переможені, але що потік крові буде досить глибокий, що в ньому кінь міг би плисти. Се в символічний спосіб є говорено для опису майбутньої страшної різні. Чому немали б сподіватись що Господь це зробить? «Дійшли бо гріхи його (*Вавилон*) аж до неба і згадав Бог про неправди його». (*Одкриття 18: 5*). «Бо суд Його аж до неба сягає і вознісся аж до хмарів». (*Еремії 51: 9*). Не є нічого дивного, що пророк Ісаїя пророкував ще до того часу: «А кров їх з гір (*з царств землі*) попливе». (*Ісаїя 34: 3*). «Буде судити народи і наповнить землю трупами». (*Псалма 110: 6*). Розміри тої різні показані є через слова: «Тисяча шістьсот стадий». Не означає то однак стільки кілометрів від одного місця до другого. Рукопис Синайський подає: «Тисяча двісті стадий». Різні рукописи не встановляють докладної міри. Відповідно, що Господь допустив, щоби точні розміри змішалися або щоби залишилися неточними і доводить, що число стадий не має значіння і що те число розуміти треба в переноснім значінню слова або як образ великої різні. Звичайна тискарня в стародавніх часах немала довжини навіть один стадий. Бог хоче через це дати зрозуміти, що тискарня Його буде так велика і так глибока, що навіть коні могли би плавати, і що мусить бути так велика, щоби могла служити до здавлення і знищення безбожної організації сатанської. Ноги людські не можуть товкти виноградини в тій тискарні, ужиті через це є коні. Хто собі представить велику організацію сатанську, котру сатана збудував, цей зараз зрозуміє, що нічого крім

сили Божої не може її знищити. Саме оголошення правди не довершило б того знищення, навіть протягом багатьох тисяч років. Товчення винотки не є працею останка на землі, але його працею є голосити вождям і народам, що Бог довершить того діла знищення через Христа.

Протягом багатьох років сатана і його видимі представителі проливали кров святих Божих і пролили кров олюбленого Сина Божого. Хулили вони проти святого імені Божого і нападали на вірний народ на землі. Оце однак прийшов день обрахунку і Єгова довершить головну, але скорочену працю, а коли це буде довершено, ім'я Його навіки буде прославлене.

(Продовження у другому томі).